

ספר
אשר בנחל

שְׁנַת
ה'תשע"ב
חֵלֶק רט"ו

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בְּנַחַל הַנּוֹבֵעַ מְקוֹר
חֻכְמָה יְסוּדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִזְקוֹת
וְהַתְּעוּרוֹת לְהִתְקָרֵב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל
מְקוֹם שֶׁהוּא יֵהיֶה מִי שִׁיְהִי

*

בְּנוֹי וּמִיֶּסֶד עַל פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה אֲדַמּוּ"ר
רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְעַל פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ
הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ אֹר נִפְלְאָ אֲשֶׁר כָּל רוֹז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֶתָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסּוּקֵי תַנ"ךְ וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים
מִגְמָרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֶהֱרַקְדוֹשׁ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

הכתובת להשיג את הספר הזה
ועוד ספרים של אדמו"ר מוהר"ן מברסלב זי"ע
וספרי מוהר"אש הצדיק מיבנאל
עיר ברסלב בגליל

* * *

הוצא לאור על ידי
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

יבנאל ת.ד. 599

טל: *5610

פקס: 077-3182015

דואר אלקטרוני: hkodsh1@gmail.com

* * *

להזמנות ספר זה וספרים נוספים
עם אפשרות משלוחים עד בית הלקוח
תוך 48 שעות

בקרו באתרנו החדש

www.htzdik.com

הַקְדָּמָה

הַנְּבִיא אֹמֵר (ישעיה סג ז) "חֲסֵדֵי הַיְיָ אֲזַכִּיר תְּהִלַּת הַיְיָ כֹּעַל כָּל אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ הַיְיָ רַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָם כְּרַחֲמָיו וְכַרַב חֲסָדָיו", וְדָרְשׁוּ עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (הוֹבָא בְּכַתְּי מְדַרְשׁוֹת ב' מִח סִימָן פ') לְעֵתִיד לְבוֹא כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם מְבִיאִין לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֵׁי לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים סח, ל) "לֵךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׂי", וּמָהוּ שֵׁי שֶׁהֵן מְבִיאִין לְפָנָיו, אֵלוּ שֵׁי שֶׁל צְדָקָה, שֵׁי שֶׁל גְּמִילוֹת חֲסָדִים, שֵׁי שֶׁל מִשְׁרִים, שֵׁי שֶׁל אֲמוּנָה, שֵׁי שֶׁל רַחֲמִים, שֵׁי שֶׁל שְׁלוֹם, שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּעוֹלָם הַזֶּה לְעַנְיִים וְלֶאֱבִיוֹנִים, לְדָלִים וְלָרְשִׁים וְלְדַכְּיִים, וְלְעוֹלָם הַבָּא הֵן בָּאִין לְפָנֵיהֶם הֵן וְכָל צְדָקוֹתֵיהֶן עִמָּהֶן, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, ח) "וְהִלֵּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָךָ" וְגו', בְּאוֹתָהּ שְׁעָה מַעֲלָה עֲלֵיהֶן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֵלוּ מְבִיאִין לְפָנָיו שֵׁי וּמְקַבְּלִין פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (תְּהִלִּים יז, טו) "אֲנִי בְּצַדֵּק אֲחֻזָּה פְּנֶיךָ", מָה עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּאוֹתָהּ שְׁעָה עוֹמֵד בְּעַצְמוֹ וּמְסַדֵּר כָּל צְדָקָה וְצְדָקָה שְׂבִיד כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפָנָיו כְּסֵא הַכְּבוֹד, וְנוֹתֵן לָהֶן שְׂכָר טוֹב עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה סג, ז) "וְרַב טוֹב לְבֵית יִשְׂרָאֵל", וְאֶפְלוּ עַל כָּל אֲמִירָה וְאֲמִירָה שְׂאָדָם אֹמֵר בֵּין חֲבֵרוֹ לְחֲבֵרוֹ, עַד שֶׁתְּכַלֶּה מְרִיבָה מְבִינֵיהֶם, נוֹטֵל אָדָם עֲלֵיהֶן שְׂכָר טוֹב, כְּנֶגֶד צְדָקָה וְגְמִילוֹת חֲסָדִים, וּמָה שְׂכָר נוֹטֵל עֲלֵיהֶם מְלַמֵּד שְׂאוּרוֹ יִזְרַח כְּאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ בְּחֹשֶׁךְ וְאֶפְלָה מִמְרָאֵה פְּנָיו, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, י) "וְתִפְקֵ לְרֹעַב נַפְשֶׁךָ וְנַפְשׁ נַעֲנָה תִשְׁבִּיעַ וְזֶרַח בְּחֹשֶׁךְ אוֹרָךְ וְאֶפְלָתֶךָ כְּצִהְרִים", וְאִף מְחַשְׁבָּה טוֹבָה שְׂאָדָם מְחַשֵּׁב בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאֵינּוּ יוֹכֵל לְעֲשׂוֹתָהּ נוֹטֵל שְׂכָר טוֹב עֲלֶיהָ לְעוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (מְלָאכִי ג, טז) "לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", וּמָה שְׂכָרוֹ שֶׁהוּא נוֹטֵל מְלַמֵּד שְׁכוֹתְבִין אוֹתוֹ בְּסִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו עִם הַצְּדִיקִים לְזִכּוֹת וְלִירֵשׁ חַיֵּי עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (שִׁם) "וַיִּכְתַּב סִפֵּר זְכוּרֹן לְפָנָיו לִירְאֵי הַיְיָ וְלִחְשְׁבֵי שְׁמוֹ", לְמָה כְּדֵי שְׂיֵאֲכַל וְיִשְׁבַּע מְטוֹבוֹ שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נח, יא) "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ", "וְנִתְּחַף הַיְיָ תְּמִיד" זֶה מְנוּחַת עוֹלָם הַבָּא, "וְהִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצְחוֹת נַפְשֶׁךָ" זֶה מְעַדְנֵי עוֹלָם הַבָּא שְׁמָהֶן שׁוֹבְעִין כָּל צְדִיקֵי עוֹלָם, וְהִנֵּה זְכוּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוא, בזכיות חנם להשיב לשואלי ולדורשי שלומי זה ארבעים שנה רצופות, ומסתכם עד עכשו ערב ראש השנה תשס"ד ליותר מעשרים וחמש אלף מכתבים, וכבר נדפסו עד עכשו ארבעים כרכים, שבהם קרוב לשבעת אלפים מכתבים הכלולים מכל מיני נושאים שבועולם, אמונה, שמחה, התחזקות, שלום בית, ושלוש בין אדם לקונו, ושלוש בין איש לרעהו, דבורים ערבים ונעימים לחזק בחורים ואברכים שעובר עליהם מה שעובר ירידות ונפילות השלכות וכו', צרות ויסורים מרירות והרפתקאות וכו', והיה המכתבים האלו להם כמים קרים על נפש עיפה.

וכל המכתבים האלו נכתבו במסירות נפש עצומה, שהפקרתי את עצמי ואת זמני היקר בשביל לעזור להזולת, ורבים הצלתי ממות לחיים ממש על ידי המכתבים האלו, ומה גם שאלפים נשמות קבלו ומקבלים חיות מהמכתבים האלו, ונתקיים בי (תהלים סח, ל) "לך יובילו מלכים שיי", ומהו שיש שהן מביאין לפניו, אלו שישל צדקה, שישל גמילות חסדים, שישל משרים, שישל אמונה, שישל רחמים, שישל שלום, שהיו עושין בעולם הזה לעניים ולאביונים, לדלים ולרשעים ולנדכאים, קשי יום, נשברי לב, ומרירי נפש כי כל אלו המכתבים נכתבו על ידי גדל הרצונות והכסופים של הנפשות השבורים שהריצו את מכתביהם אלי, וכל אלו המכתבים הם תשובות לשאלותיהם.

ומחמת שעדין אוהזים באמצע הדפוס מכתבים משנת תשמ"ה תאריכים של למעלה מעשרים שנה, ועד שיגיעו לשנים אלו מי יודע כמה זמן יקח, ויען שנאבדו כבר כמה אלפי מכתבים אמרתי ויהי מה אדפיס שתים או שלשה טופסים על כל פנים מכל שנה כדי שלא ילך חס ושלוש לאבוד, כי רבות יגעתי וטרחתי ובטלתי מזמני היקר וחבל שילך לאבוד, ומהקדוש ברוך הוא, אבקש אלקי אבי יהיה בעזרי שאזכה לראות את כל המכתבים האלו כבר מדפסים בסדרת חלקי שו"ת "אשר בנחל", עד שנוזכה לגאלה שלמה, על ידי משיח צדקנו שבא יבוא ויגאלנו גאלת עולם, ונוזכה להתענג בזיו שכנינת עזו יתברך, אשר יתגלה אז לעיני כל כי מלא כל הארץ כבודו.

אתקב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשע"ב
שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר תלמיד "דמִשְׁק
אליעזר"

אני מאד מאד מבקש אותך אם אתה רוצה להשאיר בהישיבה שהקמתי
ביזע ובדם, שתפסיק לעשן, כי אני עומד על זה מאד מאד חזק, כי זה היה
רצון של רבנו ז"ל לא לעשן, ולכן אם ימצא בחור אחד שמעשן, אני מרחיק
אותו תכף ומיד מהישיבה ואין לו מה לעשות בהד' אמות שלנו.

זכור גם זכר שאין הישיבה הפקרה, אני יודע בדיוק מה קורה בהישיבה,
ויש הרבה דברים שזה לא לרוחי בכלל, ויש שמה ירידה רוחנית מאד גדולה,
ואני יסלק משם כמה בחורים אם הם לא ישתנו תוך שבוע.

אתה לא יכול לתאר מה זה ללמד משניות, כי כף אמרו חכמינו
הקדושים (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות
משניות; ומוכא בזהר (בראשית מ"ב) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה, דא
הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא ויחודא דמאריה כדקא יאות, אלין
אינון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר; נמי שקורא ושונה
ששה סדרי משנה, הוא זה שיודע לסדר ולקשר קשר יחוד הקדוש ברוך
הוא, והם שמתמידים במשניות, מקדשים שמו של הקדוש ברוך הוא בכל
יום תמיד], ולכן תזדרז מאד מאד על גירסא במשניות, וכן מוכא (סדור רב
עמ"ס) בברכת כהנים יש ששים אותיות כנגד ששים מסכתות שיש בששה
סדרים, לומר שכל העוסק בששים מסכתות מתברך בברכת כהנים, אצלנו
יש בחורים שמסיימים כל שבוע את ששה סדרי משנה, תהלה לאל פתחתי
פה ישיבה של נושרים שהישיבה כבר קרוב למאה בחורים שהם היו מאד
מאד רחוקים וכו' וכו', ואף שבאים מבתים הכי חרדים וכו', ותהלה לאל על
ידי הישיבה חזרו, והעקר מה שהיה להם בעזרם, שגורסים הרבה משניות,
עד שרב רבם הבחורים מסיימים בכל יום מסכת תענית נ"י מאחר שאדם
חטא בחטאים מגנים, עליו להתענות תעניתים כמו שהזהיר האריז"ל שעל
כל חטא של פגם הברית צריכים לצום מספר גדול של תעניתים, ויען שלנו

אין את הכח לזה, ולכן אני מעורר לסיים מאה פעמים ואחד מסכת תענית, וזה שקול כמו מיליון תעניותים], וכן כמעט כל הבחורים מסיימים כל שבוע ששה סדרי משנה, ולכן אל תהיה בטלן, תקח את עצמך בידיך ותצית אותי, כי אחרת או שאני סוגר את הישיבה, או שאני שולח את הבחור שלא יצית הביתה בלי שום רחמנות.

ועל כלם צריכים מאד מאד לשמר לא לנבל את הפה, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (שפת לג.) בעון נבלות פה צרות רבות וגזרות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין, וכן אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נבול פה סימן ד') המנבל פיו אפלו חותמים עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה, הופכים עליו לרעה, גם מעמיקין לו גיהנם, גם להשומע ושותק.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי ותתנהג בדרך ארץ גדול מאד, כמו שראוי לתלמיד של רבנו ז"ל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך פורים שמח

אתקבג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשע"ב
שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

הנה חסדי השם יתברך אנחנו עומדים יום לפני החג הפורים, ולכן אני מאד מבקש אותך שתתחזק ותחזק את אשתך ואת ילדיך, ותקנה לעצמך את מדת הסבלנות, כי זה המדה הכי יפה שצריכים לקנות, כי מי שיש לו סבלנות יש לו הכל והוא המנצח, וסבלנות זוכים על ידי אמונה, כמובא בדברי רבנו

ו"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) על יְדֵי תַקָּף אַמוּנָה זֹכִים לְאֲרִיכַת אַפִּים
שֶׁהִיא מְדָה שֶׁל סְבֻלָּנוּת.

וְהִנֵּה אֶכְתָּב לָךְ כַּמָּה הִנְהַגוֹת שְׂמַאד מְאֹד נְחוּץ לִימֵי הַפּוּרִים.

א, קִדְּם מְנַחֵה נוֹתְנִים "מַחְצִית הַשֶּׁקֶל", וְהַסְכּוּם הוּא בְּשִׁקְלִים כַּמָּה שָׁוֶה
חֲצִי דוֹלָר אַמְרִיקָאִי, כִּי זֶה הַכֶּסֶף שְׂמַקְבֵּל בְּכָל הָעוֹלָם.

ב, בְּיוֹם הַפּוּרִים מְאִיר אֹר גְּדוֹל מְאֹד לְהַנְשָׂמָה, וּמִי שְׂמַכִּין אֶת עֲצָמוֹ
לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר הַזֶּה, יֵאִיר לוֹ אֹרֹו יִתְבָּרַךְ בְּהָאֲרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַל כָּל
הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה אֶת הַשֶּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה, פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת
מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, הֵינּוּ מִתְּפִלַּת עֲרַבִּית הַלֵּילָה שֶׁתִּרְאֶה לִכְוֵן פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת,
וְתִחְשַׁב מָה שְׂאֵתָה מְדַבֵּר, וְכֵן תְּפִלַּת שַׁחֲרִית וְתְּפִלַּת מְנַחָה, כִּי הַתְּפִלוֹת שֶׁל
פּוּרִים מְאִירָה בְּאֶפֶן אַחַר לְגַמְרִי, וְיוֹצֵא מְזֵה יַחֲוּדִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד
בְּשָׂמִים וּבְשָׂמֵי הַשָּׁמַיִם.

ג, בְּקִרְיַאת הַמְּגִלָּה תִּכְוֵן מְאֹד מְאֹד עַל מָה שֶׁהַבְּעַל קוֹרָא קוֹרָא, וְנוֹהֲגִים
לְרַשֵּׁם עַל הַסְּלִיָּה שֶׁל הַנְּעֻלִים עִם גִּיר בְּנֵעַל אֶחָד הֶמֶן, וּבְנֵעַל אֶחָד סְמ"ך
מ"ם, וּבְכָל פַּעַם שְׂמַזְכִּירִים בְּקִרְיַאת הַמְּגִלָּה הֶמֶן, נוֹתְנִים בְּעִיטָה עִם הַרְגָּלִים
עַל הַרְצָפָה וְלֹא יוֹתֵר, לֹא צְרִיכִים לְהַכּוֹת וְלַעֲשׂוֹת רַעַשׁ וְכוּ' וְכוּ', זֶה רַק
בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים לְחַנֵּךְ אוֹתָם שֶׁהֶמֶן עֲמֵלֵק וְהַסְּמ"ך מ"ם הֵם הֵם שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל,
וְכָל מִי שְׁשׁוֹנֵא אֶת יִשְׂרָאֵל שׁוֹנֵא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ד, בְּבַקֵּר לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַתְּפַלֵּל שַׁחֲרִית מָה שִׁיּוֹתֵר מִקִּדְּם, וְלִקְרָא
עוֹד פַּעַם אֶת הַמְּגִלָּה, וְלִכְוֵן בְּכָל מָה שְׂקוֹרָאִים.

ה, מְקַיְמִים מַצּוֹת מְשֻׁלוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ, שְׁזֵה מַצּוֹה מְדַבְּרֵי סוּפְרִים,
וְזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי בְּזֵה אֲנַחְנוּ מְרָאִים לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאֲנַחְנוּ
מְאַחֲדִים יַחַד, וְצְרִיכִים לְפִיֵּס אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי אִם חֵס וְשְׁלוֹם אֶחָד לְקַח מִמִּישָׁהוּ
מִשָּׁהוּ וְכוּ', אוּ פָּגַע בּוֹ וְכוּ'.

ו, מִתְּנֹת לְאַבְיוֹנִים אֶחָד נוֹתֵן לְהַשְּׁנֵי, כִּי כָּלְנוּ אַבְיוֹנִים וְכוּ', עַד שִׁירְחֵם

הקדוש ברוך הוא עלינו וירחיב לנו בגשמיות וברוחניות, ונהיה תמיד ממחלקי צדקה ולא ממקבלי צדקה.

ז, סעודת פורים זה מצוה גדולה מאד לקיים את זה בצותא, כי המן הרשע רצה למחק את גופנו, ולכן זה מצוה גדולה לטל ידים לסעודה גדולה סעודת פורים, ובענין השכרות של פורים, מספיק לשנות שתים או שלש כוסות של יין עד שהראש שלו יסתובב, והעקר לרקד הרבה, אבל בשום פנים ואופן אסור לשנות שום יין שרף או ערק וכו', שזה פשוט מסכן, וגם בענין שכרות צריכים לדעת שעור, כי אחרת מאבדים ברכת המזון שהיא דאורייתא, וכן מאבדים את המעריב של מוצאי פורים, ולכן החכם עיניו בראשו שישמר מאד מאד על עצמו.

ח, מי ששתה אסור לו באסור חמור לנהג רכב, כי הוא בכלל רוצח שיכול להרג או להרג וכו', וזה לא צחוק, כי רבים חללים הפילה השכרות של פורים, ומכל שכן שאסור לעשות שום הזקות לאף אחד, כי על פי רב אלו העוין פנים מלבישים עצמם בלבוש של שכרות ונותנים מכות להזולת, והם סתם עוין פנים וכו'.

אני אתפלל עליך אישית בפורים שכבר יגמר אצלך כל הצרות, ותזכה לכל הישועות שבעולם, אבל אני מבקש גם אותך שתתפלל, כי על פורים אמרו "וכל הפושט יד נותנים לו", ופרשו צדיקים שזה סובב על תפלה, מה שמבקשים בפורים מקבלים, ולכן אל תהיה בטלן, תנצל את יום הפורים עם שמחה עצומה, תשמח את אשתך ואת הילדים שלך ואת חבריך ואת ידידיך ואת שכניך, וכל בר ישראל, וכמו שיהיה לו פורים כך יהיה בעת הגאולה הבא עלינו לטובה.

המאחל לך פורים שמח

אַתְקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעֵי לַסֵּדֶר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תַּשְׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַנֶּה הַגִּיעַ הַיּוֹם שְׁקוּיֵנו אֵלָיו כֹּל הַשָּׁנָה וְהוּא יוֹם הַפּוֹרִים, וְלִכֵּן אֲנִי
מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי רַק שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה וְתִצְאֵי מֵעֲצָמָה, וְיִהְיֶה לָךְ בְּטַחֲוֹן
עֲצָמִי, וְשׁוֹם דְּבַר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי הַשְׂמִחָה הִיא עוֹלָם הַחַרוּת, כִּי
אִם שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, אִזּו יוֹצְאִים מִכָּל הַהֶגְבְּלוֹת וְהַצְמָצוּמִים וְכוּ' וְכוּ', תְּהִי
כְּבָר חֲזָקָה וְשִׂיחָה לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, אֵל תִּכְנֹסִי בְּלַחֲץ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
הַרְגַע שִׂיחָה לָךְ בְּטַחֲוֹן בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא,
זֶה יוֹצֵא אוֹתָךְ מִכָּל הַלַּחֲץ זו הַדְּחָק.

תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד מְאֹד לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ, וְשֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל צַד הַכִּי טוֹב,
כִּי כִּף אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ
(יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הַלֵּכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא
אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה
מִצּוּיָהּ, רַק שִׂיחָה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אִמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הִינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

דַּעֵי לָךְ שְׁגָם נָשִׁים מְחִיבוֹת בְּמִשְׁלוּחַ מְנוֹת אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ, וְכֵן אַחַת
תַּעֲזוֹר לְהַשְׁנִיָּה בְּמִתְנֹת לְאִבְיוֹנִים, כִּי בְּלָנוּ אִבְיוֹנִים, וְלִכֵּן אַחַד שִׂיעוֹר לְהַשְׁנִי,
וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְתִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ מֶה לְשַׂמַּח שִׂישׁ לָנוּ כֹּל
הַשָּׁנָה בֵּית הַתְּבַשִּׁיל - אֶהֱל אֲבָרְהָם, וְאַנְחֵנו עוֹסְקִים בְּמִדַּת הַחֶסֶד.

נֹא וְנֹא תִרְחִיקִי מִמֶּךָ אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְכוּ', שְׂזֵה לֹא יִבִּיא לָךְ לְשׁוֹם
דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', הַחַיִּים כֹּל כִּף יָפִים וְצָרִיכִים תְּמִיד לְהִסְתַּפֵּל עַל יְפֵי הַחַיִּים וְכוּ',
וְלְהִסְתַּפֵּל עַל הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלֶאֶה, לֹא עַל חֲצִי כּוֹס הַרִיקָה, וְאִזּו נִהְיִים מֵהַחַיִּים
כֹּל דְּקָה, וְנוֹתְנִים תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגְעָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך פורים שמח

אתקה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר מעניית אסתר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה נוסע אל ציון רבנו ז"ל, אשר אין ערך אליה, ואני מכרח להגיד לך שאסור להתיאש, מה שתפלה פועלת שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ובפרט אצל ציון רבנו ז"ל אם מתעקשים יכולים לראות שמה ישועות גדולות מאד.

אני יודע ומבין שכל המשפחה עוברים עכשו זמנים קשים מאד מאד וכו', לרבות אשתך, עם כל זאת אתה צריך להיות האדם החזק לחזק אותם, כי יש הרבה דברים שאנחנו לא מבינים ולא מסגלים להבין, ולכן צריכים להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך שכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד, ואף שזה מאד מאד קשה לקבל ואי אפשר לנחם אדם בעת שנמצא בצרה וכו', עם כל זאת אתה מכרח להיות עכשו האדם החזק להתחזק ולחזק את כל המשפחה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש אגדה) אין מחזקים אלא למחזקים, והפרוש הוא שדיקא אלו שמחזקים אחרים, הם צריכים בעצמם חזוק, יעזר הקדוש ברוך הוא שיהיה לך כחות הנפש לחזק את כל המשפחה, והקדוש ברוך הוא ישמיענו בשורות משמחות תמיד.

תסע אל ציון רבנו ז"ל ותחזר בשלום, ותפעל שמה כל מה שאתה צריך לפעל, וגם תזכיר אותי לטובה.

המאחל לך פורים שמח

אתקכו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר תענית אסתר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קבלתי מהאברך ... גרו יאיר את כל הסכום ששלחת, יעזר הקדוש ברוך הוא שימתק ממך כל הדינים על ידי פלא עליון, ונשמע ונתבשר אצלך בשורות משמחות.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך פורים שמח

אתקכו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר תענית אסתר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קבלתי את הספרים ששלחת על ידי האברך ... גרו יאיר ותשואת חן
לך על זה, בעזרתו יתברך שמו אני נוסע שבוע הבא בארץ ישראל, ואז נדבר.

העקר שתתחזק להתפלל להקדוש ברוך הוא, כי עכשו זה הזמן לפעל
כל מה שצריכים, כי על פורים אמרו חכמינו הקדושים "כל הפושט יד
נותנים לו", ופרשו הצדיקים מה שמבקשים ממנו יתברך בפורים מקבלים,
ולכן אל תהיה בטלן, תנצל את הזמן בתפלה ובהתבודדות.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה כמו שהזיכרנו רבנו ז"ל על זה
ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים
על האדם בלם באים רק מחמת קלוקל השמחה, ולכן צריכים למסר את
נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני)
לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא
כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר
הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל
ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר
לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין
האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות
ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי
נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך פורים שמח

אתקחה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר מעניית אסתר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחִיו נֶצַח
לְנֶכֶן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אני מאד מאד מבקש אתכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להיכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

אתם צריכים לזכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת ט') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, ולכן אתם צריכים למסר את נפשכם לכבוד אחד את השני.

ובפרט אתה ... גרו יאיר צריך מאד להתיחס אל אשתך, כי קבלת מתנה

שאתה אפלו לא יודע להעריך את המתנה, ולכן תתן הרבה יחס לאשתך, כי היא כמו הבת שלי, ותיקר אותה מאד מאד, וזה ישנה את כל היחס ביניכם, וחכמינו הקדושים אמרו (בכא מציצא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (בראשית י"ב) "ולאברם היטיב בעבורה" והינו דאמר להו רבא לבני מחוזא, אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה, אני מאד מקנה שאתה ... נרו יאיר תצית אותי.

נא ונא ראו להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמררה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלכם, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודפאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד שיהיה לכם הצלחה מרבה ובכל אשר תפנו תשכילו ותצליחו.

המאחל לכם פורים שמח

אֶתְקַבֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נִרוּ יָאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּכַּבֵּד וּתִיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכַבוֹד אִשְׁתּוֹ, שְׂאִין בְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם אֵלָא בְּשִׁבְלֵי אִשְׁתּוֹ, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית י"ב) "וּלְאֲבָרָם הֵיטִיב בְּעִבּוּרָהּ" וְהִינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבָנֵי מַחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ, (תִּכְבְּדוּ וּתִיַקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִירוּ) וְאָמַר רַבֵּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס"ט) שְׁעָקֵר הָעֲשִׂירוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וְאִזּוּ אִם תִּקְיָם אֶת זֶה, יִהְיֶה לְךָ מָה שְׂאֵתָה צְרִיף, רַכָּב חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', רַק תִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתְּךָ, שְׁזֵה יְסוּד גְּדוֹל אֲצֵל רַבֵּנּוּ ז"ל, שְׂאֵמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן רס"ד) שְׂאָדָם צְרִיף לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת אִשְׁתּוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסּוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיָּהֶם, צַעַר הָעִבּוּר וְהַלְדָּה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֲצָם מְכֻאֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסּוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֲפָנִים הַקְּשִׁים וּכְבָדִּים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וּלְיַקְרָם, וּלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא מִצִּיעָא נט.) 'אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכוּ כִּי הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ', וְכֵן אָמְרוּ (יְכֻמוֹת סג.) 'דִּיֵּינּוּ שְׁמַגְדָּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלַת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בַּחֲסִידוֹת בְּרַסְלָב, שֶׁהַבְּעַל מְכַרְח לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מְקַרֵּב אֶל רַבֵּנּוּ ז"ל וּלְצִיַת אוֹתוֹ, עָלָיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֹזֵר לְאִשְׁתּוֹ בְּכָל הַמוֹבָנִים.

בְּעֶרְבׁי יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֲצֵל הָרֵב ... נִרוּ יָאִיר שְׁלוֹמֵךְ בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְשְׁמַעֲתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסַבֵּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׂכָלָם מְבִינִים, וְלִכֵּן הֵייתִי מִיעֵץ לְךָ שְׁתַּצְטַרֵּף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כִּף אָמַר רַבֵּנּוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְמוֹד סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפְּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מְצוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֲצָמָה הִיא הַצְּלַחַת הַנֶּפֶשׁ.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך פורים שמח

אתקל.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר תענית אסתר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על זה שהשגת תרומה על חג הפורים ששת אלפים ש"ח עבור סעודה ביום הפורים לאנשי שלומנו, יעזר הקדוש ברוך הוא שתזכה לעשות הרבה מצוות.

דע לך שהולך לי בחיים השנה לתת לאנשי שלומנו שפע שעוד לא קבלו אף פעם, ואני צריך שתעזר לי, והקדוש ברוך הוא ימתיק את הדינים ממך ונשמע ונתבשר בשורות משמחות, ולכן תדבר עם הנדיבים שיעשו כל מה שביכלתם לתת סכומים גדולים על חג הפסח לחלקה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שאתה תהיה שליח טוב.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח

אַתְקֵלָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעֵי לְסֶדֶר כִּי תִשָּׂא י"ג אָדָר תַּעֲנִית אֶסְתֵּר ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה חַג הַפּוֹרִים נִכְנָס וְאַתָּה יְכוּלָה לִפְעַל אֲזוֹ אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה, וְאֲנִי מִבְּרַךְ אוֹתְךָ שִׁיְהִיָּה לָךְ בֵּית מִשְׁלָכְכֶם שְׁלֵא תִצְטָרְכוּ לַגּוֹר בַּשְּׂכִירוֹת.

תַּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יָפָה מְזוֹ, וְאֶפְלוּ שׁוּה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מָה שְׂאֵמֵר הַתְּנָא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צְעֵרָא אֲגֵרָא, וְדַעֲי לָךְ כְּשִׂאֵשָׁה עוֹצֵרַת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֵה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאֵת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׂבִדְרֵךְ כָּלֵל בָּא מִגֵּאוֹת וַיִּשׁוּת, אֵשָׁה צְרִיכָה לְכַטֵּל אֶת עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֲלִיו יִתְבָּרֵךְ, וְשֵׁלֵא תִהְיֶה לָהּ שׁוֹם תְּרַעַמַת עַל בְּעֵלָה, כִּי הָאֵשָׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעֵלָה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרֵי לְזוֹת יִקְרָא אֵשָׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאֵשָׁה שְׂקִנְתָּה לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבֻלָּנוֹת לְגַבֵּי בְּעֵלָה וְכוּ', וּמוֹחֵלֵת לוֹ עַל הַכֹּל, וּמִתְחַזְּקִים לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֲזוֹ הַשְּׂכִינָה תִשְׂרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך פורים שמח

אתקלב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר מעניית אסתר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כמה בקשתי אותך והתחננתי לפניך וכו' וכו', שתשתנה לגמרי ותעצר את רוחך ואל תהיה בכעס, (קהלת ד' ט') "אל תבהל ברוחך לכעוס כי כעס בחיק כסילים ינוח", ולבסוף לא שמעת בקולי ועכשו אתה מסתובב גלמוד וכו', מחסר בית וכו', מתי תתחיל לצית אותי? מתי תתחיל להשתנות? תמיד אני אומר את הפתגם הידוע בעולם "תהיה חכם ולא צודק", הלואי שתכניסי לכל הפחות עכשו את הדבורים האלו, ואז טוב לך כל הימים.

החיים כל כך יפים וצריכים תמיד להסתפל על יפי החיים וכו', ולהסתכל על החצי כוס המלאה, לא על חצי כוס הריקה, ואז נהנים מהחיים כל דקה, ונותנים תודה להקדוש ברוך הוא בכל יום בכל שעה ובכל רגע.

אין עוד הצלת העולם כמו למוד תורה הקדושה, כמאמרם ז"ל (תנחומא נח) על הפסוק (זרמיה ל"ג) "אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי" אי זה הוא ברית שנוהג ביום ובלילה? זו תלמוד, וכן הוא אומר (שם) "כה אמר הוי"ה אם תפרו את בריתי היום ואת בריתי הלילה גם בריתי תפר את דוד עבדי וגו', ואומר (תהלים א') "כי אם בתורת הוי"ה חפצו ובתורתו יגה יומם ולילה" ואף הקדוש ברוך הוא כרת ברית עם ישאל שלא תשכח תורה שבעל פה מפייהם ומפי זרעם עד סוף כל הדורות, שנאמר (ישעיה נ"ט) "ואני זאת בריתי אותם אמר הוי"ה רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיה לא ימושו" וגו' ולא כתיב ממך אלא מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך.

עכשו נכנס פורים יכולים לפעל אצלו יתברך כל מה שרוצים, והעקר
תפעל אצלו יתברך שלא תהיה כעסן, שזה מה שהורס לך את כל החיים,
ואמרו חכמינו הקדושים (קידושין מא.) רגזן לא עלתה בידו אלא רגזנותא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך פורים שמח

אתקלג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר מעניית אסתר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תשואת חן לך על התפלות שהתפללת בשבילי, יעזר הקדוש ברוך הוא
שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

את לא יכולה לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך להיות בלגית
ב"מקנת מלכה", בזכות זה הקדוש ברוך הוא ימשיך עליך ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיך, ותרוי רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי
ותצליחי.

המאחל לך פורים שמח

אתקלד.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר תענית אסתר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לך על המסירות נפש שאת מוסרת את נפשך בשביל המשרד, יעזר הקדוש ברוך הוא שנוכל לבצע את משימותינו הקדושה לקרב את כל אנשי שלומנו מקהלתנו הקדושה, ואני רוצה עכשו כבר להכין על חג הפסח סל כזה שעדין לא קבלו, ולכן תעוררי את כל הטלפונים שיעזרו לי לגייס את הכסף הנצרך עבור קמחא דפסחא.

רק חזקי ואמצי מאד להיות בשמחה כמו שהזיכרנו רבנו ז"ל על זה ביותר, ואמר (לקושי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך פורים שמח

אתקלה.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר תענית אסתר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מבקש אותך שתשמר על עצמך, כי הכל הקדוש ברוך הוא מוחל אבל לא על נאוף ובפרט על אשת איש וגרושות וכו', וזה לא מתאים לך וכו', ולכן אני מבקש ומזהיר אותך שתפסיק עם זה, כי אחרת מרה תהיה באחרונה, ואם יתגלה אזי אני אומר לך מראש כרטיסים לאומן לא תוכל למכר.

הלוואי שתחזור כבר בתשובה שלמה, כל השטיות בא לך מפני שאתה לא קובע עתים לתורה.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך פורים שמח

אתקלו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר תענית אסתר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מתפלל עליך שהקדוש ברוך הוא יעזר לך שתשיג את השטח בקלות ותוכל לבנות בית עם כל השכלולים, ותוכל להכניס הרבה אורחים.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החלאות הבאים על האדם בלם באים רק ממחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלך, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמור, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י) כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך פורים שמח

אתקלוז.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר מעניית אסתר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

חבל שתעזבי את הבחור הזה אם חזית אתו כבר חמש שנים, תראו להתחתן תכף ומיד, ולא לחכות אפלו רגע אחת, תתפייסו ותעשו תאריך להחתנה מה שיותר מהר, והקדוש ברוך הוא יצליח את דרככם, העקר לשמר את השבת ואז השבת ישמר עליך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך פורים שמח

אתקלח.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר מעניית אסתר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

תאמיני לי שלא שכחתי ממך כרגע וכואב לי מאוד על המריבות שקורה אצלך בבית, ואני מאוד מאוד נגד מריבות, ולכן תעשי כל מה שביכולתך שיהיה שלום.

אני בא שבוע הבא ואשתדל מאוד להשלים ביניכם ושהכל יסתדר על צד הכי טוב, ואני מאוד מבקש אותך שתתחזקי להיות בשמחה, ותשמחי עם בעלך ועם המתנות שנתן לכם הקדוש ברוך הוא ילדים חמודים, ואת מאוד מאד קרובה אל לבי, ולכן תראי להתחזק ביתר שאת ביתר עז, ואל תפחדי לא שכחתי ממך, אני רוצה לראות רק את הצלחתך הגשמי והרוחני גם יחד.

החיים כל כך יפים וצריכים תמיד להסתכל על יפי החיים וכו', ולהסתכל על החצי כוס המלאה, לא על חצי כוס הריקה, ואז נהנים מהחיים כל דקה, ונותנים תודה להקדוש ברוך הוא בכל יום בכל שעה ובכל רגע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך פורים שמח

אתקלט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

גברת ... תחיה כתבה לי שיורד מים מבית התבשיל אל המקוה, והגיע כבר לחדר הטבילה, ושם זה מאד מסכן כי זה גובל בהלכות חמורות מאד מאד, ולכן אני מאד מבקש אותך שביום ראשון על הבקר תראה לסדר מה שאנחנו צריכים לסדר, כי תתן ומיד אחר שאנחנו גומרים עם המטבח פה, אני הולך לסגר שמה את המטבח נקדה, כי זה גובל בכרתות חס וחלילה אם לא נזהר, וזה מאד מאד חמור, ולכן אני מאד מבקש אותך שתראה לתקן מה שיכולים לתקן, ואם צריכים משהו או מישוהו להביא לתקן את זה, צריכים על הבקר לתקן את זה כי זה מאד מאד חמור, אקווה שתבין את חמרת הענין, כי מקוה נשים מכרח להיות על צד הכי טוב בלי שום פקפוק של שאלות.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברכים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מייעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י) כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקמ.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כתבתי מכתב ל... ואני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שהוא יתקן
את זה תוך ומיד על הבקר, ובעזרתו יתברך שמו איך שאנחנו גומרים עם
המטבח החדש, למעלה כבר לא יהיה שום מטבח, ואני מקנה שלא יהיה
שום בעיות יותר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפיל
ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקמא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה
לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי לשמע איך שבנות "בית פינגא" וכן של הסמינר
"בית מלכה" התחפשו בתחפשת צנועות, וזה לי למשיב נפש גדול מאד, ואת

יכולה למסר את זה לכל הבית ספר, כי הולך לי בחיים שנקים בנות כאלו שלא נצטרך להתביש מהן לקבל את פני משיח צדקנו.

רק חזקי ואמצי מאד מאד, והקדוש ברוך הוא יעזר שתצליחי ותרוי רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

אתקמב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אני מאד מודה להקדוש ברוך הוא שפעלתי אצלך שתתפלל במנין, וגם שתופיע בשעור של דף היומי, כי אתה לא יכול לתאר את גדל הזכות הזה ללמד דף גמרא.

אני מאד שמח שלא באת לכאן על פורים, כי יותר חשוב לי שתהיה עם אשתך שם, והקדוש ברוך הוא יעזר שהכל יעבר בקלות ותוליד בקלות.

בענין הקהלה שלנו תהלה לאל זה גודל למעלה מדרך הטבע, כי ממש בכל חור שרק משפירים איזה דירה (אפלו סרוחה) כבר יש על זה כמה קופצים ולאחרונה נכנסו כמה משפחות שאפלו אגנחנו לא יודעים מי הם, והכל מאנשי שלומנו, וזה רק התחלה, ובפרט שאנחנו עכשו מתחילים לבנות עוד דירות, ולכן אתה צריך להסביר אל "לאמית" שהם לא יכולים לתאר את המהירות שקורה כאן שהקהלה רק גודלת וגודלת ומחפים על דירות וכו'.

וְכוּ', וְלִכְּנֵן כָּל שְׁפוּר שֶׁרָק יְכוּלִים לְשַׁפֵּר פֹּה, יִהְיֶה לְתוֹעֵלַת שֵׁל "לְאִמִּית" וְשֵׁל כָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכְּנֵן כְּדֹאֵי לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד שֶׁהִמְרַפָּא תְּצַלִּיחַ בְּגִדוּל.

רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ וְתַשְׁמִח אֶת אִשְׁתָּךְ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתַּת שְׁלוֹם

אַתְקַמָּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שִׁבְתַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אֲדָר שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֶיךָ וְעַל אִשְׁתָּךְ וְעַל בְּנֵיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְתַצְלִיחוּ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְהַעֲקֹר שְׁתַּחֲזִקוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְּוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלִהְתַּגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוּ, כִּי כָּל הַחֵלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם בְּלִים בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבְלִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכְּנֵן יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מְזֵה, וְעַל יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיְכוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפָנִי

שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקמד.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... נרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד הצטערתי לשמע את הבשורה מצערת מה שקרה אצלכם. המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו כבר משום צרות, רק שמחות יהיה בביתכם.

קדם אתה צריך להזהר בכל הקדישים לומר בכל תפלה קדיש יתום, שזה דבר מאד מאד חשוב לצרף הנשמה ואסור לזלזל בזה.

והדבר השני תראה ללמד בכל יום פרק משניות לעלוי נשמת אמה, ויש בכל משניות תפלה לעלוי נשמת הנשמה, צריכים רק להזכיר את השם, וזה גם כן מאד מאד חשוב לטובת הנשמה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אַתְקֵמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תְּהִלָּה לְאֵל הַבֶּן שְׁלֹךְ מִצְלִיחַ פַּה, וְרַק כַּמָּה יָמִים וְהוּא שְׂמַח מְאֹד מְאֹד.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מַה שֶּׁהַמִּכְתָּבִים שְׁלֹךְ גּוֹרְמִים לְטֵרֵטֵר אֶת
הַרְשָׁע הַזֶּה שֶׁמִּצִּיק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, וְסוֹף כָּל סוֹף רַק
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְבִיאִים אֶת הָאֲגָרוֹת וְהַמְסִים וְהָאֲרֻנוֹנוֹת יוֹתֵר מִכָּל תּוֹשְׁבֵי
הַמְּקוֹם, כִּי תְהִלָּה לְאֵל רַב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רַק בּוֹנִים, וְזֶה מְכַנֵּס הַרְבֵּה כֶּסֶף
לְהַמוֹעֵצָה, וּמָה אֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים עַל זֶה? כְּלוּם מִמֶּשׁ כְּלוּם, אֶפְלוּ שְׂיִנְקוּ לָנוּ
אֶת הַזֹּכֵל אֲנַחְנוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה דֶּרֶךְ פְּרוֹטֶקְצִיָּה שְׁאֲנַחְנוּ מְקַבְּלִים בְּלֹא יוֹדְעִים
מִזֶּה שְׂמֻמָּנָה עַל הַזֹּכֵל וְכו', אִיפֹה שׁוֹמְעִים דְּבַר כְּזֶה שְׁעוֹשִׂים הַפְּלִיּוֹת בֵּין
תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם גַּם בְּעִנְיַן הַזֹּכֵל, וּבִשְׂקֵט אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַפְּעַל אֶצֶל הָאִישׁ
הַנֶּעֱלָה ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא אַחֲרָאֵי עַל הַזֹּכֵל, וּבִשְׂקֵט תַּחַת הַגֹּב שֶׁל הַמוֹעֵצָה
עוֹזֵר לָנוּ מְאֹד לְנִקּוֹת אֶת בְּתֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי כֹּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִשְׂאָר
צְרָכִים שְׂאִין לָנוּ שׁוּם טוֹבוֹת הַנָּאָה מִהַמוֹעֵצָה, וְהֵם מְקַבְּלִים מֵאֲתָנוּ אֶת
הַמְסִים הַכִּי גְדוּלִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי
וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתקמו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
 שלום רב אל ... תחיה
 לנכון קבלתי את מכתבך.

דעי לך שכל תפלה כל תחנה שמבקשים ומתפללים על קברי צדיקים,
 זה מאד מאד נשמע ונתקבל, וכמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צ' סימן קע"ג)
 על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף
 על פי שאינו ראוי לכך; וכן מובא (ספר המדות אות אמונה סימן ט') מי שנאבד
 אמונתו ממנו, ילך על קברי הצדיקים ויספר החסדים שעשה לו הקדוש ברוך
 הוא, ולכן מפעם לפעם תקפצי לציון של רבי מאיר בעל הנס שזה סף הכל
 כמו רבע שעה מיבנאל, ותפעלי שם מה שאת צריכה לפעל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
 ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי
 ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

אתקמו.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
 לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש ברוך הוא ישמח אתכם תמיד.

רק חזקו ואמצו מאד להיות בשמחה כמו שהזיחנו רבנו ז"ל על זה
 ביותה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד,
 ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל פחו, כי כל החלאות הבאים
 על האדם כלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את

נִפְשׁוּ בְשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנֵת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמֵחָה מִמֵּתְנֵת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמֵחָה מְצוּיָה אֲצִלְכֶם, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמֵחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וְיִכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֵת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי מָה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֵת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אַזִּי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתקמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֵת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לְךָ שִׁיְהִיָּה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְאֵת לֹא צְרִיכָה לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבַר.

בְּעֵינַי הַבֵּן שֶׁלְךָ נִרוֹ יְאִיר צְרִיכִים רַק לְבָנוֹת אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלֹא לְדַבֵּר שֶׁכֵּן יְבוֹא לְפָה אוֹ לֹא יְבוֹא לְפָה, לֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לַעֲזוֹב אֵת הַבֵּית, זֶה לֹא מִפְּחִית מִהֵילֵד שׁוֹם דְּבַר, אֲדַרְבָּה יֵשׁ יְלָדִים שֶׁקָּשָׁה לָהֶם לַעֲזוֹב אֵת הַבֵּית, וְלִכֵּן אֶל תִּסְתַּכְּלוּ עַל זֶה בְּעֵינַי רְעָה וְכוּ' וְכוּ'.

תִּתְאַזְרִי בְּמֵדַת הַסְּבִלְנוֹת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה מִזֶּה, וְאֶפְלוּ שְׁזֶה בָּא לְךָ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זְכָרִי מָה שֶׁאָמַר הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא, וְדַעֲי לְךָ כְּשֶׁאֲשֶׁה עוֹצֵרְת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ', בְּזֶה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהִיא בְּטִלָּה לְגַמְרִי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מֵדַת הַסְּבִלְנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס

בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

אתקמט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... נרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשה כל מה שתעשה כדי שיהיה לך את האשורים הרפואיים וכו', כי אתם לא כדאי להתחיל וכו', ואני מאד מקנה שיקים בך (אבות פ"ק ג') כל המקבל עליו על תורה, מעבירין ממנו על מלכות ועל דרך ארץ, ותפטר מהכל.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בשמים שאתה מזכה את אנשי שלומנו בענין הקפות, ואני רוצה להרחיב את זה מאד מאד, וכך יהיה הכנסה לכל אנשי שלומנו המתעסקים בחלק קפות, וכן יהיה הכנסה יפה להקהלה, שאנחנו מאד מאד בצמצום גדול.

ראה לעורר את אברכי אנשי שלומנו שיקחו הגדות להפיץ כפר.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד בברים

בְּבֵית הַכְּנִסֶּת הַגָּדוֹל, וְשָׁמַעְתִּי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסִבִּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׂכֵלָם מְבִינִים, וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעַץ לָךְ שֶׁתִּצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כָךְ אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לַמּוֹד סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנַּפֶּשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם

אֶתְקַנְנִי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אָדָר שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תַּשְׁע"ב שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְלִהְיֶתגִּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם פְּלִם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִחָה מְצוּיָה אֲצִלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי שְׂמִחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוֹלִים אַחַר כָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שְׂמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי

נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ודע לך שכל הצרות שאתה סובל זה רק מחמת חסרון השמחה, אם היית בשמחה לא היית מתוכח עם אשתך, והיית זוכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מאד מבקש אותך שתתאזר במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכור מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודע לך כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת".

בענין להחליף דירה, אם יש לך אפשרות כזה, מה טוב ומה נעים.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקנא.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... נרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שאתה הולך לשמח יהודים אחרים, ואתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד תעסק בזה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מייעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקנב.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
 שלום וברכה אל ... נרו יאיר
 לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אני מבקש אותך שאל תקח שום דבר ללב וכו', כי זה לא בריא וכו', צריכים למסור את עצמו על שמחה, כי אין עוד דבר שבא לאדם כל כך קשה כמו שמחה וכו' וכו', אני מבין את הצער שלך טוב טוב, עם כל זאת מאחר שנולד לך ממנה בן כל כך חמוד, חבל שתתגרש, כי בזה תהרס את הבן שלך וכו' וכו', תאמין לי שאין מי שיבין אותך כמו שאני מבין אותך, ולכן אני נותן לך עצה פשוטה שתראה הרבה דברים להתעלם ולא להסתכל עליה, כי בא אני יהיה אתך פתוח, אם תתגרש תהרס את הבן שלך נפשית וכו', ואם אתה חושב שהשניה יהיה יותר טובה, אני מכרח להגיד לך שאתה לא יודע באיזה פח אתה יכול לפל, אני מכרח להגיד לך שתתחרט, ולכן עדיף להעלים עין ולסבל קצת, והכל יסתדר על צד הכי טוב, ויש פתגם בין אנשי שלומנו "אם לא רוצים לסבל קצת סובלים אחר כך הרבה".

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י) כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אֲדָר שׁוֹשֵׁן פּוּרִים ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח לְךָ דַעַת הַאֲמַת שֶׁתִּזְכֶּה לְצִאֵת מִכָּל הַחַוּבוֹת
וְהִיסוּרִים שְׁלֶךָ, וְתִמְכַר בֵּית אֶחָד כֶּךָ שֶׁתּוּכַל לְצִאֵת מֵהַחַוּבוֹת שְׁלֶךָ.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עַצְמְךָ בְּלִמּוּד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה, כִּי אֵין עוֹד הַצְּלַת הָעוֹלָם כְּמוֹ לְמוּד תּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (תַּנְחִימָא נח) עַל הַפְּסוּק (יְרֵמִיָּה ל"ג) "אִם לֹא בְרִיתִי יוֹמֵם
וְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי" אִי זֶה הוּא בְרִית שְׁנוֹהֵג בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה?
זוֹ תִּלְמוּד, וְכֵן הוּא אוֹמֵר (שם) "כֹּה אָמַר ה'יְהוָה" אִם תִּפְרוּ אֶת בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת
בְּרִיתִי הַלַּיְלָה גַּם בְּרִיתִי תִפָּר אֶת דָּוִד עַבְדִּי" וְגו', וְאוֹמֵר (תְּהִלִּים א') "כִּי אִם
בְּתוֹרַת ה'יְהוָה חִפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹמֵם וְלַיְלָה" וְאֵף הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּרַת
בְּרִית עִם יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תִשְׁכַּח תּוֹרָה שְׁבַעַל פִּה מִפִּיהֶם וּמִפִּי זָרַעַם עַד סוֹף כָּל
הַדּוֹרוֹת, שְׁנֵאֲמַר (ישעיה נ"ט) "וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר ה'יְהוָה הַרוּחִי אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וּדְבָרֵי אֲשֶׁר שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ" וְגו', וְלֹא כְּתִיב מִמֶּךָ אֲלֵא מִפִּיךָ
וּמִפִּי זָרַעַךָ וּמִפִּי זָרַעַךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאִפְלוּ שְׂזֵה בָּא
לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכֹר מָה שְׁאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צַעֲרָא
אֲגַרָא, וְדַע לְךָ כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עַצְמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֵה אִפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכו', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֵל הָאֵין
סוֹף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבַדְרֶךָ
כָּלָל בָּא מִגֵּאוֹת וְיִשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עַצְמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשְׁלֹא
יִהְיֶה לוֹ אִפְלוּ מִשְׁהוֹ תַרְעֻמַּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכו', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעָלָה,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֵצָם מִעֵצָמִי וּבִשָּׂר מִבִּשְׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת".

בְּעָרֵב יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֲצֵל הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר שְׁלוֹמֵךְ בְּרַבִּים

בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לה שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לה שבת שלום

אתקנר.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... נרו יאיר לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שזכית למצא בת זוג, והקדוש ברוך הוא יעזר שתזכה שיצא מכח אל הפעל, ואני רוצה לשמח בשמחתך.

רק תראה לשמחה ולכבדה וליקרה, אשר אין מצוה יותר גדולה מזו.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שאתה זוכה לדעת את כל התהלים בעל פה, ואת רב ששה סדרי משנה, אשריך ואשרי חלקך, ומה טוב ומה נעים שתחזור עוד את המסכתות שעדין אתה לא יודע, וכך תוכל לדעת את הששה סדרי משנה בעל פה, וזה טוב מאד להרגיל את עצמו לומר בכל יום הרבה פרקים משניות והרבה מזמורי תהלים, כמו שאמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ג) אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות ולשתות אחר כך איזה קפיטליך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות;

וְזָכַר דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי תִצְטָרֵךְ אֶת זֶה, כִּי עַל פִּי רַב אָדָם מְבַלָּה אֶת הַיּוֹם שְׁלוֹ בְשִׁטּוֹת, וְלֹא קוֹלֵט אִיךָ שְׂיוֹם אַחֵר יוֹם עוֹבֵר בְּלֹא כְּלוּם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחְזִיר אֶת הַיָּמִים, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שם) הִרְחַמְנוּת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה הִכָּל רוֹאֵין, וּבִשְׂבִיל זֶה הִכָּל רוֹדְפִין אַחֵר הָעוֹלָם הַזֶּה. כִּי רוֹאֵין כְּשֶׁהָאָדָם רָעַב וְצָמָא וְכִיּוֹצֵא קָשָׁה לוֹ מְאֹד וַיֵּשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלָיו. וְכֵן מִי שֶׁהוֹלֵךְ עִרִם וַיַּחֲף יֵשׁ רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עָלָיו. אָבֵל מִי שֵׁישׁ לוֹ עֵינַיִם וְרוּאָה גְּדוֹל הִרְחַמְנוּת שֵׁישׁ עַל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי שָׁם בְּעוֹלָם הַבָּא נִמְצָאִים בְּנֵי אָדָם שֶׁהוֹלְכִים עִרְמִים מִמֶּשׁ וְאִי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עָלֵיהֶם כָּלֵל. כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה כְּשֶׁהָאָדָם עִרִם בְּלֹא מַלְבוּשׁ אֲזִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּץ נְדָבוֹת עֲבוּרוֹ וְלַעֲשׂוֹת לוֹ קֶאֱפָטִין. אָבֵל בְּעוֹלָם הַבָּא מִי שֶׁהוֹלֵךְ עָרוֹם אִי אֶפְשָׁר לְרַחֵם עָלָיו כָּלֵל. כִּי שָׁם אֵין מוֹעִיל שׁוֹם רַחֲמָנוּת כִּי אֵיזָה מַלְבוּשׁ הוּא צְרִיךְ? הֲלֹא הוּא רַק מַלְבוּשׁ שֶׁל תּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלָזֶה אֵין מוֹעִיל שָׁם רַחֲמָנוּת.

בְּעֶרְבַי יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֶצֶל הָרֵב ... נִרוּ יָאִיר שְׁלוֹמֵךְ בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְשִׁמְעֵתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסַבֵּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׂפֵלָם מְבִינִים, וְלָכֵן הֵייתִי מֵיעֵץ לָךְ שֶׁתִּצְטָרֵךְ אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כִּךָ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לַמּוֹד סִימָן י') כָּל הַדִּיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מִצְוֹת שֶׁבִין אָדָם לְחֻבְרוֹ, הֵן מִצְוֹת שֶׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַדִּיעָה הַזֹּאת בְּעֶצְמָהּ הִיא הַצְּלַחַת הַנַּפְשׁ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלַח.

הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתקנה.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר
לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לקחת כדורי הרגעה וכו', ואם אתה מדבר ככה שאתה רוצה
להתאבד וכו', זה מאד מאד מסכן, ולכן לך אל פסיכיאטר ותקבל כדורי
הרגעה שירגיע אותך וכו', ותוציא ממך את המחשבות של גאווה וגדלות וכו'
וכו', אוי ואבוי שהגואל צדק יהיה כמוך... הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר
שרב המשגעים משתגעים מרב הגאווה והגדלות שיש בהם וכו', ומי שנכנס
לו מחשבה של להיות משית, זה מראה שהוא חסר דעה, ולכן תצית אותי
והכל יסתדר על צד הכי טוב.

רק תהיה בשמחה פי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם
חכמי הרופאים אמרו שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת
חסרון השמחה, ולכן צריכים להתאמץ ביתר שאת ביתר עז להיות בשמחה,
כי השמחה היא רפואה לכל, ולהפך העצבות והמרה שחורה זה מביא לאדם
את כל המחלות, ולכן תכריח את עצמך להיות בשמחה, וחכמינו הקדושים
אמרו (תנחומא שמיני) אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח
למחר, ולכן ראה לחטף שמחה ולהיות תמיד בשמחה, ועל ידי זה ימשך
עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

אַתְּקֵנוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אֲדָר שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחֲלָאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם כָּלָם בָּאִים רַק מִחֲמַת קֶלְקוֹל הַשִּׂמְחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׂבִּיל לֵהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחֻמָּא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַח הַיּוֹם שִׂמַח לְמַחֵר וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׂמְחָה מִמֵּתֵנֶת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׂמְחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּה, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל
יְדֵי שִׂמְחָה מֵתְרַחֵב הַלֵּב וִיכּוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁטוֹת גָּמוּר, כִּי מִה שְׂאִין
הָאָדָם מֵתַחֲזֵק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מַפְנִי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת
וּמִרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲזִי
נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂזָה בָּא
לְךָ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זָכוּר מִה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת פָּרָק ה') לְפִיּוֹם צַעֲרָא
אֲגָרָא, וְדַע לְךָ כְּשֶׁאָדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזֶה אֶפְלוּ שְׁנַמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבַטֵּל אֵל הָאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֹּל תְּלוּי מְכִי מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שֶׁבְּדֶרֶךְ
כָּלָל בָּא מִגִּאוֹת וְיִשׁוּת, אָדָם צְרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כָּל כְּלוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא
יִהְיֶה לוֹ אֶפְלוּ מִשְׁהוֹ תַרְעֵמַת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֶלֶק מִבְּעִלָּה,
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבֶשֶׁר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי
מֵאִישׁ לְקַחָה זֹאת".

בְּעָרֵב יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דֶּף הַיּוֹמִי אֲצֵל הָרֵב ... נְרוּ יְאִיר שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים

בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לך שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך שבת שלום

אתקנוז.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב שלום וברכה אל ... נרו יאיר

גברת ... תחיה כתבה לי שיורד מים מבית התבשיל אל המקוה, והגיע כבר לחדר הטבילה, ושם זה מאד מסכן כי זה גובל בהלכות חמורות מאד מאד, כי זה יכול לפסל את המקוה לגמרי וכו', ולכן אני מאד מבקש אותך שביום ראשון על הבקר תבקש מ... נרו יאיר לסדר מה שצריכים לסדר, כי זה בא לפני הכל, ותכף ומיד אחר שאנחנו גומרים עם המטבח פה תחת הבית הפנסת, אני הולך לסגר שמה את המטבח נקדה, כי זה גובל בכרתות חס וחס וחס וחס לא נזהר, וזה מאד מאד חמור, ולכן אני מאד מבקש אותך שתבקש את ... נרו יאיר שיראה לתקן מה שיכולים לתקן, ואם צריכים משהו או מישהו להביא לתקן את זה, צריכים על הבקר לתקן את זה כי זה מאד מאד חמור, אקוה שתבין את חמרת הענין, כי מקוה נשים מכרח להיות על צד הכי טוב בלי שום פקפוק של שאלות.

ואם יש לך איזה דרך לברר בהועדה אם שייך לבנות עוד משהו על הרחבה שעל יד המקוה? והאם יש לנו עוד מספיק מטרים לבנות עוד מבנה?

אָנִי יִהְיֶה אִתְּךָ בְּקֶשֶׁר בְּיוֹם רֵאשׁוֹן עַל הַבִּקְרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם

אתקנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תִשָּׂא ט"ו אֲדָר שׁוֹשֵׁן פּוֹרִים ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ לִי שֶׁשְּׂמַעְתִּי שֶׁהִיא
שְׂמֵחָה גְדוֹלָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנֵאֵל, שְׂמֵחָה לְמַעַלָּה מְכֹל הַגְּבוּלוֹת, אָנִי
מְכַרְחַ לְהַגִּיד לְךָ זֶה חֶלְקִי מְכֹל עֲמָלִי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל הַפְּכֵנוּ מִמְדַּבֵּר יָשׁוּב,
וּמִי הִיא מְאָמִין שְׂבֵאִיזָה יָשׁוּב נְדַחַת וְכו', יִהְיֶה שְׂמָה מְנִינִים אַחַר מְנִינִים
בְּיוֹם פּוֹרִים וְכו', וּבְמָקוֹם שְׂאָף פְּעַם לֹא הִיא שְׂמָה אִף פְּעַם זָכַר שֶׁל יְהוּדוּת,
הַתְּהַפֵּךְ כָּל כֶּף עַד שֶׁתִּהְיֶה לְאֵל רְאוּ אֶת כָּל הַרְחֻבוֹת רַק עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
מְחַפְּשִׁים וְשׁוֹלְחִים מְשֻׁלּוֹחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ וּמִתְנוֹת לְאֲבִיוֹנִים, וְאַחַד עוֹזֵר
לְהַשְׁנִי, וְאֵת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁישׁ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה קֶשֶׁה לְמַצֵּא אֶפְלוּ
בְּעִירוֹת הַגְּדוּלוֹת, וְזֶה מֵאֵד מְשֻׁמַּח אוֹתִי.

וְהִנֵּה מְבֹאֵר בְּשִׁלְחוֹן עֶרוֹף (אֵרַח חַיִּים סִימָן תכ"ט) שׁוֹאֲלִים בְּהִלְכוֹת פֶּסַח
קֹדֶם לְפֶסַח שְׁלֹשִׁים יוֹם, הִגָּה: וּמְנַהֵג לְקִנּוֹת חֲטִיִּים לְחֶלְקוֹן לְעֵנִיִּים לְצַרְף פֶּסַח
וְכָל מִי שֶׁדָּר בְּעִיר י"ב חֲדָשׁ צָרִיף לְתַן לְזֶה; וּכְתָבוּ הָאֲחֵרוּנִים שְׁמִיִּים פּוֹרִים
כְּבָר צָרִיכִים לְלַמֵּד הַלְכוֹת פֶּסַח, וְצַדִּיקִים אֲמָרוּ שֶׁהַמְּחַבֵּר מְדַבֵּר שְׂצָרִיכִים
לְלַמֵּד אֶת הַלְכוֹת פֶּסַח, וְהֵרַמ"א מְדַבֵּר אִיךָ שְׂצָרִיכִים לְעוֹר אַחַד לְהַשְׁנִי
עַל צָרְכֵי הַפֶּסַח, וְלִכֵּן נִכְנַס בִּי רַעִיּוֹן שְׂרָצִיתִי שֶׁתִּקַּח קִפָּה שֶׁל צְדָקָה "קָרַן
הַצְּדִיק" אַחַד בְּשִׁבְלֶיךָ וְאַחַד לְחֶלֶק בֵּין קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְכִךָ תּוּכַל לְגַבּוֹת
אֶת הַצְּדָקָה, וּבְיַחַד עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה סְכוּם יְפֵה מֵאֵד, וְכִךָ נוּכַל
לְחֶלֶק הַשְּׁנָה "סֵל נִפְלֵא עִם כָּל הַמוֹצְרִים שְׂצָרִיכִים לְחַג הַפֶּסַח", כִּי הַשְּׁנָה
אָנִי רוֹצֵה לְחֶלֶק מִשְׁהוּ מִיַּחַד לְכָל מִשְׁפָּחָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִחְסַר לָהֶם
שׁוֹם דָּבָר, "שִׁיחֵיהָ בְּכָל מְכָל כָּל", אָבָל אָנִי צָרִיף מִמֶּךָ אֶת הַעֲזָרָה הַזֹּאת שֶׁתִּחַלֵּק
כְּמֵה קִפּוֹת אֲצֵל קְרוֹבֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְאִף שְׁנַדְמָה לְךָ שְׂזָה כְּלוּם, דַּע לְךָ שְׁכָל

פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט:). מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ" לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול;

נא ונא תקח מהמשך קפת צדקה "קרן הצדיק", ותכניס בכל יום ויום כמה פרוטות לצדקה, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר ממך, וזה ילוה אותך, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח ח) "והלך לפניך צדקך", ועם הפרוטות האלו שיתאסף כל הקפות, נוכל לחלק לאנשי שלומנו שפע גדול על חג הפסח, ואל תחשב מה כבר יעזר לי הפרוטות האלו, אל תגיד כן, כי אם נעזר אחד להשני, לא יחסר לאף אחד שום דבר, מלבד זאת אתה צריך לזכר אשר אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י') אין לך סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קיים מצות צדקה, היה שש ושמת לתת כל יום כמה פרוטות, ובפרט לפני התפלה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט) "אני בצדק אחזה פניך", וכן בעת האכל הוא דבר גדול מאד לתת צדקה, וכן בכל עת מצא, ובפרט קדם שיוצאים לדרך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) צריכים לתן צדקה כדי שיהיה שמור על הדרך מכל מיני יסורים, ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, אלא בכל יום תרגיל את עצמך להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה, ובפרט שזה יעזר לכל אנשי שלומנו, כי אני רוצה לפתח את הקהלה שלנו בצורה כזו שאחד יעזר להשני, ואף אחד לא ירגיש מי הנותן ומי המקבל, כלנו נותנים וכלנו מקבלים וכלנו שמחים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום

אתקנט.

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קדש לסדר כי תשא ט"ו אדר שושן פורים ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי שהשבוע היה לכן ליילי שמחות שלא מהעולם הזה כלל, מה אומר לך זה חלקי מכל עמלי, כי אני רוצה להרחיב את הפעילות להנשים שתמיד יהיו שמחות ועליזות ולא יחסר להן שום דבר.

נא ונא תעשי התעוררות יותר גדולה אצל כל נשות אנשי שלומנו שכלן יתאחדו יחד באהבה גדולה מאד, ולא יחסר לאף אחד שום דבר.

רציתי מאד שכל אשר תקח קפות צדקה "קרן הצדיק" מהמשרד, ולחלק את זה אל קרובי המשפחה, וכך יתקבץ סכום יפה עד שנוכל לחלק שפע גדול לאנשי שלומנו על חג הפסח, כי הפעם אני רוצה לחלק "סל נפלא עם כל המוצרים שצריכים לחג הפסח", כי אני רוצה לחלק משהו מיחד לכל משפחה מאנשי שלומנו, שלא יחסר להם שום דבר "שיהיה בכל מכל כל", אבל אני צריך ממך את העזרה הזו שתחלקי כמה קפות אצל קרובי משפחתך, ואף שנדמה לך שזה כלום, דעי לך שכל פרוטה ופרוטה שאדם נותן מצטרפת לחשבון גדול כמאמרם ז"ל (בבא בתרא ט: ט) מאי דכתיב (ישעיה נ"ט) "וילבש צדקה כשריץ" לומר לך מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול, אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, כי אני רוצה לפתח את הקהלה שלנו בצורה כזו שאחד יעזר להשני, ואף אחד לא ירגיש מי הנותן ומי המקבל, כלנו נותנים וכלנו מקבלים וכלנו שמחים, ולכן רציתי מאד שכל אשר תחלק כמה קפות להמשפחות שלה ואחר כך להביא

את זה להמשרד, וכך יתאסף ביחד סכום יפה, ונוכל להשפיע לכל המשפחות של אנשי שלומנו ביבנאל סל עם כל המוצרים שרק צריכים לחג הפסח, ונזכה לקיים בשלמות מה שמכריזים בתחלת אמירת ההגדה בליל הסדר, כל דכפין ייתי ויאכל כל דצריך ייתי ויפסח.

העקר רק תהי בשמחה ותשתדלי מאוד שכל נשות אנשי שלומנו יהיו בשמחה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך שבת שלום

אתקס.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר כי תשא י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

כפי שאני קורא את השאלה שלך בתקיפות כזה וכו', אולי אתה לא מודע שאתה בעצמך התקרבת אל רבנו ז"ל על ידי אחד מהחוברות והקנטרסים ומהספרים שמחלקים בהרחובות או בבתי כנסיות או בשיבות וכו' וכו', ואם לא אתה, בודאי המשפיע שלך התקרב אל רבנו ז"ל רק על ידי זה, ואני יכול להוסיף לך שגם המשפיע של המשפיע שלך גם כן התקרב בצורה זו על ידי אחד מהספרים והחוברות והקנטרסים שמחלקים בהרחובות ובבתי כנסיות ובשיבות, כי תהלה לאל נעשה כבר חמשים שנה שאני עוסק בזה במסירות נפש הכי גדולה, שכבר שלש דורות מתקרבים אל רבנו ז"ל רק בצורה כזו.

ועכשו אזכיר לך את המקור מאיפה לקחתי את זה, דבר שעדין לא

רְאִיתָ (שָׁזָה גַם כֵּן עוֹלָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי מִי שְׁרוּצָה לְהַקְרָאוֹת עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, מְכַרְח קֹדֶם כָּל לְלַמֵּד אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל "לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן" "סִפְּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" "סִפְּר הַמְּדוּת" וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַמְּדַפְּסִים בְּסִפְרֵי "חַיֵּי מוֹהֲר"ן" וְ"שִׁיחוֹת הַר"ן", כִּי אַחֲרַת יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד וְכוּ').

מוֹבָא (חַיֵּי מוֹהֲר"ן סִימָן תַּקמ"ג) כְּמָה פְּעָמִים הָיָה רַבְּנוּ ז"ל מְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמָּנוּ, וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ מְאֹד, לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, לְהַשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם בְּנֵי אָדָם כְּדִי לְעוֹרְרֵם וּלְהַשִּׁיבֵם לְקַרְבֵּם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וּרְצוּנוֹ הָיָה אֲפֹלוּ לְדַבֵּר עִם בְּנֵי הָעוֹלָם שִׁיחוֹת חֲלִין בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם, אוֹלֵי יִצְמַח וְיִתְגַלְּגַל מִזֶּה דְבוּרִים שְׁיַעוֹרְרוּ אוֹתָם לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֲפֹלוּ אִם לֹא יַפְעֵל אֲצֵלָם כִּי אִם תְּנוּעָה בְּעֵלְמָא, הֵינּוּ שְׁיִכְנַס בְּהֵם אִיזָה הִרְהוּר תְּשׁוּבָה אוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לְפִי שְׁעָה גַם כֵּן טוֹב מְאֹד, מִכָּל שֶׁכֵּן לְהִיּוֹת שְׁבָרְבוֹת הַיָּמִים, כְּשִׁיְדַבֵּר עִמָּהֶם וְיַחְזֹר וְיַדְבֵּר, אוֹלֵי יִזְכֶּה לְעוֹרְרֵם בְּאֵמַת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וּלְקַרְבֵּם לְעַבּוּדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, כְּמוֹבָא בְּכָל הַסִּפְרִים וּבִפְרָט בְּזֵהר הַקְּדוּשׁ, כְּמוֹבָא (תְּרוּמָה קכ"ח): תָּא חֲזִי כָּל מָאן דְּאֲחִיד בִּידָא דְחַיִּיבָא, וְאֲשְׁתַּדֵּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִישָׂא, אִיהוּ אֲסַתְלַק בְּתַלַּת סְלוּקִין מַה דְּלֹא אֲסַתְלַק הֲכִי בַר נַשׁ אַחְרָא, גָּרִים לֹאֲכַפִּיא סְטְרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאֲסַתְלַק קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא בִיקְרִיה, וְגָרִים לְקַיְמָא כָּל עֵלְמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נַשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֵלְמָא וְזָכִי לְעֵלְמָא דְאַתִּי, כָּל מְאָרֵי דִינִין לֹא יְכַלִּין לְמִידֵן לִיָּה בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עָאל בְּתַרִּיסַר תַּרְעֵי וְלִית מָאן דִּימְחֵי בְּיָדִיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גְּבוּר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוּן וְעֲשֶׂר בְּבִיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', וּרַבְּנוּ ז"ל הֶאָרִיף לְדַבֵּר עִמָּנוּ כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים מִזֶּה, וּוְרוֹז אוֹתָנוּ לְזֶה מְאֹד בְּכְמָה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת, וְכְמָה פְּעָמִים הָיָה מְבַזָּה אוֹתָנוּ בְּכַזִּיוֹנוֹת עַל שְׁאָנוּ מִתְּעַצְלִים בְּזָה וּפְעַם אַחַת קָרָא אוֹתָנוּ עֲצִים יְבֻשִׁים עַל שְׁאֵין אָנוּ מוֹלִידִים נַפְשׁוֹת שְׁיִתְקַרְבוּ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ עַל יְדֵינוּ, וּפְעַם אַחַת בְּלִיל מוֹצָאֵי שַׁבַּת עֲמַדְנוּ לְפָנָיו עִם כְּמָה אֲנָשִׁים מִהַחֲשׁוּבִים שְׁלוּ, וְהוֹכִיחַ אוֹתָנוּ מְאֹד כְּמָה שְׁעוֹת עַל עֲגִין זֶה, וְסִפֵּר אֲז הַרְבֵּה מְעַנִּין זֶה, וְגַם הָיָה רְצוּנוֹ שְׁיִסְעוּ נְסִיעוֹת בְּשָׁבִיל זֶה כְּדִי לְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם, וְאֲז כְּשִׁדְבַר מִזֶּה לְהַשְׁתַּדֵּל לְקָרֵב נַפְשׁוֹת לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲז הָיָה

מתלוצץ מאלו המשתדלים לקרב להשם יתברך רק הפחותים במעלה מאד, כגון עניים ואביונים ועמי הארצות וכיוצא בזה אנשים השפלים במעלה, כי העקר הוא להשתדל לקרב להשם יתברך בני האדם הגדולים במעלה שיש להם איזה חשיבות, כי בני אדם כאלו קשה לקרבם מאד, וכשזוכה לקרבם אשרי לו, כי הוא דבר גדול מאד כשמקרב נפשות גדולות להשם יתברך ואז אלו הקטנים והשפלים במעלה נופלים ונטפלים ממילא אליו ומתקרבים להשם יתברך, כי מתבטלים לגבי הגדול מהם, שנתקרב לדרך האמת להשם יתברך, ושאל מוהרנ"ת ז"ל את רבנו ז"ל מי הוא הגדול? השיב בחפזון [בדרך גערה על שאני שואל דבר פשוט כזה] מי שהוא למדן יותר חשוב יותר, מי שהוא עשיר חשוב יותר, מי שהוא מיחס חשוב יותר, והמוכן מדבריו היה שכל מי שיש לו איזה חשיבות ומעלה מצד עשירות, או מצד חכמה ויחוס, בודאי נשמתו גדולה וגבוהה יותר, וכמו כן יש לו יצר הרע גדול ביותר, וגם בו תלויים כמה נפשות ביותר, ועל כן העקר להשתדל לקרב מבני הנעורים החשובים שבעיר, כגון בני העשירים, ואותן שמחזקים בלמוד, ואז הקטנים מתקרבים ממילא וכו', עין שם, הרי שלך לפניך מאיפה אני לקחתי את הדרך הזו.

אני מיעץ לך שאם אתה רוצה להיות מקרב אל רבנו ז"ל באמת בלי להטעות את עצמך, אזי קדם תהיה בקי בכל ספרי רבנו ז"ל ישר והפוך והפוך וישר לפני שאתה שואל שאלות כאלו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך שבת שלום

אַתְקַסָּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְהַל בְּקִנְדֵי י"ז אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עֵז וְשׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכֵל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, אֶתְּךָ צְרִיךְ לְדַעַת שְׁעָקֵר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּעַת צְמָצוּם וְקִטְנוּת וְכו', וּמִמְשִׁיךְ בְּתוֹךְ חֲיֵיו אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיּוֹדַע וַיַּעַד אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל וְכו', וְזֶה זֹכֵכִים עַל יְדֵי שְׁמֵרָגִילִים אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְכֵל מֶה שְׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא עוֹשֶׂה תְּפִלָּה.

בְּעֵינֵי הַפְּרִנְסָה וְכו', תְּמִיד תִּשְׁקוֹל עַל הַמְּאֻזְנִים מֶה טוֹב בְּשִׁבְלֶךָ, וּמֶה קִשָּׂה בְּשִׁבְלֶךָ וְכו', הַחַיִּים נִתְּן לְחַיּוֹת, וְלֹא לְהַתִּיגַע, אָדָם בַּעַל שְׂכָל לֹקַח תְּמִיד עֲבוּדָה קְלָה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (קִידוּשֵׁין פ.ב.) לְעוֹלָם יִלְמַד אָדָם אֶת בְּנוֹ אֲמָנוּת נִקְיָה וְקִלְיָה וְיִתְפַּלֵּל לְמִי שֶׁהָעֶשֶׂר וְהַנְּכֹסִים שְׁלוֹ שְׂאֵין אֲמָנוּת שְׂאֵין בָּהּ עֲנִיּוֹת וְעֲשִׂירוֹת שְׁלֵא עֲנִיּוֹת מִן הָאֲמָנוּת וְלֹא עֲשִׂירוֹת מִן הָאֲמָנוּת אֵלֹא הַכֵּל לְפִי זְכוּתוֹ; וְהַעֲקֵר שְׁצָרִיכִים תְּמִיד לְהַתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּלִי תְּפִלָּה אֵין לְאָדָם כְּלוֹם, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחֻזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְאִזּוּ דִּיקָא חַי חַיִּים קָלִים וְנְעִימִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ שְׂאֵתָה מִתְחֻזֵּק עִם אֲשֶׁתְּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵא יַחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר, תְּמִיד תִּהְיֶוּ הַכִּי מְאֲשָׁרִים בְּחַיִּיכֶם, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטוֹב.

בְּעֶרְבַּ יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֲצֵל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר שְׁלוֹמֵךְ בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְשְׂמֵעֵתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסַבֵּר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׂכָלָם מְבִינִים, וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ שֶׁתְּצַטְרֵף אֵל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְמוֹד סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מְצוֹת שְׂבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מְצוֹת שְׂבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֲצָמָה הִיא הַצְּלַחַת הַנַּפְּשׁ.

בְּעֶזְרָתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ אֲנִי בָּא לִיבְנֵאל סוֹף הַשָּׁבוּעַ, וְאִז נִדְבַר בְּעֵינַי כָּל הַפְּרָטִים שֶׁכָּתַבְתָּ לִּי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ז אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָתָּה צְרִיף לְדַעַת אֲשֶׁר אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל הָיָה שְׁלוֹם בֵּית הָרֹאשׁ וְהָרֵאשׁוֹנָה, וְהַזְהִיר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר (שיחות ה"ן סימן רס"ג) מְעַנֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשָּׂכִיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוּל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וּנְפֻרְדִּים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. אָמַר שְׁזֶה מַעֲשֶׂה בַעַל דְּבַר שְׂמִינִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שִׁיתְּפֶסּוּ בְּמִצּוֹדְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֵס בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם בֵּית חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוֹרִם בְּעֶרְמוּמִיּוּתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁבֵּינֵיהֶם וְהָאֲרִיף בְּשִׂיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד נַחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמַתְמַחִים בְּעֵינֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסְמִים לְעֵינֵי שְׁלוֹם בֵּית וְכוּ', וּבִאֲמַת נַחְקִים אֶצְלֵיהֶם מֶה שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) שִׁישׁ מְפָרְסְמִים וּמְנַהֲיִגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאֵיךְ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵיהֶם? וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וּכְלָל זֶה יְהִי בְּיָדְךָ, אִם אַחַד רוּצֶה כֶּסֶף עָבוּר לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּית, הוּא כֹּבֵר שֶׁקָּרַן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מְעַנֵּין שִׁיְהִי אֶצְלְךָ

שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי הוּא יִמְשֵׁךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לַחֲצֵי שָׁנָה אוּ לְשָׁנָה, כִּי הָרִי זֶה הַפְּרִנָּסָה שְׁלוֹ, וְכֵךָ אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אַחַד שְׁתֵּימִם וְכוּ', אִז לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֻנְשִׁים כְּאֵלוֹ.

אָבֵל עֲלֶיךָ לְלַמֵּד פֶּרֶק בְּהִלְכוֹת שְׁלוֹם בַּיִת, שְׁאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שיחות הר"ן סימן רס"ד) לְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתוֹ. כִּי אָמַר הֲלֹא הַנְּשִׁים הֵם סוֹבְלִים צַעַר וְיִסוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד מְאֹד מִלְּדִיהֶם, צַעַר הָעֵבֹוֹר וְהַלְּדָה וְהַגְּדוּל, כְּאֲשֶׁר יְדוּעַ לְכָל עֵצָם מְכַאוֹבָם וְצַעֲרָם וְיִסוּרֵיהֶם בְּכַמָּה אֶפְנָיִם הַקְּשִׁיִּים וְכּוֹבְדִים מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', עַל כֵּן רְאוּי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְלִיקְרָם, וְלְכַבְּדָם. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.). 'אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ', וְכֵן אָמְרוּ (יְבָמוֹת סג.) 'דֵּייִנוּ שְׁמַגְדְּלוֹת אֶת בְּנֵינוּ וּמְצַלֵּת אוֹתָנוּ מִן הַחֲטָא', וְלִכֵּן צְרִיכִים לְכַבֵּד וְלִיקַר אוֹתָם מְאֹד מְאֹד, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, שֶׁהַבַּעַל מְכַרְחַח לְעֶזֶר לְאֲשֶׁתוֹ, וְאִם הוּא רוֹצֵה לִהְיוֹת מְקָרֵב אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל וְלַצִּיַּת אוֹתוֹ, עֲלֵיו הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְעֶזֶר לְאֲשֶׁתוֹ בְּכָל הַמּוֹכְנִים, וְזֶה יְסוּד מוֹסֵד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, לְשָׁמֵר עַל הַשְּׁלוֹם בַּיִת שְׁלוֹ, וּמִי שְׁמַדְבֵּר אַחֲרַת דַּע לֵךְ שְׁזֶה בְּעֵצְמוֹ שְׁלִיחַ הַסֵּמָף מ"ם שְׂרוּצָה לְשִׁבְרֵי לֵךְ אֶת הַבַּיִת וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׁבִיכְלִתְךָ לְשָׁנוֹת אֶת הַגִּישָׁה שְׁלֵךְ, וְלְכַבֵּד וְלִיקַר אֶת אֲשֶׁתְךָ בְּכָל מַחִיר, כִּי כֶף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (ירושלמי בְּרֻכּוֹת פֶּרֶק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשָׁנִיֵּהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבֹת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְּסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שֶׁתְּצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּמִכָּל שְׁכָן לֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקסג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתעשה כל מה שבנידך להתחזק ולא להשבר משום דבר, כי עובר על כל אחד צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, ואשרי האדם שמחזיק מעמד ולא נשבר, וזה גדלתו של בר ישראל ש יכול להפך את החשך לאור וכו', וכמובא בזהר (הקדמה ד) מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא, וטעמין מריא למתקא, עד לא ייתון הקא. מאן מנכון דמתכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו', מאן דלא מצפה דא בכל יומא בהוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; [מי מכם יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבא לעולם הבא וכו', מי מכם שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו', וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, ולכן תעשה כל מה שביכולתך להתחזק ולא להשבר, ולא להפגס בתוך עצמך וכו', כי העצבות והמרירות והדכאון זה אבי אבות הטמאה וכו', והסמ"ך מ"ם רוצה להכניס את האדם רק בשאול תחתית ומתחתיו על ידי שממשיך עליו עצבות ומרירות ודכאון, ולכן אין עצה אחרת רק להכריח את עצמו עם כל הכחות להיות בשמחה ולשמח את אחרים אשר אין למעלה מזה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן קפ"ד) כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים נעשה אור ישר ואור חוזה, ולפעמים מקדים האור חוזה קדם האור ישר, כשהמקבל יש לו מח קטן ואין יכול לקבל דברי חברו, כי אז קדם שמקבל חברו ממנו שזהו בחינת אור ישר, קדם לזה מקבל הוא מחברו, ואזי האור

חֲזוֹר קִדְּם לְאוֹר יֵשׁוּ. כִּי כְּשֶׁמְדַבְּרִין עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאָת שָׁמַיִם. אִף שְׂאִין חֲבֵרוֹ מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, אִף עַל פִּי כֵן הוּא מְקַבֵּל הַתְּעוֹרוֹרוֹת מִחֲבֵרוֹ, כִּי עַל יְדֵי הַהֶפְאָה שְׂיִצְאוּ הַדְּבוּרִים מִפִּיו לְחֲבֵרוֹ, עַל יְדֵי זֶה חֲזוֹר הָאוֹר אֵלָיו, כְּמוֹ מִי שֶׁמִּכָּה בְּכַתֵּל שְׁחֹזֵר הַדְּבָר אֵלָיו, כְּמוֹ כֵן כְּשֶׁמְדַבֵּר לְחֲבֵרוֹ אִף עַל פִּי שְׂאִין חֲבֵרוֹ מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ, אִף עַל פִּי כֵן הוּא בְּעֵצְמוֹ יְכוּל לְהַתְּעוֹרֵר מֵהֶם עַל יְדֵי הַהֶפְאָה שְׂיִצְאוּ הַדְּבוּרִים לְגַבֵּי חֲבֵרוֹ וְהֵכוּ בוֹ וְחֲזוֹרוֹ אֵלָיו, וְעַל כֵּן אִם הִיָּה מְדַבֵּר אֵלּוֹ הַדְּבוּרִים בֵּינוֹ לְבֵין עֵצְמוֹ יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂלֵא הִיָּה מִתְּעוֹרֵר מֵהֶם כִּלְלֵ, וְעַל יְדֵי שְׂדַבְּרָם לְחֲבֵרוֹ, נִתְּעוֹרֵר מֵהֶם אִף שֶׁחֲבֵרוֹ לֹא נִתְּעוֹרֵר, כִּי חֲזוֹרוֹ אֵלָיו עַל יְדֵי בְּחִינַת הַהֶפְאָה. וְלָכֵן אֵיֶעֱצֶךָ וְיֵהִי אֱלֻקִּים עִמָּךָ, תִּרְגִּיל אֶת עֵצְמָךָ תְּמִיד לְדַבֵּר עִם הַזּוֹלֹת דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִיּוֹת, וְלִשְׁמַח וְלִבְדַּח אוֹתוֹ, וְלִהְרַחֵיב אֶת דַּעְתּוֹ, וְזֶה יוֹעִיל גַּם לָךְ, כִּי בְּזֶה שְׂאֵתָה מְדַבֵּר עִם הַזּוֹלֹת וְכוּ' וְכוּ', הַדְּבוּרִים הָאֵלּוֹ יִחְזוּרוּ אֵלָיָהּ, וְלָכֵן שְׂזֶה יִהְיֶה אֶצְלָךָ טַבַּע שְׁנֵי שְׂתְּמִיד תִּקְדִּים שְׁלוֹם לְחֲבֵרָךָ, אֲשֶׁר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים סִפְרוּ לָנוּ (בְּרֻכּוֹת יז.) אָמְרוּ עֲלָיו עַל רַבֵּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי שְׂלֵא הַקְּדִימוֹ אָדָם שְׁלוֹם מַעֲוֹלָם וְאַפְלוֹ נְכַרִּי בִּשְׁוֹק; וְכָךְ אֵתָה תִּתְּנֶה לְהַקְּדִים שְׁלוֹם לְכָל אַחֵד, וְכִכֵּר לְהַתְּחִיל לְחַזֵּק אוֹתוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִהְזַהֵר לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַגִּין דִּיקָא, וְיִקַּבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, הַעֲקֵר לְדַבֵּר עִמוֹ דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאַפְלוֹ שְׂלֵא יִקַּבֵּל מִמֶּךָ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הַדְּבוּרִים יִקְפְּצוּ חֲזוֹרָה אֵלָיָהּ, שְׂזֶה בְּחִינָה מָה שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסָחִים כה:.) הֲרִי זֶה בָּא לְלַמֵּד וְנִמְצָא לְמַד; וְאִם תְּדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם בְּצוּרָה כְּזוֹ שְׂלְעוֹלָם אֵתָה מְכֻוֹן לְדַבֵּר אֶל עֵצְמָךָ, רַק אֵתָה מְדַבֵּר אֶת זֶה בְּקוֹל שֶׁחֲבֵרָךָ יִשְׁמַע, עַל יְדֵי זֶה שְׂתִּיכֶם תִּתְּעוֹרוּ, וְכִזֶּה פְּרוֹשׁ הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֵק זִי"ע (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ פְּרֶשֶׁת תְּלֻדוֹת) מְאָמְרָם ז"ל (מְדַרְשׁ אֲגָדָה) דְּבָרִים הַיּוֹצֵאִין מִן הַלֵּב נִכְנָסִים לְלֵב פְּרוֹשׁ לְאוֹתוֹ לֵב עֵצְמוֹ שְׂיִצְאוּ מִמֶּנּוּ בְּאֵמַת אוֹתָן הַדְּבָרִים חוֹזְרִים וְנִכְנָסִים בְּלִבּוֹ וּמוֹסִיפִים לוֹ עוֹד קִדְּשָׁה.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁהוּא חֹזֵק בְּדַעְתּוֹ, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, אֲדַרְבֶּה עוֹשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכְלָתוֹ לְחַזֵּק אֶת עֵצְמוֹ וְלְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים. אֲשֶׁר זֶה נִקְרָא יְהוּדֵי צִדִּיק. אֲשֶׁרֵי לוֹ.

נָא וְנָא תִקַּח מִהַמְשָׁרֵד רַפַּת צִדְקָה "קֶרֶן הַצִּדִּיק", וְתִכְנִס בְּכָל יוֹם וְיוֹם

כמה פרוטות לצדקה, כי סוף כל סוף רק זה מה שישאר ממך, וזה ילוי אותך, כמו שכתוב (ישעיה נ"ח ח) "והלך לפניך צדקה", ואין אתה יכול לתאר ולשער מה אלו הפרוטות יעזרו לך בעת שתצא מזה העולם, כי אין עוד דבר ששורף ומבטל את כל הקלפות שברא האדם מעוונותיו כמו צדקה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה פרק י') אין לך סם חיים למלאך המות אלא מדת הצדקה בלבד, ולמה אדם לא נותן צדקה? כי חושב שצריך לתת בפעם אחת סכום גדול, ומחמת שאין לו אזי יכול לעבר יום אחר יום ולא נותן צדקה, שזה מצות עשה כמו הנחת תפלין וציצית ומזוזה וכו', ואם האדם היה יודע שבזה שנותן בכל יום כמה פרוטות לצדקה קים מצות צדקה, היה שש ושמת לתת כל יום כמה פרוטות, ובפרט לפני התפלה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא דף י') רבי אלעזר יהיב פרוטה לעני והדר מצלי אמר דכתיב (תהלים י"ז ט"ו) "אני בצדק אחזה פניך", וכן בעת האכל הוא דבר גדול מאד לתת צדקה, וכן בכל עת מצא, ובפרט קדם שיוצאים לדרך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"א) צריכים לתן צדקה כדי שיהיה שמור על הדרך מכל מיני יסורים, ולכן אל יקל בעיניך דבר זה, אלא בכל יום תרגיל את עצמך להכניס כמה פרוטות בקפת הצדקה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקסד.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

אתן לא יכולות לתאר ולשער את גדל השמחה והנחת רוח שאתן גורמות לי שאתן מתקבצות ומתאחדות יחד פעמים בשבוע באולם ורוקדות ושמחות עד מאד, זה חלקי מכל עמלי, ואתן צריכות לזכר מה שאמר רבנו

ז"ל (לקויט מוהר"ן חלק א' סימן ר"ג) מספּוּרֵי דְבָרִים שֶׁל הַנְּשִׁים יְכוּלִים לִידַע מֵעֵמַד הַשְּׂכִינָה אֵיךְ הִיא אוֹחוֹזת כְּעַת, וְזֶה שְׂכָתוֹב אֶצֶל מְרַדְכֵי (אָסְתֵר ב): "שֶׁהִיא מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֶצֶר בֵּית הַנְּשִׁים לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם אָסְתֵר", וְאָסְתֵר הִיא הַשְּׂכִינָה, כִּי מְרַדְכֵי הִיָּה מְשִׁיג זֹאת, לִידַע שְׁלוֹם הַשְּׂכִינָה מִחֶצֶר בֵּית הַנְּשִׁים עַל יְדֵי סְפוּרֵי דְבָרֵיהֶם; וְלִכֵּן אֶתְּן צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת רַק חֲזָקוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְחֻזֵק אַחַת אֶת הַשְּׂנִיָּה, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל לְדַבֵּר בֵּינֵיכֶם רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרֻטִיּוֹת, וְסְפוּרֵי צְדִיקִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדָכֶם יִדְעוּ אֶת מֵעֵמַד הַשְּׂכִינָה וְכוּ', וְאוֹי וְאָבוֹי אִם נְשִׁים שְׂרוּיּוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת וּבְדַכְאוֹן וְכוּ', וּמִפְּטוּטוֹת כָּל מִינֵי לְשׁוֹן הָרַע וּרְכִילוֹת אַחַת עַל הַשְּׂנִיָּה שֶׁזֶה נִקְרָא גְלוּת הַשְּׂכִינָה וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׂדִיקָא אֶתְּן תּוֹכְלוּ לְהַגְבִּיָּה אֶת הַשְּׂכִינָה כְּבָיְכוֹל, כִּי אִם אֶתְּן תְּהִיּוּ שְׂמִחוֹת וְעֲלִיזוֹת אֶתְּן תְּגַרְמוּ שְׂמִחָה בְּכֹל הַעוֹלָמוֹת וְזֶה הִיָּה הָרָצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיוּ רַק בְּשִׂמְחָה, וְהִזְהִיר אֶת הַגְּבָרִים שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת נְשׁוֹתֵיהֶם חֲסִידוֹת, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת בְּעֲלֵיכֶם חֲסִידִים, כִּי הִרְבֵּה פְּעָמִים הָאֲשֶׁה יוֹתֵר חֲזָקָה מִבְּעֲלָהּ, הֵן בְּאֱמוּנַת חַכְמִים וְהֵן בְּיִרְאַת שְׂמַיִם וְכוּ' וְכוּ'.

תּוֹכְרוּ מֵאֵד מָה שְׂאֲמָרוּ בְּזֵהָר (תְּרוּמָה קג) לִית רַעוּתָא טְבָא דִּיתְאָבִיד מִקְמֵי מְלָכָא קְדִישָׁא, וּבְגִין כֶּף זַכָּאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּמִהְרַהֵר הַרְהוּרִין טְבִין לְגַבֵּי מְאָרִיָּה, דְּאָף עַל גַּב דְּלָא יְכִיל לְמַעַבְדַּ לּוֹן, קוֹדֶשָׁא בְּרִיף הוּא סְלִיק לִיָּה רַעוּתִיָּה כְּאֵלוּ עֲבִיד דָּא לְטַב, [אֵינן רַצוֹן טוֹב שֶׁיְהִיָּה נֶאֱבָד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִהְרַהֵר תְּמִיד הַרְהוּרִים טוֹבִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאֲפֵלוּ שְׁלָא יְכוּל לְקַיֵּם אֶת זֶה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחֲשֵׁב לוֹ אֶת זֶה כְּאֵלוּ הוּא עֹשֶׂה אֶת הַדְּבָר טוֹב שֶׁהִרְהַר לְעֲשׂוֹתוֹ], וְלִכֵּן כָּל הַרְצוּנוֹת שְׁלִכֵן צְרִיף לְהִיּוֹת רַק אֵיךְ לְעֲשׂוֹת טוֹבָה לְהַזוּלָת, כִּי כָּל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ בְּנוּיָה אֵךְ וְרַק בְּשִׁבִיל חֶסֶד, לְעֹזֵר אַחַת לְהַשְּׂנִיָּה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יְלִקוּט הוֹשַׁע רַמְזוֹ תַקכ"ב) אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חֲבִיב עֲלֵי חֶסֶד שְׂאֲתָם גּוֹמְלִים זֶה לְזֶה יוֹתֵר מִכֹּל הַזְּבַח שְׂזֹבַח שְׁלָמָה לִפְנֵי אֱלֹהֵי עוֹלוֹת. אֲשֶׁרִי הָאֲשֶׁה שֶׁיְכוּלָה לְהִרְאוֹת אֶת זֶה, רַק לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה אֶת הָאֲחֵרוֹת, וְלְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם הַזּוֹלָת, וְאֲזִי תִפְתַּח צְנוּר מִן הַשְּׂמַיִם שֶׁיִּשְׁפַּע גַּם עֲלֶיהָ שְׂמִחָה וְחֶסֶד שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקסה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל המלמד היקר לי מאד ... נרו יאיר

הנה אנחנו נכנסנו כבר בשלשים יום קדם חג הפסח, ולכן רציתי מאד שתלמד עם התלמידים שלך כל ההלכות ששיכת לפסח, כל פתה כפי השכל של התלמידים, להסביר להם מה זה פסח? ומה זה יציאת מצרים? ואיך שסבלנו במצרים מהמצרים שהצרכו עם ישראל לעבד עבודת פרוך וכו' וכו', ולהמחיש להם את זה בחוש, כי זה עקר גדול בחנוכה, בא עכשו לפני פסח הילדים צריכים לדעת כל מה שקשור לפסח, תהיה פונה מכל עסקיך ותחדיר בהילדים כל ענין של גלות ושעבוד מצרים וכו', וכל ענין של גאלת מצרים וכו', ומה זה שיק אלינו היום וכו', ובזה כלול כל ההלכות של פסח, אסור חמץ שהוא במשהו, ואת גדל החמרה של חמץ בפסח וכו', ומעלת אכילת מצה, ולהשתדל מאד לקשט את כל הכתה עם כל מה שתלוי רק בחג הפסח, ואל יהיה נקל בעיניך דבר זה, כי זה מצות עשה של והגדת לבנה, וחכמינו הקדושים אמרו (סנהדרין יט.) כל המלמד בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו; ואל תחשב שזה בטול זמן, זה עקר הלמוד, לעבדא ולמעשה, שכל הכתה תחיה עם חג הפסח, וצריכים להדגים להם את כל הסדר במוחש וכו', עד שלא יהיה להם זר כל ההלכות השייכים לחג הפסח וכו', ודעתי שזה צריכים לעשות לפני כל חג וחג, כך התלמידים חיים עם החג, וזה מכניס בהם חשק גדול לקיים את מצוות החג.

מלמד טוב הוא זה שיכול להדגים את הלמוד של החג במוחש עד שהתלמיד יאהב את החג, ויחכה כבר על החג, וזה נקרא מלמד מצין,

שֶׁהַתְּלִמִּידִים יוֹדְעִים טוֹב טוֹב אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת וְכוּ', וְאִיךָ הַמְּלַמֵּד יִכּוֹל לְהַכְנִיס בָּהֶם אֶת זֶה? עַל יְדֵי שִׂידוּגִים לָהֶם אֶת זֶה בְּמוֹחָשׁ, וְעַל יְדֵי סְפוּרִים וְכוּ' וְכוּ'.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שֶׁמְסֵרוֹ לָךְ נִשְׁמֹת קְדוֹשׁוֹת בְּיַדְיָךְ, וְלִכְּנֵן אֵל תִּסְתַּכַּל עַל אֵף אַחַד, אַתָּה צְרִיךְ לְרְאוֹת שֶׁהַנִּשְׁמֹת הָאֵלוֹ יִתְלַחֲבוּ לָכֶם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, וַיַּעֲשׂוּ אֶת זֶה בְּחֶשֶׁק וְכוּ', נִגְמַר הַעֲדָן שִׁיכּוּלִים לְלַכֵּת עִם יָד קָשָׁה אֶל תְּלַמִּיד, וְכוּ', (בְּאֶמֶת זֶה אֵף פַּעַם לֹא הָיָה דְרוֹךְ, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת שְׂעֵד עֲכָשׁוּ לֹא נִזְהָרוּ בְּזֶה, וְכֵן הַלְמוּד הָיָה בְּכַח וְכוּ', וְהַשִּׁטָּה הַזֹּאת לֹא עָבַד בְּכָלֵל) עַל כָּל פְּנִיִּים עֲכָשׁוּ אֲכָשֵׁר דְרָא, וְרוֹאִים שֶׁעַל יְדֵי אֲהָבָה וְקְרוֹב לְכַבּוֹת וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שֶׁמְחַה בְּכַתָּה עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחַב לֵב הַתְּלַמִּיד, וְקוֹלֵט אֶת הַלְמוּד הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּקִלּוֹת מִמָּה שֶׁהוֹלְכִים אִתּוֹ בְּכַח וּבְצַעֲקוֹת וּבְצַרְחוֹת וְכוּ' וְכוּ', שְׂאֵז שְׂפִיתָהֶם מִתַּעֲצָבִים, הֵן הַמְּלַמֵּד וְהֵן הַתְּלַמִּידִים, וְלִכְּנֵן רְאוּהָ מָה לְפָנֶיךָ, מְסֵרוֹ לָךְ יִהְיוּמִים בְּיַדְיָךְ, רְאוּהָ לְלַטֵּשׁ שִׁיְהִיו רְאוּיִים לְהִיּוֹת בְּכַתֵּר הַמְּלָךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן רמ"ח) דַּע שֶׁסְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִצְדִּיקִים, הוּא דְבָר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי עַל יְדֵי סְפוּרִים מִצְדִּיקִים נִתְעוֹרֵר וְנִתְלַחֵב הַלֵּב בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּחֶשֶׁק נִמְרָץ מְאֹד, כִּי הִרְשִׁימוּ שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ הַצְדִּיק שֶׁמְסַפְרִין מִמֶּנּוּ, עַל יְדֵי עֲבוּדָתוֹ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, זֹאת הִרְשִׁימוּ נִתְעוֹרֵרַת בַּעַת שֶׁמְסַפְרִין מִהַצְדִּיק, וְהִיא מְעוֹרֵרַת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל, וְלִכְּנֵן מָה טוֹב וּמָה נָעִים לְהִיּוֹת רְגִיל וְלִסְפֵּר סְפוּרִים לְהַתְּלַמִּידִים, שְׁזֶה מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ מִצְאֲנֵז זי"ע בַּעַל "דְּבָרֵי חַיִּים" שְׂאֵל פַּעַם אֶת הַמְּלַמֵּדִים שֶׁל בְּנֵי הָאֵם הוּא לוֹמֵד אֶתְּמוֹסֵר? וְהַשִּׁיבוּ כֵּן! וְכִשְׂשָׂאֵל אוֹתָם אֵיזֶה סְפָרִי מוֹסֵר? עֲנֵנוּ וְאָמְרוּ "חֹבֶת הַלְּבָבוֹת". עֲנֵנוּ וְאָמַר לָהֶם לֹא לְזֶה הַתְּכּוֹנְנִי, אֲלֵא תִסְפְּרוּ לָהֶם סְפוּרֵי צְדִיקִים מִהֶרְבֵּי רַבִּי אֲלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֵק זי"ע וּמִהֶרְבֵּי רַבִּי זוֹשָׁא מְאַנְיָפְאֵלִי זי"ע. רוֹאִים מְזֶה אֶת גְּדוֹל הַכַּח שֶׁל סְפוּרֵי צְדִיקִים, שֶׁמוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב שֶׁל הַיְלָדִים לְחַקוֹת אוֹתָם.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁתְּבִין אֶל מָה אֲנִי מִתְכּוֹן, וְתִתְחִיל כְּבָר מֵהַיּוֹם לְלַמֵּד אֶת הַתְּלַמִּידִים מָה זֶה פְּסַח. וְכֵן שֶׁהַיְלָדִים גַּם יִצְרִיּוּ תְמוֹנוֹת שֶׁל פְּסַח, וּבְפֶרֶט בְּהַכְּתוּת הַנְּמוּכוֹת, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ. וְכֵן בְּהַכְּתוּת הַגְּדוֹלוֹת שִׁירְשָׁמוּ

כָּל יוֹם אֵיזָה הַלְכוֹת וְדִינִים וּמִנְהַגִּים מִפֶּסַח וְכוּ', וְכִךְ יוֹכְלוּ לְהֵבִיא אֶת זֶה הַבֵּיתָה, וַיַּחֲיוּ אֶת כָּל הַבֵּית.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ז אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפְזִים ... נְרוּ יְאִיר תְּלֻמִּיד "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר"

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסָחִים ו.) שׁוֹאֲלִין וְדוֹרְשִׁין בְּהַלְכוֹת הַפֶּסַח קִדְּם הַפֶּסַח שְׁלֹשִׁים יוֹם; וְלִכְן צְרִיכִים כָּבֵד עֲכָשׁוּ לְלַמֵּד אִיךְ מְנַקִּים אֶת עֲצָמוֹ מִהַחֲמֵץ, וְכֵן אֶת דִּירְתוֹ מִחֲמֵץ, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ה') שֶׁעָקַר הַחֲמֵץ זֶה חֲמוּץ הַמַּח, שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַרְהוּרִים רְעִים שְׂזָה אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, וְרַבֵּנוּ ז"ל הַזֵּהִיר עַל זֶה בְּיוֹתֵר, עַד שֶׁסִּפֵּר מוֹהַר"נ"ת ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ד) פַּעַם אֶחָד דִּבְרַתִּי עִמּוֹ ז"ל וְהִבְנַתִּי, שֶׁהִיָּה חֶפֶץ מְאֹד לְגָלוֹת לִי אֵיזָה דְבַר מִהַשְּׁגוּתוֹ שֶׁהִשִּׁיג, כְּדָרְכוּ תָּמִיד, אִךְ הִיָּה קִשָּׁה עָלָיו. וְהִלְכְתִּי עִמּוֹ יַחַד בְּשִׁתִּיקָה, כִּי לֹא דִבַּר עִמִּי מְאוּמָה, אִךְ בְּתוֹךְ זֶה יֵצְאוּ מִפִּיו הַקְדוּשׁ דְּבוּרִים אֵלּוּ: סַע הָאֵט א פָּנִים אַז מַע מוֹז זִיךְ פּוֹן א הַרְהוּר וַיֵּיעַר הֵיטֵן [כַּנְרָאָה שְׁצָרִיכִים מְאֹד לְהִזְהַר מִהַרְהוּר רַע]. וְהִבְנַתִּי אַז בְּלִשׁוֹנוֹ הַקְדוּשׁ וּמִתְנַוְעוֹתָיו הַקְדוּשִׁים בְּעַת שֶׁדִּבַּר זֹאת, שֶׁאַז נִתְגַּלָּה לוֹ בְּהַשְּׁגוּתוֹ הַנּוֹרְאוֹת עֲצֵם פָּגַם הַרְהוּר חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁפּוֹגֵם מְאֹד מְאֹד רַחֲמָנָא לְצֻלָּן. וְאִי אֶפְשָׁר לְצִיר זֹאת בְּכֶתֶב; וְלִכְן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר מִכָּל מִינֵי הַרְהוּרִים רְעִים רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן שְׁפּוֹגֵם מְאֹד בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"א) שֶׁבְּמִקּוֹם שֶׁאָדָם חוֹשֵׁב שֶׁם כָּל הָאָדָם; וְלִכְן אוֹי וְאָבוֹי לְאָדָם שֶׁחוֹשֵׁב תָּמִיד כָּל מִינֵי טְנוּפוֹת וְכוּ'.

נָא נָא רְאֵה לְשָׁנוֹת אֶת דְּרָכָהּ, וְאֵל תֹּאמֶר שְׁקֻשָּׁה לִי מְאֹד מְאֹד, כִּי מוּבָא (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) שְׁאִישׁ אֶחָד שָׁאַל אֶת רַבְּנּוּ ז"ל, כִּיצַד הוּא הִבְחִירָהּ? הַשִּׁיב לוֹ בְּפִשְׁיטוֹת: שֶׁהִבְחִירָהּ הִיא בֵּיד הָאָדָם בְּפִשְׁיטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה. [וְנִכְתַּב מוֹהַרנ"ת ז"ל רְשָׁמְתִי זֹאת, כִּי הוּא נִצְרָף מְאֹד, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְבוּכִים בְּזֶה מְאֹד, מִחֲמַת שֶׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מִנְעוּרֵיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׁאִין לָהֶם בְּחִירָה חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוּלִים לְשָׁנוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אָבֵל בְּאַמֶּת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בּוֹדְאֵי יֵשׁ לְכָל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה. וְהֵבֵן הַדְּבָרִים [מְאֹד.]

אֲנִי שׁוֹב פַּעַם מְעוֹרָר אוֹתָךְ שֶׁתִּתְחִיל לְהִתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ בְּהִישִׁיבָה, לֹא לְעִשָׁן, וְלֹא לְרִיב אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְכו', וְכו', כִּי אַחֲרַת אֲנִי סוֹגֵר אֶת הִישִׁיבָה לְגַמְרִי.

נָא וְנָא אֵל תִּמְכַּר שׁוֹם קְלָטוֹת וְדִיסקִים שֶׁל אֶף אֶחָד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְפִּיד עַל זֶה, כָּל הָרֹאשׁ שֶׁלְךָ צָרִיף לְהִיּוֹת רַק בְּלִמּוּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"א) שְׁאֶחָד שָׁאַל אוֹתוֹ בְּעִנְיַן הַנְּהַגַּת הַתְּקָרְבוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְצָנָה לוֹ לְלַמֵּד וְכו'. וְשָׁאַל אוֹתוֹ, הֲלֹא אֵינִי יְכוּל לְלַמֵּד? הַשִּׁיב לוֹ רַבְּנּוּ ז"ל עַל יְדֵי תְּפִלָּה יְכוּלִין לְבוֹא לְכָל, לְכָל טוֹב, לְתוֹרָה וְעַבּוּדָה וְלְכָל הַקְּדוּשׁוֹת וְלְכָל הָעַבּוּדוֹת וְלְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת; וְלִכֵּן זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת כָּל הַרְצוֹן שְׁלֵף, וְרַק עַל יְסוּד זֶה בְּנִיתִי אֶת הִישִׁיבָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקסז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ק ב') יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משכחת עון; ולכן מה טוב ומה נעים שתקח לעצמך איזה עבודה לכמה שעות ביום, וכך תוכל במשך זמן לשלם את כל החובות שלך, כי אם מתחילים לשלם בכל יום אפלו מעט, לבסוף משלמים את כל החוב.

ואל תאמר שאיך אני יעזב את התורה ואני ילך לעבוד כמה שעות וכו', אתה צריך לחיות עם המציאות, כי מאחר שהתחנת והבאת עמך המון חובות, אתה צריך לראות לשלם את זה, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות תשובה סימן נ"ו) מי שרוצה לשוב יזהר מלהיות בעל חוב, ולכן מה טוב ומה נעים להתמיד בתורה ובתפלה ובעבודת השם יתברך, וגם למצא לעצמו איזה משרה בפרנסה, וכך תוכל לשלם את כל החובות שלך. כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תק"א) שחפץ מאד שיהיה לנו פרנסה. אף על פי שבטחון גם כן טוב מאד אף על פי כן טוב מאד כשזוכין שיש לו מעמד פרנסה כי במקום עבודת הבטחון במקום זה יעשה עבודה אחרת. כלומר כי אם לא יהיה לו מעמד פרנסה ויהיה לו בלבול הדעת מהפרנסה ויצטרך בכל פעם לחזק עצמו במדת הבטחון במקום זה יעסק בעבודה אחרת והתחזקות אחר בשאר עניני עבודת השם, והבן. ואף על פי כן אמר שהעקר הוא בטחון ואמר בזה הלשון "העקר בטחון"; וחבל מאד שהמח שלך יהיה עכשו עסוק עם החובות שלך וכו', וכו', ולכן עשה זאת ותנצל מכל החובות שלך, ותזכה להיות איש כשר מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקסה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יהודי מִכְרַח לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֻבֵית שְׁזָה מְסֻדָּר לֹו אֶת הַיּוֹם, בְּבִקְרַ מִתְפַּלְלִים שַׁחֲרִית, אַחַר הַצְהָרִים מִתְפַּלְלִים מְנַחֵה, וּבְעֶרְבֵי מִתְפַּלְלִים עֲרֻבֵית, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שְׁמַחְנָה יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁלֹשׁ פְּרָסָאוֹת, הֵינּוּ הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מְסֻדָּר עִם הַשָּׁלֹשׁ זְמַנִּים הָאֵלֶּה, וְעַל יְדֵי זֶה הוּא נִמְצָא בְּמַחְנָה יִשְׂרָאֵל, וְזוֹכֵה לְמַח מִיָּשָׁב, וְהַיּוֹם שֶׁלֹו זֶה יוֹם, כִּי הוּא מְסֻדָּר וְלִכֵּן אֵין תְּרוּץ לְהַגִּיד שְׁאֵנִי מִתְקַשֶּׁה מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל שַׁחֲרִית רַק מְנִיחַ תְּפִלִּין סְמוּךְ לְהַשְׁקִיעָה וְכו', וְכו', אֵיזָה יְהוּדִי אֲתָה? אֵל תֹּאמַר שְׁאֵנִי לֹא יְכוֹל, כִּי הַבְּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע לְמַד אוֹתָנוּ שְׁיְהוּדִי אֶסוּר לֹו לְהַגִּיד אֲנִי לֹא יְכוֹל, תְּגִיד שְׁאֲתָה לֹא רוּצָה. כִּי אִם רוּצִים יְכוֹלִים הַכֹּל, כִּי הַבְּחִירָה בְּיָדוֹ שֶׁל אָדָם, הוּא רַק צָרִיךְ לְרֻצוֹת לְהַשְׁתַּנּוֹת.

וְצָרִיךְ שְׁתַּדַּע שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ק"י) לְאַחַד שְׁשָׂאֵל אוֹתוֹ בְּיַצַד הוּא הַבְּחִירָה, הַשִּׁיב לֹו בְּפִשְׁיטוֹת: שְׁהַבְּחִירָה הִיא בְּיַד הָאָדָם בְּפִשְׁיטוֹת, אִם רוּצָה עוֹשֶׂה, וְאִם אֵינוֹ רוּצָה אֵינוֹ עוֹשֶׂה וְכו', [וְכֹתֵב מוֹהַר"ן ז"ל וְדַבֵּר זֶה הוּא נְצָרָךְ מְאֹד לְדַעַת, כִּי כַּמָּה בְּנֵי אָדָם נְכוּכִים בְּזֶה מְאֹד, מַחְמַת שְׁהֵם מְרַגְלִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם וּבְדַרְכֵיהֶם מְנַעוּרִיהֶם מְאֹד, עַל כֵּן נִדְמָה לָהֶם שְׁאֵין לָהֶם בְּחִירָה, חַס וְשָׁלוֹם, וְאֵינֶם יְכוֹלִים לְשַׁנּוֹת מַעֲשֵׂיהֶם. אֲבָל בְּאֲמַת אֵינוֹ כֵּן, כִּי בְּיָדָי יֵשׁ לְכֹל אָדָם בְּחִירָה תְּמִיד עַל כָּל דָּבָר, וְכִמוֹ שֶׁהוּא רוּצָה עוֹשֶׂה].

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקסט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי זה אסור חמור להיות נוקם ונוטר, זה לאו בתורה, כמו שכתוב (ויקרא י"ט, י"ח) "לא תקם ולא תטר את בני עמך" וגו' אך רבנו ז"ל מדבר מענין אחר לגמרי שא"תה לא הבנת כלל, כי צדיק אמת לא יכול לוותר בשום פנים ואפן על יהדות, ואין אצלו שום פשרות כלל, ואפלו אם יש שרוצים לעשות פשרות וכו' צדיק אמת מגלה שביהדות אין פשרנות כלל, ומי שהוא קל שבקלים ועושה פשרנות ביהדות וכו' וכו', כמו אלו הקלים והריקים שנקראים רע-בנים, צדיק אמת לא מותר לו בשום פנים ואפן, אלא הוא נוקם ונוטר כנחש נגדו, והוא מגלה את פניו הטמאים לכלם, איך שאדם הזה הוא קל שבקלים, ועושה פשרנות ביהדות, ואינו מותר לו יהיה מה שיהיה, כי הרגע שזה נוגע לכבוד שמים אין חולקים כבוד לאף אחד, אלא יוצאים נגדו עם כל הכחות, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (שבת קה:) ש"כך אומנתו של יצר הרע היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו עשה כך עד שאומר לו עבד עבודה זרה והולך ועובד; שזה היה דרכם של המשכילים הארורים וכו', שעשו פשרנות ביהדות, ולבסוף יצאו לגמרי מהיהדות, והצדיקי אמת לחמו אתם עם כל הפחות, ולא ותרנו להם, אלא היו נוקמים ונוטרים נגדם, ולכן אלו הצדיקי אמת זכו לחבר ספרים רבים שגלו את הלכות התורה.

ורבנו ז"ל מגלה יותר ויותר מה זה צדיק אמת, אם הוא מוסר את נפשו ונוקם ונוטר נגד אלו המשכילים הארורים הרשעים הרוצים להעביר על הדת על ידי הפשרנות שלהם כדרכם של הרע-בנים, על ידי זה הם זוכים לגלות אורות עליונות אורות צחצחות אפלו לקטני ערך אשר רחוקים לגמרי וכו' וכו', וזה לשונו (שיחות הר"ן סימן צ"ג) דע שיש אור שהוא מאיר בא"ל עולמות, וזה האור אין אדם פשוט יכול לקבל מחמת גדלו, וצריך לזה חכם גדול שיוכל לחלק אלפים למאות, דהינו שיוכל לחלק האור הגדול [שהוא

מֵאִיר בְּאֶלֶף אֶלְפֵי אֶלְפִים אֹרֹת גְּדוּלִים מֵה שְׁאִין שְׁכַל אֲנוּשֵׁי מִסְגַּל לְהַבִּינָם
 לְחֻלְקִים קִטְנִים, כְּדִי שְׁיֻכְלוּ הַקִּטְנִים בְּמַעֲלָה לְקַבְּלוּ מַעֲט מַעֲט, כְּמוֹ לְמַשֵּׁל
 כְּשֶׁאֶחָד אֹמֵר פֶּשֶׁט אוֹ חִלּוּק גְּדוּל מְאֹד, וּמַחֲמַת זֶה אֵין יִכּוּלִין לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ
 מַחֲמַת גְּדוּלוֹ, כִּי חֲצִי פֶשֶׁט אִי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל כִּי אִם כְּלָה, אָבָל כְּשֶׁמְחַלְקִין
 הַפֶּשֶׁט וְהַחִלּוּק לְחֻלְקִים וְעִנְיָנִים, אֲזִי יִכּוּלִין לְהַבִּין כָּל עִנְיָן וְעִנְיָן בְּפָנָי עֲצָמוֹ,
 כִּף יֵשׁ אֹרֶ שֶׁהוּא מֵאִיר בְּאֶלֶף עוֹלְמוֹת, וְהוּא הַשְּׂגָה אַחַת דֵּהֵינּוּ שְׁאִי אֶפְשָׁר
 לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ אֲלֵא כְּלוֹ אָבָל לֹא בְּמַקְצֵת כִּי הוּא אֹרֶ אַחַד פֶּשׁוּט, אֲךָ תְּלַמִּיד
 חֶכֶם שֶׁהוּא נוֹקֵם וְנוֹטֵר הוּא יִכּוּל לְחַלֵּק אֶלְפִים לְמֵאוֹת, דֵּהֵינּוּ לְחַלֵּק הָאֹרֶ
 גְּדוּל לְחֻלְקִים, כְּדִי שְׁיֻכְלוּ לְקַבְּלוֹ, וְעִנְיָן זֶה שֶׁתְּלַמִּיד חֶכֶם שְׁנוּקֵם וְנוֹטֵר
 יִכּוּל לְחַלֵּק אֶלְפִים לְמֵאוֹת הוּא מְפָרֵשׁ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשָׁלֵי י"ט) "וְשִׁנָּה בְּדָבָר
 מִפְּרִיד אֱלוֹהִי" וּפְרוּשׁ רַש"י דֵּהֵינּוּ נוֹקֵם וְנוֹטֵר שֶׁשׁוֹנֵה בְּדָבָר שֶׁעָשָׂה לוֹ חֶבְרוֹ
 עַל יְדֵי זֶה הוּא מְפָרִיד אֱלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם כִּף פְּרוּשׁ רַש"י, אָבָל תְּלַמִּיד חֶכֶם
 צָרִיף דִּיקָא לְהֵיּוֹת נוֹקֵם וְנוֹטֵר, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יֻמָּא כַב): "כָּל
 תְּלַמִּיד חֶכֶם שְׁאִינוֹ נוֹקֵם וְנוֹטֵר כְּנַחֲשׁ אֵינוֹ תְּלַמִּיד חֶכֶם" אֲךָ הַפְּרוּשׁ הוּא
 שֶׁתְּלַמִּיד חֶכֶם שֶׁהוּא נוֹקֵם וְנוֹטֵר יִכּוּל לְחַלֵּק אֶלְפִים לְמֵאוֹת וְכוּ'; מֵאַחַר
 שֶׁהוּא עֵקֶשׁן גְּדוּל מְאֹד וְלֹא יוֹתֵר בִּיְהוּדוֹת שׁוּם דָּבָר, תְּלַמִּיד חֶכֶם כְּזֶה יֵשׁ לוֹ
 כַּח לְהַלְבִּישׁ אֹרֹת עֲלִיוֹנוֹת הַשְּׂגוֹת גְּבוּהוֹת בְּאֵין סוּף, לְקַטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנֵה,
 וְזֶה מֵה שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שִׁבְתַּת סג): אִם רְאִיתָ תְּלַמִּיד חֶכֶם שְׁנוּקֵם
 וְנוֹטֵר כְּנַחֲשׁ חֲגָרְהוּ עַל מְתַנִּיָּה, כִּי לְסוּף שֶׁתְּהַנֵּה מִתְּלַמּוּדוֹ; כִּי עַל יְדֵי שֶׁהוּא
 נוֹקֵם וְנוֹטֵר עַל יְדֵי זֶה הוּא יִכּוּל לְחַלֵּק אֶלְפִים לְמֵאוֹת, וְכוּ', וְכוּ', כִּי כָּל
 גְּדוּל בִּיְהוּדוֹת, אֵין דָּבָר כְּזֶה פֶּשֶׁרְנוֹת, צְרִיכִים לְהֵיּוֹת יְהוּדֵי שְׁלָם, אֵין דָּבָר
 כְּזֶה חֲצִי יְהוּדֵי וְכוּ', וְלִכֵּן צְדִיקֵי אֱמֶת לוֹחֲמִים נֶגֶד כָּל מִינֵי דַעוֹת פְּסוּלִים,
 וְכָל שֶׁהֵם יוֹתֵר עֵקֶשְׁנִים לְגַלוֹת וּלְפָרְסִים אֶת הַיְהוּדוֹת הַפֶּשׁוּטָה לְהֵיּוֹת יְהוּדֵי
 פֶּשׁוּט, כְּמוֹ כֵּן הֵם יִכּוּלִים לְצַמְצֵם אֶת הָאֹרֶ הַגְּדוּל, אֹרֶ הָאֶלֶף לְמֵאוֹת, וְכֵן
 הָאֹרֹת שֶׁל מֵאוֹת לְעֵשִׂירִיוֹת, וְכֵן הָאֹרֶ שֶׁל עֵשִׂירִיוֹת לְאַחַדִּים, שְׁזֶה כָּל
 הַקְּנֻטְרִסִים וְהַחֻכְרוֹת שֶׁמְצַמְצֵם בָּהֶם אֶת הָאֹרֶ הָאֶלֶף בְּצַמְצוּמִים כְּאֵלוֹ עַד
 שֶׁאֶפְלוּ הַכִּי יְרוּדִים וּפְחוּתִים גַּם כֵּן יִשְׁיֵגוּ אֶת הָאֹרֶ אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וַיִּתְקַרְבוּ אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שִׁיְהִיָּה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקע.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה חכמינו הקדושים אמרו (מנחות מג:): חיב אדם לברך בכל יום מאה ברכות, וכן הוא ברמב"ם (פרק ז' מהלכות תפלה הלכה י"ד) וכן הוא בטור ושלחן ערוך (ארח חיים סימן מ"ו סעיף ג') הרי שלף לפניך שצריכים להזהר על זה, ואמרו (תנחומא קרח) שדוד המלך תקן מאה ברכות שבכל יום היו מתים בישראל מאה אנשים, בא דוד ותקן להם מאה ברכות, וכיון שתקנן נעצרה המגפה.

ובענין שבת שחסר הרבה ברכות וכו', ראיתי דבר נפלא בשאלות ותשובות יביע אמר חלק י' תשובה ז', וזה לשונו הטהור ונראה לי שהמאריך בסעודה שלישית עד לאחר צאת הכוכבים, כל הברכות שבתוך הסעודה וכן ברפת המזון שלה, הכל עולה לחשבון מאה ברכות, שמכיון שיש מצוה להוסיף מחל אל הקדש, הכל נמשך אחר יום השבת, עין שם.

וכן ראיתי בשאלות ותשובות שבט הלוי חלק ה' סימן כ"ג שאומר אותו דבר, שיען שמוסיפין מחל אל הקדש, ולכן כל הברכות שבסעודה שלישית וכן ברפת המזון, הכל נמשך עדין על המאה ברכות של שבת.

העקר ראה לברך את הברכות בכונה גדולה, כי הברכות שבר ישראל מברך על ידי זה פותח לעצמו מברכה העליונה ברכות עד בלי די, ואם היה בר ישראל יודע מעלת המכון בעת שאומר את הברכות, ומה זה גורם בכל העולמות, היה מברך כל ברכה בכונה גדולה, ומה גם שכל מי שנזהר לברך

בְּכֹנֶנָה בְּרַכַּת הַנְּהַנִּין, הֵינּוּ בְּרַכָּה עַל אֲכִילָהּ, הֵן הַמוֹצֵיא וּבְרַכַּת הַמְּזוֹן, וְהֵן עַל בְּרַכַּת הַפְּרוֹת וּבְרַכָּה אַחֲרֶיהָ, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְהַשְׁגָּה גְדוֹלָה בְּהַשְׁגַּת אֱלֻקוֹת, כִּי בְּמֵאֲכָלֵי הָאָדָם גְּנוּזִים נְשָׁמוֹת וְכוּ', וְעַל יְדֵי שֶׁמְבָרֵךְ אוֹתָם הַבְּרָכוֹת בְּכֹנֶנָה, עַל יְדֵי זֶה נִשְׁפָּע עֲלָיו אוֹר מְאֹלוֹ הַנְּשָׁמוֹת שֶׁתִּקַּן אוֹתָן עַל יְדֵי הַבְּרָכָה בְּכֹנֶנָה.

וּמְצִינּוּ בִירוּשָׁלַיִם שֶׁקּוֹרָא אֶת הַבְּרָכוֹת מְצוּוֹת, (עֵין יְרוּשָׁלַיִם בְּרָכוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ה') תְּנִי בְשֵׁם רַבִּי מְאִיר אֵין לָךְ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל שְׂאִינוּ עוֹשֶׂה מְאָה מְצוֹת בְּכָל יוֹם. קוֹרָא אֶת שְׁמַע וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וְאוֹכֵל אֶת פֶּתוֹ וּמְבָרֵךְ לְפָנֶיהָ וּלְאַחֲרֶיהָ וּמִתְפַּלֵּל שְׁלֹשָׁה פְּעָמִים שֶׁל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה וְחוֹזֵר וְעוֹשֶׂה שְׂאָר מְצוֹת וּמְבָרֵךְ עֲלֵיהֶן. וְכֵן הִיָּה רַבִּי מְאִיר אוֹמֵר אֵין לָךְ אָדָם בְּיִשְׂרָאֵל שְׂאֵין הַמְצוֹת מְקִיפּוֹת אוֹתוֹ. תְּפַלִּין בְּרֵאשׁוֹ וְתַפְלִין בְּזֵרוּעוֹ וּמְזוּזָה בְּפֶתַח חוֹמָה בְּבִשְׂרוֹ אַרְבַּע צִיצִיּוֹת בְּטִלְיָתוֹ מְקִיפִין אוֹתוֹ. הוּא שְׂדוּד אָמַר (תְּהִלִּים קי"ט) "שְׁבַע בַּיּוֹם הִלְלֵתִיךָ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךָ". וְכֵן הוּא אוֹמֵר (תְּהִלִּים ל"ד) "חֲנֵה מְלֶאכֶה ה' סְבִיב לִירְאִיו וַיַּחְלְצֵם"; וְלִכֵּן אֶתְּהָ צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשַׂמַּח בְּשִׂמְחָה אֵין סוֹפִית שְׂאֶתְּהָ נְבִרְאֶת מְזֹרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְאֶפְשֶׁר לָךְ לְקַיֵּם מְאָה מְצוּוֹת בְּכָל יוֹם, וְתֵאמִין לִי עִם הַשְׂמִחָה הַזֹּאת, אֶתְּהָ יָכוֹל לְעַבֵּר אֶת הַחַיִּים שֶׁלָּךְ בְּטוֹב וּבְנִעְיָמִים, וְזָכַר גַּם זָכַר שֶׁהַחַיִּים נִתְּנוּ לַחַיּוֹת אֶתְּם, כְּמֵאמָרָם ז"ל (יוֹמָא פּוּה:) עַל הַפְּסוּק (וַיִּקְרָא י"ח) "וַיַּחֲיֵה בָהֶם" וְלֹא שִׁימוֹת בָּהֶם, כִּי עָקַר הַחַיִּים הֵם לְקַיֵּם אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת וְהַשְׂכָּלוֹת כָּלָל, וְכִשְׁבֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂמִיחָה בְּאֵמִירַת כָּל בְּרָכָה וּבְרָכָה, וְעַל יְדֵי קִיּוּם כָּל מְצוּוֹה וּמְצוּוֹה, עַל יְדֵי זֶה הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת מְאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקעא.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

עכשו זה זמן שצריכים לחזק אחד את השני, והעקר לא להכנס בלחצים ולא להפחיד את השני, ומכל שכן שאסור להכנס בעצבים, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות כעס סימן א') הכעס מפחיד את האדם, בודאי טוב מאד לבדק את מזוזות הבית, כי כשיש מזוזות כשרות בבית אין מה לפחד כלל, כי כך מובא בתקוני זהר (תקין י') על הפסוק (דברים ו' ט') "וכתבתם על מזוזות ביתך", מזוזות כתיב זו מות, [הינו מזוזות הם שתי מלים זו מות, בבית שיש מזוזה שמה לא יקרה מות, ולכן צריכים להזהר מאד מאד לבדק את המזוזות של הבית], וכן מובא בזהר (ואתחנן רס"ג): פקודא למקבע בר נש מזוזה לתרעיה למהוי כל בר נש נטיר מעם קודשא בריך הוא [מצוה לאדם לקבע מזוזה בפתח ביתו, כדי שיהיה כל אדם שמור מהקדוש ברוך הוא] כד נפיק וכד עייל [כשיוצא מפתח ביתו וכשנכנס לביתו] ורזא (תהלים קכ"א) "הוי"ה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם" בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא [מפני שסוד המזוזה תמיד מנחת בפתח של הבית] ודא איהו פתחא דלעילא [שזוה נגד הפתח העליון ממנו יתברך] ודא איהו דרגא דאקרי שומר לאשתכחא בנטירו [וזה סוד השמירה ששומר את האדם] דבר נש לאו איהו נטיר בר נטירו דקודשא בריך הוא דאיהו נטיר תדיר וקאים לפתחא ובר נש לגו [כי אדם הוא לא שומר, ולא יכול להשמר, כי אם על ידי הקדוש ברוך הוא, שהוא שומר תמיד ונמצא בפתח הבית, והאדם נמצא בפנים] ותו דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריך הוא לעלמין [ועוד טעם למה המזוזה בפתח הבית, כדי שאדם תמיד יזכר בהקדוש ברוך הוא ביציאתו מהבית, ובכניסתו אל הבית], ולכן אשרי האדם שבודק את המזוזות שלו, ובפרט בעתים הללו ששורה דינים וכו', אזי צריכים לשמר מאד מאד שיהיה לו מזוזות כשרות, ואסור להקל בזה, כי המקל בזה מקל בחייו, ותכף ומיד כשאין על פתח הבית מזוזות כשרות, צריכים לחשש שלא יקרה חס ושלום משהו, וכך מובא

(זהר חדש רות) בְּפֶתַח הַמְצוּי מְזוּזָה אֵין מְזִיק וְאֵין שֹׁטֵן וְאֵין פֶּגַע רַע מִתְקַרֵּב אֵלָיו, וְלִכֵּן אִם יֵשׁ מְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת עַל הַבַּיִת, אֵין מָה לִּפְחַד כָּלָל.

הַעֲקָר צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד יִהְיֶה לְבוֹ מְכַנֵּעַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן כ"א) כְּשֵׁיִשׁ הַכְּנָעָה עַל יְדֵי זֶה אֵין מוֹרָא מִהַמְלַחְמָה וְכֵאלוֹ הוּא יוֹשֵׁב בְּמַצּוֹר, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ וְאֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל מִכָּל נֶגֶף וּמַחֲלָה וּמִכָּל מִינֵי מַשְׁחִיתִים וּפְרַעַנְיּוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלַיְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְקַעֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ז אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין הֶלְכָה כְּזוֹ שְׂאֲסוֹר לְהַדְּלִיק גַּר לְכַבוֹד צְדִיק, אֲדַרְבָּה כְּשֵׁיִשׁ לְאָדָם יוֹם הַשָּׁנָה (יֵאֲרָצִיִּט) מִדְּלִיקִים בְּבַיִת גַּר נִשְׁמָה לְזִכּוֹת הַנְּשֻׁמָּה, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד לְהַנְּשֻׁמָּה, וְכֵן כְּשֶׁהוֹלְכִים עַל צִיּוֹן שֶׁל צְדִיק, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְהַדְּלִיק שְׁמָה גַּר לְזִכּוֹת הַצְּדִיק, כִּי כְּתִיב (מִשְׁלֵי כ' כ"ז) "גַּר הָיִי"ה נִשְׁמַת אָדָם חִפְשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטוֹן", הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל אָדָם נִדְמִית לְגַר, מָה גַּר דּוֹלָקֵת וְאוֹרָה הוֹלֵךְ כְּלָפִי מַעֲלָה, כֶּךָ הַנְּשֻׁמָּה תָּמִיד בּוֹעֶרֶת וְעוֹלִית לְמַעֲלָה, וְלִכֵּן כְּשֶׁמְדַלִּיקִים גַּר לְכַבוֹד צְדִיק אוֹ לְכַבוֹד נִשְׁמָה שְׁנִפְטָרָה, מְעִירִים אֶת הַזִּכּוֹת שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה עַל עֲצָמוֹ, [כְּמוֹכֵן שְׂצָרִיכִים מְאֹד לְשִׁמּוֹר לֹא לְהַנִּיחַ גַּר דְּלוּק בְּבַיִת שֶׁיְכוּל לְגָרוֹם לְשִׁרְפָה חָס וְשְׁלוֹם].

מקבל מצדיקים שהצדיק הקדוש רבי מנחם מענדיל מרימנוב זי"ע הבטיח שמי שידליק נר נשמה לעלוי נשמתו, ויאמר בעת הדלקת הנר "הריני מדליק נר נשמה לעלוי נשמת רבי מנחם מענדיל בן רבי יוסף ז"ל" הרי הצדיק הזה יבוא לשם, ויכולים לפעול ישועה [וידוע את הכלל אם קבלה נקבל, מה יכולים כבר להפסיד?].

בכל בית הכנסת של חסידי ברסלב, בוער שמה "נר תמיד" על שם רבנו ז"ל, כי רבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות נר תמיד סימן א') בזכות נר תמיד הדולקים בשמן זית, נצולין מגזרת שמה.

זכר מה שאמרו חכמינו הקדושים (פסחים טו.) הנח להן לישראל אם אין נביאים הן בני נביאים הן, ולכן מה מפסידים כשמדליקים נר על קבר צדיק וכו', או על שם נשמה של צדיק וכו', רק מרויחים שהאור של הצדיק יאיר בתוך ביתו [כמובן צריכים לשמר מאד מאד שלא יהיה במגע של ילדים וכו', וכן שלא יצא מזה חס וחלילה שרפה].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקעג.

בעזרת השם יהברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדם צריך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך לידע ולהודיע ולהודע שהקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי

כִּף שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (חולין ז:): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֶלָּא אִם בֶּן מַכְרִיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מִקְבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבַּע קִטְנָה אִם לֹא מַכְרִיזִין עַל זֶה קִדְם מִלְמַעְלָה, וְצָרִיכִים לִזְכֹּר טוֹב מְאֹד אֲשֶׁר כָּל כְּדוֹר יֵשׁ לוֹ אֶת הַכְּתָבֶת שְׁלֵה וְכוּ', וְלִכְן אֶפְלוּ אִם אָדָם יִתְחַבֵּא בְּעַמְקֵי עַמְקִים וְכוּ', אִם נִגְזֹר חֶסֶד וְשָׁלוֹם עָלָיו מִשְׁהוּ וְכוּ', אַזִּי יִשְׁיָגְהוּ עַד שָׁם, עִם כָּל זֹאת אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת לב.) לְעוֹלָם אַל יַעֲמֹד אָדָם בְּמָקוֹם סַכְנָה לוֹמֵר שְׁעוֹשִׁין לוֹ נֶס, שְׁמָא אֵין עוֹשִׁין לוֹ נֶס, וְאִם עוֹשִׁין לוֹ נֶס מִנְפִין לוֹ מִזְכִּיּוֹתָיו, וְלִכְן בְּעַת סַכְנָה לֹא כְּדָאי לְהִסְתַּוְּבַב עַל הָרְחוּבוֹת, כְּמוֹכָא בְּזִהְרָ (וַיִּשָּׁב קפ"ב:): כִּד דִּינָא אֲתַעַר בְּעֵלְמָא, וּמוֹתָא אֲשַׁתְּכַח בְּמִתָּא, לֹא לְבַעֲי לִיָּה לְבֹר נֵשׁ לְמִיָּהָּ? חִידָאי בְּשׁוּקָא, [כְּשֵׁישׁ דִּין בְּעוֹלָם וְנִגְזֹר מִיָּתָה בְּעִיר, אָסוּר לְאָדָם לְלַחֵת לְבַד בְּשׁוּק] וְהָא אִוְקִימְנָא מְלִי, אֶלָּא בְּעִי לְאִסְגָּרָא גְרַמִּיה דְּלָא יִפּוֹק לְבֹר, [אֶלָּא אָדָם צָרִיף לְסַגֵּר אֶת עַצְמוֹ בְּבֵית וְלֹא יֵצֵא בַחוּץ] כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ בְּנַח דְּאִסְגָּר גְרַמִּיה בְּתִיבוֹתָא, דְּלָא יִשְׁתַּכַּח קָמִי מַחְבְּלָא, [כְּמוֹ שְׁנִאֲמַר אֶצְל נַח שְׁסַגֵּר אֶת עַצְמוֹ בְּתַבָּה כְּדִי שְׁלֹא יִמְצֵא לְפָנֵי הַמַּחְבֵּל] וְעַל דָּא (יִשְׁעִיָּה כ"ו ו') "לָךְ עַמִּי בֵּא בַחֲדָרֶיךָ", אִסְגָּר גְרַמִּיה, "וּסְגֹר דְּלִתְךָ בְּעַדְךָ", דְּלָא יִתְחַזֵּי קָמִיה דְּמַחְבְּלָא; [אָדָם צָרִיף לְסַגֵּר אֶת עַצְמוֹ וְלֹא לְהִסְתַּוְּבַב עַל הָרְחוּבוֹת בְּעַת שְׁהַמְחַבְּלִים נִמְצָאִים].

הַעֲקָר תַּשְׁתַּדְּלִי לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא, וְתַרְגְּמִילִי אֶת עַצְמְךָ לְהַתְּדוֹת עַל כָּל חֲטָאִיךָ וְכוּ', כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת וְדוּי דְּבָרִים סִימָן ד') מִי שְׁאֵינוֹ מִתְּוֹדֵה עַל עֲוֹנוֹתָיו, מוֹרָא בָּא עָלָיו, וְלִכְן צָרִיכִים תְּמִיד לְהַתְּדוֹת לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הָרַע שֶׁעֲשִׂינוּ עַד עַכְשָׁיו, וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, וְכִף נִהְיָה שְׁמוּרִים מִכָּל רַע, וְשׁוּם פְּגַע רַע לֹא יוּכַל לְשַׁלֵּט עָלֵינוּ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנִי תִשְׁכַּחֲלִי וְתַצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי י"ז אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חֶלְקְךָ שְׁאַתָּה זֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב, וְאַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׁקַבְּלֵנוּ מִרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפְיֵץ אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּתוֹךְ שְׂכַבְתְּ הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוה"ר חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשֶׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעַא פּח.) עַל פְּסוּק (יִרְמִיָּה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יֶקֶר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעַבֹּדֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יֶקֶר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְּגִלוּתָהּ, וְלִכֵּן כָּל מִי שִׁילַךְ לְהַפְיֵץ, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי מִי שֶׁזֹּרַע רִוְחָנוּת צוֹמַח לוֹ גִּשְׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵיית מְצִית אֶת מוה"רנ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוּתוֹ וְאָמַר אֲזַי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֵי אֲפֹשֶׁר לְתַאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁזֹּכָה לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאָמְרוּ בְּזִהָר (תְּרוּמָה קכ"ח:) תָּא חֲזִי כָּל מֵאֵן דְּאֶחִיד בִּידָא דְּחִיִּיבָא, וְאַשְׁתַּדַּל בֵּיהּ לְמַשְׁבַּק אַרְחָא בִּישָׂא, אִיהוּ אִסְתַּלַּק בְּתַלְתַּת סְלוּקִין מָה דְּלָא אִסְתַּלַּק חֵכִי בַר נִשׁ אַחְרָא, גָּרִים לְאַכְפִּיא סְטָרָא אַחְרָא, וְגָרִים דְּאִסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִימָא כָּל עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיָּה לְעִילָא וְתַתָּא, וְעַל הַאי בַר נִשׁ כְּתִיב (מְלָאכִי ב') "בְּרִיתִי הִיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" וְזָכִי לְמַחְמֵי בְּנֵין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהַאי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאַתִּי, כָּל מְאַרֵי דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵן לִיָּה בְּהַאי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאַתִּי, עֲאֵל בְּתַרְסִיר תְּרַעֵי וְלִית מֵאֵן דִּימְחִי בִּידִיָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב (תְּהִלִּים קי"ב) "גִּבּוֹר בְּאַרְץ יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבְרָךְ הוֹן וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עֲמַדַּת לְעַד זֶרַח בַּחֲשׂוֹךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל" וְגו', וְלִכֵּן אֲתָה יְכוֹל לְתַת לְכֻלָּם בְּלֵי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל אֶת הַקְּנֻטְרִסִים וְהַחֹבְרוֹת וְהַסְּפָרִים שֶׁהֵם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהֵם יְכוֹלִים לְהַחְזִיק אֶת זֶה בְּרַכְּב, וְזֶה יִשְׁמַר עֲלֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן שִׁנ"ה) שֶׁהַסְּפָרִים שְׁלוֹ הֵם שְׁמִירָה לְהַכֵּל, וּבּוֹדָאֵי בְּזְכוּתָהּ זֶה שְׁמַנְחַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים

שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל בְּרִכּוֹב, לְבִסּוּף יַחְזִירוּ בְּתִשּׁוּבָה וַיִּשְׁמְרוּ שִׁבְתָּ, אֶתְּהָ צְרִיף רַק לְהַפִּיץ לְכֹלָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וְלֹא לְבַדֵּק בְּהַצִּיצִיּוֹת שֶׁל אַנְשִׁים, מִי הֵם? וּמָה הֵם? כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צְרִיף שְׂיִהְיֶה לוֹ אֵת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הֵן בְּבֵיתוֹ וְהֵן בְּרִכּוֹבוֹ וְהֵן בְּהַחֲנוּת, כִּי סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הֵם שְׂמִירָה גְדוּלָה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי י"ז אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גִּירוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

הַמְקוּהָ בִּיבְנָאֵל נִבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הָכִי גְדוּלָה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מָה שֶׁעָבַר עַל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בִּיבְנָאֵל עַד שֶׁבְּנוּ אֶת הַמְקוּהָ הַזֶּה, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנֵי שְׁבָעִים שָׁנָה תַּחַת הַקּוֹמוּנִיסְטִים, וְהַכֵּל הָיָה עַל יְדֵי מִסִּירוֹת פְּרוּעוֹת שֶׁל רֶשַׁע מְרֻשָּׁע שֶׁהוּא צְרִיף לְהִיּוֹת מְמַנֶּה עַל הַדָּת וְכוּ', וְדִיקָא הוּא אֲשֶׁר מְנַע מִלְבָּנוֹת אֶת הַמְקוּהָ, וְאֵף עַל פִּי כֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב מָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ וּבְנוּ אֶת הַמְקוּהָ בְּהַצְנַע, וְעָלָה לָהֶם בְּדָם, דְּמִים תְּרַתִּי מִשְׁמַע, הֵן שְׂזָה עָלָה הוּן תּוֹעֲפוֹת, וְהֵן שֶׁסָּבְלוּ שְׂפִיכוֹת דְּמִים וּבִזְיוֹנוֹת שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר כֶּלָּל, מִמֶּשׁ אֵין עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ מְקוּהָ שֶׁנִּבְנָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ כָּל כָּף גְּדוּלָה כְּמוֹ הַמְקוּהָ שֶׁל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בִּיבְנָאֵל, וְלִכְּן אֵין שׁוּם סִפְקָ, וְסִפְקָ סִפְקָא שְׂאִישָׁה שְׂאִין לָהּ יְלָדִים, אִם הִיא תִטְבֵּל בְּהַמְקוּהָ הַזֶּה תִּפְקַד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וּמִלְבַּד שְׂיִהְיֶה לָהֶם אֲמוּנַת חַכְמִים שְׁלָמָה, כִּי אֵין כְּהִיּוֹם ד' אֲמוֹת בְּעוֹלָם שְׁמָסְרוּ אֶת נַפְשָׁם עֲבוּר בְּנֵי מְקוּהָ טְהָרָה לְנַשִּׁים, כְּמוֹ הַמְקוּהָ שֶׁנִּבְנָה בִּיבְנָאֵל, וְלִכְּן הַמְקוּם מְסֻגָּל

לפקידת עקרונות, כי אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב מצוה שקימו
במסירות נפש הכי גדולה, רק צריכים על זה אמונת חכמים חזקה מאד.

[הרבה מאד נשים נפקדו כבר על ידי טבילה במקוה זו, כי עוד יגיע
היום שיתגלה מי מנע טהרה מעם ישראל, ומי מנע לבנות את המקוה, ושמו
הרע ישאר לשמחה עד סוף כל הדורות].

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקעו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקהל פקודי י"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אשריך ואשרי חלקך שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ודע לך שעקר
ההתקרבות אליו ז"ל זה רק על ידי התמדה רבה בספריו הקדושים, כי כך
אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אשר פניו שכלו ונשמתו נמצאים
בתוך הספר, ולכן אם אדם רוצה להכיר את רבנו ז"ל, מכרח ללמד את ספרי
רבנו ז"ל עד שיהיה שגור על פיו, כי חכמינו הקדושים אמרו (אבות פרק ב')
ולא עם הארץ חסיד, אם אדם רוצה להיות חסיד, צריך לדעת ללמד, כי לא
עם הארץ חסיד, מי שלא לומד ספרי רבנו ז"ל, יכולים למכר לו כל מיני
שטיות וכו', וכל מיני שקרים וכו', והכל בשם רבנו ז"ל, אבל אם אדם למד
ובקי בספריו הקדושים, עליו לא יכולים לעבד.

והנה רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') שהצדיק פותח את הפה
לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי הוא מעורר מהשנה, ולכן ככל שאדם לומד

אֶת סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל וְהוּא בְּקִי בָהֶם, כִּף נִפְתַּח הַפֶּה שְׁלוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אִם אֵין שׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצְּדִיק, אָזִי אֵין יְכוּלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שׁוֹרְבֵנוּ ז"ל מִפָּרֵשׁ אֶת הַמִּשְׁנָה (תְּרוּמָה פָּרָק ב') חָרַשׁ אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וְאֵינוֹ מְדַבֵּר, מִי שְׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל הַצְּדִיק, אָזִי לֹא יְכוּל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, וְלִכֵּן יִסּוּד הַיְסוּדוֹת בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ לְהִיּוֹת רְגִיל לְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְהִרְבֵּה רַבְּנֵנוּ ז"ל לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ עַל מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנוֹ, שְׁאָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְאָמַר (שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעָקַר מָה שְׁהִגִּיעַ לְמַדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שְׁהִיָּה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנוֹ, וְאָמַר תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שְׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הִיִּיתִי יוֹדֵעַ שְׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׁאֲנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הִיִּיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שְׁעָשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוֹמַר שְׁהִיָּה מְזוּרָו כָּל כִּף בְּעַבּוּדָתוֹ עַד שְׁמָה שְׁהִיָּה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הִיָּה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהִיָּה מִתְּגַעְגַּע מְאֹד אַחֵר מַעֲלַת הָעַבּוּדָה שְׁלֵ פְרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאָמַת, וְאָמַר אִי אִי פְרָאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׁדַבֵּר עִם כְּמָה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שְׁלֹא הִגִּיעוּ לְמַדְרַגְתָּם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעַבּוּדָתָם עַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוֹדְרוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנוֹ וְכו'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שְׁהִגִּיעוּ, וְהִנֵּה רַבְּנֵנוּ ז"ל רָצָה שְׁאֲנַחְנוּ נְדַבֵּר כָּל הַיּוֹם, אֶךְ מַחְמַת שְׁלֹא כָּל אֶחָד מְסַגֵּל לָזֶה, אָמַר שְׁיִקְבַע לְעַצְמוֹ שְׁעָה אַחַת, וְרַק זֶה מוּבָא בְּכָל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֵין מְקוּם אֶחָד שְׁהִיָּה מְזַכֵּר עֲנִין שְׁלֹא חֲרוֹנָה מְצַו מְהַאֲצִבַע "מִי שְׁמִתְבּוֹדֵד עַל דְּבַר אֶחָד שֶׁשׁ שְׁעוֹת יִהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה", דְּבַר זֶה לֹא כְּתוּב בְּשׁוּם מְקוּם בְּכָל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, אֲדַרְבֵּה רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר שְׁאָדָם צְרִיךְ לְהִתְבּוֹדֵד כָּל הַיּוֹם, מָה זֹאת אוֹמְרַת? מִהֲרַגַע שְׁאָדָם פּוֹתַח אֶת הָעֵינַיִם כְּשֶׁקָּם מִהַשְׁנָה, יִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד הֲרַגַע שְׁסוּגֵר אֶת הָעֵינַיִם שְׁהוּלֵךְ לִישָׁן, וּבִין כִּף הוּא מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית, בֵּין כִּף הוּא לוֹמֵד אֶת הַשְּׁעוּרִים קְבוּעִים שְׁלוֹ, וּבִין כִּף הוּא אוֹכֵל וְשׁוֹתָה וְכו', וּבִין כִּף עוֹסֵק בְּמִשָּׂא וּמִתֵּן, וְכֵן עוֹסֵק בְּשִׂאֵר הַצְּרִיכִים שְׁצְרִיךְ, אֲבָל יִסּוּד הַיְסוּדוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, פֶּה

גונב חמש דקות, ושמה גונב חמש דקות וכו' וכו', כך הוא ממלא את כל היום בלדבר דבורים אל הקדוש ברוך הוא, אשר אין אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שזוכה לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך עושה רשם למעלה בכל העולמות, וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק) שכל הצדיקים הגדולים במעלה אמרו שלא הגיעו למעלתם אלא על ידי שיחה בינם לבין קונם, וזה השלמות שאין שלמות אחריו.

אבל אף אחד שלא יטעה אותך עם הנהגות חדשות של שש שעות רצופות התבודדות, כי אין לזה שום מקור.

בענין שאתה כבר רוק בן עשרים ושמונה וכו', תשתדל לא להיות ברוך, אלא השדוף הראשון שיציעו לך תתחנן לשם שמים, ותבנה בית נאמן בישׂראל, ואל תהיה שבור, כי הבת זוג שלך עדין היתה מאד צעירה, והצרכת לחכות עד שתגדל וכו', ולכן אל תתיאש מן הרחמים כי כל תפלה ותחנה ובקשה שמבקשים אל הקדוש ברוך הוא נשמע ונתקבל, כמאמר ז"ל (ויקרא רבה פרשה ל' סימן ג) בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אנרים ותמים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תפתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

אקנה שתתחזק ותצית אותי ולא תפסיד לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אַתְקֵעוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי י"ח אֲדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם רַק
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה זֶה הַגְּאֻלָּה, וְאָמַר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע
עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ס"ט ט"ט) "קָרְבָּה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה", כְּמוֹ שֶׁיְהִי גְאֻלָּה כְּלִית
שֶׁפֶל עִם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ גְאֻלַּת עוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם יִפְּירוּ בְּמַלְכוּת שְׁד"י, וְכָל־
יְדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (צְפַנְיָה ג') "כִּי אֲזֹ אֶהְפֹּךְ לְכָל הָעַמִּים שֶׁפָּה
בְּרוּרָה לִקְרֹא אֶל הוֹי"ה", כְּמוֹ כֵּן יְכוּלִים לְזַכּוֹת כְּבֹר עֲכָשׁוּ לַגְּאֻלָּה פְּרֻטִית,
בְּסוּד "קָרְבָּה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה", שְׁאָדָם אֶפְלוּ עֲכָשׁוּ כְּשֶׁפֶלֶם נִמְצְאִים בְּגִלוּת
גְּדוּל, הוּא יְכוּל לְהַגְאֵל לְגַמְרֵי, עַל יְדֵי שֶׁיְהִי שִׂמְחָה מֵאֵד מֵאֵד, וְיִתְחַזֵּק אֶת
עֲצָמוֹ בְּאִמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל,
וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבִשְׂמֵשֵׁט, וְדָבָר גְּדוּל וְדָבָר קֵטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא
בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חולין ע:): אֵין
אָדָם נוֹקֵף אֲצַבְעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרִּיזִין מִלְמַעְלָה; שְׁאָדָם לֹא מְקַבֵּל
מִכָּה קֵטָנָה בְּאֲצַבְעֵ קֵטָנָה אִם לֹא מְכַרִּיזִין עַל זֶה קֶדָם מִלְמַעְלָה, וְכָכֵל שֶׁיִּחְדָּיר
בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, יְהִי בְטֵל וּמְבֹטֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזֹ יִגְאֵל מִכָּל צְרוּתָיו, כִּי
כֶּף אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ה) שֶׁשֵּׁם אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין שׁוּם
רַע כְּלָל, הַכֵּל טוֹב, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּהִי רַק בְּשִׂמְחָה, וְתִמְסַר
אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִרְחִיב לְךָ אֶת הַדַּעַת שֶׁתּוּכַל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מְדַרְגָּה
גְּדוּלָה מִזֶּה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר פְּנִים אֶל פְּנִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל
(סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת תְּפִלָּה סִימָן ע') עַל יְדֵי שִׂמְחָה תְּבוּא תְּפִלְתְּךָ בְּהִיכַל מְלֶךְ, וְאָמַר (שֵׁם
סִימָן פ"א) תְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּשִׂמְחָה הִיא עֲרָבָה וּמְתוּקָה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; אֵתָהּ לֹא
יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶל מֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם אִם אָדָם רַק בְּשִׂמְחָה,
וְהָאֲרִיז"ל גְּלָה לְתַלְמִידָיו שֶׁהַעֲקָר אֵיךְ זָכָה לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁלוֹ שֶׁיְהִי
פְּתוּחִים לְפָנָיו כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְאֵלֵיהֶוּ הַנְּכִיָּא הָיָה בְּקַבִּיעוֹת אֲצֵלוֹ וְכוּ'

וכו', זה רק מחמת תקף השמחה שהיה בו, בשעה שקיים מצוה היה כל כך שמח, שאפלו אם אדם היה מרויח את כל הכסף שבְּעוֹלָם, לא מגיע אל השמחה שהיה לו בעת קיום מצוה אחת, ותהלה לאל לנו יש כל כך הרבה מצוות בכל יום ויום, כמאמרם ז"ל (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ה') תני בשם רבי מאיר אין לך אחד מישראל שאינו עושה מאה מצוות בכל יום. קורא את שמע ומברך לפניה ולאחריה ואוכל את פתו ומברך לפניה ולאחריה ומתפלל שלשה פעמים של שמונה עשרה וחוזר ועושה שאר מצוות ומברך עליהן. וכן היה רבי מאיר אומר אין לך אדם בישראל שאין המצוות מקיפות אותו. תפלין בראשו ותפלין בזרועו ומזוזה בפתחו מילה בבשרו ארבע יציאות בטליתו מקיפין אותו. הוא שדוד אמר (תהלים קי"ט) "שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך". וכן הוא אומר (תהלים לד') "חנה מלאך ה' סביב ליראי ויחלצם"; ראוי לנו לרקד מרב שמחה, אף אחד מאתנו לא שם לב איזה מתנות הקדוש ברוך הוא נותן לנו בכל יום, ואנחנו מזלזלים בזה, ולכן אני מאד מתחנן אליך, תמסר את נפשך להיות רק בשמחה, ותראה שזה יביא לך שפע בגשמי ושפע ברוחני, כי השמחה מרחבת את הדעת, והסמך מ"ם יתן לאדם לעשות את הכל אבל רק לא להיות בשמחה, כי משמחה הוא מפחד מאד מאד, כי שמחת המצוות שורך אותו, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות שמחה סימן כ"ד) על ידי שמחה של מצוה הקדוש ברוך הוא מסוכך עלינו, ובפרט כשזוכים לשמח את הצדיק, אז יראה ישועה גדולה מאד, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות ישועה סימן י"א) מי שצריך לאיזה ישועה ישמח את הצדיק.

היות שאנחנו סובלים עכשו פחדים גדולים מאד, כי לא יודעים מה המחר יביא, כי שרו של ישמעאל הוא השתגע לגמרי, והוא רואה שהנה בא סופו וכו' וכו', ולכן אני מאד מאד מבקש אותך אישית למען טובתך וטובת אשתך וילדיך הנצחית והגשמי, שתתן לבדק את המזוזות שלך, כי זה דבר מאד מאד נחוצ וחסוב כדי להנצל עכשו מפל רע, כי כשיש מזוזות כשרות בבית אין מה לפחד כלל, כי כך מובא בתקוני זהר (תקוני י') על הפסוק (דברים ו' ט') "ויכתבתם על מזוזות ביתך", מזוזות כתיב זו מות, [הינו מזוזות הם שתי מלים זו מות, בבית שיש מזוזה שמה לא יקרה מות, ולכן צריכים להזהר מאד מאד לבדק את המזוזות של הבית], וכן מובא בזהר (ואתחנן רס"ג): פקודא

למקבע בר נש מזוזה לתרעיה למהוי כל בר נש נטיר מעם קודשא בריה הוא [מצוה לאדם לקבע מזוזה בפתח ביתו, כדי שיהיה כל אדם שמור מהקדוש ברוך הוא] כד נפיק וכד עייל [כשיוצא מפתח ביתו וכשנכנס לביתו] ורזא (תהלים קכ"א) "הוי"ה ישמר צאתך ובוואך מעתה ועד עולם" בגין דרזא דמזוזה איהו קאים תדיר לפתחא [מפני שסוד המזוזה תמיד מנחת בפתח של הבית] ודא איהו פתחא דלעילא [שזה נגד הפתח העליון ממנו יתברך] ודא איהו דרגא דאקרי שומר לאשתכחא בנטירו [וזה סוד השמירה ששומר את האדם] דבר נש לאו איהו נטיר בר נטירו דקודשא בריה הוא דאיהו נטיר תדיר וקאים לפתחא ובר נש לגו [כי אדם הוא לא שומר, ולא יכול להשמר, כי אם על ידי הקדוש ברוך הוא, שהוא שומר תמיד ונמצא בפתח הבית, והאדם נמצא בפנים] ותו דלא ינשי בר נש דוכרנא דקודשא בריה הוא לעלמין [ועוד טעם למה המזוזה בפתח הבית, כדי שאדם תמיד יזכר בהקדוש ברוך הוא ביציאתו מהבית, ובכניסתו אל הבית], ולכן אשרי האדם שבודק את המזוזות שלו, ובפרט בעתים הללו ששורה דינים וכו', אזי צריכים לשמר מאד מאד שיהיה לו מזוזות כשרות, ואסור להקל בזה, כי המקל בזה מקל בחייו, ותכף ומיד כשאין על פתח הבית מזוזות כשרות, צריכים לחשש שלא יקרה חס ושלום משהו, וכף מובא (זהר חדש ריח) בפתח המצוי מזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו.

רציתי מאד שתראשם בהחננות "ברסלב סנטר" בשביל לקבל שלש מצות שמורה לליל הסדר, תחת ההכשר של "בית הוראה" שלנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקעה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

אני מאד מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה ותצאי מעצמה, אין זה עצה להיות תמיד במרה שחורה ובעצבות ובדכאון וכו' וכו', ולחשב כאלו את הכי שבורה וכו', הכי אמללה וכו', הכי לא מצלחת וכו' וכו', הכל דמיון גדול שהסמך מ"ם רוצה להכניס בך יאוש שתתיאשי מהחיים, ובאמת עליך להתחזק להיות רק בשמחה, ותשמחי נשות אנשי שלומנו, ובפרטיות שאנחנו הולכים להגאל גאלת עולם, ולא בחנם ששרו של ישמעאל השתגע עכשו וכו', ואנחנו צריכים שמירה מאד גדולה, והזכות הכי גדולה להאשה, כשהיא עוזרת לרעבים וצמאים, שזה הבית התבשיל - אהל אברהם, שאני מאד מבקש אותך שיהיה לך חלק בזה, שתלכי לעזר כמה שאת רק יכולה, אפלו עזר קטן זה יועיל לנו מאד מאד, כי חבל שנשות אנשי שלומנו מתרשלות מלעזר בבית התבשיל - אהל אברהם, וכבר אמר שלמה המלך (משלי י"א) "וירע צדקה שכר אמת" ודרשו על זה חכמינו הקדושים (תנחומא לך לך) זה אברהם, שזרע צדקה והיה מאכיל עוברים ושבים, שנאמר (בראשית כ"א) "ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם הוי"ה אל עולם" לאחר שהיה מאכילן ומשקן היו מברכין אותו ואמר להם לי אתם מברכין ברכו לבעל הבית שנותן לכל הבריות אכל ומשקה ונותן בהם רוח, והיו אומרים לו היכן הוא, אמר להם שליט בשמים ובארץ וממית ומחיה מוחץ ורופא צר את העבר במעי אמו ומוציאו לאויר עולם מגדל צמחים ואילנות מוריד שאול ויעל, כיון שהיו שומעין כך היו שואלין כיצד נברך אותו ומחזיקין לו לטובה היה אומר להם אמרו ברוך השם המברך לעולם ועד, ברוך נותן לחם ומזון לכל בשר והיה מלמדם ברכות וצדקות, הוא שאמר הכתוב "ואת הנפש אשר עשו בחרן", ולכן גם את יכולה לקיים את זה על ידי שתעזרי בבית התבשיל - אהל אברהם, להאכיל ולהשקות רעבים וגם צמאים, שגדל הזכות הזה אי אפשר לתאר ואי אפשר לשער כלל, ואני בטוח שאת רוצה לעזר, והקדוש ברוך הוא בודאי יעזר לך על ידי שאת

עוזרת לאחרים, סך הכל אני צריך שתעזרי בבית התבשיל, ועל ידי זה תראי ישועות גדולות מאד.

השבוע יהיה השעור בליל חמישי בשעה תשע וחצי, כי נסתבב סבות שאני לא יוכל לפני זה, ולכן אני מאד מבקש אותך שתבואי לבית הכנסת הגדול ביום חמישי בלילה בשעה תשע וחצי, שאז אני יתן דרשה לכל נשות אנשי שלומנו, ואני מאד מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתהי שמה, כי יש לי לספר לכן דברים מאד מאד נחוצים (ואף שאני יודע שבלייל חמישי קשה להרבה נשים לבוא כי הן צריכות להכין לכבוד שבת קדש, אז אני מבקש אותך שהשבוע תעשי יוצא מן הכלל, להקדים להכין לכבוד שבת, כדי שתוכלי לבוא בליל חמישי אל השעור).

נא ונא תעשי חסד עם עצמך ותוציאי את העצבות והדכאון שטמון בך, הרי לא תפעלי שום דבר עם זה וכו', אבל אם תהי בשמחה בזה תפעלי המון ישועות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב שמחה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות עצבות סימן כ"ו) קרבת הצדיקים משמח את הלב, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל, שזה השמחה הכי גדולה שיש לנו צדיק בזה, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקעט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר תלמיד כולל להוראה "תפארת בנימין"

מאד מאד אני מבקש אותך שתתחזק בעתים הללו, כי העולם כלו צריך רחמנות גדול ממנו יתברך, ובפרט בארץ ישראל צריכים רחמים מרבים,

ואני מכרח להגיד לך שבזכות הכולל להוראה שאברכים יושבים ולומדים תורה הקדושה בהתמדה רבה מאד, זה יהיה בעזרתנו להנצל מכל המחבלים והמשחיתים וכו' וכו', ואל תקח את זה בקלות, ולכן אני מאד מבקש אותך שתבוא בכל יום אל הכולל ותלמד הלכות פסח, שזה מאד מאד נחוץ, ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתכניס את עצמך בענין הקפות לצדקה, שזה יביא לך גם כן שפע, ומלבד זאת על ידי הצדקה שאנחנו נזכה את נשמות ישראל נזכה להנצל מהגויים, כמו שאמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדקה סימן נ"ה) בזכות עניים אנו נצולים מן הגויים, כי סוף כל סוף הצדקות האלו הולכים לטובת אנשי שלומנו היקרים, כי אני רוצה כבר להכין שפע גדול על חג הפסח שלא יחסר לאף משפחה מאנשי שלומנו כלום, וזה תלוי כפי שיפיצו בין נשמות ישראל קפות של צדקה "קרן הצדיק", וכן אתה תכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות צדקה סימן ע') אפלו עני יתן צדקה ואין מראין לו סימני עניות.

אני מאד מבקש אותך שתתאמץ עם כל הכחות לאמץ אחד מהבחורים, ולחזק אותו לעודד אותו לשמח אותו, והדבורים האלו יקפצו חזרה אליך, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק א' סימן קפ"ד) כשאחד מדבר עם חברו ביראת שמים נעשה אור ישר ואור חוזה, ולפעמים מקדים האור חוזר קדם האור ישר, כשהמקבל יש לו מח קטן ואין יכול לקבל דברי חברו, כי אז קדם שמקבל חברו ממנו שזהו בחינת אור ישר, קדם לזה מקבל הוא מחברו, ואזי האור חוזר קדם לאור ישר. כי כשמדברין עם חברו ביראת שמים. אף שאין חברו מקבל ממנו, אף על פי כן הוא מקבל התעוררות מחברו.

רק חזק ואמץ לשמח את אשתך בכל מה שאתה יכול, ואף פעם אל תקפיד בבית, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבט י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך

הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

רציתי מאד שתקח חבילה של הגדות של פסח, ולהפיץ את זה בין החרדים לדבר השם, כי זה זכות מאד מאד גדולה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקפ.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים בפיו להודות לך על המסירות נפש שמסרת את נפשך בשביל לסדר לי את המקנה פרטי שיהיה כשר למהדרין, שהכנסתם מי גשמים בהבורות, בזכות זה יטהר אותך הקדוש ברוך הוא מכל מיני חלדה וכתמים וכו' וכו'.

ואני מאד מבקש אותך שתראה להוריד את כל הצנורות מהגג באפן שלא יהיה לפני הבית שום לכלוך, כי אני מגיע ביום שלישי בעזרתו יתברך שמו, ולכן תכין לי את המקנה, וכן שהדירה יהיה מסודרת, ומאד מאד אשמח לראותך, ואני נותן לך תודה רבה מאד מאד על זה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה,

כי כשאדם שש ושמת שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... נרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שכלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לה שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתקפא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

מכמה סבות לא אוכל להגיד השבוע שעור להנשים רק בליל חמישי, ולכן תשתדל שהבר מצוה יהיה בדיוק בזמן, כדי שאנשי שלומנו יוכלו להיות שמה עד הדרשה שאתן להנשים בשעה תשע וחצי, והקדוש ברוך הוא יעזר שגם אני יהיה שמה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לה להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמת שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי

הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, וכזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

רציתי מאד שמשעם "הבית הנראה" תוציאו מודעה, יען שהמצב בארץ ישראל עכשו מאד מתוח, שכל אחד מאנשי שלומנו יבדק את המוזות שבביתו, כי כך מובא בתקוני זהר (תקון י') על הפסוק (דברים ו' ט') "וכתבתם על מזוזות ביתך", מזוזות כתיב זו מות, בית שיש שמה מזוזות כשרות, אז המות זו משמה, ושום משחית לא יכול לשלט בבית הזה, וכך מובא (זהר חדש רות) בפתח המצוי מזוזה אין מזיק ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתקפב.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אני מאד מקנה שהבן שלך מבגר מדי שיוכל להיות פה, כי פה כל הבחורים הם עצמאים וכו', ותהלה לאל יש לי פה רק בחורים טובים ושקטים שלומדים ויוצאים להפצה וכו' וכו', והם נעשים עצמאים, ומוכנים אחר כך לחתנה.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע

שמרוב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליך, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדושה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדושה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצלחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקפג.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה רק לשמח ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב להושיע.

חזקי ואמצי לומר בכל יום "יום תהלים", כי מעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע

שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֵיךָ קָשָׁה לָךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכֻרַחֵת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׂוּ וְשִׂמַּח שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאִין בֵּין הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבִזְזָה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחֻזָּקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתַקְפֵּד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ח אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

מָאָד מָאָד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְאֶה לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוּוֹ בְּשִׁבִיל הַגְּדוֹר שְׁעַל הַרְחֻבָּה שֶׁל שְׁנֵי הַכּוֹלָלִים, וְכֵן הַתְּאוּרָה שָׁם, כִּי אָנִי בָּא הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן תִּרְאוּ לְגַמֵּר אֶת הַגֵּג בְּהִמְטָבָה.

אָנִי מָאָד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסֹר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵךְ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֵיךָ קָשָׁה לָךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶתְּךָ מְכַרְחֵת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׂוּ וְשִׂמַּח שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאִין בֵּין הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבִזְזָה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שֶׁיִּסְתַּכַּל

איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

בערב יש שעור של דף היומי אצל הרב ... גרו יאיר שלומד ברבים בבית הכנסת הגדול, ושמעתי שהוא מאד מאד מסביר את הדף היומי בצורה שקלם מבינים, ולכן הייתי מיעץ לה שתצטרף אל השעור הזה, ולא תתחרט, כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות למוד סימן י') כל ידיעה במשפטי התורה הן מצות שבין אדם לחברו, הן מצות שבין אדם לקונו, הידיעה הזאת בעצמה היא הצלחת הנפש.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתקפה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי בענין הקברים בארץ ישראל ובחנין לארץ, האכרח ... גרו יאיר יותר בקי מכלם, כי הוא עוסק בזה כבר חצי יובל שנים, ולכן תצית רק אותו בדברים אלו.

רציתי מאד שתגמר את הגג של המטבח, וכן הגג בהכניסה להמקוה, וכן הגג בהכניסה להמטבח.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לה להיות בשמחה, עם

כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שָׁשׁ וְשִׂמַח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לַגְּשֵׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאִין כֵּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבִזְזָה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שִׁיִּסְתַּכַּל אִיךָ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

בְּעָרֵב יֵשׁ שְׁעוֹר שֶׁל דָּף הַיּוֹמִי אֶצֶל הָרֵב ... נִרוּ יְאִיר שְׁלוֹמֵד בְּרַבִּים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגָּדוֹל, וְשִׁמְעֵתִי שֶׁהוּא מְאֹד מְאֹד מְסַבֵּיר אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּצוּרָה שְׁכֵלָם מְבִינִים, וְלִכֵּן הַיִּיִתִי מִיעֵץ לָךְ שֶׁתְּצַטְרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי כָךְ אָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת לְמוֹד סִימָן י') כָּל יְדִיעָה בְּמִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְחַבְרוֹ, הֵן מִצְוֹת שְׁבִין אָדָם לְקוֹנוֹ, הַיְדִיעָה הַזֹּאת בְּעֲצָמָה הִיא הַצְּלַחַת הַנַּפְשׁ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלַחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַתְקֵפוּ.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי י"ח אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... נִרוּ יְאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

טוֹב עֲשִׂיתָ שֶׁהוֹצֵאתָ אֶת הַמְּשֻׁנָּה קֶרֶן וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁהוּא הֵלֶךְ, וְאִם לֹא תִכֶּף וּמִיד תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם הָאֲבָרָךְ ... נִרוּ יְאִיר וְלִהְיוּ אֹתוֹ דָּרָךְ הַמְּשֻׁטְרָה, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים פֶּה אֲנָשִׁים מְשֻׁנִּים, כִּי הַקְּהֵלָה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ הִיא קִדְשׁ הַקְּדוּשִׁים, וְצָרִיכִים עַל זֶה מְאֹד מְאֹד.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהכנסת בי שעזרת
לאברכים שלא אחרו ונתת להם סל יפה לקראת פורים, אשריך ואשרי חלקך.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם
עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע
שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם
כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה,
כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי
הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול
למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל
איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין
סוף ברוך הוא.

השבוע לא יהיה שעור, רק בליל חמישי אגיד שעור להנשים בבית
הכנסת הגדול.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקפז.

בעזרת השם יהפוך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בשום פנים ואפן שאשתך לא תעבר את הנתוח, כי יכולים לאמלל
אותה על כל החיים, כי נתוח על הגב בפרט קרוב לחוט השדרה, יכול
רחמנא ליצלן להביא לשתוק מחלט וכו' וכו', ולכן בשום פנים ואפן לא

תַּעֲשֶׂה שׁוּם נְתוּחַ, רַק הִיא צְרִיכָה לְלַכֵּת עַל דִּיאָטָה חֲזָקָה, וְזֶה מְכַרַח מְאֹד מְאֹד אִם הִיא רוֹצֶה לִהְיוֹת בְּרִיאָה.

וּבַעֲנֵן הַכֶּתֶף וְכוּ', כְּדָאֵי שְׁתַּלַּף אֶל דּוֹקטוֹר ... נְרוּ יְאִיר, שְׁזֶה רְפוּאָה טְבִיעִית עִם מִחְטִים וְכוּ', וְזֶה עוֹזֵר מְאֹד, וְלִי הוּא הִצִּיל אֶת הַיָּד לְגַמְרִי, מִה שְׁרוּפָאִים מְמַחִים אָמְרוּ שְׁאֵנִי צְרִיף לְעֵבֵר נְתוּחַ, וְתִהְיֶה לְאֵל נְתַרְפְּאֵתִי בְּלִי שׁוּם נְתוּחִים.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוֹת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוּם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מִה שְׁאֵין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדְד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שִׂיסְתַּכֵּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

אֲנִי יִשְׁבֶּת שְׁתֵּי שְׁבִתוֹת בִּיבְנָאֵל בַּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁבִת וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי וְכֵן שְׁבִת וַיִּקְרָא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שִׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרֵבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקפה.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח שבנך ... גרו יאיר נוסע עמך אל ציון רבנו ז"ל אשר אין ערך אליה, כי עוד לא היה צדיק בעולם שהבטיח הבטחה חזקה עם שתי עדים צדיקים גדולים, כשיבואו אל ציונו הקדוש ויתנו פרוטה לצדקה עבורו, ויאמרו את העשרה מזמורי תהלים הנקראים אצלנו "תקון הכללי", אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו יוציא אותו מהשאל תחתית וכו'.

מלבד זאת יעידו אלה עדים כשהתעקשו אצל רבנו ז"ל בציונו הקדוש בתפלה, פעלו ישועות גדולות, ויש על זה המון ספורים.

ולכן הקדוש ברוך הוא יעזר שתסע עם בנה, ושם תתנו פרוטה לצדקה, ושם תאמרו את העשרה מזמורי תהלים, ואחר כך לבקש ממנו יתברך בשפת האם שלכם כל מה שאתם צריכים, ולהתעקש בתפלה ברחמים ותחנונים, שיחוס וירחם הקדוש ברוך הוא עליכם, ושפנו ונכדך יזכה להתעורר ויחזר אל עצמו ויהיה בריא ושלם, וזאת אני אומר לך שאסור להתיאש מן אדם בשום פנים ואפן, כל זמן שאדם חי יש לו תקוה, ואף רופא בעולם לא יכול ל'יאש וכו', וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ס') מכאן שנתנה תורה לרופא רשות לרפאות; ואמרו על זה צדיקים שנתנו רשות לרופא לרפאות, אבל לא נתנו לו רשות ל'יאש, ולכן אני מברך אתכם בברכת נסיעה טובה, ותפעלו אצל רבנו ז"ל כל הישועות, וכבר אמר (ספר המדות אות צדיק סימן קע"ג) על ידי השתטחות על קברי הצדיקים הקדוש ברוך הוא עושה לו טובות אף על פי שאינו ראוי לכך; ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

יש תורה בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ג', שראוי לכם ללמד את זה שמה על ציון רבנו ז"ל ולומר עליה התפלה בלקוטי תפלות חלק ב' סימן

תפלה ג', שמדבר מהמתקת הדינים, ורפואה לחולה, יעזר הקדוש ברוך הוא שתפלתכם תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים

אתקפט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

שְׁלַחְתִּי לָכֶם עֲכָשׁוּ פָּרַק ה' עַד מִשְׁנֵה י"א מִפְּרוּשׁ "לֵב אָבוֹת" אֲךָ מִחֲמַת טְרוּדוֹתֵי הָרַבִּים עֲכָשׁוּ יוֹם לִפְנֵי שְׁאֲנֵי נוֹסַע בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל קֶשֶׁה לִּי לְפָרֵשׁ עוֹד כַּמָּה מִשְׁנֵיּוֹת מִפָּרַק ה' וּמִפָּרַק ו', וְאֲשַׁלַּח אֶת זֶה בְּעִזְרָתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לְקִרְאֵת חַג הַפֶּסַח, כְּדֵי שְׁתַּכְּף וּמִיד אַחֵר הַפֶּסַח תּוּכְלוּ לְהִדְפִּיֵס עוֹד סֵפֶר "לֵב אָבוֹת" שֶׁהוּא הַפְּרוּשׁ הַשְּׁמִינִי עַל מִסַּכַּת אָבוֹת וּמָה גַם שְׁאֲתֵם טְרוּדִים עֲכָשׁוּ בְּדִיּוּק שְׁבוּעַ לִפְנֵי חַתְנָה.

מָה אִמַּר לָכֶם, לְבִי שְׁבוּר מְאֹד מְכַל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכו', וְכו', עִם כָּל זֹאת אִמְרָתִי לְרוּץ בְּשׁוֹרְתִים אֵלּוֹ אֲלֵיכֶם, הֲרִי אֲתֵם עוֹמְדִים שְׁבוּעַ לְחַתֵּן אֶת הַבֶּן שְׁלָכֶם, שְׁזֵה שְׁמַחָה גְדוֹלָה מְאֹד, וּבִפְרֹט שְׁאֲנֵי הֵייתִי הַשְּׁדָכָן, וְזֵה שְׁדוּךְ מְצִיץ מְכַל הַכוֹוִנִים, וְכו', וְכו', וְכֵן תִּהְיֶה לְאֵל יֵשׁ חֲדָשׁוֹת אֲצֵל בְּנֵכֶם ... גְּרוּ יֵאִיר, שְׁזֵה גַם בֶּן מִמֶּשׁ נֶס גְּדוֹל, וְלָכֵן אֲתֵם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, אֲף שְׁאֲנֵי מִבֵּין מְאֹד אֶת כָּאֵב לְבָבְכֶם וְתִסְכּוּל דַּעְתְּכֶם וְכו' מְכַל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם וְכו'.

אֲתֵם צְרִיכִים לְדַעַת כִּי הַחַיִּים כָּל כֶּף יָפִים וְצְרִיכִים תְּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל יְפֵי הַחַיִּים וְכו', וְלִהְיוֹת מְכַל עַל הַחֲצִי כוֹס הַמְּלֵאָה, לֹא עַל חֲצִי כוֹס הַרִיקָה, וְאֵז נְהַנִּים מֵהַחַיִּים כָּל דְּקָה, וְנוֹתְנִים תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגַע.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲתֵכֶם דְּבַר אֶחָד שְׁתִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד וְתִרְאוּ שְׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֲתֵכֶם, וְזֵה זוֹכִים עַל יְדֵי אֲמוּנָה בְּרוּרָה

בו יתברך, ולכן תחדירו בעצמכם שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי שמחדירים בעצמם ידיעה זו, כל החיים הולכים כבר בצורה אחרת, כי כשבר ישראל יודע שהכל משגח ממנו יתברך, אזי הוא לא מפחד כבר משום דבר, ולא עושה חשבון לאף אחד, הוא חי רק עמו יתברך, אשרי מי שמכניס בדעתו ידיעות אלו.

מי כמוכם צריכים להיות חזקים מאחר שהדפסתם כבר עד עכשו קרוב לעשרים ושלוש אלף מכתבים בשו"ת "אשר בנחל" בתשעים ושבע פרקים, לדעתי אחר כל כך הרבה שנים לתקתק כל כך הרבה מכתבים אתם צריכים כל לילה לחלם חלומות ורדים... מרב חזוק שתקתקתם, ומלבד כל הספרים בלמעלה מאלף חמש מאות קנטרסים שתקתקתם, מפל זה אתם צריכים מאד מאד להתחזק ולא לפל ביאוש, ובודאי יש ענין שהכל יתהפך לטובה, ומי יודע מה נגזר עליכם וכו' וכו', ועל ידי הצער ועגמת נפש הזה שאתם עוברים עכשו בזה נמתק מכם כל הדינים.

ולכן אבקש אתכם מאד מאד ראו למסר את נפשכם על מדת השמחה כי אין דבר יותר חשוב כמו שמחה, וכל כך קשה לאדם להגיע למדת השמחה יותר מכל העבודות הכי קשות, קל יותר לצום וכו', ולסגף את עצמו עם סגופים קשים ומרים וכו', העקר לא להיות בשמחה, ולכן על שמחה צריכים מסירות נפש גדולה, ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצר היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם, ואם תהיו בשמחה כל החיים שלכם ילכו כבר בצורה אחרת לגמרי, כי תזכו לישוב הדעת כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י') מה שבני אדם רחוקים מהקדוש ברוך הוא, זה מחמת חסרון ישוב הדעת, ולמה אין ישוב הדעת? כי חסר מהשמחה, ולכן תמסרו את נפשכם להיות בשמחה ואז תזכו לגדלות המחין וכבר לא יחסר לכם שום דבר.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִכֶּם כָּל הַדֵּינִים, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִצְאוּ
מֵהַצָּרָה שֶׁנִּפְלַתֶם בּוֹ, וְתִזְכּוּ כִּכְר לְנַחַת בְּחַיֵּיכֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד מְאֹד

אַתְקַצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי י"ח אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח שֶׁשְׁלַחְתָּ לִּי אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁל הַבַּחּוּרִים שֶׁמִּתְנַהֲגִים
יְפֵה, וּמִתְמַיִדִים בְּלִמּוּד, וּמִתְנַהֲגִים בְּדֶרֶךְ אֲרָץ, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתַּחֲזִיק אֶת הַרְשִׁימָה
הַזֹּאת וְלַתֵּת לִּי אֶת זֶה כְּשֶׁאֲבוֹא לְאֲרָץ יִשְׂרָאֵל בְּעוֹד כַּמָּה יָמִים בְּעֶזְרוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֵין אַתָּה יֹכֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ שְׂאֵתָה מִחֲדִיר
בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמִחֲזִק וּמְעוֹדֵד אוֹתָם, זֶה הַזְכוּת
הַכִּי גְדוֹלָה, וּכְכֹר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל אַחַר שֶׁעָבַר עָלָיו מָה שֶׁעָבַר וְכוּ' וְכוּ',
שֶׁהִתְיַגַּע כָּל כָּף עִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְהַבִּיא אוֹתוֹ אֶל הַתְּכָלִית, וְעַדִּין
לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אָמַר (חַיֵּי מוֹהַר"ן סִימָן תַּקס"ח) שֶׁהוּא מְאָמִין
שֶׁעַל יְדֵי הַגְּלוּי שֶׁגָּלָה (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ס"א) שֶׁיֵּשׁ עֲנָנִין שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִן
הַזְּמַן שֶׁמְשַׁיְגִין הַצְּדִיקִים, לְבִסּוּף הָרַע יִפֹּל וְכֻלָּם יִחְזְרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עֵינֵי שָׁם.
וְזֶה כָּל תְּקוּוֹתֵי שְׂיִקְרָה גַם עִם הַתְּלַמִּידִים שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהֵיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם
עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֵלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁמִּרְבַּ צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קִשָּׁה לְךָ לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם
כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרַח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה,
כִּי כְּשֶׁאֲדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי
הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שֶׁאֵין כֵּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יֹכֹל
לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁיִּסְתַּכֵּל

איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצא.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקהל פקודי י"ח אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי אחר שנתן לבעלך סטירה וכו', (אשר באמת הוא לא אביו רק אבי חורג), אתם לא צריכים להזמין אותם לפסח, ואת צריכה להסביר בצורה יפה אל האמא שלך אשר שלום בית בא קדם הכל, ולכן קשה לך להזמין אתכם על פסח, ואת לא צריכה להצטער בשום פנים ואפן, כי לא שומעים דבר כזה שאבא חורג נותן סטירה לחתן וכו' וכו', ולכן אל תצטערי רק תחזיקי את עצמך יחד עם בעלך, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י) זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם

כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלָיךְ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׂאִין בֶּן הַקִּדְשָׁה זֶה רַק שִׂמְחָה, וּבְזוֹה אִשָּׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדְּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הִיא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', שֶׁתִּסְתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכַּלִּי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ח אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵייתִי מֵיַעַץ לְךָ שְׂאֵם אֶתָּה רוֹצֵה בְּאַמֶּת לְהִיּוֹת חֲסִיד בְּרִסְלָב וּמִפְּלֵ שְׂפָן לְהַקְרוֹת "מַגְדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ", עֲלֶיךָ קִדְּם לְהַתְמִיד יוֹמָם וְלַיְלָה וְלַיְלָה וַיּוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּיךָ, וּכְשֶׁאֲנִי כּוֹתֵב סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כְּוֹנְנִי "לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי" "סִפְּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" "סִפְּרֵי הַמְּדוּת" "שִׁיחוֹת הַרְ"ן" "חֵי מוֹהֲרֵי"ן", אֵלּוּ הֵם סִפְּרֵי הַיְסוּד בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב, וּכְדִי לְהַקְרוֹת "חֲסִיד בְּרִסְלָב" צְרִיכִים לְדַעַת קִדְּם מָה הַרְבֵּי רָצָה מֵאַתָּנוּ? וּכְדִי לְדַעַת מָה הוּא רָצָה מֵאַתָּנוּ, עַל זֶה צְרִיכִים לְהַתְמִיד בְּסִפְּרֵי הַקְדוּשִׁים, שֶׁשֵּׁם גְּנוּזִים פְּנִי שְׂכּוֹל וְחִכְמָתוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, כְּמוֹבֵא בְּדִבְרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי"ן חֵלֵק א' סִימָן קצ"ב), לְפָנַי זֶה אֲפִלּוּ לֹא שִׁיף לְהַקְרָא אֲפִלּוּ סֵתֵם חֲסִיד בְּרִסְלָב, וּמִפְּלֵ שְׂפָן "מַגְדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ", וּכְדִי לְהַבִּין לְעַבְדָּה וּלְמַעֲשֵׂה אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, צְרִיכִים לְשַׁקֵּד וּלְהַתְמִיד הַרְבֵּה מֵאֵד בְּסִפְּרֵי מוֹהֲרֵי"ת ז"ל, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הַעִיד עָלָיו שֶׁמְמַנֵּי

יודע רק ר' נתן, ור' נפתלי מעט, ורבנו ז"ל הפליג מאד במעלת מוהרנ"ת ז"ל, ואמר לאנשי שלומנו (חיי מוהר"ן סימן שס"ט) אתם צריכים להודות לו כי לולא הוא לא היה נשאר ממני אפלו עלה אחד, וכן אמר (חיי מוהר"ן סימן שס"ג) קדם שנתקרב אליו מוהרנ"ת ז"ל, שהוא משתוקק שיתקרב אליו איש למדן ובעל לשון נפלא, ואז יוכל לבאר כתבי האריז"ל, עד שאפלו נערים יודעי ספר היו יכולים ללמד ולהבין כל כתבי האריז"ל, וכן אמר (חיי מוהר"ן סימן שס"ז) בעת שנתקרב מוהרנ"ת ז"ל ברוך השם שהזמין לי רך בשנים אחד שאפלו דבור אחד מדבורי לא יהיה נאכד עוה, ולכן כל מי שרוצה להבין בתכלית השלמות שאין שלמות אחריו את דברי רבנו ז"ל, מכרח ללמד הרבה את ספרי "לקוטי הלכות", עד שיהיה בקי בהם ישר והפוך, כי רק מוהרנ"ת ז"ל הבין את רבנו ז"ל, [אני חושב שכל זה ברור לך לפני שאני ממשיך...].

עכשו תעין היטב בספר "ימי מוהרנ"ת" מעט דמעט מה שעבר עליו בענין הפצת מעינות החכמה חוצה, ואיך שמסר את נפשו להדפיס את ספרי רבנו ז"ל ולהפיצם, ולך נא ראה מה שכתב (ימי מוהרנ"ת חלק ב' סימן קכ"ה) אחר שעבר עליו כל כף הרבה תלאות והצטער מאד שהוא צריך להיות במצרים, אשר התורה הקדושה אמרה (דברים י"ז) "והוי"ה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד", עם כל זאת התאכסן אצל איזה עשיר, וקנה אצלו "לקוטי מוהר"ן" ו"ספר המדות", (וכתב שם בזה הלשון:) "וזה יקר בעיני מאד שזכיתי להשאיר ספרי רבנו ז"ל במדינה רחוקה כזאת", וגם היה יהודי בשם ר' אהרן, קנה ממני שתי ספרי "לקוטי מוהר"ן" ושתי "ספר המדות" להוליכם לסלוניק שהיא עיר גדולה לאלפים במדינות ישמעאל, וישראלים דרים שם הרבה יותר מסטנבול וכו' וכו', ומוהרנ"ת ז"ל היה בצער כל כף גדול שהוא מכרח להיות במצרים, שהקדוש ברוך הוא הזהיר שלא לחזור למצרים, והוא מכרח להיות שמה וכו', וסבל מה שסבל בזיונות גדולות, כי כלם לעגו על הלבוש שלו והפאות הארפים שלו וכו', עם כל זאת החזיק את עצמו שהגיע למצרים ושם הפיץ שלש "לקוטי מוהר"ן" ושלש "ספר המדות", ורקד מחמת שמחה ואמר אלמלא שירדתי למצרים רק בשביל זה היה כדאי, כל כף היה חשוב בעיניו שבמקום רחוק כזה יגיעו ספרי רבנו ז"ל, עכשו ראה מה זה נקרא הפצה? איזה שמחה היה למוהרנ"ת ז"ל שזוכה שספר

מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל יוֹצֵא וּבִפְרֹט לְמַרְחָקִים, עַד שֶׁרָקַד מִחֲמַת שְׁמִיחָה שָׁם, אִזּוּ מָה יְכוּלִים "גְּדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ" לומר על זֶה? אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁלֹּא הָיָה אֶחָד יוֹתֵר גְּדוּל מִמוֹהֲרַנ"ת ז"ל... וְהוּא בְּוַדַּאי הָיָה אֶחָד "גְּדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ"... (אֲנִי חוֹשֵׁב כְּכֹה), [וְכֵן יֵשׁ אֲצָלֵי רְשׁוּם סְפוּרִים מִכָּל הַדּוֹרוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים הַתְּמִימִים עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים אִיךָ שֶׁעָסְקוּ בַּהֲפָצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, מִתְּלַמִּידֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל עַד תְּלַמִּידָיו וְתְלַמִּידֵי תְלַמִּידָיו וְכוּ', אִיךָ שֶׁמְסַרּוּ נַפְשָׁם לְהַפִּיץ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט בְּעָרֵי פוֹלְנָה (וְאִין כָּאן הַמָּקוֹם לְהַאֲרִיךְ בְּזֶה)], עַל כָּל פְּנִים אֲנַחְנוּ אִין לָנוּ אֶלֶּא דְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) וְאִי אֶפְשָׁר לְקַרֵּב אֶת הַגְּרִים עִם בְּעָלֵי הַתְּשׁוּבָה אֶלֶּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (מְשַׁלֵּי ח') "יִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", שֶׁצָּרִיךְ לְהִשְׁקוֹת אוֹתָן שֶׁהֵן מִבְּחוּץ לְהוֹדִיעַ לָהֶם הַדְּרָךְ יִלְכוּ בָּהּ וְכוּ', וְזֶה (וְרַמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל", וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּוּח) אֵלוּ שֶׁמְקַרְבִּים בְּנֵי אָדָם לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, מְזוּלוֹתָא דְגְלוֹתָא וְכוּ', עַיִן שָׁם, הָרִי שֶׁלֶךְ לְפָנֶיךָ מָה רַבְּנוּ ז"ל רָצָה מֵאֲתָנוּ, וְכֵן יָדוּעַ אֶת הַצּוּאָה שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ מוֹהֲרַנ"ת ז"ל כְּמָה יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ, שֶׁאָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ "הֶעֱבָדָא שְׁלָכְם יִהְיֶה יִפּוּצוּ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה", עֲכָשׁוּ אֲשָׂאֵל אוֹתָךְ הָאֵם צְרִיכִים לְהַתְּפַעַל מֵאֵלוּ הַנִּקְרָאִים "גְּדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ"? וּבְכָלֵל מָה זֶה נִקְרָא "גְּדוּלֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ"? כְּמָה מְטָר הוּא צָרִיךְ לְהִיּוֹת גְּבַה...? לְדַעֲתֵי תַעֲזִין בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ס') שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מִפָּרַשׁ אֶת הַמֵּאֲמָר שֶׁל חוּנֵי הַמַּעֲגָל "אֲנָא עֲלָמָא בְּחַרוּבָא אֲשַׁכְּחַתִּיה, כִּי הֵיכִי דִשְׁתַּלִּי לִי אֲבָהָתִי, אֲנָא נְמִי שְׁתַּלִּי לְבָנָאִי", אֲנִי מְצִאתִי בְּעוֹלָם אֶת דְּבָרֵי הַצְּדִיק וְנִתְקַרְבְּתִי עַל יְדֵיהֶם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשַׁתּוֹל גַּם לְבְנֵי שְׁגָם הֵם יִשְׁמְעוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק וְיִתְקַרְבוּ אֵלָיו, וְכֵן יִפְּיִצוּ אֶת אוֹרוֹ הַלְּאָה וְכוּ', וְלִכֵּן אִין לָךְ מָה לְהַתְּבַלְּבֵל מֵאַף אֶחָד, רַק לְעַסֵּק בַּהֲפָצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלֹא לְהַתְּפַעַל מֵאַף אֶחָד, כִּי זֶה עָקַר הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ, כִּי בְּזֶה שֶׁנִּקְרָב אַחֲרֵים, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָנוּ עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ הַמְרַבִּים, וְכֵן מוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל (סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֶׂה ג') שֶׁהַחֲכָם קָדָם מוֹתוֹ קָרָא אֶת בְּנָיו וּמְשַׁפְּחָתוֹ וְצוּהוּ אוֹתָם לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת. גַּם יֵשׁ לָכֶם רְשׁוֹת לְעַסֵּק בְּשֶׁאֵר פְּרֻנְסוֹת, אֲבָל בְּזֶה תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִשְׁקוֹת אֵילָנוֹת וְכוּ', עַיִן שָׁם, וְכָתִיב (דְּבָרִים כ')

י"ט) "כי האדם עץ השדה", אחר כל הדברים האלו יש לה עוד קשיא על עסק הפצה? הלא אלו הנקראים "גדולי אנשי שלומנו", פתחו מנין גדול באומן על ראש השנה, וכתבו על הדלת "אין להכניס כאן לא ספרדים ולא בעלי תשובה", שמו שמים איך אנשים יכולים להדרדר לעמק עמקים אפלו לחשב מחשבה כזו וכו', ומפל שפן לכתב דבר כזה, ומפל שפן וכל שפן לקים דבר כזה, הרי מי שמתבודד בכל יום עמו יתברך, ואינו זו ממח מחשבתו וזכרון בעלמא דאתי (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ד), וזוכר היטב את יום האחרון שלו, איך שימות וכו', ויקברו אותו וכו', ומה יהיה אחר כך וכו', אדם הזה הוא כבר ענין אחר לגמרי, עד כדי כך אמר מוהר"ן ז"ל מי שלא חושב על זה, אצלו הוא נדמה כמו בהמה מממש, ובשבילו לא חברתי את הספרים שלי וכו' וכו'.

בענין שאתה כותב מה עם שמירת עינים וכו'? הרי אתה כותב לי שהיה לה כמה חברות וכו', ובודאי לא אמרתם חצות ביחד... או אמרתם תהלים ביחד... או הלכתם להתבודד ביחד... ואתה בעצמך כותב מה עבר עליך וכו', אזי עדין יש לה שאלה מה זה שמירת עינים? הרי במה שקלקלת אתה צריך לתקן שזה עקר התשובה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ט) ודע שעקר התשובה שלמה היא כשאדם עובר באלו המקומות מממש שהיה קדם התשובה, כל אחד לפי מה שעבר עליו בימים הקודמים, וכשעובר באלו המקומות והענינים שהיה מתחלה מממש, ועכשו פונה ערף מהם, וכופה יצרו לבלי לעשות עוד מה שעשה, זה עקר התשובה השלמה, ורק זה נקרא תשובה וכו', עין שם, ולכן כל מי שחזר בתשובה עקר התשובה שלו שילך להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל המקומות שבעולם, ברחובות ובבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובבישיבות וכו' וכו', ואפלו במקומות המטנפים וכו' וכו', העקר להוציא את נשמות ישראל ממקומם שנפלו לשם וכו' וכו', ולהחזירם אל הקדשה.

לעולם לא הייתי צריך להאריך בזה, ומפל שפן לא להתניחס לאלו המתנגדים לזה, אבל כבר אמר רבנו ז"ל הדבור יש לו כח גדול להשפיע, ולכן אמרתי שיראו גם את הצד השני של המטבע, ויש "גדולי אנשי שלומנו"

אַחֲרַיִם לְגַמְרִי, שֶׁהֵם כֵּן זָכוּ לְסִיּוֹם אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְנֵינוּ ז"ל פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, וַיִּגְעִים בָּהֶם לְמַעַלְהָ מִחֲמָשִׁים שָׁנָה.

אָקֵנָה שֶׁהִמְכַתֵּב הַזֶּה יִהְיֶה מִסְפִּיק פַּעַם וּלְתַמִּיד לְפָרְסָם אֶת מַעֲלַת הַמִּפְיָן אִוֵּר רַבְנֵינוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּמִי שֶׁבִּאֲמַת רוּצָה לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ שׁוֹמֵר, וּמִי שֶׁלֹּא רוּצָה לְשֹׁמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוֹ, יִכּוֹל לְשַׁבֵּת בְּתוֹךְ הַחֲדָר שְׁלוֹ לְפָנָי וּלְפָנָי שְׂאָף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ, וּמִסְתַּכֵּל בְּכָל מִינֵי תוֹעֵבוֹת רְעוֹת בְּאִינְטֵרְנֵט אוֹ בְּאִיפֹד וְכוּ' וְכוּ', וְשֶׁלֹּא יִסְפְּרוּ סְפוּרִים, וְדַע שֶׁכָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד הַפְּצָה, צְרִיכִים לְבַדֵּק אַחֲרָיו וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן כָּל מִי שֶׁמְדַבֵּר נֶגֶד סִפְרָדִים אוֹ נֶגֶד בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה, צְרִיכִים פְּעָמִים לְבַדֵּק אַחֲרָיו וְכוּ', אֶת הָעֶבֶר וְהַהוּוּה שְׁלוֹ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תַּמִּיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁפִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אַתְקַצֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ט אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר

אֵנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבַתְךָ הַנִּצְחִי, שְׂאֵל תְּנִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ לְפַל, כִּי כָּל אֵלוֹ הַמְחַשְׁבוֹת שֶׁנִּכְנָס בָּךְ כָּאֵלוֹ לֹא רוּצִים אוֹתְךָ מִלְּמַעְלָה, זֶה הַכֹּל דְּמִיּוֹן שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם אוֹרֵג וְכוּ', בְּמַחֶךָ כָּאֵלוֹ אֶתָּה כָּכֵר לֹא שׁוּהָ לְשׁוּם דְּבָר וְכוּ', אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מָה הַדְּבוּרִים שֶׁאֶתָּה מְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, עוֹשֶׂה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, הֵייתָ מְתַמֵּד בְּזֶה, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְנֵינוּ ז"ל שֶׁאֶפְלוּ רַק מִדְּבָרִים דְּבוּר אֶחָד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, נַעֲשֶׂה מְזֶה מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה, מִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹפֵךְ אֶת לְבוֹ וּמִסְפֵּר לוֹ יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל צְרוּתָיו וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מָה זֶה גּוֹרֵם לְמַעְלָה, וּבִשְׁבִיל שְׂאֵדָם לֹא יוֹדֵעַ אֶת זֶה, אֲזִי הוּא מִתְרַשֵּׁל מְזֶה, וַיְבוֹא הַיּוֹם שִׁיתְחַרַּט שֶׁהִיא יִכּוֹל

לְדַבֵּר עוֹד דְּבוּר וְעוֹד דְּבוּר, וְהָיָה פּוֹטֵר אֶת עֲצֻמוֹ מִכָּל הַדִּינִים וְכוּ', כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשׁוֹפֵךְ אֶת לְבוֹ, וּמְסַפֵּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּפִרְטֵי פִרְטוּת, וְאֵיךְ שֶׁהִסְמִיךְ מ"ם רוֹדֵף אוֹתוֹ וְכוּ', וּמְכַשִּׁיל אוֹתוֹ בְּעֵבְרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ', וּבּוֹכָה וְכוּ' וְכוּ', וְנוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתָיו הוּא עוֹד עֲנִי בְּגִשְׁמִי, וְסוֹבֵל דְּחֻקוֹת כְּזֶה וְכוּ', אֵינְ לְתֹאֵר וְאֵינְ לְשַׁעַר מָה הַתְּפִלוֹת הָאֵלוּ גּוֹרְמִים לְמַעֲלָה בְּשָׁמַיִם, עַד כְּדֵי כֵךְ שְׁאַמְרוּ בְּזֵהָר (כֶּלֶק קצ"ה.) שְׁיִשׁ שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת "תְּפִלָּה לְמִשְׁה" "תְּפִלָּה לְדוֹד" "תְּפִלָּה לְעֵנִי", אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְתֹאֵר מָה זֶה תְּפִלָּה שֶׁל מִשְׁה רַבְּנוּ, וּמָה זֶה תְּפִלָּה שֶׁל דּוֹד הַמֶּלֶךְ, עִם כָּל זֹאת אוֹמֵר הֵזֵהָר שֶׁתְּפִלָּה לְעֵנִי הִרְבָּה יוֹתֵר גְּבוּהָ מִתְּפִלָּתָם, כִּי כְּתוּב (תְּהִלִּים ק"ב) "תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יַעֲטֹף", שֶׁהוּא עוֹטֵף אֶת הַתְּפִלוֹת שֶׁל כָּל הַצַּדִּיקִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי בְּאִמַּת אֵתָהּ צָרִיךְ לְדַעַת שְׁעֵנִי בְּגִשְׁמִיּוֹת עֲנִי בְּרוּחֲנִיּוֹת, כִּשֶׁהוּא בָּא אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבּוֹכָה לְפָנָיו וּמְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל צְרוּתָיו, הוּא שׁוֹבֵר אֶת כָּל הַמְּנַעְעוּלִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְהוֹלֵךְ מַעֲלָה מַעֲלָה, וְלִכְן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן, מֵאַחַר שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ כָּל כֵּךְ הִרְבָּה מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, אֵל תִּשְׁמַע לְהִסְתַּת הַסֶּמֶךְ מ"ם שְׁמִסִּית אוֹתָךְ שְׁאֵתָהּ כֶּכֶר לֹא שׁוּהָ לְשׁוּם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', וּכְאֵלוּ לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתָךְ לְמַעֲלָה וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא צָרִיכִים אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', תִּלְעַג לוֹ, כִּי כָּל דְּבוּר וְכָל תַּחֲנֹה וְכָל בְּקִשָּׁה מֵאֵד מֵאֵד חָשׁוּב בְּשָׁמַיִם, וּבּוֹקֵעַ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְכָל כֵּךְ חִבֵּל שְׁאֵתָהּ לֹא מְצִיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאֵתָהּ לֹא מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁתַּתְּחַרֵּט, כִּי יִכְלַת כָּל כֵּךְ הִרְבָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְהִתְרַשְׁלַת מְזֵה, וְלִכְן אֵל תִּהְיֶה בְּטֹלָן תְּצִיַת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְתִתְחַיֵּל כֶּכֶר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ שְׁלֹא תוּכַל לְדַבֵּר רַק דְּבוּר אֶחָד כֶּכֶר הִיָּה שׁוּהָ שְׁתֵּרַד לְזֶה הָעוֹלָם, וּמִכָּל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן כִּשְׁתִּזְכָּה גַם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית בְּמִנְיָן, אֵינְ לְתֹאֵר וְאֵינְ לְשַׁעַר אֶת זְכוּתָךְ בְּשָׁמַיִם, וְכֵן אִם תִּזְכָּה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת מִקְרָא קִצַּת מִשְׁנָה קִצַּת גְּמָרָא קִצַּת הַלְכָה וְכוּ' וְכוּ', רְאוּי לָךְ לְרַקֵּד מֵרַב שְׁמֻחָה, כִּי זֶה חֶלְקְךָ לְנִצַּח.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתְּרַשֵּׁם עֲצֻמְךָ בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנַטֵּר", כְּדֵי שֶׁתְּקַבֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ מִצּוֹת שְׁמוּרָה לְלִיל הַסֶּדֶר בְּהַכְּשֵׁר שֶׁל "בֵּית הוֹרָאָה" שְׁלֹנּוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצד.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקהל ופקודי י"ט אדר ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שתתקבצי יחד עם נשות אנשי שלומנו היום בלילה בליל שמחה, ותקדי אתן, כי זה יעזר לך לעבר על כל פגעי ומקרי הזמן, תשתדלי מאד לדון את בלן לכף זכות, וכך יהיה לך המון חברות, כי הסמ"ך מ"ם שובר את כל אשה ומכניס בה דמיונות וכו' וכו', כאלו זאת שונאת אותי וכו', וכאלו זאת מדברת עלי, שהכל דמיון אחד גדול וכו' וכו', כי על כל אחת ואחת עובר צרות ויסורים ומרירות ומכאובים חלישות הדעת ועגמת נפש וכו' וכו', ולכן אשרי האשה שיכולה גם לחזק את הזולת, וכבר אמר רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקע"ח) על הפסוק (שמות ל"ד א) "פסל לך", ודרשו חכמינו הקדושים (נדרים לח.) פסל לך, פסלתן יהא שלך, ומפרש רבנו ז"ל שמשה רבנו איפה שרק הסתפל וראה איזה פסלת, אמר שזה שלו, ועל ידי זה נתעשר, הינו ששלמות עננה הוא כשרואים חסרון במישהו, צריכים לתלות את החסרון בו, ועל ידי זה זוכים להגיע למדרגה גבוהה בעבודת השם יתברך, אבל מי שרק מסתפל על הרע של הזולת וכו', אזי נופל נפילה אחר נפילה וכו', ועוד יש לו טענות על כל העולם בלון.

ולכן אני מאד מבקש אותך ראי להתחזק ביותר שאת ביתר עז, ולהסתכל רק על הטוב שיש אצל כל אשה מנשות אנשי שלומנו, שלכלן הולך קשה וכו', ואל תחשבי שרק לך הולך קשה וכו', אנחנו סובלים פה מהסתות פרועות של הסמ"ך מ"ם שמסית ומדיח נגדנו את תושבי המקום, ואת המינימום שאנחנו צריכים לקבל אנחנו לא מקבלים, וסוף כל סוף דיקא אנשי שלומנו הם המשלמים את המסים והארנונות הכי גבוהים, בשעה

שְׁאֲחֵרִים מִתְחַמְּקִים בְּכָל מִינֵי תְרוּצִים וְכוּ', (יכולים לבדק את זה, והלוואי שהיו בודקים את זה), וְעַל כֵּן רָאִי רַק לְדוֹן אֶת כָּל אַחַת לְכַף זְכוּת, וְתִצְרְפִי אֶת כָּל נְשׂוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אֶל לֵיל שְׁמִחָה הַיּוֹם בְּלִילָה, וְיַעֲשׂוּ הַצָּגָה יְפָה מְאֹד וּמִצְחִיקָה, הַעֲקֹר שְׂאֵת תְּהִי שְׁמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן י') שֶׁעַל יְדֵי שְׁמִחָה מִתְרַחֵב הַמֶּחַ וְיִכּוּלִים לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

בְּלִיל חֲמִישִׁי בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּבוֹאֵי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְיִהְיֶה שְׁעוֹר מִיָּחָד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וִיקָהֵל פְּקוּדֵי י"ט אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה שׁוֹם חֶפֶז וְנִשְׂוֹאִין נֶגֶד הַחֶק, וְשִׁלָּא יִתְלוּ בִּי בּוֹקֵי וּסְרִיקֵי, כִּי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, הֵן מִצַּד הַחֶק, וְהֵן מִצַּד הַהֶלְכָה, וְלָכֵן תִּשְׁמַר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי חֻבַּל לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֶק, אֲנִי מְכַרַּח לְכַתֵּב לְךָ אֶת זֶה, וְאֲנִי אֶת נַפְשִׁי הַצְּלָתִי, שִׁלָּא יִתְלוּ עָלַי דְּבָרִים שְׂזָה נֶגֶד רְצוֹנִי.

וּבְכֻלָּל טוֹב מְאֹד בְּכָל עֲנִין שְׁמֻסְבָּה, לְהִתְיַעַץ קִדְּם עֲמִי, אוֹ עִם אֵלֹהֵי שְׁבָקִיאִים בְּדָבָר, אִף פַּעַם שִׁלָּא יֵאֱמָרוּ בְּשִׁמִּי שׁוֹם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ', תְּהִלָּה לְאֵל עֲדִין אֲנִי חַי, וְיִכּוּלִים לְשֹׁאֵל אוֹתִי, וְלֹא לְתִלוֹת בִּי בּוֹקֵי וּסְרִיקֵי וְכוּ' וְכוּ', מוֹהֲרָא"ש אָמַר וְכוּ', מוֹהֲרָא"ש אָמַר וְכוּ', צְרִיכִים לְשֹׁמֵעַ מִפֵּי דִיקָא.

וכן לגבי הלכה שאף אחד לא יאמר בשמי הלכה שמשתמע בכמה פנים וכו', אין דבר כזה, אקונה שתבין דבר מתוך דבר.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקהל פקודי י"ט אדר התשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה לא מצינו בשלחן ערוך שיהיה יום פטירת הצדיקים ימי אבל [רק בז' אדר יום הסתלקותו של משה רבנו נהגו החברא קדישא להתענות]. והענין הוא שמובא (קהלת ז' א') "טוב יום המות מיום הולדו", ודרשו על זה במדרש (קהלת רבה ז' ד') נולד אדם הכל שמחים, מת - הכל בוכים. והיה צריך להיות בדיוק הפוך, כשנולד אף אחד עדין לא יודע מה יהיה עם הילד הזה שנולד, הוא יכול להפך את כל העולם, ולהמריד נגדו יתברך כאשר ראו בחוש שנולדו ילדים שגרמו רעות רבות לכל הדור שלהם ולדור העתיד, מה שאין כן כשנפטרו אחד, אז רואים מה הוא פעל בעולם. ולכן אצל צדיקים לא עושים סעודת יום הולדת, מה שאין כן עושים יום הולוא [יום חתונה], כי כשנסתלק הצדיק מהעולם אז רואים בחוש מה הוא פעל בעולם, איך שמלא את העולם עם אלקותו יתברך, וקרוב כל כך הרבה אנשים אל הקדוש ברוך הוא וכו'. ולכן עושים אצל הצדיקים שנסתלקו יום ההולוא [יום החתונה], כי עכשו בעת הסתלקותו הוא מתעלה מעלה מעלה בכל שנה ושנה על ידי תלמידיו שקרב אל הקדוש ברוך הוא.

עם כל זאת, מצינו גם צדיקים שגם בימי חייהם כן עשו שמחת יום

הלדת, כמו מוהרנ"ת ז"ל שהיה עושה בכל שנה סעודה בט"ו בשבט לכבוד יום הולדת שלו, כי אלו הצדיקים עוד בימי חייהם ראו מה פעלו. שגדלו והצליחו לקרב כל כך הרבה אנשים אליו יתברך ולפרסם אלקותו יתברך בעולם. ולכן הם יכולים לעשות עוד בחיים חיותם סעודת יום הולדת.

על כל פנים, כל ענין סעודת הוללא של צדיק זה דבר גדול מאד, כי כל צדיק יש אצלו הרבה נשמות שתלויים בו והוא חזקם ואמצם ושמחם בחיים חיותם, ולכן עכשו בעת יום ההסתלקות שלהם זה יום שמחתם לכל אלו המקשרים אליו.

הקדוש ברוך הוא השומע בתפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מתפלל בעדך שתצליח בחייהך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתקצו.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקהל פקודי י"ט אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת שהגלוי שגלה רבנו ז"ל זה אשר יגלה משיח צדקנו בעולם, וכמו שאמר בפרוש (חיי מוהר"ן סימן רס"ו) מה ההפרש ביני לבין משיח? אצלי צדין יש בחירה, אבל אצל משיח יהיה כבר בטול הבחירה, וכלם קימו את זה.

הינו כל הגלוי של רבנו ז"ל זה גלוי אלקות בתכלית מדרגה עליונה כמובא (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ג) אורייתא דעתיקא סתימאה ששם אין כבר שום לבושים וכדו', בסוד (ישעיה נ"ב ח') "כי עין בעין יראו בשוב הוי"ה ציון". יהיה גלוי אלקות בתכלית ההתגלות עד שכל אחד ירגיש אלקותו יתברך שהוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ויקים (ישעיה י"א ט') "ומלאה הארץ דעה את

הַיְיִ"ה", וְעַל יְדֵי זֶה כָּל אֶחָד יְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּבִיכּוֹל "פְּנִים אֶל פְּנִים", כִּי כָל־מִי יִרְגִישׁוּ אֲלֻקוֹתָי יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי רַב, וְלִכֵּן לֹא יִהְיֶה שׁוֹם מְחִיצוֹת בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִינּוּ שְׁבַשְׁמַיִם, וְלִכֵּן כָּל־מִי יְדַבְּרוּ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁזֶה עֲנִין הַגְּלוּי שֶׁל "הַתְּבוּדוֹת" שְׁגָלָה רַבְּנּוֹ ז"ל, שְׁכָּל אֶחָד יְכוּל לְקַבֵּעַ לְעַצְמוֹ מְקוֹם וּיְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן וּבְשִׁפְהָ שְׂרָגִיל בָּהּ. וְזֶה זֹכֵה כָּל חֲסִיד בְּרִסְלָב אֲמִתִּי שְׁמַצִּית אֶת רַבְּנּוֹ ז"ל, כְּכֹר עֲכָשׁוּ מֵאִיר אֲצֻלוֹ הַגְּלוּי הַזֶּה בְּלִי שׁוֹם לְבוּשִׁים, וּמְרָגִישׁ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתָי יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן אֵין אֲצֻלוֹ שׁוֹם קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל כָּל עֲנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת. אֲדַרְבֵּהּ הוּא מְקַיֵּם אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְנִהְיֶה מִזִּי שְׁכִינַת עִזּוֹ יִתְבָּרַךְ.

לֹא כֵן מִי שֶׁרְחוּק מֵהַהֲתַגְלוֹת שְׁגָלָה רַבְּנּוֹ ז"ל, הוּא עֲדִין נִמְצָא בְּגִלוֹת מֵרַמְדָּה, כִּי מִמֶּנּוּ נַעֲלֵם וְנִסְתָּר אִוֵּר הָאֱלֹקִי, וּמִמֵּילָא יֵשׁ אֲצֻלוֹ קְשִׁיּוֹת וּסְפָקוֹת עַל כָּל עֲנִין הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת וְכוּ', וְחֹלֵק עַל זֶה וְכוּ', וּמְזַלְזֵל בְּזֶה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכּוֹת ו'): "כֶּרֶם זֵלוֹת לְבַנְי אָדָם" – אֵלוֹ דְּבָרִים שְׁעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם וּבְנֵי אָדָם מְזַלְזָלִים בּוֹ, וּמֵאִי נִיְהוּ? תְּפִלָּה; כִּי מֵאַחַר שְׁאָדָם נִמְצָא בְּגִלוֹת מֵרַמְדָּה, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנּוֹ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ז') שְׁעָקַר הַגְּלוּת אֵינוֹ רַק מִחֲמַת חֶסֶד אֲמוּנָה. כִּי מִי שְׁמֵאֲמִין שְׁאֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל־ל אֲזִי "נִגְאָל מְכָל צְרוּתֵי", כִּי הוּא יוֹדֵעַ שֶׁ"הַיְיִ"ה נָתַן הַיְיִ"ה לְקַח" (אֵיבֹב א'), וְאֵין לוֹ שׁוֹם טְעֵנוֹת וּמַעֲנוֹת עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, כִּי הוּא מְרָגִישׁ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן רַב הַעוֹלָם שְׁעֲדִין רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַדְעַת רַבְּנּוֹ ז"ל קָשָׁה וְכִבֵּד לָהֶם לְקַבֵּל אֶת הַהֲתַגְלוֹת הַזֶּה, וְהֵם צְרִיכִים לְחִכּוֹת עַד שְׁבָא יָבֵא מְשִׁיחַ צְדָקְנּוֹ. וְעַל כֵּן לֹא בַחֲנָם שְׁמַדְבְּרִים נִגְדַת רַבְּנּוֹ ז"ל וְנִגְדַת סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְנִגְדַת עֲנִין שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי הֵם עֲדִין מוֹנַחִים בַּחֲשֶׁךְ גָּדוֹל וְכוּ'.

וְלִכֵּן לֹא כְּדֹא לְעֵנוֹת לְאֵלוֹ שְׁמַבְזִים אֶת רַבְּנּוֹ ז"ל וְאֶת סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים וְאֶת חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, כִּי צְרִיכִים לְדוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, כִּי טַח עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת אֶת הָאוֹר שֶׁל רַבְּנּוֹ ז"ל כִּי טוֹב.

וְעַל כֵּן אֲסוּר לְצִאת וּלְרִיב עִמָּהֶם בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, רַק לְדָם וּלְשִׁתָּךְ,

ולא לצאת לריב עמָהֶם, כי חָבַל מאד המריבות וכו', כי אסור להרבות שנוֹאֵה בין נשמות ישראל. כי אָצְלוּ יתְבָרַךְ שְׁנוּא המחלֶקֶת והמריבות, ובפְּרָטִיּוֹת מָה אַתָּה רוֹצֵה מֵהֶם שְׁעֲדִין לֹא טַעַמוֹ אֵת טַעַם הַיִּין הַהוֹנְגְרִי שֶׁהוּא הַטַּעַם הַטּוֹב שֶׁל אֹרוֹ הַגְּנוּז שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי י"ט אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הַרְה"ג אִישׁ חֶסֶד ר' ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין הַרְגַע שֵׁישׁ כָּאֵן אֲשֶׁה עִם שְׂשָׁה יְלָדִים, זֶה כְּבָר עֲנִין אַחַר לְגַמְרִי. וְאַתָּה צְרִיךְ לְקַחַת בְּחֻשְׁבוֹן שֶׁהֵם הַנְּכָדִים שְׁלֶךְ. מָה יִהְיֶה אִם תִּפְסִיק לְתַמְךָ בּוֹ? הֲרִי יִהְיֶה גֵט בְּלִי שׁוּם סֶפֶק, כִּי הֲרִי גַם עֲכָשׁוּ שְׂאֵתָה תוֹמֵךְ בָּהֶם הֵם בְּכֻלָּל לֹא מִסְתַּדְרִים וְכוּ', תִּתְאַר מָה יִהְיֶה אִם יִתְגַּרְשׁוּ, שְׂשָׁה נְכָדֶיךָ יִהְיוּ יְתוּמִים חַיִּים, וַיִּגְדְּלוּ בְּהַפְקָר וְכוּ', וּמִי יוֹדֵעַ אִם לֹא גַם הֵם יֵצְאוּ לָךְ לְתַרְבוֹת רְעָה וְכוּ', וּמָה הַרוּחַת בְּזֶה?

אֲנִי מִבִּין טוֹב מְאֹד צַעֲרָךְ הַקָּשָׁה לְרֹאוֹת בֶּן, אֵינּוּ עוֹבֵד וּמְפָרְנִס כָּלֵל, וְעוֹד זֹאת מִתְדַרְדֵּר מִהִיְהוּדוּת, שְׂזֶה כָּאֵב גְּדוֹל מְאֹד. עִם כָּל זֹאת, קַח בְּחֻשְׁבוֹן אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ שֶׁהֵם נְכָדֶיךָ, אִם תִּתְמַךְ בּוֹ אֲזִי הֵם יִשְׁאַרוּ לְלַמֵּד בְּתַלְמוּד תּוֹרָה וּבְבֵית סֵפֶר חֲרָדִי, וַיִּהְיֶה לָךְ נַחַת מֵהֶם, וַיֵּשׁ לְתַמְךָ בְּבֶן אוֹ בַּבַּת רַק בְּשִׁבִיל שִׁלְדִיָּהֶם יִשְׁאַרוּ יְהוּדִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים וְחֻזְקִים בְּאֻמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֵל תִּשְׁכַּח זֶה נְכָדֶיךָ, בְּשָׁר וְדָם שְׁלֶךְ וְכוּ'. וְלָכֵן אֵל תִּצְטַעַר עַל שְׂאֵתָה

צָרִיךְ לְתַמְךָ בְּבִנְיָהּ, וּבְזֶה אַתָּה מַצִּיל אֶת הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלוֹ, וְאַתָּה מַצִּיל אֶת נַכְדֵיךָ, וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ לְתַמְךָ בּוֹ. תִּתְיָשֵׁב הַיֵּטֵב וְתִרְאֶה וְתִבִּין וְתִשְׁכִּיל שְׂאִין לְךָ בְּרָהּ אַחֲרֶת. תִּהְיֶה לְאֵל שְׂאֵתָה יֵשׁ לְךָ בִּכְלֵת לְעִזּוֹר וְלְתַמְךָ בְּהֵם. מִה שְׁנִשְׂאָר לְךָ לְעִשׂוֹת זֶה לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה שְׂבִנְךָ יִחְזַר בְּתִשׁוּבָה וְיִמְצָא עֲבוּדָה טוֹבָה, וְיִוֹכַל לְפָרְגַם אֶת יְלָדָיו. וְאֵל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֶיךָ תְּפִלַּת אָב עַל הַבֶּן, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֲרֵךְ אֶת גְּדֹל מַעֲלַת תְּפִלַּת הַהוֹרִים עַל יְלָדֵיהֶם, זֶה בּוֹקֵעַ רְקִיעִים וְכוּ'. וְלִכֵּן רַק זֶה נִשְׂאָר בְּיָדְךָ לְשַׁפֵּךְ נַפְשֶׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה.

דַּע לְךָ כִּי אֶסוּר לְהִתְיָאֵשׁ מִבֶּן, אֶפְלוּ שֶׁהוּא עֲכָשׁוּ בֶן סוֹרֵר וּמוֹרָה כְּמוֹ שְׂפָתְבֶת וְכוּ'. תְּפִלָּה מוֹעֵלַת תְּמִידָה. יְדוּעַ שְׂרָבִי נִפְתָּלִי מְנַעַמְרוֹב ז"ל, שֶׁהִיא תַלְמִיד רַבְּנּוֹ ז"ל (וְהוּא הָיָה אֶחָד מֵהַעֲדִים בְּשִׁבְלֵי הַבְּסָחַת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי), וְהִיא לֹא בֶן שְׂיָצָא לְתַרְבּוֹת רְעָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְהַתְּפִלָּל עָלָיו בְּצִיּוֹן רַבְּנּוֹ ז"ל שְׂיָמוֹת, כִּי עֲדִיךָ לֹא שְׂיָמוֹת מִמִּי שֶׁהִיא לֹא בֶן שְׂיָצָא לְתַרְבּוֹת רְעָה, וְנִתְקַבְּלָה תְּפִלָּתוֹ וּמֵת הַבֶּן מִיָּמָה חֲטוּפָה, רַחֲמָנָא לִיצְלָן. וְכִשְׁשָׁמַע זֹאת מוֹהַרְנִי"ת ז"ל הִקְפִּיד עָלָיו מְאֹד וְאָמַר אִם יֵשׁ לֹא כַח הַתְּפִלָּה כָּל כֶּךָ חֲזָקָה, הִיא צָרִיךְ לְהַתְּפִלָּל שְׂיִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְהִיא בּוֹדָאֵי פּוֹעֵל.

וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה עֲצוּבִים וְשְׂבוּרִים וְכוּ', אִף שֶׁזֶה כּוֹאֵב שֶׁבֶן יִצָּא לְתַרְבּוֹת רְעָה, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אָב הַרְחֵמֵן וְשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט תְּפִלָּה בְּלֵב נִשְׁבָּר זֶה מְאֹד מְאֹד מְקַבֵּל אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר דּוֹד (תְּהִלִּים נ"א) "לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכָּה אֱלֻקִּים לֹא תִבְזֶה". וְלִךְ נָא וְרֵאֵה מִה סָבֵל דּוֹד הַמְּלִיךְ מִבְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם, וְאִף עַל פִּי כֵן רַחֵם עָלָיו, וְהַרְבֵּה לְהַתְּפִלָּל בְּעֵדוֹ שֶׁהִיא לֹא תִקּוּן וְכוּ'.

וְלִכֵּן חֲזָקוֹ וְאִמְצוֹ מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יוֹכַל לְשִׁבֵר אֶתְכֶם, תִּמְשִׁיכוּ לְתַמְךָ בּוֹ, וְכֵן תִּרְבּוּ בְּתַפְלָה עָלָיו, וְתִרְאוּ אִיךָ שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהַנְּכָדִים שֶׁיִּגְדְּלוּ לְתַפְאָרֶת.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתקצט.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקהל פקודי כ' אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

היום בלילה יהיה ההלולא של הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, אשר ידוע שרבנו ז"ל הפליג מאד במעלתו, ואמר אף שהספר שלו גדול וגבוה מאד, עם כל זאת מעלת הצדיק הזה הרבה יותר גדול מספרו, כי אף שהספר מלא מאורות רוחניות וכו' וכו', עם כל זאת מעלתו היתה הרבה מאד יותר מה שאין לנו משג כלל, ועקר גדלתו זכה על ידי שהיה בשפלות תמיד, כי כל הספר "נעם אלימלך", מדבר משתי נקודות, א' גדלת האדם המתקרב אל הצדיק, ב' משפלות עצמו, שאדם יכיר את מקומו, וידוע שהוא החזיק את עצמו להכי גרוע בעולם וכו' וכו', ולכן זכה אל מה שזכה שאין בן אדם יכול לתאר ולשער כלל, ומקבל ממוהר"ן ז"ל שאחד מהשמונה זקנים המספר במעשה י"ג מיום ראשון, סובב על הרבי רבי אלימלך זי"ע, כל כך הפליג רבנו ז"ל במעלתו, ולכן ראה גם אתה להתחזק ביתר שאת ביתר עז להתקרב אל רבנו ז"ל שהוא הצדיק שבדור הזה, ותתמיד בספריו הקדושים, כי רק בזה נקרא אדם מקרב אל רבנו ז"ל, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אשר פניו שכלו ונשמתו הם בתוך ספרו, ולכן ככל שאדם לומד יותר את ספרי רבנו ז"ל, כך הוא יותר מקרב אליו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ב) שהסימן אם אדם מקרב אל צדיק האמת או לא, אם נופל עליו שפלות ומכיר את מקומו, אז סימן שהוא מקרב אל הצדיק האמת, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תהיה שבור מפל מה שעובר עליך, אדרבה תתחזק ותדע דיקא שאתה כל כך שבור ממעשיך וכו' וכו', זה סימן שהתקרבת אל רבנו ז"ל, והוא פותח לך את העינים שתתחיל להסתכל על עצמך, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"ז) שהעקר להסתכל על עצמו איך הוא אוהב בהד' יסודות שלו, אש רוח מים עפר, אשר משם בא כל התאוות, כמוכא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') בעס בא מכח האש, דברים בטלים באים מכח הרוח, התאוות באים מכח המים, העצלות והמרירות והדכאון בא מכח העפר, ולכן אשרי אדם שמכיר את מקומו וחוזר

אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יָדֵי זֶה יִתְעַלֶּה בְּעֲלִיָּה אַחֵר עָלָיָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן תקע"ח) עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת ל"ד א) "פָּסַל לָךְ", וְדָרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים ל.ח). פָּסַל לָךְ, פָּסַלְתָּן יְהִי שְׁלָךְ, וּמִפְּרֹשׁ רַבְּנוּ ז"ל שֶׁמֹּשֶׁה רַבְּנוּ אֵיפֹה שָׂרַק הַסֵּתֶכֶל וְרָאָה אֵיזָה פְּסֻלַּת, אָמַר שְׁזֵה שְׁלוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה נִתְעַשֵּׂר, הֵינּוּ שְׁשִׁלְמוֹת עֲנוּהַ הוּא כְּשֵׁרוּאִים חֲסְרוֹן בְּמִישֵׁהוּ, צָרִיכִים לְתִלוֹת אֶת הַחֲסְרוֹן בּוֹ, וְעַל יָדֵי זֶה זֹכִימַס לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה גְבוּהָה בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אָבֵל מִי שָׂרַק מִסֵּתֶכֶל עַל הָרַע שֶׁל הַזּוּלַת וְכוּ', אָזִי נּוֹפֵל נִפְיָה אַחֵר נִפְיָה וְכוּ', וְעוֹד יֵשׁ לוֹ טְעָנוֹת עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, וּפְלֵא עַל גְּבֵי פְלֵא שְׁרוּאִים נוֹאֲפִים כְּכֻלָּבִים וְכוּ', וְכוּ', שֶׁתְּמִיד רַק מְדַבְּרִים אָנִי אָנִי וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל מִי שֶׁבָּאֲמַת מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא כָּלוּם וְכוּ', וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם, וּבּוֹכָה וּמְבַכָּה שְׁמִים וְאָרֶץ עַל כָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ', וְלִכְּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶךָ וְתִתְחִיל לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְדִיקָא עַל יָדֵי זֶה תִּהְיֶה מְקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּשִׁלְמוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתֶר.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ' אָדָר ה'תַּשְׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׁאֵת וּבְיִתְרָה עַז, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתַּעֲשֵׂי חֶסֶד עִם כָּל מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּזֵה שְׁאֵת תְּבוֹאֵי לְעֶזֶר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל, אֲפִלוּ עֶזֶר קָטָן זֶה יְעֶזֶר מְאֹד מְאֹד, וְזִכְרֵי הֵיטֵב אֲשֶׁר בְּזֵה שְׁאֵת עוֹזֵר בְּבֵית הַתְּבָשִׁיל, זֶה חֲשׁוֹב כְּאֵלוּ שְׁאֵת בְּעֲצָמָךְ נוֹתֵנַת לְאֶחָל לְרַעֲבִים וּלְצָמְאִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֵא בְּתָרָא יא.) תְּנִיָא אָמְרוּ עָלָיו עַל בְּנִימִין הַצְּדִיק שֶׁהָיָה מְמַנֶּה עַל קָפָה שֶׁל צְדָקָה פַּעַם אַחַת בְּאַתָּה אֲשֶׁה לְפָנָיו בְּשָׁנֵי בַצֵּרַת

אָמְרָה לוֹ רַבִּי פְּרָנְסֵי אָמַר לָהּ הָעֲבוּדָה שְׁאִין בְּקֶפֶה שֶׁל צְדָקָה כְּלוּם אָמְרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפָרְנְסֵי הָרִי אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהֶם מֵתִים עֶמֶד וּפְרָנְסָה מִשְׁלוֹ לִימִים חָלָה וְנָטָה לָמוֹת אָמְרוּ מִלֵּאכִי הַשְּׂרֵת לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַמְּקִיָּם נַפְשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כָּאֵלוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא וּבְנִימִין הַצְּדִיק שֶׁהַחַיָּה אֲשֶׁה וְשִׁבְעָה בְּנֵיהֶם יָמוֹת בְּשָׁנִים מוֹעֲטוֹת הִלְלוּ? מִיָּד קָרְעוּ לוֹ גִּזְרֵי דִינּוֹ, תָּנָא הוֹסִיפוּ לוֹ עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו; הָרִי שֶׁלָּךְ לִפְנֵיךְ אִם תְּבוֹאִי לַעֲזֹר בְּבֵית הַתְּבַשִּׁיל אֲפִלוּ עֲזָרָה קִטְנָה, זֶה יָבִיא לָךְ בְּרִיאוֹת וְאַרְיֵכוֹת יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּמַסְרִי אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִךְ שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמַרְבֵּי צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ קֶשֶׁה לָּךְ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרְחַח לַהֲכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוּם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לִגְשֵׁת אֵלָיךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מָה שְׁאִין בֵּן הַקְּדוֹשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שֶׁתְּסַתְּכֵל אִיךְ שֶׁהִיא מְחֻזְקֶת אֶת עֲצָמָה בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.

בְּלִיל חֲמִישִׁי בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתְּבוֹאִי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, וְיִהְיֶה שְׁעוֹר מִיְחָד, בְּפֶרֶט עֲכָשׁוּ לְאוֹר הַמַּצָּב מִה שֶׁקוֹרָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַשֶּׁר שֶׁל יִשְׁמַעְאֵל לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם הַשְּׁתַּגַּע לְגַמְרֵי וְכוּ', וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁכָל הַתְּפִלוֹת שֶׁעִם יִשְׂרָאֵל מִתְּפַלְלִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, יִמְתִּיקוּ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְיִתְבַּשְׁלוּ כָּל הַתְּכַנִּיּוֹת שֶׁל הָרָשָׁעִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם עַל עִם יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה כָּבֹד לְהַגְּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שֶׁיְהִי לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁפִּילִי וְתִצְלַחִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקהל פקודי כ' אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פלא בעיני שאתה כותב ככר מקרב רבות בשנים אל חסידות ברסלב, האם אינך זוכר מה שרבנו ז"ל מפרש את הפסוק (יחזקאל לג) "אחד ה'יה אברהם", שאברהם עבד את השם יתברך בבחינת אחד ולא הסתפל על אף אחד, לא על אביו ואשתו וילדיו, ורק ה'יה בבחינת אחד לבד עמו יתברך.

וכן כל מי שרוצה להפגס בעבודת השם יתברך צריך לדע דבר זה, לא להתבלבל מאף אחד, אפלו כלם יהיו כנגדו, וכלם יתנגדו אליו, לא ישים לב אליהם כלל, אלא יהיה בדעתא פאלו הוא יחיד בעולם, ואז דיקא יצליח בדרך.

ולכן מאחר שאתה מרגיש שכלם כנגדך, ראה להרגיל עצמך להתבודד הרבה עמו יתברך, ויתבטל עצמך להתבודד הרבה עמו יתברך, ויתבטל עצמך לגמרי אליו יתברך, ואל תשים לב לשום בריה שלו עג לך, שמתנגד אליך, לרבות אשתך וילדיך וכו', אתה תרבה להתחמק מכלם ותתבודד הרבה עמו יתברך, עם כל זאת אתה ראה מצדך לתן הרבה יחס לאשתך וילדיך, ותתן להם המון תשומת לב בחייוך ובפנים שמחות, ואף פעם אל תעשה עליהם שום בקרת וכו', ואז אם תתנהג בצורה כזו תראה איך שלבסוף יתהפכו ויכבדו אותך.

אתה צריך להראות דגמא חיה מה זה חסיד ברסלב, לקבל את כלם בסבר פנים יפות, למסר נפשך לעשות צדקה וחסד עם הזולת, לעזר לכל מי שאתה רק יכול, ובפרטיות לאשתך וילדיך. אל תצפה שום גמול חזרה, אדרבה תהיה מוכן לקבל עלבונות ובזיונות תחת הטוב שאתה עושה. עם כל זאת תשתדל שלא יעשה עליך דברים אלו שום רשם כלל.

וכן כל הנהגת הבית יהיה עם יראת שמים שלמה, תברך ברכת המזון

מתוך הסדור בקול מלה במלה, תקפיד על קלה כבחמורה, תשמר לא לדבר על אף אחד, תקבל לעצמך איזה שעורים קטנים בביתך כגון משניות, עין יעקב וכו', באפן שאשתך וילדיך יראו לפנייהם יהודי ירא שמים אמתי, ואז תראה איך שבמשך הזמן הכל יתהפך לטובה, כי אלו ההנהגות הקטנות שתראה דגמא חיה לא לדבר על הזולת, להתנהג בדרך ארץ ובשמחה, ולקבל את כלם בסבר פנים יפות, לבסוף תראה שנוי לטובה.

אבל בין כך תרבה להתבודד עמו יתברך בצנעה, ואל תתיחס כלל אל הזלזול שאשתך וילדיך מזלזלים בך, אתה הדבק עצמך בו יתברך, ותמיד תכניס בדעתך אמתת מציאתו יתברך, ותרבה בלמוד תורה הקדושה על פי סדר הלמוד של רבנו ז"ל (עין שיחות הר"ן סימן ע"ו), ללמד בכל יום מקרא מפרשת השבוע, ולגרס הרבה פרקים משניות ודפים גמרא כסדרן מהתחלת הש"ס, ותלמוד כסדר עד שתגמור ששה סדרי משנה. וכן כל הש"ס תתחיל עוד פעם, אל תסתכל על אחרים כלל, רק תהיה בשמחה עצומה, והעקר תעשה עצמך כאלו אתה שמח, ועל ידי זה תגיע לבסוף לשמחה אמיתית, ותחיה את החיים שלך אם תלך בהגלוי הזה שגלה רבנו ז"ל "אחד היה אברהם", אזי תצליח, וכל הבית יתהפך לטובה. רק אתה אל תצפה שום גמול מאף אחד, לא מאשתך ולא מילדיך. ומכל שכן לא משאר בני אדם.

אתה צריך לדעת כי היום אין דבר כזה של "הפרת הטוב", אנשים הם כמו חיות השדה, רק תן תן, הב הב וכו'. רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') מי שאינו דבוק בו יתברך הוא כמו חיה. ולכן תפסיק לצפות גמול מבני אדם על מעשיך הטובים, על היחס החם שאתה נותן ולא מקבל חזרה שום דבר. אם תלך בדרך זה תהיה הכי מאשר בחייה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרב.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקהל פקודי כ' אדר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הנה רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן סימן רע"ד) פְּעַלְתִּי אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
שֶׁהִגּוּאֵל צָדֵק יִהְיֶה מִיּוֹצְאֵי חֲלָצִי. יְדוּעַ שֶׁנִּשְׁאָר מִרְבֵּנוּ ז"ל נִכְדִּים עַד הַיּוֹם
הַזֶּה.

ועוד כל אחד מאנשי שלומנו נקרא בכלל בניו, כי כך אמרו חכמינו
הקדושים (סנהדרין צ"ט). כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו כאלו ילדו.

וספר לי אחד מאנשי שלומנו, שהיה נכד רבנו ז"ל, ותמיד הציק את
אנשי שלומנו, אתם מכרחים לכבד אותי וכו', אתם צריכים לתת לי כסף וכו',
יען שאני נכד רבנו ז"ל. ונגש אליו איש פשוט מאנשי שלומנו, ואמר לו, מה
אתה עושה רעש כל כך גדול שאתה נכד רבנו ז"ל, גם אני נכד רבנו ז"ל, כי
כך אמרו חכמינו (שבת קי"ד). אל תקרי בניך אלא בוניך, כל מי שבונה את דבר
רבנו ז"ל הוא גם בן נקרא בן, ולכן מה אתה עושה רעש כל כך גדול [כי לא
היה יכול לסבל איך שמתפאר בלשון גאווה שהוא נכד רבנו ז"ל, ובשביל זה
צריך כבוד וכסף וכו'].

הכלל, כל אחד מאנשי שלומנו הוא נקרא מיוצאי חלציו, ואף אחד לא
יודע על ידי מי זה יתקיים. על כל פנים, בודאי זה יהיה לבסוף על ידי אחד
מאנשי שלומנו שגם נקראים בנים ויוצאי חלציו. יראו עינינו וישמח לבנו
ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל פְּקוּדֵי כ' אֲדָר הַתּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות הַר"ן סימן רמ"ט) מְדוּעַ כָּתוּב (בראשית ל"ח ז')
וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי הַשָּׁם, מְדוּעַ כָּתוּב רַע וְלֹא רָשָׁע, אֲלֵא מִי
שִׁחָטָא בַּחֲטָא הַחֲמוּר שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה הוּא תְּמִיד אִישׁ עֶצְבָּנִי, אִישׁ
רַע וּבִלְיַעַל וּבִכְעֵס תְּמִיד וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן רָאֵה לְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב הֵיטֵב בְּמַעֲשֵׂיךָ וְכוּ', וְתִזְכִּיר עֲצָמְךָ אִם אֵין לְךָ
עוֹוֹן זֶה אֲשֶׁר בְּאַמַּת מוֹבָא (ראשית חכמה שְׁעַר הַתְּשׁוּבָה פֶּרֶק ג') וּמַהֲדָבְרִים שֶׁצָּרִיךְ
הַשֵּׁב לְתַקֵּן, הוּא לְתַקֵּן אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׂאִין אָדָם
בְּזַמְנֵינוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוּתוֹ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְצָרִיךְ שֶׁתִּדְעַ שְׁהָאִישׁ הָאֱלֹאקִי רַבִּי אֱלִיָּהוּ וַיְדַאֵשׁ ז"ל (בעל המִּסְבֵּר רֵאשִׁית
חֲכָמָה) הִיָּה תְּלָמִיד רַבִּי מֹשֶׁה קוֹרְדִיאוֹירוּ זי"ע, שֶׁהָיָה בְּזַמֵּן הָאֲרִיז"ל, שֶׁהִדּוּר
הַזֶּה הָיָה דוֹר דְּעָה, וְעִיר צֶפֶת הִיָּתְהָ מִהַעֲרִים הַכִּי קְדוּשִׁים שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
כִּי הָאֲרִיז"ל הָיָה הָרַבִּי, וּמֶרֶן הַבֵּית יוֹסֵף הָיָה הָרַב, וְהָאֱלֹשִׁיף הַקְּדוּשׁ הָיָה
הַבַּעַל דְּרִשׁוֹן, וְרַבִּי שְׁלֵמָה אֱלֶקְבֶּץ הָיָה הַפִּיטוֹן וְהַחֲזָן, וְהַחֲרָדִים הָיָה הַשְּׂמֵשׁ,
וְרַבִּי אַבְרָהָם גַּאֲלֵנְטִי הָיָה מְעוֹרֵר אֶת כָּל הָעִיר לְחֻצוֹת וְכוּ', אֵין לָנוּ מִשְׁגַּ
בְּגִדְלָתָם. וְעוֹד הָיוּ שָׁם מְלֵא צְדִיקִים קְדוּשִׁים שְׂאִין דְּגִמְתָּם (וגם לְהַבְדִּיל הָעַרְבִיּוֹת
הַלְכוּ בְּצִנִּיעוֹת גְּדוֹל לֹא רָאוּ מֵהֶם רַק הָעֵינַיִם, כִּי הִלְכוּ כְּלָם מְכֻסִּים, לֹא הָיָה שׁוֹם פְּרִיצוֹת), עַם
כָּל זֹאת כּוֹתֵב "שְׂאִין אָדָם בְּזַמְנֵינוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוּתוֹ" וְכוּ', מֵה נֹאמַר בְּדוֹר
הַזֶּה שֶׁהַכֹּל פְּתוּחַ וְכוּ', וְהַכֹּל בְּהַפְּקָרוֹת יוֹתֵר גְּרוּעַ מְדוֹר הַמְּבוּל, כִּי הַיּוֹם עַל
יְדֵי כְּלֵי הַמַּשְׁחִית יְכוּלִים לְרֹאוֹת מֵה שְׁקוּרָה בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה, מִמֶּשׁ כָּל
הַזֶּבֶל וְהַלְכֹלוֹף וְהַתּוֹעֵבָה שֶׁבְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, אִיךָ אַחַד יְכוּל לְהַגִּיד שֶׁהוּא נְקִי
מִחֲטָא הַזֶּה וְכוּ'. וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שְׂרׁוּאִים אֲנִשִׁים כְּעֶסְנִים וּמְלֵאִים עֶצְבִּים וְכוּ',
וְהַכֹּל נוֹבֵעַ מִהַחֲטָא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שיחות הַר"ן סימן מ"א) שְׂמֵאָף
יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הַנוֹאֵף, וַיֵּשׁ לוֹמַר כִּי כְּעַס בָּא מֵאָף, לְשׁוֹן "חֲרוֹן אָף", עַל

יְדֵי הַכַּעַס וְהַעֲצָבִים שֶׁלוֹ יְכוּלִים לְהַכִּיר אֶת הַנוֹאֵף, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל נוֹאֵף הוּא כַּעֲסוֹ, וְלָכֵן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן אֵתָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן אֶת הַחֲטָא הַזֶּה.

וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וּבַדְּוֹרֹת הָאֲחֵרוֹנִים שָׁלַח לָנוּ מִתְּנֵה גְמוּרָה אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא וְדִיקָא הוּא יְכוּל לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהַבְּטִיחַ הַבְּטַחְתָּה כְּזוֹ, מִה שְׁשׁוּם צָדִיק בְּעוֹלָם לֹא הִבְטִיחַ, עִם שְׁתֵּי עֲדִים נֶאֱמָנִים, אֲשֶׁר מִי שְׂיָבוֹא אֶל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, אִפְלוֹ אִם עֲצָמוּ וּגְבָהוּ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית.

וְלָכֵן הַדָּבָר הָרִאשׁוֹן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְנִסֵּעַ אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְתִתֵּן שֵׁם פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וְתֹאמֶר אֶת הַתְּקוּן הַכְּלָלִי, הַעֲשָׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ שְׁזֵה תְקוּן גְּמוּר עַל פְּגַם הַבְּרִית, וְתִשְׁפֹּךְ לְבָבְךָ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִתְחַרֵּט עַל כָּל מִה שְׁעָשִׂיתָ, וְאֵל תִּפְסִיק לְבַכּוֹת שָׁם, וְתִכְבַּס אֶת פְּנֵיךָ עִם הַדְּמָעוֹת עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְחַל לָךְ.

וְזֶה יִהְיֶה הַסִּימָן שְׁנִמְחַל לָךְ מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ שֶׁל פְּגַם הַבְּרִית, כִּשְׁתִּפְסִיק לְהִיּוֹת עֲצָבָנִי וְתִתְרַחַק מִהַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׂיִישׁ בָּךְ, שְׁזֵה אָבִי אָבוֹת הַטְּמֵאָה, כִּי כָּל הַכּוֹעֵס נִמְצָא בּוֹ עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת ק"ה:): הַמְּקַרֵּעַ בְּגָדָיו בְּחֻמָּתוֹ, וְהַמְּשַׁבֵּר כְּלָיו בְּחֻמָּתוֹ, וְהַמְּפֹזֵר מְעוֹתָיו בְּחֻמָּתוֹ, יֵהָא בְּעֵינֶיךָ כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, כָּל כֶּךָ חָמוּר כַּעַס וְרַחֲצִיחָה וְלִהְיוֹת עֲצָבָנִי, לְהִתְעַצֵּב עַל כָּל דָּבָר.

כִּי בְּאֵמַת מִי שְׂיִישׁ לוֹ אֲמוּנָה, וַיּוֹדַע שֶׁכָּל מִה שֶׁקּוֹרָה עִמּוֹ זֶה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָזִי אָף פַּעַם לֹא יִהְיֶה כַּכַּעַס, וַיִּהְיֶה סַבְּלָן גָּדוֹל, שְׁזֵה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, לְסַבֵּל כָּל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קנ"ה) אֲשֶׁר מִדַּת הַסַּבְּלָנוּת זֶה תְּלוּי כְּפִי הָאֲמוּנָה שְׂיִישׁ בּוֹ, אִזּוֹכָה לְמִדַּת אֲרִיכַת אִפִּים, שֶׁהוּא הַמְּדָה הַכִּי יָפָה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת כִּשְׂאָדָם הוּא סַבְּלָן, וְזֶה מְרָאֵה שֶׁתִּקֵּן כָּבֵר אֶת חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו בְּפָגַם הַבְּרִית.

אָקנה שְׁתוּצִיא מִמַּכְתְּבֵי זֶה מָה שֶׁאַתָּה צְרִיךְ, וְתַפְסִיק לְהִתְעַצְבֵּן כִּי אַחֲרֵת אַתָּה מֵרָאָה לְכֻלָּם מֵעֲשִׂיךְ שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּסִתְרָךְ וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים וְיִמְשֵׁךְ עָלֶיךָ חֲסִדִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִיקָהָל פְּקוּדֵי כ"א אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח
לְנֶכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

זֶה אֲמַת שְׁאֲנִי לֹא אוֹמֵר תַּחֲנוּן בְּיוֹם הַהֲלוּלָא שֶׁל הַרְבֵּי אֱלִימֶלֶךְ
מְלִיזְעַנְסֵק זי"ע, אֵף שֶׁאֲצֵל כָּל הַצְּדִיקִים כֵּן אֲנִי אוֹמֵר.

כִּי דָּבָר זֶה הוּא נְהוּג אֲצֵל כָּל הַחֲסִידִים שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לוֹמֵר תַּחֲנוּן בְּיוֹם
הַזֶּה, וְגַם כָּלֵל אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו מְעַרֵי פוֹלְנִיָּה לֹא אָמְרוּ תַּחֲנוּן, כִּי אֵי אֶפְשֵׁר
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַרְבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, עַד שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד
מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ וּכְשֶׁהִבִּיאוּ לְפָנָיו אֶת סֵפֶר "נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ" מְאֹד מְאֹד נִתְפַּעַל
רַבְּנוּ ז"ל מֵהַסֵּפֶר, וְאָמַר אֵף שֶׁהַסֵּפֶר הוּא גְּדוֹל מְאֹד וּמְלֵא מִדְּרָגוֹת וְהַשְּׂגוֹת
עִם כָּל זֹאת הַבַּעַל מַחְבֵּר הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּבוּהָ מִסֵּפֶרוֹ, וְעוֹד אָמַר עָלָיו שֶׁבַחִים
גְּדוֹלִים.

וּמְקַבֵּל בֵּין אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁשְּׁמָעוּ מִרַבְּנוּ ז"ל שֶׁאֶחָד מֵהַשְּׂמוּנָה זְקֵנִים
הַמּוּבָאִים בְּסֵפֶר "סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת" (מַעֲשֵׂה י"ג מִיּוֹם רֵאשׁוֹן) זֶה סוֹכֵב עַל הַרְבֵּי
רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֵק זי"ע.

בְּעוֹלָם הַחֲסִידוֹת הַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע הָיָה נִקְרָא הַרְבֵּי שֶׁל כָּל
הַרְבֵּים, וְכֻלָּם דְּבָרוּ מִמֶּנּוּ בְּעָרְגָה וּבְגִדְלָה עַד מְאֹד, עַדִּי כֵּף שֶׁאָמְרוּ שֶׁבְּסֵפֶר
"נֵעַם אֱלִימֶלֶךְ" אֵי אֶפְשֵׁר לְהַבִּין כְּלוּם רַק בְּשִׁבְתָּ, וְכֵן מְקַבֵּל בְּעוֹלָם הַחֲסִידֵי

שְׁסַגְלָה לְאִשָּׁה שֶׁהוֹלְכֶת לְהוֹלִיד, שְׁמַיִם תַּחַת הַכְּרִית סֵפֶר "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ". וְכֵן חוֹלָה שְׁצָרִיךְ לְעֵבֶר נְתוּחַ ל"ע שְׁמַיִם תַּחַת הַכְּרִית שְׁלוֹ.

הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ אִישׁ הָאֱלֹקִי "הַבְּעַל הַתְּנַיָּא" זי"ע הִיָּה פַּעַם בְּאִיזָה מְקוֹם וְשָׁם הִיָּה אִיזָה "רַב" שֶׁהִיָּה מוֹנַח תַּחַת רִגְלָיו סֵפֶר הַקְּדוֹשׁ "נַעַם אֱלִימֶלֶךְ" וְאָמַר בְּלִגְלוּג "מָה אַתֶּם אוֹמְרִים עַל הַבְּעַל מַחְבֵּר הַזֶּה?" עֲנָה הֶרֶב הַקְּדוֹשׁ "אֲפֹלוּ אִם הֵייתֶם שְׁמַיִם אֶת הַבְּעַל מַחְבֵּר תַּחַת רִגְלֵיכֶם לֹא הִיָּה מְגִיב" וַיִּדְוַע מָה שֶׁהֶרֶב הַקְּדוֹשׁ "הַבְּעַל הַתְּנַיָּא" זי"ע סָבַל מִמַּתְנַגְדִּים וְכוּ', עַד שֶׁהִיָּה רִשָּׁע, מְפָרְסֵם ל"רַב" גְּדוֹל, שְׁמַסֵּר אוֹתוֹ, וְהַכְּנִיסוֹ אוֹתוֹ לְמֵאָסֶר רַחֲמָנָא לִיצְלָן, וְלִבְסוּף נִתְגַּלָּה שָׁזָה "הֶרֶב" גְּדוֹל הִיָּה שְׁכוֹר וְנוֹאֵף. וְלִכֵּן כִּשְׁהִיָּה פַּעַם אֲצֵל "רַב" כְּזֶה וְרָצָה לְדַקֵּר אוֹתוֹ בְּמַלִּים, וְשָׂאֵל בְּלִגְלוּג מָה אַתֶּם אוֹמְרִים עַל הַבְּעַל מַחְבֵּר הַזֶּה, כְּאוֹמֵר בְּלִיצְנוּת, וְעַל זֶה הִשִּׁיב לוֹ מָה שֶׁהִשִּׁיב]. הַכֶּלֶל שְׂאֵי אֲפָשֶׁר לְתַאֵר אֶת גְּדֻלְתּוֹ שֶׁל הֶרֶב רַבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֶק זי"ע.

כֹּל הַסֵּפֶר מְדַבֵּר מִשְׁתֵּי נִקְדוּת, מְגֻדְלַת מַעְלַת הַצְּדִיק, וּמְמַעְלַת הַשְּׁפֹלוֹת וְהַבְּטוּל אֱלִיוֹ יתְבָרַךְ, וְעַל קֶטֶב זֶה מְסֻתּוֹבֵב כֹּל הַסֵּפֶר. וְלִכֵּן לֹא בַּחֲנָם שְׁסַפְרוּ נִתְקַבַּל כֹּל כֶּף בְּעוֹלָם הַחֲסִידִי, וְהַיּוֹם הַזֶּה כ"א אֲדָר מְאֹד מְקַדֵּשׁ אֲצֵל כָּלֵל הַחֲסִידִים, וְלִכֵּן לֹא אוֹמְרִים תַּחְנוּן.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עָלַי.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד

אֲתָרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְבָרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיִּקְהַל פְּקוּדֵי כ"ב אֲדָר ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יֵאִיר

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יתְבָרַךְ שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים אֶל שַׁבַּת חֲדָשָׁה, שַׁבַּת שְׁעֵדִין לֹא הִיָּה בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְרַאוּי לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֶלְקֵנוּ שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְקַבֵּל אֶת הַשַּׁבַּת שֶׁהִיא אוֹת בֵּין הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבֵין עַם יִשְׂרָאֵל, וּמִשַּׁבַּת

נשפּע כל הברכות וכל הישועות על ששת ימי השבוע, וכפי שמחת השבת כמו כן נשפּע השפּע על ימי השבוע.

ולכן הזהירנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ז) ביותר על שמחת השבת להיות בשמחה כל השבת ובזכות זה ישפּע עליו שפּע על ששת ימי החל, ולכן ככל שאדם יותר שש ושמח יותר שפּע נשפּע עליו בששת ימי החל עד שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות ב' הלכה ח') ברכת הו"ה היא תעשיר זו ברכת השבת פי כל הברכות באים ונמשכים רק מהשבת, והנה שבת זה רוחניות חיות אלקות וכלן מבחינת "אין" נברא העולם בששת ימי השבוע כי שבת הוא בחינת אין סוף ורוחניות אלקות שירדה כביכול ונתלבשה בששת ימי החל.

ובזה נבין גדל המעלה של סעודת מלוה מלכה במוצאי שבת עד שיש סימן שלם בשלחן ערוך (ארח חיים סימן ש') לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת כי ללוות את השבת אפלו אינו צריך אלא כזית, כי קדם הבריאה היתה רק שבת אור אין סוף ואחר כך כביכול ירד ונתלבש בששת ימי החל ובכל פעם שבא שבת מתחלת הבריאה מחדש ולכן בצאת השבת אנו עושים סעודת מלוה מלכה, והיא סעודת הודיה שהנה הקדוש ברוך הוא ברא אותנו ואת כל הבריאה, ותכלית כל הבריאה היתה כדי לעשות נחת רוח להקדוש ברוך הוא, וכדי שיהיה לו יתברך דירה בתחתונים כמאמר ז"ל (מדרש אגדה) מיום שברא הקדוש ברוך הוא את עולמו נתנהו שיהיה לו דירה בתחתונים.

וכן סעודה זו נקראת על שם דוד המלך שבקש את הקדוש ברוך הוא שיאמר לו מתי יסתלק מזה העולם ואמר לו בשבת, ולכן בכל מוצאי שבת עשה סעודת הודיה שנשאר עוד שבוע בזה העולם.

נמצא שסעודת מלוה מלכה זה סעודת הודיה וצריכים להזהר בזה מאד וחסידים ואנשי מעשה עושים את הסעודה בצותא ומספרים אז ספורי צדיקים שזה דבר גדול מאד ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בגדים חלק ב' סימן א') על ידי ספורי מעשיות של צדיקים ממשיכין אורו של משיח בעולם ודוחה הרבה חשך וצרות מן העולם, וצריכים לזכר שכל מנהג, ישראל זה מאד

מֵאֵד חָשׁוּב וּבִפְרָט מְנַהֵג שְׁנַת־קַבֵּל בְּכָל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְסַפֵּר סְפוּרֵי מַעֲשֵׂי־זֵד
מִצְדִּיקִים בְּעֵת מְלוֹה מְלָכָה.

עַל כָּל פָּנִים אֵיךְ שֶׁהוּא רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאִמּוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁבֻזְכוֹת
שֶׁאֲתָהּ זֹכֵה לְשִׁמּוּחַ כָּל הַשְּׁבֵת אֲזִי בְּצֵאת הַשְּׁבֵת תִּרְאֶה לְלוֹוֹת אֶת הַשְּׁבֵת
וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ אֶת קִדְשֵׁת הַשְּׁבֵת בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב'
סִימָן ב') שְׁזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד וְרַבְּנוֹ ז"ל מְקַשֵּׁר שָׁם עֲנִינֵי שֶׁל תּוֹדָה וְהוֹדָאָה
וְעֲנִינֵי לְהַמְשִׁיךְ קִדְשֵׁת שְׁבֵת בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל אֲשֶׁרֵי עֵינַי רְאֵתָהּ אֶל מָה יְכוּלִים
לְזַכּוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתָרוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב שֶׁבֶת קִדְשׁ לְסֹדֵר וּיִקְהַל פְּקוּדֵי כ"ב אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִבִּין טוֹב אֶת הַבְּעִיָּה שְׁלָךְ וְכו'. עִם כָּל זֹאת, אֶת הַגַּעַתְךָ כְּכֹר לְגִיל
עֲשָׂרִים וְשִׁלְשׁ, וּמִזְמַן הֵייתָ צְרִיכָה לְהִתְחַתֵּן, וְעַכְשָׁו מְצֵאתָ בְּחוֹר שְׁמוּכָן
לְהִתְחַתֵּן אִתְּךָ, אֲזִי אֶת צְרִיכָה לְהִסְבִּיר לְהוֹרִים בְּצוּרָה יְפָה, עִם כָּל הַכְּבוֹד
לְאַחֹתִי וְכו', אֲבָל אֲנִי מְכַרְחָה לְהִתְחַתֵּן, וְאֵין שְׁנֵי כּוּוֹנִים. וְתִאֲמִינֵי לִי שֶׁאֲתָ
מִצְדִּיךְ לֹא עוֹבֶרֶת בְּזֶה עַל מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וָאִם, כִּי הֲרִי יוֹתֵר מְסַכֵּן שֶׁתִּשְׁאָרֵי
חַס וְשְׁלוֹם רוּקָה. וְאִם אֲפָשֶׁר לְשַׁכְנַע גַּם אֶת אֲחֹתְךָ בְּצוּרָה יְפָה מָה טוֹב וּמָה
נָעִים, וְלְהִסְבִּיר לָהּ שְׁבֻזְכוֹת זֶה גַּם הִיא תִּמְצָא אֶת בֶּן זֹגָהּ.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכָל הָעֲנִינֵי רְגִישׁ מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲתָ צְרִיכָה לְרַחֵם עַל עֲצֻמָּךְ,
כִּי אִם לֹא תִרְחַמֵי עַל עֲצֻמָּךְ מִי יִרְחַם עָלֶיךָ? יֵשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁבָאִים בְּחַיִּים
לְמִבּוֹי סְתוּם שְׁאִין בְּרָרָה, וְזֶה הַמְצָב אֲצִלְךָ.

ולכן אל תחשבי פעמים, ותקבעו תאריך לחתונה. והקדוש ברוך יעזר
שגם אחותך תמצא את בן זוגה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרוז.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקרא כ"ד אדר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

מאד מאד אני מבקש אותך שתעזר לי השנה שאזכה לחלק לכל
משפחות אנשי שלומנו "קמחא דפסחא" ומוכא בשלחן ערוך (ארח חיים סימן
תכ"ט) שכל יהודי צריך להשתתף בזה וידוע מה שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר ז'
חלק א' סימן ר"א) צ'דקה ת'ציל מ'מות ראשי תבות מ'צ'ת' ותכף ומיד אומר
סגלה לחולי נופל רחמנא ליצלן לפזר צדקה פי פיזר ניתן ל'אביונים ראשי
תבות נ'פ'ל' ונפילה ש'ף הן בגשמיות שיש לו מחלת המח רחמנא ליצלן.
שיכול להביא לשתוק הגוף ולפל רחמנא ליצלן, וכן נפילה ברוחניות, ולכן
אשרי מי שמשתתף במעות חטים על ידי זה ינצל הוא ואשתו וכל הילדים
מהמחלה האימה הזו וכן אשרי מי שיתן תרומה חד פעמי על "קמחא
דפסחא" מאה שמונים ש"ח (עשר פעמים ח"י) וינצל מכל המחלות הבאים
מהמח, וכך יהיה לכלם על פסח וכשיבוא ליל הסדר ויכריזו "כל דכפין ייתי
ויאכל" זה לא יהיה מהשפה ולחוץ אדרבה הוא קיים את שלו וידוע מרבנו
ז"ל שאמר ממי שאני מקבל אני נותן ולכן כל יהודי מחיב לתרום סכום על
קמחא דפסחא, ובזה יהיה גם לו שפע גדול על פסח.

הרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל היה נוהר מאד במצוה זו לקבץ בין
אנשי שלומנו על "קמחא דפסחא" ויהיה אומר לכל אחד מאנשי שלומנו
בלי יוצא מן הכלל אתה מחיב לתת ואם לא אתה תקבל וכו' ובאמת בזה
שנותנים על קמחא דפסחא יש אחר כך לכלם כי הרי כלם יקבלו.

ואני מבקש אותך אפלו שיהיה לך איזה שפע שתקבל מגמ"ח לחלק,

תִּכְנִיּוֹת אֵת זֶה בְּתוֹךְ הַמְשָׁרָד וְכֵן נוֹכַח לְחַלֵּק לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סוֹל מְלֵא, לֹא שֶׁכָּל אֶחָד יִתֵּן רַק לְחֻבְרִים שֵׁלוֹ, אֵין דְּבָר כָּזֶה אֶצְלִי, צְרִיכִים לְחַלֵּק לְכֻלָּם שֶׁפֶע כִּי כֶּף אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) אֵין עֲנִיּוֹת בְּצַבּוֹר, וְזֶה רּוֹאִים בְּחוּשׁ אִם כֻּלָּם מֵתֵאֲחָדִים יַחַד הֵינּוּ שֶׁכָּל הַמְחֻשְׁבָּה שֶׁל אָדָם שֶׁלְכֻלָּם יִהְיֶה אִזּוֹ יֵשׁ גַּם לוֹ שֶׁפֶע גְּדוֹל, לֹא כֵּן כְּשֶׁרַק חּוֹשֵׁב מִכְּמַה חֻבְרִים שֵׁלוֹ אִזּוֹ גַּם לוֹ לֹא יִהְיֶה וְלָכֵן עֲדִיף שֶׁכָּלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְאֲחָדוּ יַחַד תַּחַת הַמְשָׁרָד בְּעִזֵּר שֶׁבֵּת וְכֻלָּם יִבִּיאוּ וְכֵן יִהְיֶה לְכֻלָּם וְיִהְיֶה פֶּסַח שְׂמֵחַ לְכֻלָּם שֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ לְקִנּוֹת כֻּלָּם כִּי יָבוֹא לוֹ שֶׁפֶע גְּדוֹל מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא מַחֲכִים לְמַעֲלָה עַל הַצְדָּקוֹת שֶׁלָּנוּ וּבְזַכּוּתֵנוּ נִגְאָל כָּבֵר וְאֵנִי רוֹצֵה לְהוֹדִיעַ לָךְ שֶׁהַמְשָׁרָד הוּא תַּחַת הַפְּקוּחַ הָאִשִּׁי שְׁלִי וּמָה שֶׁאֲתָה נוֹתֵן אֲנִי יוֹדֵעַ מְזֶה תוֹף עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שְׁעוֹת וְכֵן הַחֲנוּת זֶה שְׁלִי פְּרֻטִי וְאֵנִי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק מָה שֶׁקּוֹרָה שָׁם וּתְהִלָּה לְאֵל כָּבֵד הוֹלֵךְ הַפְּרִסְמוֹת לְמַעֲלָה מֵאַרְבָּעִים יוֹשְׁבִים סְבִיב יְבִנְאֵל וּבָאִים אֲנָשִׁים לְקִנּוֹת צִיצִית, תְּפִלִּין, מְזוֹזוֹת, וְכוּ' וְכוּ' אֲנָשִׁים שֶׁהֵיוּ רְחוּקִים לְגַמְרֵי מֵהִיָּדוּת עַד עַכְשָׁו וְזֶה זְכוּי הַרְבֵּים שֶׁאֵין דְּגַמְתוֹ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָנוּ מִתְּנֶה "בְּרִסְלָב סְנָטֵר" שֶׁמְזַכֶּה אֶת הַרְבֵּים בְּמַצּוֹת, וְלָכֵן רֵאֵה לְקִנּוֹת כָּל מָה שֶׁאֲתָה צְרִיף לְחַג בְּחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר".

הַכֶּפֶל הַדְּבָר רֵאֵה לְצַרְף עֲצָמְךָ בְּמַגְבִּית שֶׁל קִמְחָא דְּפִסְחָא מֵאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח (עֶשֶׂר פְּעֻמִּים ח") וְלִבְקֵשׁ קְבֵלָה וְלוֹמֵר שְׁזֶה עֲבוּר קִמְחָא דְּפִסְחָא וּבְזַכּוֹת זֶה הִיָּה לְכֻלָּם שֶׁפֶע גְּדוֹלָה עַל חַג וּמָה גַּם יִנְצַל מִנְפִּילָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמִנְפִּילָה בְּרוּחָנִיּוֹת.

וְאֵנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּשׁ שֶׁהַמְשָׁרָד שִׁיף אֵלַי וְאֵנִי שׁוֹמֵר עַל כָּל פְּרֻט וּפְרֻט וּתְהִלָּה לְאֵל הַקְּהֵלָה שֶׁלָּנוּ רַק גּוֹדְלֵת וּמְסַדֶּרֶת עַכְשָׁו בְּסִדֵּר נִפְלֵא אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּלִתְמִדָּה בְּמְשָׁרָד "יִשְׂמַח צְדִיק" וְכֵן בְּהַחֲנוּת "בְּרִסְלָב סְנָטֵר" וְכֵן לְזַכּוֹת אַחֲרֵים הֵן עַל קִמְחָא דְּפִסְחָא, וְהֵן עַל חֶלֶקֶת קְפוֹת "קֶרֶן הַצְדִיק" וַיִּתְבָּרַךְ מֵאֵל עֲלֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרה.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקרא כ"ד אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אבקש אותך שתתחזקי במדת השמחה שאין ערך אליה, ואל תחשבי שאל שמחה מגיעים כל כך בקלות וכו' אדרבה רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שעל שמחה צריכים למסר את הנפש כפי רבוי המניעות והצרות שעוברים על בני אדם אי אפשר להגיע לשמחה אלא על ידי מסירות נפש ממש.

ולכן תשתדלי לבוא הערב אל ליל שמחה באולם ובזכות השמחה שלכם נזכה להגאלה השלמה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרט.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקרא כ"ד אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה חכמינו הקדושים אמרו (אבות פ"ב) טוב תורה עם דרוך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עוון, הינו שצריכים את שתיהם, מצד אחד ללמד תורה, ומצד שני להביא פרנסה לבית.

ולכן היות שזכית כמה שנים טובות ללמד תורה, אתה צריך לשמח מאד בזה. וזה זכות גדולה עד מאד שאברך אחר החתנה יושב ולומד תורה כמה שנים רצופות, אבל עכשו שנתרבה המשפחה וגם נכנסת בחובות, ראה למצא לעצמך אמנות קלה ונקיה, אמנות שמושכת אותך.

וזה לא נורא, כי אתה יכול לקבע עתים לתורה, כי מי שלבו חפץ ללמד באמת, כבר ימצא את הזמן הנכון לחטף מתי שיהיה לו רק פנאי.

וּכְבֹר יְדוּעַ שִׁיחַתּוֹ שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל (חיי מוה"ר"ן סימן תק"א) שֶׁהָיָה חַפֵּץ שִׁיחֵיהָ לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּרִנְסָה קְבוּעָה, וְשֶׁלֹא יִצְטָרֵף לְבַלְבֵּל עֲצָמוּ כָּל הַיּוֹם עִם דְּאֵגוֹת הַפְּרִנְסָה, וְעַל כֵּן אֵינִי רוֹאֶה שׁוֹם חֶסְרוֹן בְּזֶה שֶׁתִּקַּח אִיזָה מִשָּׂרָה בַּפְּרִנְסָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ שִׁיחֵיהָ לָךְ שִׁפְעַ גְּשָׁמִי וְשִׁפְעַ רוּחֲנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּקְרָא כ"ד אֲדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר

בְּאֲתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְעֹזֵר עֲבוּר קִמְחָא דְּפִסְחָא בְּשִׁבִיל קְרוֹב לְאַרְבַּע מֵאוֹת מִשְׁפָּחוֹת עַל חַג הַפֶּסַח, בְּזִכּוֹת הַמִּצְוָה תְּצַלִּיחַ בְּגִדּוֹל, וְתִזְכֶּה אֲתָה וְכָל מִשְׁפָּחָתְךָ לְרַפּוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת, וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְחֹג אֶת הַחַג בְּדִיצוֹת וּבְשִׂמְחָה.

הַמְּבָרֵךְ אוֹתָךְ בְּהַצְּלִיחָה

אתריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיִּקְרָא כ"ד אֲדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיֶה
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי קִטְנִיּוֹת בְּפֶסַח רְאוּי לְהַחֲמִיר כִּי סֵךְ הַכֹּל שְׁבַעָה יָמִים לְעֶצֶר עֲצָמוּ
לֹא לְאָכַל קִטְנִיּוֹת זֶה לֹא נוֹרָא.

אָבֵל צְרִיכִים מְאֹד לְשָׁמֵר שְׁמִחְמָרָא לֹא יֵצֵא מִזֶּה מַחְלָקַת, וּכְבֹר אָמֵר

רבנו ז"ל (חיי מוהר"ן סימן תקע"ב) שזוה יצר הרע גדול אצל כמה בני אדם ובפרט הגדולים במעלה, שבשביל דבר אחד שנדמה להם שהוא מצוה הם מפקירים הכל ובאים על ידי זה לקלוקלים רבים, ובפרט כשבאים על ידי זה לידי מחלקת.

ולכן צריכים להסביר להאמא או לחמות שאין פה כוונה לזלזל בהם, אלא מן הראוי להחמיר בפסח לא לאכל שרויה או קטניות, ואם אף על פי כן מתעקשין, אזי יש יצוה שלא צריכים לאכל הכל, ועושים עם שכל שלא תרגיש וכו', ועל ידי זה נצוללים ממחלקת או וכוונתם, ובפרט שמדבר רק על ליל הסדר לא כדאי לעשות מחלקת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתריב.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקרא כ"ד אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אתה צריך להבין שאי אפשר להכריח את אף אחד שילך כפי דרכו, אין דבר כזה של כפייה וכו', כי אז ילך הכל הפוך, ויעשו דוקא.

ולכן קדם כל אתה צריך לשפר את השלום בית שלך, לכבדה וליקרה, ולהראות לה המון אהבה, ותשתדל מאד מאד לקרב אותה, ולא לעשות עליה שום בקרת. אדרבה תמיד לשבחה ולפארה ולהראות לה את היפי של היהדות, אז היא בעצמה תרצה להתהפך לטובה, אבל הכל לא בכפייה וכו', ובגיד קשה וכו', כי זה רק יהפך את הכל להיות רק אנטי. ולכן עשה זאת, רק לקרבה ולפנק אותה, ואז תראה שלא יקח הרבה זמן עד שתתהפך לטובה.

וזכר כלל אשר האשה היא חלק מהאיש, ואם הבעל מתקן מעשיו ממילא האשה מתהפכת אליו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישמע את תפילתי שאני מתפלל עליכם שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתריג.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויקרא כ"ד אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... נרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון במקנה זה הזריזות, להיות זריז ביותר לא לשהות שם הרבה זמן מפני הצניעות.

ומספרים על מוהרנ"ת ז"ל שהיה כל כך זריז במקנה, עד שאף אחד לא היה יכול להתחרות עמו, עד שאחד התפשט, אז הוא כבר התפשט וירד וטבל ועלה והתלבש וכבר יצא, וזה בא מרגילות.

וכן בשעה שהתאכסן בביתי הרב הקדוש מריבניץ זי"ע, שהיה צדיק ובעל מופת גדול, ודרכו היה להרבות במקנאות, והיה טובל אצלי במקנה בזריזות כזו שאין לתאר, ממש נכנס ולא לקח רק כמה דקות וכבר יצא לחוץ, וזה ראיתי כמה פעמים ביום, כי התאכסן אצלי שבוע ימים, והזריזות שהיה לו בטבילתו במקנה לא יכולים להסביר כלל רק מי שראה את זה עמד והתפעל.

הדבר השני לא לדבר אחד עם השני במקנה, ובפרטיות בעת הטבילה צריכים להזהר על זה מאד.

ורגיל היה הרב הקדוש מקלויזנבורג זי"ע לומר, בני אדם נכנסים למקנה להטהר ויוצאים טמאים, כי כל הלשון הרע והרכילות מדברים במקנה. ולכן צריכים להזהר מאד לא לדבר בכלל במקנה.

הדבר השלישי, אדם צריך לדעת בעת שטובל גופו כאן למטה במקוה, באותו רגע נשמתו נטבלת למעלה במקוה העליון, ומכל שכן כשאדם מכון בעת הטבילה שהנה הוא נכנס בתוך המים, הוא כדגמת שנכנס באור האין סוף ברוך הוא, ומכל שכן מי שיכול אז לכוון את היחודים של המקוה וכו'. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות המתקת דין סימן נ"ד) על ידי ישיבה במקוה תחת המים עד שלא יוכל להחזיק בעצמו הרוח והנשימה, נמתק הדין. כי אז כשאדם נמצא תחת המים אז הוא בטל לגמרי אליו יתברך, וזהו עקר המתקת הדין.

וידוע שרבנו ז"ל אמר, התקון הראשון לתקון הברית לילה ולטבל במקוה, ואמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קכ"ג) שמקוה אינה מזקת כלל, ואדרבה מקוה זה רפואה להאדם, והרופא שאומר שמקוה מזקת אינו רופא כלל, כי יש נקבי הזעה, ועל ידי טבילה במים נפתחים נקבי הזעה, וזה טוב מאד לבריאות הגוף.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתריד.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקרא כ"ה אדר ה'תשע"ב

הריני ממליץ על הרה"ג איש חי רב פעלים לתורה מוהל ממחה, רבי ... שליט"א שהוא עשה בקהלתי כבר למעלה משלש מאות בריתות בממחיות הכי גדולה, יעזר הקדוש ברוך הוא שיברכה שמחות בישראל, ונזכה להגאל גאלת עולם.

הכותב וחותם למען המצוה

אֶתְרֵטוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וּיְקַרְא כ"ה אֲדָר ה'תַּשְׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתְּהִיָּה זֶהִיר בְּדַבְּרֵי אַחַד וְהוּא לְבוֹא לְבֵית
הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מְנַחֵה עֲרֵבִית כִּי אַתָּה לֹא יִכּוֹל
לְתַאֲרֵךְ אֶת גְּדֵל הַתּוֹעֵלֶת שִׁיְהִיָּה לָךְ מְזֵה אֶפְלוֹ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה שְׁבוּר וְרִצּוֹן
וְנִמְצָא בְּמִצָּב קֶשֶׁה בֵּין בְּגִשְׁמִי בֵּין בְּרוּחָנִי וְהַכֵּל חֲשׂוֹךְ לָךְ וְכו', עִם כָּל זֹאת
דַּע לָךְ עֵצָם שֶׁתְּבִיא אֶת הַגּוֹף שֶׁלָּךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּיוֹם שְׁחֲרִית
מְנַחֵה עֲרֵבִית הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל
(יְלִקוּט בְּלֶק רַמְזוֹ תַשְׁע"א) מֵה נִחְלִים הֵלְלוּ בְּנֵי אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָן שֶׁהֵם טְמֵאִין
וְטוֹבְלִין וְעוֹלִין טְהוֹרִין כֹּךְ בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מְדַרְשׁוֹת בְּנֵי אָדָם נִכְנְסִים לְתוֹכָן
כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עֲוֹנוֹת וַיּוֹצֵאִין מְלֵאִין מְצוּוֹת, כִּי עֵצָם שְׁאַתָּה נִכְנֵס שֶׁלֹּשׁ
פְּעָמִים בְּיוֹם לְתוֹךְ הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת וְעוֹנֵה אָמֵן, אָמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּה קְדוֹשָׁה
וּבְרָכוֹ מוֹחֲלִין לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ.

וְלָכֵן אִף שְׁאַתָּה שְׁבוּר וּמְנַח בְּדַכְּאוֹן וְכו', דַּע לָךְ שֶׁזֶה הַסֵּמֶךְ ךּ מ"ם
שֶׁשׁוֹכֵר אוֹתְךָ עַד כְּדֵי יֵאוּשׁ וּמִסִּית אוֹתְךָ שְׁלֹא תְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת
וְכו', וְאֲדַרְבֵּה מִסִּית אוֹתְךָ תִּתְפַּלֵּל בְּבֵית וְכו', וּבְכָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ב') צָרִיךְ אָדָם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִקּוֹם שֶׁהוּא מִיָּחַד לְתַפְּלָה וְלָכֵן
אֵל תְּהִיָּה בְּטֵלָן קַח אֶת גּוֹפְךָ בְּכָל יוֹם וְתְבִיא אוֹ אֶל הַבַּיִת הַכְּנֶסֶת שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
בְּיוֹם וְתִתְגַּבֵּר עַל כְּבִדּוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁנוֹפֵל עֲלֶיךָ בְּכָל פֶּעַם וְכֹךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ג') כָּל מִי שְׁאִינוֹ נִכְנֵס בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּעוֹלָם הַזֶּה
אִינוֹ נִכְנֵס לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְעֵתִיד לְבוֹא, וְלָכֵן אֵל תְּהַסֵּס לְרַגַע תַּעֲשֶׂה לְעֵצְמֶךָ
טָבַע שְׁנֵי לְבָא בְּכָל יוֹם שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְתִרְאֶה בְּרָכָה בְּכָל מַעֲשֵׂי
יְדֶךָ, כִּי מִי שֶׁנִּזְהָר בְּזֶה מְשַׁרְה עֲלָיו שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסִיקְתָא
דְּרַב כְּהָנָא) כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְצָרִין בְּבֵיתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְבֵיתֵי מְדַרְשׁוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא עוֹצֵר שְׁכִינַתוֹ עִמָּהֶם.

אִף שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ כְּמַעֲט כָּל יוֹם עַל לְמוֹד דָּךְ גְּמָרָא אֶפְלוֹ בְּגִרְסָא

על כל זאת לא אֶעֱזב אותך גם עֲכָשׁוּ הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה תְּמוּרָה ל"ג דַּע לָךְ שֶׁמָּחַר מְסִימִין אֶת מִסְכַּת תְּמוּרָה וּמִתְחִילִין כְּבֹר מִסְכַּת כְּרִיתוֹת וְאֵף שְׂאֵלוֹ הֵם מִסְכַּתוֹת קְשׁוֹת לְהַבִּין אֶפְלוֹ פְּשׁוּטָן שֶׁל דְּבָרִים מְכַל שְׂכָן אֶת כָּל הַסְּגִיָּא וְכוּ' עִם כָּל זֹאת כְּבֹר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט) לְעוֹלָם לִיגָרַס אֲיִנִּישׁ אֵף עַל גַּב דְּלָא יָדַע מָאִי קָאָמַר וְאֵף דְּמִשְׁכַּח, כִּי מַעֲלַת לְמוּד דְּךָ אֶפְלוֹ בְּגָרְסָא יִמְשִׁיף עָלֶיךָ הַד' מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְבוֹת גְּמִר'א' גְּבִרְיָאֵל מ'יכָאֵל ר'פֶּאֵל א'וֹרִיָאֵל וְהַיּוֹם צְרִיכִים שְׁמִירָה יוֹתֵר מְאִי פַעַם כִּי כָל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִכְנָה וְיֵשׁ רוֹצְחִים וּמְחַבְּלִים וּפְגוּעִים וְכוּ' וּבְזֶה שְׁגוּרַס דְּךָ גְּמִרָא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ הַד' מְלֶאכִי הַשְּׁמִירָה.

וּתְהִלָּה לְאֵל בְּקַהֲלָתְנוּ יֵשׁ לָנוּ בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם שֶׁשׁ מְגִידֵי שַׁעוֹר שְׁלוֹמֵדִים כְּרַבִּים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי בְּזַמְנִים אַחֲרֵים אֲתָהּ יְכוֹל לְהַצְטַרֵּף אֶל אֵיזָה שַׁעוֹר שְׁנַח לָךְ הַעֲקָר אֵל תַּחֲסֹר כָּל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי.

נָא וְנָא תַעֲזוֹר לִי לְחַלֵּק הַשְּׁנָה קְמַחָא דְּפִסְחָא וְתַשְׁתַּדֵּל לְתַרַם מְאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח (עֶשֶׂר פַּעְמִים ח"י) וְאֲתָהּ יְכוֹל לְתַת אֶת זֶה מִכְּסָפֵי מַעֲשֵׂר אוֹ מִכְּסָפֵי צְדָקָה אוֹ אֲתָהּ יְכוֹל לְקַבֵּץ אֶת זֶה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ר"א) מ'צ'ת' רֵאשֵׁי תְבוֹת צְדָקָה תִּצְיֵל מ'מֹת יוֹרִים טִילִים וְכוּ' יֵשׁ תְּאוֹנוֹת דְּרָכִים וְכוּ' עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן לְהַצִּיל עֲצָמוֹ מְמוֹת עַל יְדֵי הַשְּׁתַתְּפוֹת לְקַמְחָא דְּפִסְחָא שְׁיִהִיָּה לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ סַל מְאֹד מְכַבֵּד וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם) פִּיזוֹר נִתַּן לְאֲבִיוֹנִים רֵאשֵׁי תְבוֹת נִפְלִי' כִּי עַל יְדֵי צְדָקָה שֶׁל קְמַחָא דְּפִסְחָא נְצוּלִים מִמַּחֲלַת הַנְּפִילָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי בֵּין בְּרוּחֵנִי וְלִכְּן רָאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַשְׁתַּתֵּף בְּזֶה וְאֲתָהּ יְכוֹל לְתַת בְּמִשְׁרַד וּתְקַבֵּל קַבְּלָה שְׁזָה עַל קְמַחָא דְּפִסְחָא וּמְמִילָא מוֹסְרִים לִי אֶת הַרְשִׁמָּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדֵּינִים וְיִמְשֹׁךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יָדְךָ.

הַמְּאָחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְרֵטִז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא כ"ה אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל שְׁבוּעַ יֵשׁ שְׂמֵחוֹת בְּקַהְלָתֵנוּ הַקְדוּשָׁה יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂכַל מִי שְׁצָרִיךְ יְשׁוּעָה וּבְרָכָה שְׂיָבֹוא לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל וַיִּפְקְדוּ
בְּכֹל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) מ'צ'ת' רֵאשִׁי תְבוֹת צ'דְקָה
תְּצִיל מ'מּוֹת וְלִכֵּן זֶה דְּבַר גְּדוֹל לְתַת לְקַמְחָא דְּפִסְחָא וּבְפִרְט עֲכָשׁוּ שִׁישׁ
כָּל כֶּךָ הֲרַבָּה גְזֵרוֹת וְכו', וּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת וְכו', צְרִיכִים הֲרַבָּה רַחֲמִים וְהִיּוֹת
שְׂאֲנֵי רוּצָה שֶׁהַשֵּׁנָה יִהְיֶה לְכֹל אֶחָד וְאַחַת מְקַהְלָתֵנוּ סֵל מְאֹד מְכַבֵּד מִכָּל טוֹב
עַל חַג הַפִּסְחָא וְלִכֵּן בְּקִשְׁתִּי מִכָּל אֶחָד וְאַחַת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁישְׁתַּתְּפוּ כָּל
מִשְׁפָּחָה בְּסִכּוּם שֶׁל מְאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח (עֶשֶׂר פְּעֻמִּים ח"י) עֲבוּר קַמְחָא דְּפִסְחָא
וְזֶה זְכוּת גְּדוֹל שְׂכַל מִשְׁפָּחָה תִּתְרַם סִכּוּם כְּזֶה וְכֶךָ יִהְיֶה לְכֹל מִשְׁפָּחָה הַשֵּׁנָה
סֵל מְאֹד מְכַבֵּד.

נָא וְנָא רְאִי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי
מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ה') שִׁישׁ סוֹבְלֵי חֲלָאִים אֲשֶׁר עָקַר הַסִּבָּל שְׁלָהֶם זֶה מִחַמַּת
חֲסָרוֹן אֲמוּנָה וּלְצַעֲרֵי הָרַב רַק אֶתְמוֹל הִבִּיאוּ בְּחֻדְרֵי הֵן גְּבָרִים וְהֵן נָשִׁים וְהֵן
יְלָדִים חוֹלִים מְסֻכָּנִים, פָּחַד אָפְלוּ לְרֵאוֹת אֶת זֶה וּמִכָּל שְׂכֵן לְשִׁמְעַע בְּכִיּוֹתֵיהֶם
וְכו' וּמִמָּשׁ נִחַלְשְׁתִּי אֶתְמוֹל מְאֹד מְאֹד רַק מִלְּרֵאוֹת וְלִשְׁמַע צְרוּת יִשְׂרָאֵל וְכו',
וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמַצִּי בַתְּפִלָּה וְתַרְגִּילֵי עֲצֻמָּךְ לוֹמַר בְּכֹל יוֹם תְּהִלִּים שְׁזֶה לּוֹקַח
סֵךְ הַכֹּל חֲצִי שְׁעָה וְזֶה יָבִיא לָךְ הֲרַבָּה יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים בְּבֵית.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שְׁתַּצִּיתִי אוֹתִי כְּדֵי שִׁיְהִיָּה בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתריז.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקרא כ"ו אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתשתדל שמחר בערב בשעה תשע וחצי שתהיה בבית, כדי שאשתך תוכל להגיע להשעור שאתן לנשים בבית הכנסת הגדול, וזה מאד מאד מכרח, כי השעור הזה לכבוד חג הפסח.

העקר ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואתה צריך לדעת שעל כל אחד עובר כל יום כל מיני חלישות הדעת וכו', צרות ויסורים ומיררות וכו', עם כל זאת גדלת בר ישראל שיכול להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, והעצה על זה לחזק את אחרים, כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) עצה לבוא לגדלות המחזין לחזק את אחרים, כי כך אחד ואחד יש לו דבורים לחזק את אחרים, ובזה שמחזק את אחרים הדבורים קופצים אליו חזרה והוא מתחזק.

אני מאד מאד מבקש אותך היום סימו בסדרת דף היומי מסכת תמורה ומחר מתחילים מסכת כריתות, ואף שזה מסכת קשה מאד, עם כל זאת זה מסכת מאד נחוצה, כי מי שנכשל חס וחלילה באסור כרתות, על ידי שלומד את המסכת הזאת, הקדוש ברוך הוא מוחל לו, ולכן תתחיל לגרס ממחר כל יום את הדף היומי של מסכת כריתות, ותהלה לאל יש לנו במשך היום שש שעורים ממגידי שעורים שמלמדים את הדף היומי, ולכן תראה להצטרף אל אחד מהשעורים, ובפרט בערב יש השעור של הרב ... גרו יאיר, שהוא מסביר מאד מאד יפה את הדף גמרא, וחבל שתפספס את זה, כי סוף כל סוף מה ישאר מאתנו רק את הדף גמרא שאנחנו לומדים בכל יום, עם כל זאת אם אתה לא יכול להצטרף לאחד מהשעורים, תראה על כל פנים לגרס את הדף היומי, שהגרסא בעצמה זה דבר גדול מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט) לעולם לגרס איניש אף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואף על פי שמשכח וכו', ואל תקח את זה בקלות, כי סוף כל סוף אנחנו צריכים שמירה, כי שומעים כל כך הרבה אסונות לא עלינו מה שקורה בעולם, פגועים

וּרְצִיחוֹת מִמַּחְבְּלִים רְשָׁעִים יִמַּח שָׁמַם וְכוּ', מִתְּאוּנוֹת דְּרָכִים וְכוּ', וְשֹׁאֵר פְּרַעֲנוֹת שֵׁשׁ בְּעוֹלָם וְכוּ', וְעַל יְדֵי שֶׁרַק גּוֹרְסִים אֶת הַדָּף גְּמָרָא, מְסוֹבְבִים אֶת עֲצָמָם עִם הַד' מְלֹאכֵי הַשְּׂמִירָה, שֶׁהֵם רֵאשֵׁי תְּבוֹת גִּמְרָא' גְּבִרְיָאֵל מִיכָאֵל רַפָּאֵל אֲוִרְיָאֵל, וְאֵל תִּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, תְּצִיַּת אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט.

הָעֵקֶר תְּהִיָּה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה מְאֹד קָשָׁה לָךְ מְרַב הָעֲנִיּוֹת וְהַדְּחָקוֹת שֶׁמְסוֹבְבִים אוֹתְךָ, עִם כָּל זֹאת עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְאָגוֹת לֹא תִשָּׁגִי שׁוֹם דְּבָר, רַק תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְכוּ', אִזּוּ מָה אֵתָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת עֲצוּב? הֵאָם זֶה יַעֲזוֹר לָךְ? וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׂמִינִי) אִינְ הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵר, וְלִכֵּן חֲטַף שִׁמְחָה הַיּוֹם וְתִשְׂמַח יְהוּדִים אַחֲרֵים שֶׁזֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּרְשָׁם בְּחֲנוּת בְּרִסְלָב סְנַטֵּר אוֹדוֹת שְׁלֹשׁ מִצּוֹת שְׂמִירוֹת עֲבוֹדַת יָד עִם כָּל הַחֲמֻרוֹת בְּפִקּוּחַ שֶׁל בֵּית הַהוֹרָאָה, וּכְדָאֵי לָךְ לְכָל הַפְּחוֹת לְלֵיל הַסֵּדֵר לְקַחַת אֶת הַשְּׁלֹשׁ מִצּוֹת הָאֵלוֹ, פֶּשׁוּט אֲנִי רוֹצֵה לְזַכּוֹת אוֹתְךָ, וְלִכֵּן רְאֵה לְהוֹדִירָז עוֹד הַיּוֹם, כִּי עוֹד יוֹם כְּבָר אוֹפִים אֶת הַמִּצּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה בְיוֹם חֲמִישֵׁי בְשַׁעָה שְׁתִּים לְהוֹפִיעַ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל, כִּי תְהִיָּה דְרָשָׁה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְדַבְּרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, עֲבוּר חֲדָשׁ נִסָּן וְחַג הַפֶּסַח, אֲקוּהָ לְרֵאוֹתְךָ שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתריח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וִיקְרָא כִּי' אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁמְחָר בְּעֶרֶב בְּשַׁעָה תִשַׁע וְחֲצִי תְּבוֹאֵי לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל לְדְרָשָׁה מְאֹד נְחוּצָה לְקִרְאָת חֲדָשׁ נִסָּן וְלְקִרְאָת חַג הַפֶּסַח, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה דְבָרִים חֲשׂוּבִים לְדַבֵּר מֵהֶם כְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת.

נא ונא תראי להחזיק מעמד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותזכרי שהחיים לא קלים לאף אחת וכו' וכו', כי על כל אחת ואחת עובר משברים וגלים וכו', ורבנו ז"ל מלמד אותנו איך להתחזק ואיך להחזיק מעמד בכל מה שעובר עלינו, ואיך לחזק גם את אחרות, ולכן תעשי כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה, ומי יתן שתבואי כל שבוע לליל שמחה, ולשמח יחד עם נשות אנשי שלומנו, כי למעלה בשמים מאד מאד חשוב כשעם ישראל שמחים ועליזים עם נקדת יהדותם.

זכרי היטב אשר עם עצבות ומרירות ודכאון לא תפעלי שום דבר, רק תסתבכי יותר ויותר וכו' וכו', וזכרי כי הבעיה זה אצלך לא במקום הזה וכו', כדגמת הגמל שיש לו גבנת, והוא תמיד חושב אם אני יוריד את הגבנת יהיה לי יותר טוב, הוא לא יודע שהוא בעצמו סוחב את הגבנת על הגב שלו, וכמו כן מי שמתלוננת שלא טוב לה פה וכו' או במקום אחר וכו', היא בעצמה חייבת, כי אם אשה ממרמרת ותמיד מסתפלת על חצי הכוס הריקה איפה שרק תגור יהיה לה מר מאד, אני מבטיח לך שאין עוד מקום יותר טוב ויותר שקט כמו יבנאל, שבקרוב מאד מאד תהיה פה עיר חרדית, לא יועיל לאף אחד שום דבר, תהלה לאל בשקט בונים אלף דירות, וכל מי שיהיה לו אמונת חכמים יהיה לה בית משלה, ולכן חזקי ואמצי מאד להיות שמחה ועליזה, ולא להיות ממרמרת ולהסתפל תמיד על חצי הכוס הריקה, תסתפלי על הטוב שיש לך, ותהלה לאל יש לך הרבה טוב, יעזר הקדוש ברוך הוא שיתרחב לך בגשמיות וברוחניות גם יחד.

הכפל הדבר שתדלי מאד לבוא מחר בערב בשעה תשע וחצי, כי אחר כך אני צריך כבר לנסע חזרה, ומי יתן שתפעלי בשמים שאוכל כבר להשאיר פה לגור לצמיתות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אֶתְרִיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּקְרָא כִּי' אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יָאִיר

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הָעֶזְרָה שֶׁעֲזַרְתָּ לָנוּ עַל מִשְׁתַּה פּוֹרִים, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּהִיָּה לָךְ שָׁנָה שְׂמֵחָה, בְּזֶה שֶׁשְׂמַחַתְּ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בְּפוֹרִים, וְכֹלֶם הַתְּפַלְלוּ עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכָּךְ.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ עַל קִמְחָא דְּפִסְחָא, שְׁזָה
דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) מ'צ'ת'
רֵאשִׁי תְּבוּת צְדָקָה תְּצִיל מ'מוֹת, הַיּוֹם שׁוֹמְעִים כָּל כֶּף הַרְּבֵה אֶסוֹנוֹת רַחֲמָנָא
לִי צִלָּן מָה שְׁקוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ', תְּאוּנוֹת דְּרָכִים קִטְלָנִיּוֹת וְכוּ', מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
רַחֲמָנָא לִי צִלָּן וְכוּ', פְּגוּעִים עַל יְדֵי מַחְבָּלִים רוֹצְחִים וְכוּ', אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל בְּזֶה
שְׁנוֹתָנִים לְאַכְיוּנִים שִׁיחִיָּה לָהֶם מִצוֹת עַל חֵג הַפִּסַּח, וְכֵן לְדָאג שִׁיחִיָּה לָהֶם
עַל כָּל צְרָכֵי הַחֵג, בְּזֶה נְצוּלִים הוּא וְאַשְׁתּוּ וַיִּלְדִּיו מִכָּל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת
וּמִיתוֹת אַכְזָרִיּוֹת, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִם תּוּכַל לַעֲזֹר
לָנוּ גַם הַשָּׁנָה, כִּי תִהְיֶה לָאֵל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ גְדֻלָּה, אֲנַחְנוּ כְּבָר קְרוּב לְאַרְבַּע
מֵאוֹת מְשֻׁפְחוֹת, וּבִזְכוּת שְׂאֵתָה תַעֲזֹר עַל קִמְחָא דְּפִסְחָא, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל דְּרָכָךְ, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיָּה, וְכֹל מָה
שֶׁתַּעֲשֶׂה תַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְרַכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר וַיִּקְרָא כִּי' אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יָאִיר

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁעָבַר עָלֵינוּ שָׁנָה מִבְּרָכַת בְּזְכוּת שֶׁעֲזַרְתָּ לָנוּ שָׁנָה
שֶׁעָבְרָה בְּקִמְחָא דְּפִסְחָא, וְלָכֵן בְּאַתִּי לְבִקֵּשׁ אוֹתָךְ גַּם הַשָּׁנָה שֶׁתַּעֲזֹר לָנוּ
בְּקִמְחָא דְּפִסְחָא, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) מ'צ'ת' רֵאשִׁי

תבות צדקה תציל ממות, היום שומעים כל כך הרבה אסונות רחמנא ליצלן מה שקורה בעולם וכו', תאונות דרכים קטלניות וכו', מיתות משנות רחמנא ליצלן וכו', פגועים על ידי מחבלים רוצחים וכו', אומר רבנו ז"ל בזה שנותנים לאביונים שיהיה להם מצות על חג הפסח, וכן לדאג שיהיה להם על כל צרכי החג, בזה נצולים הוא ואשתו וילדיו מכל מיני מיתות משנות ומיתות אכזריות, ולכן אני מאד מאד מבקש מבקש אותך אם תוכל לעזור לנו גם השנה, כי תהלה לאל הקהלה שלנו גדלה, אנחנו כבר קרוב לארבע מאות משפחות, ובזכות שאתה תעזור על קמחא דפסחא, יעזר הקדוש ברוך הוא שתצליח בכל דרכך, ותרוה רב נחת דקדושה מכל יוצאי חלציה, וכל מה שתעשה תצליח.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרכא.

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויקרא כ"ז אדר ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

מאד מאד אני מבקש אותך שמחר בערב בשעה תשע וחצי תבואי לבית הכנסת הגדול לדרשה מאד נחוצה לקראת חודש ניסן ולקראת חג הפסח, כי יש הרבה דברים חשובים לדבר מהם כדת מה לעשות.

נא ונא תראי להחזיק מעמד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ותזכרי שהחיים לא קלים לאף אחת וכו' וכו', כי על כל אחת ואחת עובר משברים וגלים וכו', ורבנו ז"ל מלמד אותנו איך להתחזק ואיך להחזיק מעמד בכל מה שעובר עלינו, ואיך לחזק גם את אחרות, ולכן תעשי כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה, ומי יתן שתבואי כל שבוע לליל שמחה,

וְלִשְׁמַח יַחַד עִם נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמַיִם מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב
כְּשֶׁעַם יִשְׂרָאֵל שְׂמָחִים וְעֵלְיָזִים עִם נִקְדַּת יְהוּדוֹתָם.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב אֲשֶׁר עִם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן לֹא תִפְעָלֵי שׁוּם דְּבָר, רַק
תִּסְתַּבְּכֵי יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וְזְכָרֵי כִּי הִבְעִיָּה זֶה אֲצִלְךָ לֹא בְּמִקּוֹם הַזֶּה
וְכוּ', כְּדִגְמַת הַגְּמֵל שֵׁישׁ לוֹ גִּבְנַת, וְהוּא תְּמִיד חוֹשֵׁב אִם אֲנִי יוֹרִיד אֶת הַגְּבֻנָּת
יְהִיָּה לִי יוֹתֵר טוֹב, הוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ סוֹחֵב אֶת הַגְּבֻנָּת עַל הַגֵּב
שְׁלוֹ, וְכִמוֹ כֵּן מִי שְׂמַתְלוֹנְנֵת שְׁלֹא טוֹב לָהּ פֶּה וְכוּ', אוֹ בְּמִקּוֹם אַחֵר וְכוּ', הִיא
בְּעֲצָמָה חִיבָת, כִּי אִם אֲשֶׁה מְמַרְמֶרֶת וְתְּמִיד מְסַתְּפֶלֶת עַל חֲצֵי הַכּוֹס הַרִיקָה
אֵיפֹה שֶׁרַק תִּגּוֹר יְהִיָּה לָהּ מֵר מְאֹד, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ שְׂאִין עוֹד מִקּוֹם יוֹתֵר טוֹב
וְיוֹתֵר שְׂקֵט כְּמוֹ יִבְנָאֵל, שְׁבֻקְרוֹב מְאֹד מְאֹד תִּהְיֶה פֶּה עִיר חֲרָדִית, לֹא יוֹעִיל
לְאַף אַחַד שׁוּם דְּבָר, תִּהְלֶה לְאֵל בְּשֻׁקֵט בּוֹנִים אֶלְף דִּירוֹת, וְכֹל מִי שֶׁיְהִיָּה לוֹ
אֲמוּנַת חֲכָמִים יְהִיָּה לָהּ בֵּית מְשָׁלָה, וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד לִהְיוֹת שְׂמַחָה
וְעֵלְיָזָה, וְלֹא לִהְיוֹת מְמַרְמֶרֶת וְלִהְסַתְּכַל עַל חֲצֵי הַכּוֹס הַרִיקָה, תִּסְתַּפְּלֵי עַל
הַטוֹב שֵׁישׁ לָךְ, וְתִהְלֶה לְאֵל יֵשׁ לָךְ הַרְבֵּה טוֹב, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר תִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְבוֹא מִחֵר בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תּשׁע וְחֲצִי, כִּי אַחֵר
כָּךְ אֲנִי צְרִיף כְּבָר לְנִסְעַת חֲזָרָה, וּמִי יִתֵּן שֶׁתִּפְעָלֵי בְּשָׂמַיִם שְׂאוּכַל כְּבָר לְהַשְׂאֵר
פֶּה לְגוֹר לְצִמִּיתוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתֵרַכֵּב.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִיעֵי לְסִדְר וַיִּקְרָא כ"ז אָדָר ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה

הַיּוֹם בְּעָרֵב בְּשַׁעַת תּשׁע וְחֲצִי אֶתֵּן שְׁעוֹר מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְקִרְאָת שְׁבֹת
רֵאשׁ חֹדֶשׁ יוֹם הַלְּדוֹת רַבְּנוּ ז"ל וְכֵן עֲנִינִים נְחוּצִים בְּעֲנִינֵי פֶסַח וְזֶה מְאֹד

נחוץ שתבואי, כי יש לי כמה וכמה ענינים חשובים לדבר עם כלכם הנוגע לקהלתנו הקדושה.

נא ונא ראי להתחזק רק על נקדת השמחה כי כשיש שמחה יש הכל, וכשאין שמחה אין כלום, תהלה לאל יש לך במה לשמח שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו שהשמחות רק מתרבות בין אנשי שלומנו כן ירבה וכה שאת תשמחי בשמחת זולתך הקדוש ברוך הוא יעזר שגם נשים אחרות ישמחו בשמחתך.

תשתדלי מאד לומר בכל יום "יום תהלים" שזה מסגל לכל טוב אמתי ונצחי ובפרט עכשו שבני ישמעאל מתכננים משהו גדול (לא תקום צרה פעמים) עלינו להתאחד יותר באחדות ונזכה לראות כמו עיננו בגלוי שכינה ובבנין בית המקדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרכג.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקרא כ"ז אדר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל הרב היקר לי מאד איש חי רב פעלים ר' ... נרו יאיר
ויזרח

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהיתה לי בכתנת בנה, ואף שהודיעו לי את הכתנה ברגע האחרון, עם כל זאת אני מאד מאד שמח שהייתי בכתנה, והרגשתי בשמחה משפחתית, יעזר הקדוש ברוך הוא שתעלה מעלה מעלה, ועוד תהיה הרב הראשי של העיר בת ים, לקדש שם שמים ברבים, ויתפרסם שם רבנו ז"ל בכל העיר.

היות שאנחנו כבר מונים למעלה משלש מאות וחמשים משפחות, והשנה אני רוצה לתת לכלם קמחא דפסחא ביד רחבה, ולכן אם יש באפשרותך לעזור בכל מה שאתה רק יכול, זה יהיה לי ישועה גדולה מאד, וזכר תזכר שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"א) מ'צ'ת' ראשי תבות

צְדָקָה תִּצְלֵל מִמֶּנּוּת, וְכֵן נִפְּלֵ' רֵאשֵׁי תְבוֹת פְּזֹר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים, כִּי עַל יְדֵי שְׁנוּתָנִים צְדָקָה עַל מִצּוֹת לְעֲנִיִּים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִית אֶת הָאָדָם הַזֶּה מִכָּל מִינֵי אֲסוּנוֹת לֹא עָלִינוּ, וְכֵן נְצוּלִים מִנְפִּילָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתוּלִיךְ אֶת הַקְהֵלָה בְּעֵז וּבְגָאוֹן, וּתְגַלֶּה לָהֶם אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵת עֲנִין תְּפִלָּה וְהַתְבוּדוּת, אֲשֶׁר אֵין עֲרֵךְ אֵלָיו.

שׁוֹב פֶּעַם אָנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּכִרְפַת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית, וְשִׁיחֵיהָ לְךָ וּלְאֲשֶׁתְךָ הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם וּמִיּוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכד.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ז אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיחֵיו נְצַח

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְהִיּוֹת בְּחֻתְנָתְכֶם, וְאֵנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּכִרְפַת מְזֹל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתוּכּוּ לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל עַל טְהוֹרַת הַקֶּדֶשׁ, וְתִשְׁרֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְאַחֻוּהַ שְׁלוֹם וְרַעוּת, וַיֵּצֵא מִכֶּם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרכה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ז אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הָאֲבָרֵךְ הַיִּקְרָ לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ שְׂאֲנִי לֹא רוֹאֶה אוֹתְךָ, מָה אַתָּה מִתְחַבֵּא מִמֶּנִּי? הֲרֵי אָנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ מְאֹד.

כָּל שָׁנָה אַתָּה עוֹזֵר לִי מְאֹד מְאֹד בְּקִמְחָא דְּפִסְחָא, וְהַשָּׁנָה אָנִי רוֹצֶה

לחלק שפע לכלל אנשי שלומנו בקהלתנו הקדושה, סל מאד מכבד, והיות שבכל מצוה אתה ראש וראשון, ולכן אני פונה אליך תעשה עמי חסד ותעזר לי לגיס מה שאתה רק יכול, וזה יהיה עזרה מאד מאד גדולה, ודע לך שכל חסד שעושים פה בזה העולם זה לטובת הנשמה למעלה בשמים, ותכוון שיהיה לעלוי נשמת האמא ע"ה, וכן לאחייך ע"ה, וזה זכות מאד מאד גדולה, כי למעלה בשמים כל דבר קטן שעושים צדקה וחסד עם הזולת, הנשמות מתענגות מזה, וזה אי אפשר להסביר בשכל אנושי, ולכן אני רוצה מאד מאד לזכות אותך, שיהיה לך חלק הראשון במצוה הזאת, כל תרומה או כל מוצר שתוכל להשתתף לקמחא דפסחא זה יהיה לי שמחה מאד מאד גדולה.

רק חזק ואמץ מאד ותצא מעצמך, הגיע הזמן שתתחיל לחשב רק מהקדוש ברוך הוא, ולא מבני אדם, אז תהיה הכי מאשר, כי אתה צריך לדעת כי מבני אדם לא תקבל שום תשומת לב וכו', זה טבע של בני אדם, מה שעושים בשבילם וכו', מחזירים רעה תחת טובה וכו', או פנים חמוצות כאלו אף פעם לא עזרת לי וכו' וכו', ולכן חזק ואמץ ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, והקדוש ברוך הוא יעזר לך שתרוה רב נחת דקדשה מכל יוצאי חלציה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרכו.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקרא כ"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתזכר מה שדברנו בחתונה, שהשנה אנחנו נמצאים בדחק מאד מאד גדול, ואני רוצה לתת לכל המשפחות מקהלתנו הקדושה, שמונה למעלה משלש מאות וחמשים משפחות, ולכן כל עזרה שתוכל לעזר עבור קמחא דפסחא, הזכות הזאת תגן עליך ועל אשתך וילדך, וזכר תזכר שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רא"א) מ'צ'ת' ראשי תבות צ'דקה ת'ציל מ'מות, וכן ג'פ'ל' פ'זר נ'תן ל'אביונים, כי על ידי שנותנים

צְדָקָה לְמִצּוֹת לְעִנְיִים, הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי אֲסוּנוֹת
 לֹא עָלִינוּ, וְכֵן נְצוּלִים מִנְפִילָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִתְרִים אֲנָשִׁים שֶׁיְהִיָּה לָהֶם חֵלֶק בְּמִצְוַת הַגְדּוּלָה
 הַזֹּאת, וּבִזְכוּת זֶה גַם לָךְ יְהִיָּה שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ, וְאַשְׁרֵיךְ
 שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּצִרְכֵי הָרַבִּים בְּאַמוּנָה, וּבִשְׂכַר זֶה הַקְדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר
 אוֹתָךְ, וְתִרְוָה רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתֵרְכֹז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא כ"ז אָדָר ה'תּשׁע"ב
 שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּרְאֶה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם
 וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִכּוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ כִּי הַחַיִּים לֹא קָלִים וְכוּ' וְכוּ' עַל כָּל
 אֶחָד עוֹבֵר מִשְׁבָּרִים וּגְלִים וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְלֹא נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר
 וְזֶה עָקֵר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְחַזֵּק מֵעַמֵּד מִכָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְכוּ'
 וְכוּ'.

הַיּוֹם הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד בְּסִדְרַת דָּף הַיּוֹמִי מִסֵּכַת כְּרִיתוֹת וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּצְטַרֵּף בְּלִמּוּד דָּף הַיּוֹמִי אוֹ שֶׁתִּצְטַרֵּף עִם אֶחָד מִשְׁעוּרִים
 שֵׁישׁ בְּקִהְלָתְנוּ כִּי תִהְיֶה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ שֵׁשׁ שְׁעוּרִים בְּשֵׁשׁ זְמַנִּים שׁוֹנִים
 שְׁלוּמֵדִים אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי וְאִם אֵתָה לֹא יִכּוֹל לְהִצְטַרֵּף וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שֶׁיִּכְנַס
 חֵג הַפֶּסַח יְהִיָּה הַחֵג וְגַם חַל הַמוֹעֵד אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךְ שֶׁהִסְתַּדֵּר הַשְׁעוּרִים
 עַל כָּל פְּנִים תִּקְבַּל עַל עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגֵרְסָא וְאֵל יִקַּל
 בְּעֵינֶיךָ דְּבָר זֶה כִּי רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן אִם אָדָם חָטָא בְּחָטָא שֶׁל כְּרַת הוּא נִכְרַת
 מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִהָעוֹלָם הַבָּא רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁלוּמֵדִים אֶת הַמִּסֵּכָה
 כְּרִיתוֹת מִתְּפָטְרִים מֵעַנְשׁ כְּרַת וְכוּ' מִי יִכּוֹל לְהִתְפָּאֵר שֶׁהוּא נָקִי מֵאֶחָד מֵאֲסוּר
 כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן? וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מָה שֶׁבִּיכְלָתוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 דָּף גְּמָרָא כְּרִיתוֹת בְּסִדְרַת הַדָּף הַיּוֹמִי וְחֲכַמֵּינוּ הַקְדּוֹשִׁים אָמְרוּ (מִנְחוֹת ק"י.) כָּל

העוסק בתורה כאלו הקריב עולה מנחה חטאת ואשם ולכן תעשה לה חשבון הנפש אסור כרת זה אסור חמור מאד מאד הוא נכרת ילדיו נכרתים מן העולם וכו' וכו' ופה יש לה תקון נפלא מאד ללמד בכל יום דף גמרא כסדרת דף היומי במסכת פרייתות ולכן אני מבקש אותך שעוד היום תתחיל ללמד את הדף היומי ואפלו בגרסא ואף אחד שלא יעשה ממך צחוק וכו' כאלו מה שזה כבר הלמוד שאתה גורס ולא מבין כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) ואמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואחר כך יהגה שנאמר בתורת הוי"ה והדר ובתורתו יהגה ואמר רבא לעולם ליגרים אינש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר וכו' עין שם, וזה גמרא מפרשת ואף אחד לא יכול לחלק על גמרא מפרשת כזו ולכן אני מאד מבקש אותך לטובתך הנצחית אף אחד מאתנו לא נקי מכריתות רחמנא לישזבן בשוגג או חלילה וחס במזיד וכו' ואמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ראש השנה פרק ד' הלכה ח') כיון שקבלתם עליכם על תורה מעלה אני עליכם כאלו לא חטאתם מימכם ולכן תתחיל היום ללמד דף גמרא ממסכת פרייתות.

אני מאד מבקש אותך שתקח את עצמך בידיך סוף כל סוף אנחנו נמצאים עכשו במצב מאד מאד לא נעים כי יש גזרות על עם ישראל והקדוש ברוך הוא יעזר שנזכה לבטל את זה וזה זוכים על ידי צדקה ולכן אני מבקש ממך שתקח מהמשרד קפת צדקה "קרן הצדיק" ותכניס בכל יום כמה פרוטות לצדקה ואל תאמר מה כבר יעזר הפרוטות, האלו תאמין לי שלא צרכים את הכסף שלך אלא כדי להצליח מגזרות רעות שנגזרו למעלה וכו' ובזה שאתה תכניס כל יום כמה פרוטות בקפת הצדקה לעלוי נשמת רבי מאיר בעל הנס זה יצטרף לחשבון גדול כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ט.) מה שריון זה כל קלפה וקלפה מצטרפת לשריון גדול אף צדקה כל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול ולכן אני מאד מבקש אותך שתעזר לי לפזר קפות של צדקה בין משפחתך בין ידידך ובין קרוביך וכו' וכו' כי זה המתקת הדינים השר של ישמעאל מתפרע מאד מאד והנה נכנס חדש ניסן וידוע מהבעל שם טוב הקדוש זי"ע שבניסן מחליפים את השרים ואנחנו צריכים הרבה זכיות ולכן תראה להכניס בכל יום כמה פרוטות צדקה והקדוש ברוך הוא ימתיק ממך ומבני ביתך את כל הדינים.

הַשָּׁנָה אֲנִי רוֹצֵה לְחַלֵּק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סֵל מְכַבֵּד בְּעֵינַי קִמְחָא דְּפִסְחָא שְׁיֵהִיָּה לְכֻלָּם שְׁפַע גְּדוֹל שְׁעֵדִין לֹא הָיָה לָהֶם עַל חַג הַפִּסְחָא בְּלֵי שׁוּם גְּזֻמָּא וְלִכְּנָן אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַצְּטֻרְפוֹת שֶׁל שְׁתַּנְדָּב מֵאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח וְזֶה יַעֲזֹר לְכַלְנוּ מִלְּבַד זֹאת עֲשֹׂר פְּעָמִים חֵי זֶה כְּנִגְדַּד עֲשֹׂר הַכַּחוֹת שְׁבַנְפֶּשׁ הָאָדָם שְׁצָרִיךְ לְשַׁעֲבֹד אֶת זֶה לְהַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִמְתַּק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינָיִם וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת חַג הַפִּסְחָא בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וּמִי יוֹדֵעַ אִם כָּבֵר לֹא יִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְנִזְכֶּה בְּיַחַד לְהַקְרִיב אֶת קָרְבָּן חַג הַפִּסְחָא בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלִכְּנָן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ מֵאֵד שְׁתִּרְאֶה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּמֵאָה וּשְׁמוֹנִים ש"ח וְאֲתָה יָכוֹל לְקַחַת אֶת זֶה מִכֶּסֶפִי מֵעֲשֹׂר אוֹ מִכֶּסֶפִי צְדָקָה כִּי אֵין עוֹד צְדָקָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִלְּעוֹזֵר לְעֵנָיִם וְאֲתָה בְּתוֹכָם וּכְבֵר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ל"ו סִימָן ג') הַרְבֵּה פְּעָמִים שְׁאָדָם מְכוֹן בְּלִבּוֹ לְעֲשׂוֹת צְדָקָה וַיִּצַר הָרַע שְׁבַתוֹכוֹ אוֹמֵר מָה לִּי לְעֲשׂוֹת מִצְוָה וּמְחַסֵּר אֶת נְכֹסֶיךָ עַד שְׁאֲתָה נוֹתֵן לְאַחֲרִים תֵּן לְבִנְךָ וְכו' וְלִכְּנָן אֵל תִּהְיֶה בְּטֻלָן בְּזֶה שְׁאֲתָה נוֹתֵן לְקִמְחָא דְּפִסְחָא אֲתָה הַמְּצִיל אֶת עֲצֻמְךָ וְאֲתָה מְצִיל אֶת נַפְשׁ בְּנֵי בֵּיתְךָ כִּי כִּךְ אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) מ'צִ'ת' רֵאשִׁי תְבוֹת צְדָקָה תְּצִיל מ'מוֹת הַקְדֹּשׁ בְּרוּךְ יִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינָיִם וְנִזְכֶּה כְּבֵר לְרֵאוֹת בִּישׁוּעָתָן וּגְאֻלָּתָן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֵה שְׁתְּבוֹא מְחַר בְּשַׁעָה שְׁתִּים לְדַרְשָׁה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת הַגְּדוֹל כִּי יֵשׁ לִי עֵנָיִם נְחוּצִים מֵאֵד לְדַבֵּר בְּעֵינַי הַפִּסְחָא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֲתֵרַכָּה.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר וַיְקֵרָא כ"ו אָדֵר ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֲתָה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁרַבְנוּ ז"ל הַזְּהִירָנוּ הָעֶקֶר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁאֵז כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁמֵאֲמִין בּוֹ מְכָרַח לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ בְּאוֹמֵן,

ואין שום תרוץ בעולם להתחמק מזה, ובפרוש צוה להכריז כרוז, מי שמאמין בו שיהיה אצלו בראש השנה, ואין שום התחמקות על זה, ואף שיש שבא להם דבר זה קשה מאד.

וידיע שמוהרנ"ת ז"ל מדגיש בפרוש שזה שיף גם אחר הסתלקותו, כי אמר את זה בראש השנה האחרון, וזה ממש כמו צוואה מפרשת ממנו ז"ל, והאריך בזה מוהרנ"ת ז"ל הרבה מאד ממעלת האדם שנוסע אל הצדיק האמת בראש השנה.

עם כל זאת אמר רבנו ז"ל שיהיה לו נחת רוח שנבוא בכל פעם אליו, הינו אצל ציונו, וילמדו ויתפללו שם, ולכן אנשי שלומנו אלו שהיו גרים סביב אומן היו נוסעים בכל ערב ראש חודש אל ציון רבנו ז"ל, וכבר לא מדברים אלו שהיו גרים באומן עלו בכל יום כמה וכמה פעמים אל ציון רבנו ז"ל, כי הוא חיינו.

אבל אלו שהיו גרים רחוק באו רק על ראש השנה שאז הזהיר מאד מאד שכלם צריכים להיות.

הנסיעות שעשו בשנים אחרונות ובפרט בראש חודש ניסן (יום הולדת רבנו ז"ל) זה עשו הסוכני נסיעות. וכן על שבת חנכה ועל חג השבועות, זה גם כן התעוררות רק מסוכני נסיעות. כי רק בחיים חיותו של רבנו ז"ל נסעו אליו בהשאלת זמנים המיוחדים ראש השנה, שבת חנכה, וחג השבועות, אבל אחר הסתלקותו לעילא ולעילא וכו', היו אנשי שלומנו מכל העולם נזהרים להיות רק בראש השנה אצל ציון רבנו ז"ל, כי על זה הזהיר יותר מהכל. אבל בשבת חנכה אף אחד לא נסע, אדרבה זהו מעקרי החנוכה להילדים שהאבא יהיה בבית בחנכה עם הילדים, כי חנכה זה ענין חנוכה לחנוכה את הילדים, ובפרטיות בדורות אלו אשר הוא דור תהפוכות וצריכים לשמר מאד על הילדים, אזי אין לנסע. וכן חג השבועות להשתדל להיות עם הילדים ולהקפיד שילכו לבית הכנסת להתפלל וישמעו קבלת התורה וכו'.

ולכן אין שום מקור על זה, הינו לנסע על ראש חודש ניסן.

עם כל זאת אשרי אדם שיכול להיות בכל פעם בצינונו של רבנו ז"ל באומנו, אשר אין ערך אליה כלל, והוא תקון נורא ונפלא מאד, וכל עם ישראל יצטרכו לבוא לשם בשביל תקון.

וכאן המקום לעורר כי הצינון זה נחלת הכלל, ולא שיך לצמצם את זה לאדם פרטי וכו', ורבנו ז"ל כבר דואג שבכל פעם מתחלפים שם המשמרות ודי לחכימא. וזה שנתפרסם עכשו בעולם שידי זרים אשר לא ברוח התורה רוצים לשלט שם וכו', זה לא יעלה להם בשום פנים ואפן, כי רבנו ז"ל הוא סוד "הארון נושא את נושאי", ולא שבני אדם ישאו את הארון.

לא צריכים לפחד שידי זרים ישלטו בצינונו הקדוש של רבנו ז"ל, כי ימח שם גם הקומוניסטים רצו להשתלט על הצינון ולא הצליחו. ולכן לא צריכים להכנס בלחץ כלל, והכל דמיון אחד גדול.

הקדוש ברוך הוא יערה רוח ממרום שכלל נשמות ישראל יבואו אל ציון רבנו ז"ל, ויקבלו את התקון הנפלא מרבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרכט.

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ויקרא כ"ה אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

הנה בזה שאתה כותב שאתה עצוב וממרמר ונמשך אל דכאונות וכו', דע לך שרבנו ז"ל צעק בקול עמק (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) גיוואלד זייט אייך נישט מיאש, אין שום יאוש בעולם כלל, אין דבר כזה להתיאש, אפלו שרק רואים חשך, אין להתיאש, כי תמיד יכולים לצאת, ואמר רבנו ז"ל, יש ענין שיתהפך הכל לטובה, וכל הירידות יתהפכו לעליות גדולות, ולכן אין דבר כזה להתיאש, וזה בעצמו הסמ"ך מ"ם שרוצה לשבר את האדם לגמרי,

שִׁיִּסְתּוֹכֵב שְׁבוּר וְרִצּוֹן וּמְלֵא דְכְּאוֹנוֹת וְעֲצוּבוֹת וְכוּ'. וְלִכְּן הִדְבֵּר הָרֵאשׁוֹן אִם יֵשׁ לָךְ אֲמוּנַת חֻכְמִים בְּרַבְּנוּ ז"ל עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכַּחוֹת, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה בָּא לָךְ מְאֹד קָשָׁה מְרִירוֹת שְׁמִסְבִּיִּים אוֹתָךְ וְכוּ', אֲבָל זֶה לֹא יָבִיא אוֹתָךְ אֶל שׁוּם דְּבָר.

וְלִכְּן הִדְבֵּר הָרֵאשׁוֹן שֶׁתְּמַסֵּר נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַק עַל שִׁמְחָה, זֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל הַתְּפִלוֹת שֶׁלָּךְ. אֲנָשִׁים מְחַפְּשִׁים מְדַרְגּוֹת וְהַשְׁגוֹת אֲבָל שׁוֹכְחִים שֶׁכָּל הַגְּדֻלָּה וְהַמְדַרְגָּה הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וְלִשְׂמֹחַ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים ק"ד) אֲנִכִּי אֲשַׂמַּח בְּהוֹי"ה יִתְמוּ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ, כְּשֶׁאֲדַם שְׂמֵחַ כְּבָר אֵין לוֹ חֲטָאִים, וְכִמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן קס"ט) כְּשֶׁאֲדַם שְׂמֵחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית, וְלִכְּן הִדְבֵּר הָרֵאשׁוֹן תְּהִיָּה רַק בְּשִׁמְחָה, וְתִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ רַק עַל שִׁמְחָה, וְכִשְׂיִהְיֶה לָךְ שִׁמְחָה יִהְיֶה לָךְ הַכָּל כְּבָר.

עַכְשָׁו נִדְבֵּר מֵהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ח') מִנְחָה יִשְׂרָאֵל זֶה שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. הֵינּוּ יְהוּדֵי יֵשׁ לוֹ אֶת הַמַּגְבָּלוֹת שְׁלוֹ, קָם בְּבִקְרָ צְרִיךְ לְרוּץ לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, הוּא בְּאֲמִצָּע עֲבוּדָה אַחַר הַצְּהָרִים הוּא צְרִיךְ לְהַפְסִיק וְלְרוּץ לְהִתְפַּלֵּל מִנְחָה, בְּעֶרֶב צְרִיךְ לְרוּץ לְפָנֵי הַכָּל לְהִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית, וּבִזְהָ הוּא יְהוּדִי, יוֹדֵעַ שֶׁבִקְרָ צְהָרִים וְעֶרֶב אֲנִי צְרִיךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, לֹא יְכוּלִים בְּלַעֲדָיו. אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ה) כְּשֶׁאֲדַם מִתְּפַלֵּל אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֲרִית מִנְחָה עֲרֵבִית מִמְּשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ אֶת הָאֵרֶת הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבָרְהָם יִצְחָק יַעֲקֹב, שֶׁהֵם תִּקְנּוּ אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וּבְמָקוֹם שִׁישׁ הָאֲבוֹת יֵשׁ הַשְּׂכִינָה.

וְהִנֵּה אוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן נ"ו) כְּשֶׁאֲדַם פָּגַם בְּבְרִית, עַל יְדֵי זֶה הוּא תְּמִיד מְמַרְמֵר וְהִתְפַּלּוֹת שְׁלוֹ מִזֵּן מְרִירִין, מֵר לוֹ הַחַיִּים, כִּי עַל יְדֵי פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, הוּא נִכְנָס בְּדַכָּאוֹן וּבַעֲצוּבוֹת וּבְמְרִירוֹת, וְלִכְּן קָשָׁה לוֹ הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, זֶה בָּא לוֹ מְאֹד קָשָׁה, עַד שֶׁרוּצָה לְהַפְטֵר מֵהֶם וְכוּ', אוֹ שֶׁמִּפְּסִיק לְהִתְפַּלֵּל לְגַמְרֵי, רַחֲמָנָא לִיצְלָן. אֲבָל מִי שֶׁזּוֹכֵה לְתַקוּן הַבְּרִית שְׁלֵא פוֹגַם בְּבְרִיתוֹ אֲזִי זּוֹכֵה לְמִזֵּן מְתִיקִין, מְרַגִּישׁ נְעִימוֹת בְּחַיָּיו, וְכָל כֶּף מְתוֹק לוֹ הַתְּפִלָּה, שֶׁמְרַגִּישׁ כָּל מִינֵי עֲרֵבוֹת וּדְבִקוֹת בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה. אָמַר רַבְּנוּ

ו"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ה) שְׁאֲדָם צָרִיף לַעֲשׂוֹת מְכַל הַתְּפִלָּה אַחַד, הֵינּוּ לְהַרְגִישׁ אֶת אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַתְּפִלָּה, כִּי מְרַב דְּבִקּוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּכַר תְּבוֹת הַתְּפִלָּה לֹא רוֹצִים לַעֲזֹב אוֹתוֹ וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וְלִכֵּן רָאָה, הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן כְּדֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיתָךְ, לֹא לְפָנֶיךָ יוֹתֵר, וְעַל יְדֵי זֶה בְּעֲצֻמוֹ תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי זֶה תְּלוּי בְּזֶה, כְּפִי שְׂאֵתָה בְּשִׂמְחָה כִּף זֹכָה לְשִׂמִּירַת הַבְּרִית, וְכִפִּי שְׂזוּכָה לְשִׂמִּירַת הַבְּרִית כִּף זֹכָה לְשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ כְּכַר יִהְיֶה לָךְ חֶשֶׁק לְהַתְּפַלֵּל, וְתִרְגִּישׁ כָּל הַנְּעִימוֹת לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת שְׁחָרִית מְנַחֵה עֲרִבִית.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה שְׂתַּצִּיט אוֹתִי וְאִזּוֹ תִּהְיֶה הֵכִי מְאֹשֶׁר, כִּי הַתְּפִלָּה הִיא הַדְּבִקּוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרל.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִיקְרָא כ"ו אָדָר ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַתְּלַמִּיד הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח תְּלַמִּיד
יְשִׁיבַת "בֵּית מְנַחֵם"

אַתֶּם הַכֶּתֶה הַגְּבוּהָה שֶׁל הַתְּלַמוּד תּוֹרָה שְׁלֵנוּ, אַתֶּם כְּכַר בִּישִׁיבָה אַתֶּם לֹא בַחֲוָרִים קִטְנִים, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אַתֶּם מִתְּבַגְּרִים, הַגִּיל הַזֶּה מְגִיל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה עַד גִּיל שִׁבְעֵה עֶשְׂרֵה זֶה הַגִּיל הֵכִי יִפֶּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, אֲבָל זֶה גַם הַגִּיל הֵכִי מְסַכֵּן שָׂרָק יְכוּל לְהִיּוֹת, כִּי לְכָל אָדָם יֵשׁ יֵצֵר טוֹב וַיִּצֵר הָרַע, מֶה זֶה נִקְרָא יֵצֵר? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עַל הַפְּסוּק "וַיִּיצֵר אֶת הָאָדָם" כְּתוּב שְׂמָה שְׂתֵי יוֹדִין וַיִּיצֵר אֱלֹה שְׂתֵי יֵצֵרִים יֵשׁ לְאָדָם, יֵצֵר לְטֹב וַיִּצֵר לְכִישׁ, מִיֵּצֵר לָךְ אֶת הַטוֹב, וּמִיֵּצֵר לָךְ אֶת הָרַע, עוֹד אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וַיִּיצֵר זֶה לְשׁוֹן צִיר אָדָם הוּא צִיר נוֹתֵנִים לוֹ צְבָעִים וּמְכַחוּל וְחִתִּיכַת בַּד וְאַתָּה תִּצְבַּע בְּאִיזָה גִיל מְבַר מְצוּנָה עַד גִּיל שִׁבְעֵה עֶשְׂרֵה יֵשׁ בַּחֲוָרִים שְׂמֻצְרִים מְאֹד מְאֹד יִפֶּה תְּמוֹנוֹת יְפוֹת וְרַד רוקְדִים שְׂמַחִים לוֹמְדִים מִתְּפַלְּלִים נוֹתֵנִים צְדָקָה עוֹזְרִים

לשני תמונה מאד מאד יפה כל מני תמונות הכי יפות, ויש גם כן מבר מצוה
 עד גיל שבע עשרה אבל אוי ואבוי איזה ציורים מצירים זה חתך את הפאות,
 זה הוריד את הכובע והחליפה, זה מסתובב על הרחובות, זה לא פותח ספר,
 זה לא בא לתפלה, עד שזה לא מניח תפלין רחמנא ליצלן, ולאט לאט הכפה
 נעשית יותר קטנה, והשער גדל, עד שנראה כמו חיה, מה בא בגיל שבע
 עשרה חכמינו הקדושים אומרים (אבות פרק ה' משנה כ"א) בן שמונה עשרה
 לחפה כשמגיעים לגיל שמונה עשרה צריכים להתחתן אומרים הפוסקים
 שזה מתחלת שמונה עשרה הרגע שנעשה בחור או בחורה בגיל שבע
 עשרה מהיום למחרת כבר נכנסים בגיל שמונה עשרה זאת אומרת יש לכם
 ארבע שנים מגיל שלש עשרה עד גיל השבע עשרה, אם מרגילים את עצמם
 בארבע שנים האלו טוב טוב, זכיתם נעשיתם בר מצוה קמים בזריזות
 הולכים למקוה באים לבית כנסת עם תפלין רש"י ור"ת מתפללים במנין
 בקול גומרים את התפלה אומרים "תקון הכללי" הולכים לאכל ארוחת בקר
 נוטלים ידים מברכים בקול אחר כך מברכים ברכת המזון מתוך הסדור
 בשמחה ובקול ואחר כך מתחילים ללמד מקרא מפרשת השבוע משנה שזה
 דבר גדול מאד ללמד הרבה משניות כי משניות זה הלמוד שמשנה את האדם
 לגמרי משנה אותיות משנה משנה זה משנה את האדם משנה אותיות
 נשמ"ה אבל צריכים הרבה הרבה לגרס משניות כמה שיכולים יש לי בארצות
 הברית ישיבה חדשה שפתחתי לפני שלש שנים והם גורסים כל כך הרבה
 משניות שגומרים כל שבוע ששה סדרי משנה אני מקנא בהם ואחר כך גמרא
 כי בן חמש עשרה לתלמוד לומדים הרבה גמרא אז כדאי לעשות לעצמו
 שעור מהתחלת ברכות ולגרס כל יום יש בחור שגורס כל יום עשרים ושמונה
 דפים אז ככה הוא מסים כל שלש חדשים את כל הש"ס בשנה ארבע פעמים
 אבל זה גירסא וזה דבר גדול מאד מאד לגרס גמרא כי מי שגורס גמרא הוא
 לא רואה את זה אבל הוא מיצר בזכות הגמרא ארבע מלאכי השמירה שזה
 ראשי תבות ג'מ'רא ג'בריאל מ'כאל ר'פאל א'וריאל היום צריכים הרבה
 רחמים השם ישמר תאונות דרכים השם ישמר כל מיני מחבלים כל מיני
 נזקים אתמול השם ישמר בחור צעיר נתבע בים בחור בן של ראש ישיבה
 גדול מאד נתבע הלכו לטיול לא שמרו נתבע רחמנא ליצלן יש כל כך הרבה

מִשְׁחִיתִים הִנֵּה שְׁלֹשׁוֹם הָיָה שְׂרָפָה בְּבֵית אָבוֹת רַחֲמָנָא לִיִּצְחָן כַּמָּה נְהַרְגוּ
 נִשְׂרָפוּ וְרָבִם נִכְווּ כְּוִיּוֹת רְצִינִיּוֹת אִזְ צְרִיכִים מְלֹאכֵי הַשְּׁמִירָה שִׁישְׁמֹר עֲלֵינוּ
 וְאַנְחֵנוּ אוֹמְרִים לִפְנֵי שְׂאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לִישׁוֹן בְּשֵׁם הַיְי"ה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מִימִינִי
 מִיכָאֵל מִשְׂמֹאלִי גְבַרְיָאֵל מִלְּפָנַי אוֹרִיאֵל מֵאַחֲוֵרֵי רְפָאֵל זֶה נַעֲשֶׂה כְּשִׁלּוּמֵדִים
 גְּמָרָא אִזְ כְּדִי לָכֶם לְגֵרִס הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא הִנֵּה יֵשׁ בַּחֲוֹר שְׁגוֹרִס עֲשָׂרִים
 וּשְׂמוֹנֶה דְּפִים אִזְ כָּל שְׁלֹשׁ חֲדָשִׁים הוּא גּוֹמֵר אֶת הַש"ס אִם הוּא יִמְשִׁיף כְּכָה
 תְּרָאוּ מָה שִׁיְהִיָּה בְּגִיל שְׁבַע עֲשָׂרֶה כְּכָר מוֹכֵן לְהַתְחַתֵּן וּכְכָר נַעֲשֶׂה עֲצָמָי
 אָבֵל כְּדִי לְהִבִּין אֶת הַגְּמָרָא בְּשִׁבִיל זֶה אֲתֵם פִּה בַּכְּתָה יֵשׁ לָכֶם רַבִּי נְפִלָא
 מְאֹד שְׁמִסוֹר אֲלֵיכֶם מְאֹד רַבִּי חִם מְאֹד רַבִּי שְׁמֵלֵמֵד אֲתֵכֶם אִיף לּוֹמְדִים גְּמָרָא
 כְּדִי שְׁתְּבִינּוּ כִי הַתְּכָלִית הוּא לְהִבִּין חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים כָּל יוֹם שְׂאֲדָם
 לֹא לּוֹמֵד אֶת הַשְּׁלֹשׁ לְמוֹדִים הָאֵלוּ מִקְרָא מְשֻׁנָּה גְּמָרָא הוּא הָעֲנִי הֵכִי גְדוֹל
 "וּבְבִיתִי רִיקָם זֶה שְׂאִין בִּירוֹ לֹא מִקְרָא לֹא מְשֻׁנָּה וְלֹא גְּמָרָא" (יִלְקוּט שְׁמַעוֹנִי
 רַמְזוֹ רע"ה) זֶה הָעֲנִיּוֹת הֵכִי גְדוֹלָה נַחֲזוֹר שְׁהָאַרְבַּע שָׁנִים הָאֵלוּ מְגִיל בַּר מִצְוָה
 עַד גִּיל שְׁבַע עֲשָׂרֶה זֶה הַשָּׁנִים הֵכִי יְפוֹת אָבֵל הַשָּׁנִים הֵכִי מִסְּכָנוֹת גַּם כֵּן אִם
 יֵשׁ חֲבָרִים טוֹבִים אִזְ כְּלָכֶם תִּמְשָׁכוּ אַחֲרֵי הַחֲבָרִים הַטּוֹבִים וְאִם חִס וְשְׁלוֹם
 יֵשׁ חֲבָרִים רָעִים הַשֵּׁם יִשְׁמֹר הוֹלְכִים וּפּוֹרְקִים עַל וְזֶה הַבְּחִירָה נוֹתְנִים לָכֶם
 צְבָעִים נוֹתְנִים לָכֶם מִכְּחוּל וּבַד וּתְצִירוּ מִי שִׁישׁ לוֹ שְׁכָל מְצִיר אֶת הָאַרְבַּע
 שָׁנִים הָאֵלוּ כָּל כֶּךָ יְפוֹת מְנַחָה זֶה מְנַחָה עַרְבִית זֶה עַרְבִית דֶּרֶךְ אֶרֶץ לֹא
 צוֹעְקִים לֹא צוֹרְחִים לֹא עוֹשִׂים שְׁטִיּוֹת אִם אִין שְׁכָל אוֹתוֹ צְבָעִים שְׁנַתְנוּ לָךְ
 אָדָם כַּחַל יִרַק צֶהָב מְאוֹתוֹ מִכְּחוּל אוֹתוֹ בַּד אָבֵל מְצִירִים צִיּוֹרִים לֹא כָּל כֶּךָ
 וְרָדִים בְּלִי חֲלִיפָה בְּלִי כּוֹבַע הַכּוֹבַע נַעֲשֶׂה קָטָן קוֹצְצִים אֶת הַפְּאוֹת וְאַחַר כֶּךָ
 שְׂמִים אֶת זֶה תַּעֲרוּכָה אֶת הַתְּמוֹנוֹת מָה רוֹאִים ? רוֹאִים אֶת הַתּוֹצְאוֹת הָאַרְבַּע
 שָׁנִים אֵלוּ חֲשָׁבוּ הַדֶּרֶךְ שְׁלִי יוֹתֵר טוֹבָה וְאֵלוּ אוֹמְרִים הַדֶּרֶךְ שְׁלִי יוֹתֵר טוֹבָה
 אַחַר אַרְבַּע שָׁנִים רוֹאִים אֶת הַהִפְרָשׁ אֲצִלִּי הָיוּ בָּאִים כָּל הַבַּחֲוֵרִים מְגִיל בַּר
 מִצְוָה וְאַרְבַּע שָׁנִים הָאֵלוּ לְמָדוּ אֲצִלִּי וּכְרוּף הַשֵּׁם כָּלִם שְׂצִיתוּ תְּרָאוּ בְּנוּ
 בְּתִים שֶׁל עֲצָמָם לֹא שֶׁל שְׁכִירוֹת יֵשׁ לָהֶם רִכָּב אִשָּׁה יְלָדִים וְכָל מָה שְׂצָרְכִים
 הֵם הֵכִי מְאֻשְׂרִים מָה שְׂאַבְרָכִים בְּגִיל שְׁלֹשִׁים אִין לָהֶם כִּי הֵם צִיתוּ אוֹתִי כָּלִם
 וְאַתֶּם מְכִירִים אוֹתֶם יֵשׁ שְׁלֹא צִיתוּ אוֹתִי הַצְּרַכְתִּי לְהוֹצִיא אוֹתֶם וְתְּרָאוּ
 מִסְּכָנִים כְּלוֹם אִין לָהֶם חוֹבוֹת יֵשׁ לָהֶם צְרוֹת יֵשׁ לָהֶם הַיּוֹם הַגַּעַתִּי כְּכָר בְּגִיל

שיבה ועוד מעט בגיל גבורות אין לי כבר כח לקחת ילדים בגיל בר מצוה או אני לוקח בגיל שש עשרה בשביל שנה אחת שהיו אצלי לאחורונה לקחתי גם בגיל שש עשרה אבל לא פחות אחד שתיים לקחתי למה ראיתי פה את המדות שלו איך שהוא מתנהג אז לא יהיה לי בעיה למה אני מקדים לכם את כל ההקדמה הזו הנה אני פה שבועים כל חודש אני פה עד שהקדוש ברוך הוא ירחם שאני יבוא לגור פה אתם יודעים ששמה אין עליהן פקוח יש להם שעור לפני הצהריים את הדף היומי לומד אתם מלמד שהוא נכנס אצלי בגיל שלש עשרה והיום יודע את כל הש"ס איפה שרק תפתחו את הש"ס הוא יודע אני אישית למדתי אתו כמה מסכתות תענוג לשמע איך הוא לומד אתם דף היומי הם חוזרים על זה וסוף השבוע נותן להם בחינה אחר הצהריים לומד אתם הלכות לפני החג לומד אתם הלכות של החג עכשו זה לפני פסח לומד אתם הלכות של פסח לפני חג השבועות את הלכות ספירת העמר אחר כך הלכות שבועות ואחר כך הלכות ט' באב ואחר כך הלכות ראש השנה יום כפור, סכת ולולב ואחר כך הלכות חנכה והלכות פורים לפני כל חג וחג לומד אתם את ההלכות של החג ואם נשאר עוד אז לומדים חוזרים עוד פעם על ציצית הלכות מאד מאד נצרכים ותפלין שזה מאד מאד צריכים לחזור עוד פעם ועוד פעם והעקר הלכות שבת כי אי אפשר להיות שומר שבת אמתי אלא עם חוזרים הרבה הלכות שבת זה מה שהם לומדים שמה שעה לפני הצהריים דף היומי ושעה אחר הצהריים שלחן ערוך מלבד זאת הם כלם גורסים לומדים כל בעצמו חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע הם גורסים הרבה משניות כלם ח"י פרקים משניות ויש שלומדים הרבה הרבה יותר וכלם גורסים ש"ס ואם אתם תחשבו שזה בית הסהר לא בערב כלם יוצאים להפצה הם נעשו עצמאיים דברתם אתם? אחד אמר שמשעמם לו? אלו השלש החידשים שבא דברתם אתם? והם מאשרים? למה אני אומר לכם את זה אני לא נמצא שמה אין מי שיפקח עליהם אלה שלמה המלך אומר מציץ מן התרכים משגיח מן החלונות הקדוש ברוך הוא מציץ מן התרכים ומשגיח מן החלונות יש להם יראת שמים הם יודעים שהקדוש ברוך הוא פה אם הקדוש ברוך הוא פה לא צריכים לעשות שטיות המלמד שלכם הרב ... נמצא עכשו בבית חולים הקדוש ברוך הוא ישלח לו רפואה

שְׁלֵמָה וּתְבַקְשׁוּ וּתְתַפְּלְלוּ שִׁיְהִיָּה לּוֹ רְפוּאָה הוּא צְרִיךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה גְדוּלָּה מְאֹד אִם הוּא לֹא נִמְצָא פֹה זֶה לֹא אוֹמֵר שְׁצָרִיכִים לְהִשְׁתַּוֵּלֵל וּלְעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת אֲנִי לֹא נִמְצָא בְּכֻלָּל שָׁמָּה אֲנִי רְחוּק מֵהֶם 12000 קִילוֹמֶטֶר כָּל כֶּף רְחוּק וְאִף עַל פִּי כֵן הֵם לוֹמְדִים טוֹב מִתְּפַלְּלִים טוֹב הֵם מִבְּשָׁלִים לְעֲצָמָם תְּצַחֲקוּ מְסֻדְרִים מְנַקִּים אַחֲרֵיהֶם הַמְּקוֹם נָקִי הֵם מְכַבְּסִים אֶת הַבְּגָדִים שְׁלֵהֶם מִיְבֹשִׁים אֶת הַבְּגָדִים שְׁלֵהֶם מְגַהֲצִים אֶת הַבְּגָדִים שְׁלֵהֶם הַכֹּל לְבַד וְאֲנִי לֹא נִמְצָא שֶׁם וְעַכְשָׁו אֲנִי יִשְׂאֵל אֶתְכֶם מַגִּיעַ גִּיל שְׁבַע עֶשְׂרֵה יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן? כִּי הֵם כְּבָר מוֹכְנִים יוֹתֵר מִבְּגָרִים מִבְּחֹרִים מִגִּיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ זֶה עֲבָדָה אֲנִי לֹא מַגִּזִּים וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם אִם אַתֶּם רוֹצִים שְׂאֲנִי יִקַּח אֶתְכֶם וְיִשׂ אֶפְשָׁרוֹת אֲזִי אַתֶּם צְרִיכִים לְהִרְאוֹת דְּגָמָא לֹא כְּשֶׂאֲנִי פֹה וְרוֹצִים וּמְרִאִים לִי הִנֵּה אֲנִי טוֹב אֲלֵא כְּשֶׂאֲנִי לֹא פֹה כְּשֶׂהַמְּלַמֵּד שְׁלָכֶם לֹא פֹה אַתֶּם תִּרְאוּ דְּגָמָא אַתֶּם בְּאִים בְּזִמְן קָמִים בְּזִמְן וְרוֹצִים לְמַקְוֶה כְּבָר בְּאִים לְהִתְפַּלֵּל אַתֶּם מִתְּפַלְּלִים פֹּה אוֹמְרִים בְּכוֹנָה אַחֵר כֶּף אוֹכְלִים אַרוּחַת בְּקָר מִתְּחִילִים לְגַרֵס אֶפְלוּ שֶׁהָרַב לֹא פֹה אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פֹה "מְצִיץ מִן הַחֲרָפִים מְשַׁגִּיחַ מִן הַחֲלֹנוֹת" לֹא צְרִיכִים מְשַׁגִּיחַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁגִּיחַ עֲלֵינוּ מִן הַחֲלֹנוֹת אֲזִי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֶתֶם רְצִינִיִּים אַתֶּם מְצִירִים תְּמוֹנוֹת מְאֹד יְפוֹת דְּגָמָא עַכְשָׁו אִם אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׂאֶתֶם יְכוּלִים לְעַבֵּד עָלַי בְּוֹדָאִי לֹא עַל הַמְּלַמֵּד אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ עַל הַמְּנַהֵל אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁלֹא כִּי הוּא פֹה הוּא רוֹאֵה אֶת עוֹבְדִים רַק עַל עֲלִיכֶם עַל עֲצָמְכֶם זֶה הַכֹּל וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל שֶׁהַמְּלַמֵּד שְׁלָכֶם יְהִיָּה לּוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה אֲבָל עַד שִׁיֵּצֵא וְיִחְזֹר רְצִינִי מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא אֲצַטְרֵךְ לְדַבֵּר אֶתְכֶם וְהַמְּנַהֵל לֹא יִצְטְרֵךְ לְדַבֵּר אֶתְכֶם זֶה יְהִיָּה אֲצֻלְכֶם טְבַעֵי הוֹלְכִים לִישׁוֹן מִקֵּדָם לֹא מְסֻתּוֹבְבִים עַל הַרְחוּבוֹת מִמִּילָא קָמִים מִקֵּדָם וְכִכָּה יוֹם אַחֵר יוֹם אַחֵר הַצְּהָרִים מִתְּפַלְּלִים מְנַחָה אַחֵר כֶּף כּוֹלֵל לוֹמְדִים מִתְּפַלְּלִים עַרְבִית הוֹלְכִים הַבֵּיתָה יְכוּלִים לְשַׁחֵק זֶה לֹא נוֹרָא אֲבָל הַכֹּל בְּמִסְגֵּרַת וְהוֹלְכִים לִישׁוֹן קוֹרְאִים קְרִיעַת שְׁמַע שְׁעַל הַמְּטָה וְלִישׁוֹן וְזֶה מָה שְׁעוֹשִׂים אֲצֵלִי בְּחֹרִים וְתִרְאוּ הַיּוֹם בְּלִילָה יֵשׁ לִי חֲתֻנָּה מִמִּי בְּחֹרִי שְׁכָלָם אָמְרוּ שְׂאִין לוֹ תִקְוֶה הַבְּחֹרִי הַזֶּה כֻּלָּם דְּבָרוּ עָלָיו רַע לְקַחְתִּי אוֹתוֹ אֲצֵלִי בְּרוּךְ הַשֵּׁם הוּא פָּרַח וְזֶה מָה שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְרְאוֹת אֲצֻלְכֶם אַתֶּם תְּקִימוּ אֶת זֶה צִירְתֶּם תְּמוֹנָה מְאֹד יְפָה בְּשִׁבְלִי מִי? בְּשִׁבְלִי עֲצָמְכֶם וְאִם אַתֶּם מְצִירִים תְּמוֹנָה לֹא כָּל כֶּף יְפָה נוֹתְנִים

מכות אחד לשני קופצים את מי סדרתם? את עצמכם אני רואה פה כבר עכשו שתי בחורים שבכלל לא שמים לב באזן קשבת מה שאני מדבר עכשו פה בחדר הם חושבים שיכולים לעבד עלי אבל עובדים על עצמם כי איך שאני יצא הם יגידו שטיות שטיות אז תגידו להם תעשו לי טובה תלכו מאיפה שבאתם אתם תהיו פקחים תמשיכו ככה אם אני יראה באמת שאתם מתמידים בדרך ארץ ולא הולכים לעשות שטיות ולא עושים דברים שאסור לעשות אז אני מבטיח לכם לקחת אתכם אחד אני כבר לוקח עוד שתיים לאט לאט למה לא מפני שאין לי כח יותר משלש עשרה ארבע עשרה אני לא יכול יותר אני כבר בגיל שיבה ונכנס עוד מעט לגיל גבורות זה נס זה שאני יושב אתכם פה תאמינו לי זה נס גדול מאד אתמול חשבתי שהפלא פון שלי רוטט כל רגע מוציא לא שמתי לב שיהיה דקירות כל כך חזקות בלב הצרכתי לצאת מהר מהחנה אחר כבר היה לוקח אמבולנס אבל אני ברוך השם מתגבר מתחזק על כל מה שעובר ובאתי עכשו ממש במסירות נפש קצת החיות שיש לי הייתי עכשו ראיתי את כתה חדשה ארבעים בנות מתחילות עכשו להתפלל עם הסדור זה כתה א' זה נותן לי את כל החיות והחיות הכי גדול זה מכם כי לא יקח הרבה זמן שאתם תהיו כבר בני שבע עשרה ותוכלו להתחתן להקים בית אבל אם תהיו ילדותיים אז אתם מסדרים את מי? לא אותי מסדרים את עצמכם ולכן אני מאד מבקש אתכם עד שהרבי יבוא זה יהיה בדיוק שהרבי יושב פה קמים מקדם רצים למקוה באים להתפלל ואומרים "תקון הכללי" אחרי התפלה תפלין דר"ת אחר כך הולכים לאכל פת שחרית ומחילים ללמד היות שהרבי לא פה תגרסו שנים מקרא ואחד תרגום הרבה הרבה פרקים משניות ועשרים ושמונה דפי גמרא אני מאד מאד מתפלא ברוך השם וככה תהיו שמחים ועליזים מתפללים מנחה הולכים אחר כך לכולל ואוכלים מתפללים ערבית. אני מקוה שתקימו מה שבקשתי מכם אני כותב את זה כל מה שעכשו דברתי יהיה לכם בכתב כדי שיהיה לכם תמיד בתוך הספר שלכם שתקראו את זה ותזכירו את עצמכם כל יום מה שדברתי כי על השלחן שלי כתוב פתגם "הדבור הולך לכל הרוחות והכתב נשאר לדורי דורות מה שדברתי עכשו אתם יוצאים בחוץ הרוח יפזר

לכם את הדבורים תשכחו מה שאמרתי אבל אם יהיה כתוב אז תוכלו להוציא את זה כל יום ולקרא בזה

עכשו אני הייתי ממליץ לכם שתלמדו הרבה ספר המדות כי אצל רבנו היה המדות היסוד היסודות ללמד ספר המדות רבנו חבר את הספר הזה קשה בגיל שתיים עשרה ורבנו אמר הספר עשה אותו ליהודי יהודי הפונה שנעשה צדיק על ידי הספר הזה ולכן הייתי ממליץ לכם ללמד הרבה הרבה ספר המדות תרגילו את עצמכם לדבר אל הקדוש ברוך הוא אתם לא יכולים לתאר מה זה בחורים צעירים בגיל ארבע עשרה חמש עשרה שש עשרה מבקשים את הקדוש ברוך איך שזה מתקבל בשמים כשאני הייתי בגיל שלכם זה היה הגיל מאד יפה בגיל חמש עשרה וחצי זכיתי להתקרב אל רבנו ברוך השם לא הכרתי את אף אחד רק את ספרי רבנו למדתי הרבה שיחות הר"ן וחי מוהר"ן וזה גם כן אתם צריכים ללמד הרבה הרבה שיחות הר"ן וחי מוהר"ן וכל שיחה מה שרבנו אמר קימתי היה שיחות שהיה לי מאד מאד קשה אבל הייתי עקשן כל כך גדול הצרכתי לקים כל מה שרבנו אומר וברוך השם עברתי היה מאד קשה יש כמה שיחות שבא לי מאד מאד קשה אבל שברתי את הטבע שלי אם רוצים יכולים אמר הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו אם רוצים יכולים תרצה ותוכל אין דבר כזה להגיד אני לא יכול יש רק דבר אחד אני לא רוצה אל תגיד אני לא יכול תגיד אני לא יכול תגיד אני לא רוצה אף אחד לא מכריח אותך אבל תזכר אתה מציר עכשו בארבע שנים האלו את החיים שלך לאורך ימים ושנים אם תצירו את זה בתמונות יפות אז יכולים לשים את זה במסגרת תצוגה לראות איך בליתי את השנים הכי יפות שלי מגיל שלש עשרה עד גיל שבע עשרה כן זה עדין לא מאחר אפלו שאתם בגיל ארבע עשרה חמש עשרה יכולים כבר עכשו להתחיל אבל אם תצחקו אז יגיע הגיל שלכם בגיל שבע עשרה אני בטוח שלא תרצו לשים את זה במסגרת את התמונות הלא טובות לא יפות את תקרעו את זה לקרעים לא תרצו אפלו להחזיק את זה אבל זה יהיה מאחר כי בשמים כבר התמונה נמצא.

לכן אני מאד מבקש אתכם תקחו את עצמכם בידיים ותבקשו עלי שיהיה

לי רפואה שלמה, שלא־שתי תהיה רפואה שלמה ולמלמד שלכם שתהיה לו רפואה שלמה ואני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצליחו ותתנהגו בדרך ארץ ותראו איך תראו בגיל שבע עשרה שמונה עשרה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרלא.

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר ויקרא כ"ז אדר ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

אדם צריך לדעת שאינו יודע כלל, כי תכלית הידיעה שאין יודעים כלל, ולא כל דבר יודעים ומבינים, וכן לא כל דבר צריכים לדעת, עם כל זאת מכל דבר יכולים ללמד.

בתקופה אחרונה נסתלקו הרבה ראשי ישיבות ואדמו"רים בגיל גבוה מאד, זה מרמזים לנו, מה זה למוד תורה הקדושה, שהיא תורת חיים, ובזכות התורה חיים, חיים ארפים ומברכים עד שמגיעים לגיל גבורות, ולמעלה מזה, וכן מה זוכים על ידי שלא מדברים לשון הרע, שזוכים לאריכות ימים ושנים טובים, וזוכים ומזכים את הרבים, כמו שכתוב (תהלים ל"ד) מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב נצר לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה, הרגע ששומרים על הפה ולא מדברים לשון הרע ורכילות, אזי זוכים לאריכות ימים ושנים טובות.

וכן מרמזים לנו שלא חיים לנצח, יבוא היום שנצטרך להחזיר את הנשמה להקדוש ברוך הוא, ולכן מה טוב ומה נעים רק לעשות בחסד בימי חיינו, ולהתרחק ממחלקת ומריבות וכו', כי פדאי להחזיר את הנשמה להקדוש ברוך הוא נקיה כמו שהוא הביאה לנו.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
בעדך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרלב.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא כ"ח אדר ה'תשע"ב
שלום רב אל ... תחיה

מאד אבקש אותך בעת תפלתך על עצמך ותתפללי גם עלי שאני זקוק
לרפואה שלמה והן אל כביר לא ימאס תפלת רבים מועיל לרפואה.

נא ונא ראי להתחזק להיות בשמחה עצומה כי השמחה רפואה לכל
ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות עצבות סימן י"ג) עצבות סימן לאיזה חלאות
שממשמש לבוא, ולכן אשרי מי שמחזק עצמו תמיד במדת השמחה, שאמר
רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) שגם חכמי הרופאים אומרים שכל
המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת עצבות ולכן רק לשמח עצמך
תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרלג.

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויקרא כ"ח אדר ה'תשע"ב
שלום וברכה אל היקר לי מאד ... נרו יאיר

אבקש אותך מאד שתראה להתחזק ולחזק גם אתרים, אשר צדקה
זו אין ערך אליה, כי זהו הצדקה הכי גדולה, שאין עוד צדקה יותר גדולה
מלהציל את נשמות ישראל, ולכן מצות הפצת מעינות החכמה חוצה זהו
מצוה הכי גדולה, כי עובר על בני אדם בזה העולם משברים וגלים וכזו
וכשנותנים להם ספר מספרי רבנו ז"ל זה החיות שלהם כידוע ומפרסם

דָּבָר זֶה כְּבָר אֲצֵל כָּלֵל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר רַבְּם כְּכֹלֵם נִתְקַרְבוּ אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל רַק עַל יְדֵי סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, וְכֵן זֶה מִצְוֶה גְדוֹלָה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַצֵּם הַדְּבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַזּוּלָּת דְּבוּר אֲמוּנָה זֶה בְּעֶצְמוֹ כְּבָר אֲמוּנָה כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן מ"ד) הָאֲמוּנָה תוֹלָה בְּפֶה שֶׁל אָדָם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים פ"ט) אוֹדִיעַ אֲמוּנָתְךָ בְּפִי הִינּוּ עַל יְדֵי שֶׁמְדַבְּרִים הָאֲמוּנָה בְּפֶה זֶהוּ בְּעֶצְמוֹ אֲמוּנָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ה') עַל יְדֵי תִקְוָה הָאֲמוּנָה זוֹכִים לְרַפּוּאָה, וְלִכְּן בְּזִכּוֹת דְּבוּרֵי הָאֲמוּנָה שֶׁתְּדַבְּרוּ יִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם רַפּוּאָה שְׁלֵמָה וְגַם עָלַי כִּי אֲנִי צָרִיךְ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן קצ"ו) הַתְּקַשְׁרוֹת לְצְדִיק הוּא רַפּוּאָה גְדוֹלָה, וְלִכְּן עָלֵינוּ לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַצְּדִיק שֶׁבְּדוֹר שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתָנוּ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרלד.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲרַב שֶׁבֶת לְסִדֵּר וַיִּקְרָא כ"ט אָדָר ה'תשע"ב

שְׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת כִּי שְׁמוֹת לִילְדִים זֶהוּ עֵקֶר גְּדוֹל מְאֹד לְהַצְלִיחָתֵם, וְלִכְּן צְרִיכִים לְדַקְדֵּק מְאֹד לְתַת לָהֶם שְׁמוֹת מֵהַתַּנ"ךְ, שְׁמוֹת אַחַר צְדִיקִים, וְזֶה יִשְׁפִיעַ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹבָא (נַעַם אֱלִימֶלֶךְ בַּמְדַּבֵּר) אִם נוֹתְנִים שֵׁם אַחַר צְדִיק, יִהְיֶה גַם הַבֵּן צְדִיק, וְזֶה יַעֲזֹר לְבַחֲרֵתוֹ, אִם יִבְחַר לְהִיּוֹת צְדִיק.

הַשֵּׁם הַגֵּר לְכַתְּחִלָּה לֹא נוֹתְנִים, וְאִם כְּבָר נִתְּנוּ, אֶת לֹא צְרִיכָה לְהַחֲלִיף, כִּי חֻקְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה מ"ה סִימָן ז') שֶׁזְּכָתָה לְרֵאוֹת מְלָאכִים וְלֹא פְחָדָה, כִּי הִיְתָה רְגִילָה לְדַבֵּר זֶה אֲצֵל אַבְרָהָם, וְאָמְרוּ (שֵׁם סִימָן

י" שֵׁם הַשֵּׁם הַדּוֹבֵר אֵלֶיךָ (בְּרֵאשִׁית ט"ז י"ג) מְעוֹלָם לֹא נִזְקַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַשִּׁיחַ עִם אִשָּׁה אֲלָא עִם אוֹתָהּ הַצְּדִקָּת, וְאִךְ הִיא עַל יְדֵי מְלֶאכֶּה. הֲרִי שְׁקָרָאוּ אוֹתָהּ צְדִקָּת. וְלָכֵן מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִתְּנוּ לָךְ אֶת הַשֵּׁם הַגָּדוֹל, וְאֵת אוֹהֶבֶת אֶת הַשֵּׁם אֶל תַּחְלִיפֵי וְאֶל תּוֹסִיפֵי, תִּשְׁאַרֵי עִם הַשֵּׁם הַזֶּה, וְיִהְיֶה לָךְ הֶרְבֵּה מְזֹל בְּהַחַיִּים. הַמְּאַחַל לָךְ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם

אתרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מוֹצְאֵי שִׁבְתֵּי קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּקְרָא רֵאשׁ חֲדָשׁ נִסָּן ה'תַּשְׁע"ב שְׁלוֹם אֶל הַיִּקְרָר וְהַנְּעִלָּה אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים הֶרְבַּ הַגָּאוֹן ר' ... שְׁלִיט"א לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

כָּלֵל גְּדוֹל הוּא אֲצֵל הַמְּגִידִים וְהַבְּעֵלִי דְרִשְׁנִים הַוְּתִיקִים, כִּי מֵה שִׁיָּצָא מִפִּיהֶם לְדַבֵּר וּדְבָרוֹ, זֶה מֵה שֶׁרָצָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִךְ שֶׁהַכִּינוּ עֲצָמָם עַל פְּנֵי הַכְּתָב לְדַבֵּר מֵעַנְיֵן מְסִים וּפְתָאוֹם יָצָא לָהֶם לְדַבֵּר דְּבוּרִים אַחֲרִים לְגַמְרֵי, צְרִיכִים לְדַעַת שְׁזֶה הִיָּה רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה מֵה שֶׁהִקְהֵל הָיוּ צְרִיכִים לְשִׁמְעַ. וְלָכֵן אֲסוּר לְבַעַל דְּרִשָּׁן אוּ מְגִיד לְהַצְטַעַר עַל שִׁיָּצָא מִפִּיו דְּבָרִים שֶׁבְּכָלֵל לֹא תִכְנֵן, כִּי זֶה סִבֵּב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּדְבַּר.

יְדוּעַ שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר לְתַלְמִידוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל שִׁיְדַבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל "רַבִּי, אֲבָל אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו", עֲנֵה לוֹ רַבְנוּ ז"ל וְאָמַר "מֵה אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, אֶתָּה תִּדְבַּר וּבְיָדָאֵי אֶתָּה פּוֹעֵל". וְלָכֵן גַּם אֶתָּם תִּדְבְּרוּ וְתִדְרָשׁוּ בְּכָל מְקוֹם שֶׁרַק קוֹרְאִים לָכֶם, כִּי זְכוֹת הֶרְבִּים עוֹלָה עַל הַכֵּל, וּבְיָדָאֵי תִפְעֵלוּ לְטוֹבָה.

הַעֲקָר לְדַבֵּר עִם הַצְּבוּר דְּבָרִים טוֹבִים, כִּי כִּךְ אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) טוֹב הַכֵּל חִפְצִים לְשִׁמְעַ, וְלָכֵן צְרִיכִים לְדַבֵּר רַק דְּבוּרִים טוֹבִים, לְקַרֵּב וְלֹא לְרַחֵק. וְכֵן אָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֶלֶק ב' סִימָן ח') שֶׁאֲפִלוּ תוֹכַחָה לְהוֹכִיחַ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל צְרִיךְ לְהִיּוֹת תוֹכַחָה שֶׁל מְשָׁה, לְקַרֵּב וְלֹא לְרַחֵק.

וידוע שהבעל שם טוב הקדוש זי"ע הקפיד על אלו הבעלי דרשנים שמפחידים את קהל המאזינים אותם, ואמר עליהם את הפסוק (במדבר כ"א) "וישלח הוי"ה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם" וגו', שהם ממש כנגמת הנחשים הנושכים את העם, ומאד הקפיד על אלו הדרשנים שיורדים על העם ומטיפים להם מוסר ומפחידים ושוברים אותם.

ולכן אם זכה הקדוש ברוך הוא אתכם בזכות כזו לדרש לפני צבור תראו רק לחזק את נשמות ישראל ובזה תגרמו נחת רוח להקדוש ברוך הוא. המאחל לכם שבוע טוב ומברך

אתרלו.

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר צו ב' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... תחיה

בדרך כלל אני לא כותב דברים אלו על הכתב, כי יד כל ממשמששים בהם, והדברים צנועים וכו', אני בכלל לא כותב דברים אלו בכתב, רק מדבר מהפה לאזן וכו', ובפרטיות שכל השאלות הבאות דרך האתר, שכלם קוראים את זה, אני לא עונה בפרטי פרטיות וכו'.

אקנה שתביני בעצמך שאני לא יכול לענות על הפרטים וכו', כי אפלו המכתבים שאני משיב לכל אחד ואחד היום כבר נדפסו תשעים ושמונה פרכים שבהם קרוב לעשרים ושלוש אלף מכתבים, גם שם אני לא כותב רק ברמז וכו' והכל מטעם הצניעות וכו'.

עם כל זאת מפני חמרת הענין אני כותב לך ברמז, ואקנה שתביני דבר מתוך דבר וכו', ושאר הדברים הנחוצים תבואי ואסביר לך הכל וכו'.

הדבר הראשון עליך לדעת שמכל בעיה שבועולם יכולים לצאת, מכל סבוך וכו' יכולים לצאת וכו'.

ולכן בשום פנים ואפן אסור לך להשבר ולהכנס בדכאון וכו' כי זה

מָאד מַסְכֵּן וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מֵהַכֵּל וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ח) אֵינן שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂאֵתָה יָכוֹל לְתַקֵּן. וְלִכֵּן הֶעֱבֵר אֵינן, וְאָסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל וְכוּ', רַק לְקַבֵּל עַל עֲצָמְךָ קִבְלוֹת חִזְקוֹת כְּגוֹן צְנִיעוּת הַלְבוּשׁ, צְנִיעוּת הַדְּבֹר, וְלִשְׁמֹר מָאד לֹא לְדַבֵּר עִם שׁוּם גְּבֵר זֶה, שְׂזֵה אָסוּר חֲמוּר, כִּי חֲמוּר הַמְדַבֵּר יוֹתֵר מִהַעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה (פְּתוּבוֹת מ:ד).

הַדְּבָר הַשְּׁנִי אִם תּוֹכְלִי לִנְסֹעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם לְשִׁפְךָ אֶת לִבְךָ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכַמוֹכֵן לְתֵן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְלֹאמַר אֶת "הַתְּקוּן הַכְּלָלִי" וְלִבְכוֹת לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ וְאִז הַכֵּל יִתְקַן עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מְקַוֶּה שְׂיֵצֵא לָךְ לְהִגִּיעַ וְאֵי עֲצָךְ בְּעַל פֶּה כְּדַעַת מִה לַעֲשׂוֹת.

אָבֵל הֶעֱקַר לֹא לְהַכְּנִס בְּלַחֲץ וּבְדַחֲק וְלֹא לְהַשְׁבֵּר וְלֹא לְהִתְיָאֵשׁ כִּי הַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, וְהוּא יִתְבַּרַךְ אוֹהֵב אֶת בְּנָיו וְלִכֵּן אֵל תְּכַנְסִי בְּשִׁבְרוֹן לֵב אַף שְׂכוֹאֵב מָאד שְׂנַצֵּל אוֹתְךָ וְכוּ' עִם כָּל זֹאת מִהַיּוֹם וְהִלָּאָה תִּשְׁמְרִי עַל עֲצָמְךָ וְתִהְיֶה חִזְקָה מָאד וְשָׁב וּרְפָא לָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אֶתְרַלֵּז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר צוּר ד' נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ט"ו) מִי שְׂרוּצָה לְזַכּוֹת לְאוֹר הַגְּנוּז, הֵינּוּ שְׂיֵאִיר בּוֹ תְּמִיד אֲמַתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, וְיִהְיֶה בְּטֵל וּמְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֱלִיו יִתְבַּרַךְ, וְיִרְגִישׁ רַק אֶת אֲמַתֵּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרַךְ, הוּא צָרִיךְ לְשַׁפֵּט אֶת עֲצָמוֹ, וְעַנְיֵן הַמְשַׁפֵּט הַזֶּה הוּא בְּפִשְׁטוּת, הָאָדָם תְּמִיד חוֹשֵׁב שֶׂהוּא כְּלִיל הַשְּׁלֵמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה אֵינן לוֹ שׁוּם יְרָאָה, אֲדַרְבָּה הוּא חוֹשֵׁב שְׂאֵינן כְּמוֹהוּ, מִה שְׂאֵינן כֵּן

כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ עַל כָּל פָּרֵט וּפְרֵט מִנְהַגוֹתָיו, אִזּוֹ יִתְחִיל לְרִאוֹת אֵיךְ הוּא רְחוֹק לְגַמְרִי, וְיִמְצָא בְּעֲצָמוֹ אֶת כָּל חֲסִרוֹנוֹתָיו, וְעַל יְדֵי זֶה יָבוֹא לְיַדֵּי יִרְאָה, שֶׁהוּא מִתְחִיל לִירֹא וּלְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כְּגוֹן הַעֲיִינִים שֶׁלוֹ אִיפֹה מִסְתַּכְּלִים? הָאֲזִנִּים שֶׁלוֹ מֵהֶם שׁוֹמְעִים? הָאֵם הוּא כְּעֶסֶן? עַל כָּל דְּבַר קֶטֶן הוּא מִתְעַצְבֵּן? מֵה עִם הַפֶּה שֶׁלוֹ? מֵה הוּא מְדַבֵּר? כִּמָּה לְשׁוֹן הָרַע וְרִכִּילוֹת וְנִבּוּל פֶּה וְדַבְרִים בְּטָלִים הוּא מְדַבֵּר בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם? וְכִדּוּמָה וְכוּ', הָאָדָם צָרִיךְ לְשַׁפֵּט עֲצָמוֹ עַל כָּל פָּרֵט וּפְרֵט מֵאֲבָרָיו וּמִהַנְּהַגוֹתָיו, וְאִזּוֹ עַל יְדֵי זֶה יִתְחִיל לִירֹא וּלְפַחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְזֶה כָּל הַעֲנִיָּן שֶׁל הַתְּבוּדוֹת שֶׁלְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנֵי ז"ל, לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וּבִתְפִלָּה יֵשׁ עֶשֶׂר בְּחִינּוֹת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וּשְׂאֵלֹת צָרְכָיו וְכוּ' וְכוּ', וְאֶחָד מֵהֶם הוּא לְשַׁפֵּט עֲצָמוֹ בְּכָל דְּרָכָיו אֵיךְ הוּא מִתְנַהֵג? הָאֵם אֵינוֹ עוֹבֵר עַל צְוֵי הַמְּקוֹם בְּרוּךְ הוּא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, וְזֶה אִי אֶפְשָׁר אֲלֵא עַל יְדֵי מִשְׁפָּט שֶׁשׁוֹפֵט עֲצָמוֹ עַל כָּל דְּבַר, כִּי בְּלִי זֶה הָאָדָם עֲלוּל לְטַעוֹת לְגַמְרִי, יִחַשֵׁב שֶׁהוּא כָּלִיל הַמַּעֲלוֹת כָּלִיל הַשְּׁלֵמוֹת, בְּשַׁעַה שְׁבָאֲמַת עֲדִין לֹא יֵצֵא מִחוּל אֶל הַקֹּדֶשׁ אֶפְלוֹ כַּחוּט הַשַּׁעֲרָה וְכוּ'.

וְלִכֵּן עֲנִין הַמִּשְׁפָּט הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת, מִתְחִילִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא מִתְנַהֵג בְּכָל דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לִירְאָה אֲמִתִּית לִירֹא מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ עַל כָּל דְּבַר, עַל יְדֵי זֶה אֵין עָלָיו כְּבֹר שׁוֹם דִּין לְמַטָּה, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סְפָרֵי שׁוֹפְטִים) אִם יֵשׁ דִּין לְמַטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה, כִּי מֵאַחַר שֶׁכְּבֹר דִּן אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל יְדֵי מִדַּת הִירְאָה הוּא יִרְגִישׁ אֹר הַגְּנוּז, הִינּוּ אֹר אֱלֹקֵי שַׁעֲדִין גְּנוּז מֵרֵב הָעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנֵי ז"ל (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ג"א) אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי שְׂלֵא יִטַּעֵה אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד, אָדָם יְכוּל לְהִיּוֹת גִּנְבֵּי נוֹאֵף רוֹצֵחַ וְכוּ', וְיִחַשֵׁב שֶׁהוּא הֵכִי מִשְׁלֵם, וְאָמֵר רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ח) שְׂגָם בְּאֲמִירַת תּוֹרָה יְכוּלִים לְהִיּוֹת גִּנְבֵּי נוֹאֵף רוֹצֵחַ, וְאֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים אֵיזָה צְדִיק הוּא זֶה? אֵיזָה בַּעַל מְדֻרְגָה הוּא זֶה? וְאֵף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ אֶת גְּרִיעוֹת מַעֲשָׂיו וְכוּ', וְהַצְרָה הֵכִי גְדוּלָה שֶׁהוּא בְּעֲצָמוֹ אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִי הוּא, וְכִמוֹ שֶׁהַתְּבַטָּא פַּעַם רַבְּנֵי ז"ל וְאָמֵר הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּית מְכִיר אֶת עֲצָמָךְ שַׁעֵה לְפָנַי מוֹתֵךְ כְּמוֹ שְׂאֵנִי מְכִיר אוֹתֵךְ עַכְשָׁו, כִּי טַבַּע שֶׁל

הָאָדָם לְחַשֵּׁב שֶׁהוּא הִגִּיעַ כְּבָר לְכֻלֵּי הַשְּׁלֵמוֹת, בְּשִׁעָה שְׁעָדִין רְחוֹק לְגַמְרֵי, וּבְכַפְרֵט בְּעֵתִים הִלְלוּ רוֹאִים אָדָם הוּא נוֹאֵף גְּדוֹל, עִם כָּל זֹאת הוּא דוֹחֵק עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּרֹאשׁ וְחוֹשֵׁב אָנִי וְאִפְסִי עוֹד, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) גָּאוֹת וְנֹאֵף תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, וְלִכֵּן עֲנִין הַמְשַׁפֵּט מֵאֵד מֵאֵד מְכַרַח לִירֵאת שָׁמַיִם, תְּמִיד יִשְׁפוֹט עֲצָמוֹ אֵיךְ הוּא מִתְּנַהֵג? הֲאֵם אֵינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנוּ לְהִגִּיעַ אֶל זֶה בְּשְׁלֵמוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם

אתרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר צוֹ ד' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר') שְׁעָקַר הַתְּשׁוּבָה לְשִׁמְעַת בְּזִיוְנוֹ יָדָם וַיִּשְׁתַּק, כִּי בְּזֶה שְׁאָדָם שׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנוֹ וְשׁוֹתֵק (אָף שְׁבוּעַר בּוֹ לְעֵנוֹת), עַל יְדֵי זֶה נִכְנַע אֲצֵל תְּבַעֲרַת דָּמוֹ שְׁבוּעַר בּוֹ, וְלִכֵּן זֶה דְּבָר גְּדוֹל לְהַרְגִיל עֲצָמוֹ לֹא לְעֵנוֹת וְלֹא לְהִגִּיב בְּשִׁעָה שְׁאֲחָד מְבַזֵּה אוֹתוֹ, וְאֵף תְּחַשֵּׁב שְׂזָה קֵל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לְנוֹ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע"ב וְסִימָן ע"ה) שֶׁהֵיִצֵר הָרַע שְׁבוּעַר בּוֹ הוּא מִהַדְּמִים שְׁלֵא זָכָה, וְזֶה תְּבַעֲרַת יִצְרוֹ הָרַע וְכוּ', אֲבָל כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל עֲצָמוֹ לֹא לְעֵנוֹת לְמַחְרָפוֹ וְלִמְבִזּוֹ, וְאֵף שְׁרוּצָה לְעֵנוֹת לוֹ אוֹ לְהַתְּפָרֵץ עָלָיו וְכוּ', בְּזֶה נִכְנַע אֲצֵלוֹ הַדְּמִים הָרָעִים, וְזוֹכָה לְהַרְגִישׁ אוֹר רִוְחָנִי.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוֹנוּ לְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים לְקַרְבָּם אֲלֵינוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל יְדֵי זֶה מַעֲלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ (עֵין לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד), וְכֵן מוֹהַר"ן תְּ"ל צָנָה לְנוֹ קָדָם הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ, הַעוֹבְדָה שְׁלָכָם יְהִיָּה "יִפּוּצוֹ מְעִינֹתֶיךָ חוּצָה", הִינּוּ לְהַפְּיֵץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה עָקַר הַתְּשׁוּבָה לְזִכּוֹת עוֹד יְהוּדִים שְׂיַדְעוּ

מדעת רבנו ז"ל, כי עקר התקון על העבר שלו וכו', הוא לקרב אחרים ולהחזירם בתשובה.

ולכן כל מי שהולך להפיץ את אור רבנו ז"ל שאין למעלה מזה, וגם חוטרף בין כך בזיונות והוא שותק למחרפו ולמבזו, זהו עקר תקונו הנצחי.

ורגיל אני לומר להמפיצים אם אחד מבזה אותך וצועק עליך לך לעבד, תאמר לו "אני עובד", ואם ישאל מה עבודתך, תאמר לו בחברה קדישא... אתה בודאי לא רוצה שיהיה לי עבודה... ואז תראה איך שיברח ממך.

[ובאמת אין זה שקר, כי חכמינו הקדושים אמרו (ילקוט קהלת רמז תתקפ"ט) רשעים בחייהן נקראים מתים, נמצא בזה שאמה הולך להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, אתה מחברה קדישא, רק במקום לקבר אנשים אתה עוסק להחיות אנשים].

הקדוש ברוך הוא השומע בתפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מתפלל ומבקש עליך שיהיה לך כל טוב ותהיה ממזכרי הרבים אשר אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרלט.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר צו ד' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם אני מאחל לך ברפת מזל טוב על שהתחנת, יעזר הקדוש ברוך הוא שתבנה בית נאמן בישראל, ויהיה השלום והאהבה והבנה הדדית שרוייה בביתכם תמיד.

אתה צריך לזכור כי החיים נתנו לאדם לחיות בהם ולא שימות בהם, כמאמרם ז"ל (יומא פה:) וחי בהם ולא שימות בהם, הינו לחיות עם החיים,

ולכן התכלית היא רק לעסק בעבודת הקדש, ללמד תורה הני"ה ברוך הוא שהיא חכמתו יתברך, ולעסק בתפלה לשפך נפשו אליו יתברך, ולקיים את מצוותיו שהם רצונו יתברך.

אך כדי להתפרנס האדם צריך שילמד איזה אמנות, כמאמרם ז"ל (קדושין ט). אם אינו מלמדו אמנות, מלמדו לסטות, האדם צריך שיהיה בידו איזה מקצוע שאוהב, ויקיים (דברים ט"ו י"ח) "ויברכתך בכל אשר תעשה", צריכים לעסק באיזה אמנות עובר עבור פרנסה, וכן הזהירנו רבנו ז"ל (ת"י מוהר"ן סימן תק"א) שיהיה לכל אחד מאתנו איזה משרה עבור פרנסתו.

עם כל זאת אדם שיהיה לו שכל מי אומר שהוא צריך לבחור עבודה קשה לסחב אבנים וכו', לעבד בזבל וכו', או שאר עבודות קשות המפרכות את הגוף וכו', עדיף למצוא לעצמו עבודה קלה, והקדוש ברוך הוא יפרנס אותו בכבוד גדול.

והנה יש אנשים שאין להם בטחון עצמי, וקשה להם להיות עצמאיים, אזי שילכו לעבד אצל אחרים, אבל שיבחרו עבודה קלה, שלא צריכים כל כך לטרח, ויש אנשים שיש להם בטחון עצמי, ולכן כדאי שיפתחו עסק ויהיו עצמאיים, ולא תלויים בידי אחרים.

והכל כפי האדם, אבל העקר לא להשבר משום דבר שבעולם, תמיד צריכים להיות בשמחה ולבנות את עצמו ולא להשבר, צריכים רק להיות תמיד בגדלות המוחין, להיות בחינת בן לא עבד, ואז יהיה הכי מאשר בחייו. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

אתרמ.

בעזרת השם יתברך יום ג' לסדר צו ד' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שהיה לי בעת שהותי ביבנאל, ממש השמחה אצלי פרצה כל הגבולות וכו', שאני רואה את גדל האחדות והאהבה שיש בין אנשי שלומנו, שזה היה רצונו של רבנו ז"ל, כמו שאמר (חיי מוהר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבינינו; ובפרט עכשו שאנחנו מכינים את עצמנו לחג החרות, להיות חרות מהיצר הרע שהוא השטן שהוא הסמ"ך מ"ם המסית ומדיח שיהיה פרודים בין נשמות ישראל וכו', אני ראיתי את גדל המסירות נפש של אנשי שלומנו שבאו לעזרתי למען נדבט קמחא דפסחא, שרבים ככלם תרמו עשר פעמים ח"י, כנגד העשר כחות שבנפש האדם, כדי שהמצוה יהיה בשלמות, כי כף מובא (שלחן ערוך ארח חיים סימן תכ"ט) ומנהג לקנות חטים לחלקן לעניים לצורך פסח וכל מי שדר בעיר י"ב חדש צריך לתן לזה, ותהלה לאל זכיתי אותך לקיים את ההלכה הזו בשלחן ערוך, וכך כשתתחיל את הסדר עם כל דכפין ייתי ויכול. כל דצריך ייתי ויפסח. תוכל לומר את זה בפה מלא ובשמחה עצומה שגם אתה השתתפת בלעזר לקמחא דפסחא, ולכן הזמנת כבר אורחים רעים שיבאו להסדר אצלה, (כי כשאדם לא עוזר להזילת, איך הוא יכול לומר כל דכפין ייתי ויכול. כל דצריך ייתי ויפסח? בשעה שהוא אומר את זה בדירתו והדלת סגורה? אבל כשמקיים את ההלכה שבשלחן ערוך שעוזר לקמחא דפסחא, אז הוא יכול להגיד בשמחה עצומה לבני ביתו כל דכפין ייתי ויכול. כל דצריך ייתי ויפסח, כי באמת כבר נתת), ולכן תאמין לי שזכיתי אותך עם מצוה מאד מאד גדולה, לעזר לעניים לקמחא דפסחא, וכך הקדוש ברוך הוא ישלים לך כהנה וכהנה, כי בזכות שעוזרים לאחרים, הקדוש ברוך הוא עוזר לו, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתהיה מאד מאד שמח שגם לך היה חלק בקמחא דפסחא, בזה שנדבט מאה ושמונים ש"ח, ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"א) צ'דקה תציל ממות ראשי תבות מ'צית', שבזכות שנותנים עבור קמחא דפסחא, נצולים ממות, וכן

סְגוּלָה לְחוּלֵי נּוֹפֵל רַחֲמָנָא לִיְצַלָן, לְפִזּוּר צְדָקָה, כִּי (תהלים קי"ב) פִּזּוּר נִיתַן לְאַבְיוֹנִים רְאִישֵׁי תְבוּת נְפִל', כִּי זֶה סוֹבֵב עַל חֲלֵי הַנְּפִילָה שֶׁנִּקְרָא אֶפְיִלְפִסְיָה רַחֲמָנָא לִישׁזֹבֵן, שֶׁהִיא מַחֲלָה מְאֹד מְאֹד אִיוּמָה לֹא עֲלִינוּ, וְכֵן סוֹבֵב עַל נְפִילָה בְרוּחַנִיּוֹת, כִּי כִשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל נוֹתֵן וּמְשַׁתַּף עַל קִמְחָא דְפִסְחָא שְׁזָה הַלְכָה בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף, עַל יְדֵי זֶה נִצּוּל מֵהַמַּחֲלָה הָאִימָה הַזֹּאת, וְכֵן נִצּוּל מִנְפִילָה בְרוּחַנִיּוֹת, שְׂאָף פִּעַם לֹא יִפּוֹל בְּדַעְתּוֹ, אֲלֵא יִהְיֶה תְמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה.

מָה אוֹמֵר לָךְ אַתָּה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת בְּיָתֵר עַז בְּאֻמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, לִיְדַע וּלְהִנְדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדּוֹ יִתְבַרֵךְ כֻּלָּל וְהַכֵּל לְכָל אֲלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וְהוּא יִתְבַרֵךְ מִנְהִיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצַדִּיק וּבִמְשֻׁפֵּט, וְדַבֵּר גְּדוּל וְדַבֵּר קֶטֶן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ אֲלֵא בְהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֻמְרוֹ חֲכָמִינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין ז'): אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְמַטָּה אֲלֵא אִם כֵּן מְכַרְיִזִין מִלְמַעְלָה; שְׂאָדָם לֹא מְקַבֵּל מִכָּה קִטְנָה בְּאֶצְבָּע קִטְנָה אִם לֹא מְכַרְיִזִין עַל זֶה קֶדָם מִלְמַעְלָה, וְכֻכֵּל שְׂאָדָם מְכַנִּיס אֶת עֲצָמוֹ בְּאֻמוֹנָה, כֵּן נִגְאָל מִכָּל צְרוּתֵינוּ, כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימָן ז') עַקֵּר הַגְּלוּת הוּא מַחֲמַת חֶסְרוֹן אֻמוֹנָה, וְלִכְּן כִּשְׁבֵר יִשְׂרָאֵל חֲזַק בְּאֻמוֹנָה, הוּא נִגְאָל מִכָּל צְרוּתֵינוּ, וְיוֹצֵא מִגְּלוּתוֹ הַפְּרֻטִית, וּכְבָר אָמַר רַבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת אֻמוֹנָה חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) עַל יְדֵי קִלְקוּל אֻמוֹנָה נִתְעוֹרְרִין דִּינִים, וְעַל יְדֵי הִרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה נִתְעוֹרְרִין דִּינֵי דִּינִים, הֵינּוּ שְׂדֵנִים אֶת הַדִּין שְׂנֵדוֹן כְּבָה, אִם נִדוּן כְּרָאוּי כְּלִי וְתִרְנוּת, וְלִכְּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בְּאֻמוֹנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּחֻדָשׁ נִיסָן רָאוּי לָנוּ לְשִׁמּוּחַ מְאֹד מְאֹד שֶׁבְקָרוֹב נִזְכָּה לְאַכֵּל מִצֵּה שֶׁהִיא מְאֻכָּל שֶׁל אֻמוֹנָה, כְּמוֹבָא (וְהָרַ בְּרֵאשִׁית מ.א.) פְּקוּדָא לְאַכֵּל מִצֵּה בְּפִסְחָא, בְּגִין דְּאִיְהוּ דּוּכְרָנָא לְדָרֵי דְרִין עַל רִזָּא דְמַהֲמִנּוּתָא, דִּישְׂרָאֵל נִפְקוּ בְּהֵהוּא זְמַנָּא מִרִזָּא דְטַעֲוּוֹן אַחֲרָן, וְעָאֻלוּ בְּרִזָּא דְמַהֲמִנּוּתָא, [מִצֵּה לְאַכֵּל מִצֵּה בְּפִסְחָא בְּשִׁבְלֵי שֶׁהוּא זְכָרוֹן עַל אֻמוֹנָה לְדוּרֵי דוֹרוֹת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ אֲזוּ מִמִּצְרַיִם מִכָּל הַטְּמֵאוֹת וְהַזְּהָמוֹת, וְנִכְנְסוּ בְּסוּד הָאֻמוֹנָה], וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבָכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמִרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מְכַרָּח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כִשְׂאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא

אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי השמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהשמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא, ובפרט עכשו שיש לך חלק בקמחא דפסחא, ונעשית נותן וכו', ומשפיע וכו', על ידי השתתפותך בלנדב מאה ושמונים ש"ח עשר פעמים ח"י כנגד עשר כחות הנפש שבאדם, על ידי זה תקבל חזרה ממנו יתברך אלף פעמים ככה, ולכן מה לך להיות בעצבות, אדרבה תשתדל מאד לעזר לאשתך, ותוציא את הילדים וכו', כדי שהיא תוכל להכין את הכל לחג הפסח, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אף שאתה טרוד עכשו מאד בעסקי חג הפסח, עם כל זאת אל תשכח מלגרס את הדין היומי, שאין לתאר ואין לשער את הזכות של אדם שגורס בכל יום דף גמרא, ואף שאתה לא מבין הכל, על כל פנים תגרס את הדין, שאין למעלה מזה, כמאמרם ז"ל (עבודה זרה יט.) לעולם לגרס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, כי דף גמרא ישמר אותך מכל רע, וימשיך עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, והלואי שתוכל להצטרף אל אחד מהשיעורים שבקהלתנו, שלומדים ברבים את הדין היומי, כי יש כבר בהקהלה שלנו שש שעורים בזמנים נפרדים ללמוד דף היומי, ולכן ראה להתחבר אל אחד מהשיעורים שמתאים לך מצד השעות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' לְסֵדֶר צו' ד' נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

מַה מְאֹד גְּדֹלָה שְׂמֻחָתִי בְּהִיוֹתִי עִכְשָׁו שְׁבַעִים בְּקַהֲלֵתִינוּ הַקְדוּשָׁה בְּיַבְנָא, וְרֵאִיתִי אֶת הַשְּׂמֻחָה וְהָאֲחֻדוֹת שֵׁשׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׂאִין לְמַעַלָּה מְזֵה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (תַּי מוֹהֲר"ן סִימָן רצ"ב) הַעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עֲצָמָן עַל אֲהַבָּה שְׂבִינֵינוּ; וְתַהֲלָה לְאֵל זְכִיתִי לְרֵאוֹת אֶת זֶה בְּקַהֲלֵתִינוּ הַקְדוּשָׁה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד תִּשְׁרָה בִּינֵינוּ הָאֲהַבָּה וְהָאֲחֻדוֹת, וְנִקְיָם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

אִף שֶׁעִכְשָׁו זֶה לְפָנֵי פֶסַח, וְאֵת טְרוּדָה בְּהַכְנֹת לְפֶסַח וְכו', עִם כָּל זֹאת זְכָרִי הֵיטֵב אֲשֶׁר אָסוּר לְהַכְנִס בְּלַחֲץ, רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה עֲצוּמָה שְׂאֲנַחְנוּ מְכִינִים אֶת עֲצָמֵנו לְקֵרָאת חַג הַחֲרוּת, שְׂנַהֲיָה בְּנֵי חוּרִין מֵהִיצֵר הָרַע שֶׁהוּא הַסֵּמ"ך מ"ם וְהַשְּׁטָן שְׂרוּצָה לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכָּה כָּבֵר לְהַגָּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל שְׂאֲנַחְנוּ הוֹלְכִים לְאָכַל בְּפֶסַח מְצָה, שֶׁהוּא מְאָכַל הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאוּכְלִים מְצָה, מְזַדְכְּכִים וְזוֹכִים לְאֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְכָּת, כְּמוּבָא (זֶהר בְּרֵאשִׁית מֵא). פְּקוּדָא לְאָכַל מְצָה בְּפֶסַח, בְּגִין דְּאִיהוּ דוּכְרָנָא לְדָרֵי דְרִין עַל רְזָא דְמַהֲמֻנּוּתָא, דִּישְׂרָאֵל נִפְקוּ בְּהַהוּא זְמַנָּא מְרֵזָא דְטַעוּן אַחֲרָן, וְעָאֵלוּ בְּרֵזָא דְמַהֲמֻנּוּתָא, [מְצוּהָ לְאָכַל מְצָה בְּפֶסַח בְּשָׁבִיל שֶׁהוּא זְכוּר עַל אֲמוּנָה לְדוּרֵי דוּרוֹת, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ אֶז מִמִּצְרַיִם מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְהַזְּהֻמוֹת, וְנִכְנְסוּ בְּסוּד הָאֲמוּנָה], וְלִכְּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׂתַמְסְרִי אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשֻׂמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוּם דְּבָר, רַק מְסַתְּבְכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קֶשֶׁה לְךָ לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֶת מְכַרְחַת לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֵׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוּם קֶלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מַה שְׂאִין כֵּן הַקְדוּשָׁה זֶה רַק שְׂמֻחָה, וּבְזֵה אֲשֶׁה יְכוּלָה לְמַדֵּד אֶת עֲצָמָה אִם הִיא בְּהַקְדוּשָׁה וְכו', אוֹ אִם הִיא בְּהַטְּמָאָה וְכו', שְׂתַסְתַּכַּל אִיךְ שֶׁהִיא מְחַזְקַת אֶת עֲצָמָה בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרמב.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"א) אשר בזה העולם יכולים לחיות שני בני אדם זה יושב בגן עדן וזה יושב בגיהנום, הינו אחד בורח תמיד רק אל הקדוש ברוך הוא ואינו רוצה כלום רק את אמתת מציאתו יתברך הרי הוא יושב בגן עדן, וכבר לא אכפת לו משום דבר, אין לו רצון אחר מבלעדי לעשות רצונו יתברך, האדם הזה הוא הכי מאשר, מאחר שפבר לא אכפת לו שום דבר, הוא תמיד מדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות, ויודע שהוא חייב בכל מה שקורה עמו הן עם אשתו והן עם ילדיו והן מאנשים וכו' אדם כזה יושב תמיד בגן עדן.

מה שאין כן אחד שעדין רחוק מכל זה רוצה כסף, כבוד, ישות, ופרסום, תשומת לב, וכו' וכו' זה סובל בזה העולם רק גיהנום עלי אדמות כי ככל שרוצים רצון אחר מרצונו יתברך אזי יסבל סבל גדול מאד.

הבעל שם טוב הקדוש זי"ע אמר כשאדם פגם במחשבה סובל מילדיו כשפגם בדבורו סובל מאשתו וכשפגם במעשיו סובל מבני אדם, ולכן למה לו להתלונן על מישהו? בשעה שהוא בעצמו חייב בכל מה שעובר עליו.

ולכן עקר העצה רק לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך וירבה לדבר עמו יתברך בשפת האם שלו ויתודה על כל מה שעשה כי עקר התשובה זהו

וְדוּי דְבָרִים כְּמוֹבָא (רמב"ם פָּרָק א' מֵהִלְכוֹת תְּשׁוּבָה הִלְכָה א') כָּל הַמְרַבֵּה לְהַתְּוֹדוֹת הָרִי זֶה מִשְׁבַּח, וְזֶה שְׁלֵמוֹת שִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו שֶׁהוּא תְּמִיד מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמְגַלֶּה לּוֹ אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבוֹ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל.

וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ד') שֶׁהַחֲטָאִים שֶׁל הָאָדָם נִחְקָקִים בְּתוֹךְ עֲצָמוֹתָיו וְהֵם מְעִיקִים וּמְצִיקִים לוֹ, אֲבָל בְּשָׁעָה שֶׁהוּא מִתְּוֹדֵה עַל יָדֵי זֶה הָעוֹנוֹת יוֹצֵאוֹת מֵעֲצָמוֹתָיו וּמִתְּחִיל לְהָאִיר לוֹ אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּהָאָרֶה נוֹרָאָה וּנְפִלְאָה מְאֹד עַד שֶׁמְרַגֵּשׁ רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

וְעַל כֵּן הַגָּל עֲצָמָהּ רַק לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ מִבֵּין אוֹתָהּ וְרַק הוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ וּבְזֶה שֶׁתִּהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּהּ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק חֶלֶק ב' סִימָן קי"ט) אֲשֶׁר הָעוֹלָם שֶׁנִּדְמָה עוֹלָם הַזֶּה זֶה טְעוֹת כִּי אֵין עוֹלָם הַזֶּה כָּלָל כְּפִי הַצְּרוֹת וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי אָדָם, יֵשׁ אוֹ עוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא גֵן עֵדֵן אוֹ גֵּיהֵנוֹם שֶׁבְּנֵי אָדָם סוֹבְלִים סֹבֵל גְּדוֹל מִכָּלֵם.

וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְחַיּוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת שֵׁיִשׁ רַק בּוֹרָא כָּל הָעוֹלָמִים וְעַל יָדֵי זֶה תִּצָּא מֵהַגְּלוּת שֶׁלָּהּ.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁבְּהַתְּחִלָּה יִהְיֶה לָּהּ קֶשֶׁה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא נִכְנָס בּוֹ כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת וְלָכֵן קֶשֶׁה לוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', אֲבָל בְּזֶה שֶׁתִּשְׁלִיךְ אֶת שְׂכָלְךָ וְתְּמִיד תִּדְבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְשִׁכַּל כָּלָל אֲזִי לְבַסוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּף לָּךְ לְטוֹבָה.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבִיחַד תִּחַזַק עֲצָמָהּ עִם עֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל אֲבָל רַק בְּדֶרֶךְ חֶבֶר, אַל תִּאֲמִין בְּאֵף אֶחָד כִּי טֵבַע שֶׁל בְּנֵי אָדָם שֶׁמְנַצְלִים אָדָם שְׂבוּר וְרֻצוּץ וְכוּ'.

וְזֶה הַמַּעֲלָה שֶׁל אָדָם שֶׁמְצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְרַק מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִבְּקָשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁצָּרִיךְ.

הַמֵּאֲחִיל לָּךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרמג.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מבקש אותך ש'עכשו לפני חג הפסח שכל הבית הפוך וכו' וכו', וטרודים עם החג וכו' וכו', צריכים לזכר גם כן אשר מלבד להוציא את החמץ הגשמי צריכים להוציא את החמץ הרוחני מהלב, שהיא פעם וקפדות וכו', עצבות ומרירות ודכאון וכו' וכו', מחלקת עם וכוחים בהבית וכו', הסתכלויות רעים וכו', והרהורים רעים וכו', לשון הרע ורכילות וליצנות וכו', שכל זה הוא בכלל חמץ, חמוץ המת, שאדם מחמיץ את מחו בקשיות וספקות עליו יתברך, ואת זה צריכים עכשו לנקות מעצמינו, עד שנכנס נקיים בחג הפסח, חג החרות, להיות חרות מהיצר הרע והסמ"ך מ"ם שמיסית ומדיח את האדם וכו' וכו'.

ולכן רק חזק ואמן מאד להיות בשמחה כמו שהזכירנו רבנו ז"ל על זה ביותו, ואמר (לקושי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהתגבר להרחיק העצבות והמרה שחורה בכל כחו, כי כל החולאות הבאים על האדם בלם באים רק מחמת קלקול השמחה, ולכן צריכים למסר את נפשו בשביל להיות תמיד בשמחה, וחקמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני) לפי שאין השמחה ממתנת לאדם לא כל מי ששמח היום שמח למחר ולא כל מי שמצער היום מצר למחר לפי שאין השמחה ממתנת לאדם; ולכן יעזר הקדוש ברוך הוא שתמיד יהיה השמחה מצויה אצלה, כי אין טוב מזה, ועל ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא. וכשבר ישראל זוכה לדבר אל הקדוש ברוך הוא על ידי זה הוא מנקה את עצמו מבית ומבחוץ מכל מיני חמץ ורוחני, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, והעקר להרגיל את עצמו לדם ולשתק על בזיונו שאמר רבנו ז"ל (לקושי מוהר"ן חלק א' סימן

(ו') שְׁזָה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּשׁוֹמֵעַ בְּזִיוְנו וְשׁוֹתֵק. וְאִמְרֵי רִמּוֹ בְּפָסוּק (תהלים ק"ז) 'יִשְׁלַח דָּבָרוֹ וַיִּרְפְּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם, רָאשֵׁי תְבוֹת יְדוּ'ם, הִרְגַע שְׂאֵדָם שׁוֹלַח אֶת דְּבוּרָיו (הֵינּו שְׂאֵינו מְדַבֵּר), וַיִּרְפְּאֵם (כִּכְר יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה כִּי רַב הַצָּרוֹת בָּאִים לְאָדָם מִחַמַּת רְבוּי הַדְּבוּר, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְנּו ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שְׁעַל יְדֵי הַדְּבוּר שְׂאֵינו צָרִיף נִלְחֵץ לוֹ הַמַּח, וְלִכֵּן כְּשְׂאֵינו מְדַבֵּר, יֵשׁ לוֹ רְפוּאָה), וְעַל יְדֵי זֶה וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם, (יִתְבַּטֵּל כָּל הַשְּׁחִיתוֹת שֵׁישׁ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הַכֹּל מִשְׁחָת, וְלֹא כְּדֹא אֶפְלוּ לְהַתְחִיל לְהַתְעַרֵּב עִם בְּנֵי אָדָם, שְׁכֹלָם מִשְׁחָתִים).

אֲשֶׁרֵינוּ מַה טוֹב חֶלְקֵינוּ וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ שְׁזָכֵינוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל צְדִיק כְּזֶה שְׁמֵלְמֵדְנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת וְנוֹרְאוֹת, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ שְׂאֵנוּ זוֹכִים לְדַעַת מְרַבְנּו ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

אתרמד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרַת צוֹ ה' נִיֶּסֶן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה

עַכְשָׁו שְׂאֵנַחְנוּ עוֹמְדִים לִפְנֵי חַג הַפֶּסַח, עֲלֵינוּ לְהוֹצִיא אֶת הַחֶמֶץ הַרוּחָנִי מִקְרַבְנּוּ שֶׁהִיא הָעֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, הַלְשׁוֹן הָרַע וְהַרְכִּילוֹת, וְהַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירוּ רַבְנּו ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְלְהַתְגַּבֵּר לְהַרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחַמַּת קְלָקוּל הַשְּׁמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לִפִּי שְׂאֵין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמְצַר הַיּוֹם מְצַר לְמַחַר לִפִּי שְׂאֵין הַשְּׁמִחָה מִמֵּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁתַּמִּיד יִהְיֶה הַשְּׁמִחָה מְצוּיָה אֲצֵלְךָ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל

ידי שמחה מתרחב הלב ויכולים אחר כך לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ולספר לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו בתמימות ובפשטות גמורה, כי מה שאין האדם מתחזק לדבר אל הקדוש ברוך הוא, הוא מפני שנופל על לבו עצבות ומרירות ודכאון, אבל תכף ומיד שמכריח את עצמו להיות בשמחה, אזי נפתח לבו לדבר אל הקדוש ברוך הוא.

את צריכה לדעת אשר החיים כל כך יפים וצריכים תמיד להסתכל על יפי החיים וכו', ולהסתכל על החצי כוס המלאה, לא על חצי כוס הריקה, ואז נהנים מהחיים כל דקה, ונותנים תודה להקדוש ברוך הוא בכל יום בכל שעה ובכל רגע, ולכן תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרָא צוֹ ה' נִיסָן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּתוּבוֹת נט) הַבְּטִלָּה מְבִיאָה לְיַדִּי שְׁעָמוּם וְלִידִי זְמָה, כְּשֶׁאָדָם לֹא עוֹשֶׂה שׁוֹם דְּבַר, אָזִי הוּא מִשְׁתַּגֵּעַ, וְלִכֵּן עָלֶיךָ לְהִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְעִשׂוֹת כָּל מִינֵי הַשְׁתַּדְלוּיוֹת כְּדִי שִׁיְהִיָּה לְךָ עֲבוּדָה, כִּי הַשְׁעָמוּם יִשְׁגַּע אוֹתְךָ לְגַמְרִי, תַעֲשֶׂה כָּל מַה שְׁבִינְדָה, אָבָל לֹא לְלַכֵּת בְּטֵל, שְׁזֵה הַדְּבַר הַכִּי גְרוּעַ, אָדָם מְכַרְח לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק עִם מִשְׁהוּ, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אָבוֹת פָּרָק ב') טוֹב תּוֹרָה עִם דְּרָךְ אֶרֶץ שִׁיִּגְיַעַת שְׁנִיָּהֵם מִשְׁכַּחַת עוֹוֹן, וּפְרַשׁ הָרַב הַקְדוּשׁ מִטְשַׁעְרִין ז"ל מִשְׁכַּחַת מְלִשׁוֹן שְׁכַחָה, אִם אָדָם עָסוּק הֵן בְּלַמּוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְהֵן בְּעֲבוּדָה שְׁעוֹבָה, יִהְיֶה אֵיזָה עֲבוּדָה שָׂרָק לֹא יִהְיֶה, הוּא שׁוֹכַח לְחֻטָּא, כִּי אָדָם מְכַרְח לְהִיּוֹת עָסוּק עִם מִשְׁהוּ, וּבִזְזָה שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּטֵל, זֶה מִשְׁגַּע אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן הַעֲצָה בְּשִׁבְלֶיךָ רַק שְׁתַּמְצָא עֲבוּדָה אֶפְלוּ נִקְיוֹן וְכוּ', הַעֲקֹר שְׁלֹא תִסְתּוֹכֵב בְּטֵל, כִּי זֶה יִהְיוּס לְךָ אֶת הַעֲצָבִים עַד שֶׁתִּשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרִי.

אֲתָה צְרִיךְ לְדַעַת כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא בְּפָגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבְטָלָה, עַל יַדִּי זֶה כָּל הַמַּח שְׁלוֹ נַעֲקַרְתָּ וְכוּ', וְלִכֵּן אָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שְׂרַפּוּאָה לְמִשְׁגָּע הוּא הַסְרוּס, כִּי הַחֻטָּא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית, מִשְׁגַּע אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁנִּשְׁכַּשַׁל בְּעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת הָאֵלוּ שֶׁל פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבְטָלָה, הוּא מִשְׁתַּגֵּעַ לְגַמְרִי, וְרַבְּנּוּ ז"ל בָּא לְזֶה הָעוֹלָם לְתַקֵּן אֶת הַחֻטָּא הַזֶּה, וְלִכֵּן נִתֵּן לָנוּ תַקּוּן הַכְּלָלִי לְאִמַר הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ' ק"ה קל"ז ק"ג, בּוֹדָאֵי מִי שְׁזוֹכָה לְבוֹא לְצִיּוֹן הַקְדוּשׁ שְׁלוֹ בְּאוֹמֵן וְנוֹתֵן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה וְאוֹמַר שֵׁם אֶת הַתַּקּוּן הַכְּלָלִי, אֵין לְמַעֲלָה מְזָה, עִם כָּל זֹאת כָּל מִי שִׁיּוֹדַע בְּנִפְשׁוֹ שְׁחָטָא בַּחֻטָּא הַמְּגַנֵּה הַזֶּה, שִׁירְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְוַמַּר בְּכָל יוֹם אֶת הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הָאֵלוּ, וְזֶה תַקּוּן גְּמוּר לְפָגַם הַבְּרִית, עִם כָּל זֹאת אֲתָה מְכַרְח לְעַסֵּק בְּאֵיזָה

עסק, יהיה מה שיהיה העקר שלא תלך בטל, שזה מביא את האדם לשגגון, וחכמינו הקדושים אמרו (סוטה א) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז') כל אחד כפי העברות שלו, כך רוח שטות יש בו, ולכן אין עצה אחרת אלא להיות עסוק במשהו, העקר לא ללכת בטל.

אשרי מי שזוכה להרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, ללכת במקום פנוי שאין שמה בני אדם ולפרש את כל שיחתו עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, שזה בעצמו מטהר לו את המח.

אקנה שתצית אותי ותמצא מרגוע לנפשי, אל תתביש לקחת איזה עבודה להיות עסוק, כי אחרת תשתגע לגמרי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרמו.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי יש בזה חכמה עמקה, והמקור לזה הוא בזהר פרשת יתרו, ששם מדבר מסוד חכמת היד וכו', ויש הרבה ספרים שמפרשים את הזהר הזה, וכשהייתי בחור מצאתי בספריה הכי גדולה בניו יורק כמה כתבי ידות על זה, והעתקתי לעצמי, ויש בזה חכמה עצומה וכו'.

בענין אדם שאינו שומר תורה ומצוות וכו', אין לו שום שיכות אל זה, הכל הבל הבלים ודמיון אחד גדול, כי אם אינו מאמין בהקדוש ברוך הוא, איך הוא יכול להבין ולהשפיל בחכמה עמקה זו שמקורו בזהר הקדוש?

ואם כבר מדברים מחכמת היד והפרצוף וכו', עלי לומר לך שאחד מהכתבי ידות שראיתי, היה כתוב שמה בסוף הספר כמעט בזה הלשון "כל

הַחֶכְמָה הַזֹּאת הוּא אֵמֶת לְאֵמֶתוֹ, וְאֶפְלוּ אִם קוֹרְאִים בְּקוֹ הַחַיִּים וְכוּ', שְׁאֲדָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ קַצוֹר יָמִים וְהוֹלֵךְ לְמוֹת וְכוּ', אוֹ שְׁנַגְזוֹר עָלָיו עֲנִיּוֹת וְכוּ', אִם רַק יִסּוּכֵב פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּכְבֶּה בְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ אֶל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיַּחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַכֹּל יִכּוֹל לְהִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, כִּי אֵין הַקּוֹיִם מְחִיבִים כָּלֵל, יֵשׁ קוֹ הַחַיִּים, קוֹ הַחֶכְמָה, קוֹ הַשְּׁלֵחוֹן, וְקוֹ הַגְּדֻלָּה וְכוּ'.

הָאֵמֶת שְׂרַבְנוּ ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ שֶׁהַעֲקָר הוּא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלֹא לְחֶקוֹר אַחַר עֲתִידוֹת, וְכִמּוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים י"ח י"ג) "תְּמִים תִּהְיֶה עִם הַיּוֹי"ה אֶלְקִיךָ", וּפִרְשׁ רַש"י הַתְּהִלָּךְ עִמּוֹ בְּתְּמִימוֹת וַתִּצְפֶּה לוֹ וְלֹא תַחְקֹר אַחַר הַעֲתִידוֹת אֶלָּא כֹּל מֵה שְׁיִבּוֹא עָלֶיךָ קִבֵּל בְּתְּמִימוֹת וְאַז תִּהְיֶה עִמּוֹ וְלִחְלָקוֹ, עֵינַי שָׁם, וְזֶה שְׁלֵמוֹת הַיְהוּדוֹת, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י"ב) כְּשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ אַחַר שְׂכָלוֹ וְחֶכְמָתוֹ, יוֹכֵל לְפוֹל בְּטַעוֹתַיִם וּמְכַשׁוֹלוֹת רַבִּים, וְלִבּוֹא לְיַדֵּי רַעוֹת גְּדוֹלוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם. וַיֵּשׁ שֶׁקְּלָקְלוּ הַרְבֵּה, כְּגוֹן הַרְשָׁעִים הַגְּדוֹלִים מְאֹד הַמְּפָרְסְמִים, שֶׁהִטְעוּ אֶת הָעוֹלָם, וְהַכֹּל הָיָה עַל יַדֵּי חֶכְמָתָם וְשִׂכְלָם. וְעַקְר הַיְהוּדוֹת הוּא רַק לִילֵךְ בְּתְּמִימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת, בְּלִי שׁוֹם חֶכְמוֹת, וְלִהְסַתְּכַל בְּכָל דְּבַר שְׁעוֹשֶׂה, שְׁיִהְיֶה שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִבְלִי לְהַשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל כְּבוֹד עֲצָמוֹ. רַק אִם יֵשׁ בְּזֶה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יַעֲשֶׂה, וְאִם לֹא לֹא, וְאַזִּי בּוֹדָאֵי לֹא יִכָּשֵׁל לְעוֹלָם. וְאֶפְלוּ כְּשֶׁנוֹפֵל חֶסֶד וְשְׁלוֹם, לְסַפְקוֹת, וַיֵּשׁ שְׁנִפְּלִיתוֹ גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, רַחֲמָנָא לִיצְלָן, שְׁנוֹפֵל לְסַפְקוֹת וְהַרְהוּרִים, וּמְהַרְהֵר אַחַר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֵף עַל פִּי כֵן הַנְּפִילָה וְהִרְיָדָה הִיא תְּכִלִּית הָעֲלִיָּה וְכוּ', עֵינַי שָׁם, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי הָאֲדָם שְׁלֵא הוֹלֵךְ אַחַר הַחֶכְמָתוֹ, רַק מְחַפֵּשׁ בְּכָל דְּבַר אֶת הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל יַדֵּי זֶה יִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אֲתֵרְמוּ.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסֵדֶר צוֹ ה' נִסָּן ה'תַּשַׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הדבר הראשון אתה צריך לזכור שיש הרבה דברים שאדם לא מבין ולא יכול להבין, ולא מסגל להבין, ולכן מה טוב ומה נעים לא לחקור בשום דבר למה לי הולך קשה ולההוא הולך קל? כל אחד יש לו שרש נשמה אחרת וכו', כל אחד צריך לתקן בזה העולם ענין אחר לגמרי וכו', כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד) שכל אחד יש לו נקודה מה שאין בחברו, ולכן כל אחד צריך לתקן את הנקודה שלו, ועל כן לא שייך לשאל שאלות למה זה חוזר בתשובה והוא מצליח תכף ומיד ברוחניות, וכבר מוצא את זווגו וכו', והשני חוזר בתשובה והוא לא מצליח תכף ומיד ברוחניות, ומכל שכן שלא מוצא את זווגו וכו', דבר זה נעלם מעין כל חי, כל אחד יש לו שרש נשמה אחרת וכו', ויש לו לתקן בזה העולם תקון אחר לגמרי וכו', ולכן אסור להתבלבל מאחד להשני וכו'.

בענין מציאת הזווג, תאמין לי שלא חסר זיווגים, אלא אדם מרחק את זווגו על ידי שהוא ברון, אם היה רוצה באמת להתחתן לשם שמים, היה מוצא תכף ומיד את זווגו.

העקר זכר תזכור, זכית לחזור בתשובה שלמה, אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, אלא תכניס את עצמך בעבודת השם יתברך, ותעסק הרבה בתפלה ובתחנונים לפניו יתברך, והקדוש ברוך הוא יוליך אותך על דרך הנכונה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' לְסִדְרָה צוֹ ה' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַדָּבָר הֶרְאִישׁוֹן מֵה שְׁאֵתָה צְרִיף לְהִכְנִיס בְּעֶצְמָךְ זֶה בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, הֵינּוּ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסִתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קֶשֶׁה לָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עִם כָּל זֹאת אֵתָה מְכַרְח לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמַּח שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחֲרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלָיְךָ, כִּי הִטְמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׁאֵין כֵּן הַקְדָּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יִכּוֹל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהִטְמָאָה וְכוּ', וְיִשְׁתַּכַּל אֵיךְ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַדָּבָר הַשְּׁנִי אֵתָה צְרִיף לְשִׁמֵּר אֶת שְׁבַת קְדָשׁ, כִּי כָּל הַבְּרָכוֹת וְהַהֲצִלּוֹת שֶׁל אָדָם בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחוּל נִשְׁפָּע מִשְׁבַּת, וְלִכֵּן אִם אָדָם שׁוֹמֵר שְׁבַת, עַל יְדֵי זֶה מְצַלִּיחַ בְּשִׁשֶׁת יְמֵי הַחוּל, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי כָּל מִי שֶׁשׁוֹמֵר שְׁבַת, בָּא לוֹ הַהֲצִלָּחָה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּים גַּם יְחַד, כִּי כֵּף מוֹבָא בְּזִהָר (יִתְרוֹ פַח) כָּל בְּרִכָּאָן דְּלַעֲיִלָא וְתַתָּא דִּיּוֹמָא בְּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה תַּלְיִין [כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל לְמַעְלָה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת וְשֶׁל לְמַטָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, תְּלוּיִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁהִיא הַשְּׁבַת], וְלִכֵּן אִם תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ לְשִׁמֵּר שְׁבַת, תִּרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לָךְ לְטוֹבָה.

הַדָּבָר הַשְּׁלִישִׁי רָאֵה לְשִׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, כִּי כֵּף אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מְנַחוֹת מֵד) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין מֵאַרְיָה יְמִים; וְאֶמְרוּ (פְּסִיקְתָא זוּטְרָתָא שְׁמוֹת) כָּל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ קָרָא בַּתּוֹרָה, וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁתַּנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ מִכָּל רַע, וְיִמְשַׁךְ עֲלֶיךָ מוֹחִין וְדַעַת וְשִׁכָּל כְּדֵי שֶׁתַּדַּע אֵיךְ לְהַתְּנַחַג בְּכָל דְּבָר.

אָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת חֻזַּק מְאֹד, הֵינּוּ שִׁיְהִיָּה לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאִפִּי חֻזְקָה וְכוּ', וְאִם רוּאָה שֶׁהַתְּחִיל בְּאִיזָה עֶסֶק וְלֹא הֲצִלִּית, שִׁיתְּחִיל עִם עֶסֶק שְׁנִי,

זה לא סוף העולם ואסור להתיאש, כי גדול אדונינו ורב להושיע, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (קדושין פב:) רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם לבנו אמונות נקיה וקלה ויבקש רחמים למי שהעשר והנכסים שלו שאין עניות מן האומנות ואין עשירות מן האומנות אלא למי שהעשר שלו שנאמר (חגי ב') "לי הכסף ולי הזהב נאם הוי"ה צבאות".

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי ותהיה הכי מאשר בחייה, רק תעבד על נקודת נקודה אחת, נקודת השמחה שתהיה תמיד שמח, ותזכה לשא חן בעיני כל רואיה.

המאחל לך חג פשר ושמח

אתרמט.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

יש דברים שנעלמים לגמרי מעיני בני אדם, ואסור לחקור בהם בשום פנים ואפן, כי אף אחד לא יודע את החשבונות של הקדוש ברוך הוא, ובוודאי כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא יש בזה חשבון צדק שאין לנו שום משג בזה וכו', הן מצד הגלגול וכו', והן מצד לעורר את הבעלי עברה שיחזרו בתשובה שלמה וכו', כי מרה תהיה באחרונה וכו', ולוקחים נשמות קדושות שאין בהם חטא לקרבן צבור, כדי לעורר את כלם בתשובה שלמה וכו', ולכן לא כדאי להכנס בדברים כאלו ולשאל שאלות, כי התורה הקדושה אמרה (דברים י"ח י"ג) "תמים תהיה עם הוי"ה אלקיך", ופרש רש"י התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקר אחר העתידות אלא כל מה שביא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו, עין שם, ואין אתנו יודע שום דבר, ולכן אשרי אדם שלא נכנס בחקירות וכו', לחקור על מה ולמה נאספו נשמות קדושות שאין בהם חטא וכו' וכו'.

מה שֶׁכֵּן שְׁאֵדָם שְׁעוֹבֵר עַל עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, עָלָיו לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וַיַּעֲזֹב הָרָשָׁע דְּרָכָו וְאִישׁ עוֹוֹן אֲוֹן מִחֲשָׁבוֹתָיו הִרְעוֹת, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּתוּבוֹת ל). תִּגְי רַבִּי חִיָּא מִיּוֹם שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַף עַל פִּי שֶׁבְטָלוּ סְנֵה־דְרִין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בְטָלוּ וְכוּ', אֲלָא דִּין אַרְבַּע מִיתוֹת לֹא בְטָלוּ, מִי שֶׁנִּתְחַיַּב סְקִילָה אוֹ נוֹפֵל מִן הַגַּג אוֹ חִיָּה דוֹרְסָתוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיַּב שְׂרָפָה אוֹ נוֹפֵל בְּדִלְקָה אוֹ נָחַשׁ מְכִישׁוֹ, וּמִי שֶׁנִּתְחַיַּב הַרְיָגָה אוֹ נִמְסֵר לַמַּלְכוֹת אוֹ לַסְּטִים בְּאִין עָלָיו, וּמִי שֶׁנִּתְחַיַּב חֲנֻקָּה אוֹ טוֹבַע בְּנֵהָרָה אוֹ מַת בְּסֵרוּנְכִי; וְלִכְּן כָּל מִי שֶׁיִּוֹדַע בְּנִפְשׁוֹ שֶׁהוּא חָטָא וְכוּ', וַעֲדִין חוֹטָא, כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ אֶסוֹן נוֹרָא כְּזוֹ שֶׁנֶּאֱרַע אֲצֵל אַחֲרִים, יִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה וַיִּתְחַיֵּל לִפְחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, כִּי הוּא יָכוֹל לְהַעֲנִשׁ בְּאַחַד מֵהֵד' מִיתוֹת בֵּית דִּין רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי מִכָּל דְּבָר שְׂרׁוּאִים וְשׁוֹמְעִים, לְמַד אוֹתָנּוּ הַבַּעַל שֶׁם טוֹב הַקְּדוֹשׁ זִי"ע צְרִיכִים לְלַמֵּד מִזֶּה מִשֶּׁהוּ, רוֹאִים בְּנֵי אָדָם חוֹטְאִים בְּסֵתֵר וְכוּ', וְחוֹשְׁבִים שֶׁהַעוֹלָם הַפְּקָר וְכוּ', וּפְתָאוּם מְקַבְּלִים מִכָּה כְּזוֹ שֶׁלֹּא חָלְמוּ עַל זֶה, וְלִכְּן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים לְחִזֹּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָי שִׁיְהִי מְאַחֵר.

בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֶסוֹר לְהֵאָשִׁים אֶת הַמִּשְׁפָּחָה הַזֹּאת וְכוּ', אֲדַרְבֵּה צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהֵם הָיוּ קָרְבָּנוֹת צְבוּר, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאִמְרָ לְעוֹלָמוֹ דִּי יֵאמֵר לְצְרוּתֵינוּ דִּי, וְיִקְוִים דְּבְרֵי הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָּה ס' י"ח) "לֹא יִשְׁמַע עוֹד חֲמָס בְּאַרְצְךָ שֶׁד וְשֶׁבֶר בְּגִבּוֹלֶיךָ וְקִרְאֵת יְשׁוּעָה חוֹמַתֶיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ תִּהְיֶה", וְהַמְּקוֹם יִנַּחֵם אוֹתָם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרנ.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא מבין למה אתה דוחק את השעה, הרי חכמינו הקדושים אמרו (ברכות טד) כל הדוחק את השעה השעה דוחקתו, התחנתת סף הכל שנה, ומה אתה צריך לרוץ ולהתרוצץ בין רופאים ולעשות בדיקות וכו' וכו', מי אומר שלא יהיה לך ילדים? צריכים הרבה סבלנות והרבה תפלה, ולהיות בשמחה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י:) מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים, רבי אליעזר אומר יפזר מעותיו לעניים רבי יהושע אומר ישמח אשתו לדבר מצוה; ולכן למה אתה צריך כל כך להכנס בלחץ? בודאי יהיה לך ילדים, ורבנו ז"ל אמר (ספר המדות אות בנים סימן ט') צניעות שבאשה מזכה לה לבנים הגונים; ולכן אל תדאג, הקדוש ברוך הוא יתן לך ילדים חיים וקיימים בריאים, העקר שתשמרו על טהרת המשפחה.

מנהגנו כשמסתתנים אזי האשה מדליקה לכבוד שבת שני גרות של שמן זית כנגד זכור ושמור, ועוד ארבע גרות של חלב כנגד ד' אותיות של שם הוי"ה ברוך הוא יתברך שמו, לא פחות ולא יותר, וכשנולד בן או בת, מוסיפים עוד גר, וזה סגולה נפלאה מאד מאד להצלחת הילדים, ולהאיר בבית שלום ואהבה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' לְסִדְרָא צוּ ה' נִיסָן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּל הָעֲנִינִן שֶׁל לְמוֹד בְּגִירָסָא, זֶה סִדְרָא דְרַךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל שְׁמוּבָא בְּאַרְיִכוֹת בְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, קַחְהוּ מִשָּׁם, וְאַנִּי לֹא הִמְצָאתִי אֶת זֶה, אֲלֵא זֶה הִנְהַגְתָּ רַבְנּוּ ז"ל שֶׁהִנְהִיגְנוּ לְלַמֵּד בְּדֶרֶךְ זֶה, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יט.) לְעוֹלָם לְגֵרִים אִינִישׁ וְאַף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאֵי קָאָמַר; וְהַסְבִּיר הַמַּהְר"ל מִפְּרָאג זי"ע בְּחֻדוּשֵׁי אַגְדוֹת שְׁלוֹ, וְכֵן הַחֵיד"א בְּסִפְרוֹ "פֶּתַח עֵינַיִם", שְׁאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה הֵם רוּחֵנִיּוֹת, וְכִשְׁאָדָם גּוֹרֵס בַּתּוֹרָה, אֲפֹלוּ שְׁלֹא מִבִּין, הָרִי הַמְּאֹר שְׁבַתְוָרָה מַחְזִיר אוֹתוֹ לְמוֹטָב, וְלִכֵּן אֵין טַעֲנָה לְאָדָם שְׁלֹא יָכוֹל לְהִבִּין מַה שְׁלוֹמָה, יְגַרֵס הַרְבֵּה עַד שִׁיפְתַּח לוֹ הַמַּח, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (שם) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ, שְׁטוֹב לְלַמֵּד בְּמַהִירוֹת וְלִבְלִי לְדַקְדַּק הַרְבֵּה בְּלְמוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזִרְיוֹת. וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ הַרְבֵּה בְּשַׁעַת לְמוּדוֹ מֵעֲנִין לְעֲנִין רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקּוּמוֹ. וְאִם לְפַעְמִים אֵינוּ יָכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אַחַד, אֵל יַעֲמַד הַרְבֵּה שָׁם וַיִּנַּח אוֹתוֹ הָעֲנִין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהִלָּן. וְעַל פִּי הָרַב יָדַע אַחַר כֵּךְ מִמִּילָא מַה שְׁלֹא הָיָה מִבִּין בַּתְּחִלָּה כְּשִׁילְמַד כְּסִדְרָא בְּזִרְיוֹת לְהִלָּן יוֹתֵר, וְאָמַר שְׂאִין צְרִיכִין בְּלְמוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לֹאמַר הַדְּבָרִים כְּסִדְרָא וּמִמִּילָא יְבִין. וְלֹא יְבַלְבֵּל דַּעְתּוֹ בַּתְּחִלָּת לְמוּדוֹ שִׁיַּרְצֶה לְהִבִּין תְּכַף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הַרְבֵּה תְּכַף וְלֹא יְבִין כָּלֵל רַק יְכַנֵּס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמַר כְּסִדְרָא בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יְבִין. וְאִם לֹא יְבִין תְּכַף יְבִין אַחַר כֵּן. וְאִם יִשְׁאַרוּ אֵיזֶה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֹא יוּכַל לְעַמֵּד עַל כּוֹנְנָתוֹ, מַה בְּכַף? כִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַפֶּל, וְכִמוֹ שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבַת ג.ט.) לְגַמּוֹר וְהִדְרָא לְסַבּוֹר וְאַף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מַה קָאָמַר 'שְׁנַאָמַר (תַּהֲלִים קי"ט כ') "גֵּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׁילְמַד בְּמַהִירוֹת וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הַרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לְעַבֵּר כְּמָה פְּעָמִים אֵלוֹ הַסְּפָרִים שְׁלוֹמָה, לְגוֹמְרָם וּלְחֹזֵר לְהַתְחִיל וּלְגוֹמְרָם פְּעַם אַחַר פְּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יְבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כָּל מַה שְׁלֹא הָיָה מִבִּין בַּתְּחִלָּה, כָּל

מה שאפשר להבין ולעמד על דבריהם וכו' וכו', כל זה דברי רבנו ז"ל, וזה לא המצאה עצמית וכו' וכו', מי שיש לו שכל לומד בצורה כזו, אזי זוכה לעבר תנ"ך ששה סדרי משנה בבלי ירושלמי תוספתא וכל המדרשים כולם, וספרי הזהר והתקונים, וכל כתבי האר"ז, ומב"ם טור ושלחן ערוך וכו' וכו', אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כולל ומצית את רבנו ז"ל, וזה גם מוכח בזהר (קדושים פה): ומאן דתאובתיה למלעי באורייתא ולא אשכח מאן דיוליף ליה והוא ברחימותא דאורייתא לעי בה ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע. כל מלה ומלה סלקא וקודשא בריה הוא חדי בההיא מלה וקביל לה ונטע לה סחרניה דההוא נחלא ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברבין ואקרון ערבי נחל הדא הוא דכתיב (משלי ה' ט) "באהבתה תשגה תמיד", [מי שיש לו חשק ללמד תורה הקדושה, ואין לו מי שילמד אותו, והוא לומד תורה באהבה ומגמגם ואינו מבין, עליו לא להתיאש אלא לידע שכל מילה ומילה עולה למעלה, והקדוש ברוך הוא שמח עם המלים של התורה שלומד, ונוטע מזה אילנות רוחניות וכו' וכו'], אשרי מי ששומע בקול רבנו ז"ל ואינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לה הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לה חג פשוט ושמח

אתרנב.

בעזרת השם יהברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבה.

דע לה שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ד)

שְׁעַל יְדֵי שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵעַלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשֵׁשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמְיָה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלוֹ שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזִילוּתָהּ דְגְלוּתָא, וְלִכְּן כָּל מִי שִׁילֵךְ לְהַפִּיץ, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנֶסֶה, כִּי מִי שֶׁזּוֹרַע רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵיִת מְצִיַת אֶת מוֹהַרְנִ"ת ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צְוָאָה אֲרַבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אֲזֵל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הֶעֱבָדָה שְׁלֹכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעֵינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאֵז אֵף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵיִת צוֹחֵק מִכָּל הַמַּתְנַגְדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמַּתְלוֹצְצִים מִזֶּה.

אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ לַהֲיוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עַם עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מְסַתְּבִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדַע שְׁמֵרֵב צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ קָשָׁה לָךְ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, עַם כָּל זֹאת אַתָּה מִכְרָח לְהַכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכּחוֹת רַק לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי כְּשֶׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוֹכֵל לְגַשֵּׁת אֵלֶיךָ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׁאִין בֶּן הַקְּדוּשָׁה זֶה רַק שִׁמְחָה, וּבְזֶה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְּדוּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שִׁיִּסְתַּכֵּל אֵיךְ שֶׁהוּא מְחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

אתרנג.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל רצה מאד מאד שנלמד את ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן", עד שיהיה שגור על פיו, וכבר נשמע מפיו הקדוש שאמר (חיי מוהר"ן סימן שמ"ו) שהספר הקדוש שלו לקוטי מוהר"ן שיצא בעולם הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו הרבה עד שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדול מאד להשם יתברך אשר אין ערך אליו, אחר כך אמר בפרוש שהלמוד בחבוריו הקדושים הוא אתחלתא דגאולה, ואמר שטוב לקבע לעצמו שני שעורים ללמד ספריו הקדושים שעור אחד פשוט ללמד במהירות הרבה מאד כדי שיהיה שגור בעל פה, ושעור אחד ללמד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריי, ולכן אשרי מי שלומד את ה"לקוטי מוהר"ן", כדי שיהיה שגור על פיו, וזוכה לסים כל חדש את כל ה"לקוטי מוהר"ן", ומלבד זאת לומד שעור אחד בעיון גדול מאד, ויחדש בה חידושים כפי מחו והשגתו.

כשהייתי בחור צעיר חלקתי את ה"לקוטי מוהר"ן" על ימי החדש, וכך אני מתנהג מאז ותמיד, ואף אחד לא ידע את זה, פעם נכנס בחור בחדרי וכשיצאתי לרגע וראוה את הפתק שמחלק ה"לקוטי מוהר"ן" לימי החדש, הלך והעתיקו לעצמו, ואחר כך ראיתי שהדפיס את זה וחלק את זה לכלם.

תהלה לאל היום יש המון בחורים ואברכים שזוכים בכלל חדש את כל ה"לקוטי מוהר"ן" כפי שחלקתי את זה לימי החדש, ומתנהגים ככך כך הרבה שנים, וצריך שתדע שעקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל זה רק על ידי למוד "לקוטי מוהר"ן", וכך מי שלומד יותר את ספרו הקדוש, הוא יותר מקרב אליו, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך הספר, ולכן ככל שאדם לומד יותר את ספרו הקדוש קדש הקדושים "לקוטי מוהר"ן", יותר אור רבנו ז"ל מאיר בו, ואל יטעה

אותך יצרך שרבנו ז"ל נמצא אצל פלוני או אצל אלמוני וכו', כן הכל דמיון והכל גדול, רבנו ז"ל נמצא רק במקום שלומדים את ספרו הקדוש "לקוטי מוהר"ן", וידוע מה שאמר מוהר"ן ז"ל כי בשמים לומדים בכל יום את ה"לקוטי מוהר"ן" עם פרוש אחר, אשרי מי שמתמיד בלמוד "לקוטי מוהר"ן", שאז יהיה נעשה בעל תשובה גדול ובעל מח ובעל השגה גבוהה עד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרנד.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם זה ברור לך וכו', עדין רב העולם מזלזלים בזה, וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרושיותו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרושיותו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, הרי שלף לפניך סגולה לאריכות ימים ושנים לסיים את פרוש השבוע, ורואים שחכמינו הקדושים נתנו לנו עצה קלה ומתוקה לאריכות ימים ושנים, ורבים ככלם לא משתמשים עם העצה הזו, אלא הולכים אחר ההבל ומחפשים סגולות לאריכות ימים ושנים טובים, בשעה שיש לנו סגולה כל כך נעימה ממנו יתברך, מלבד זאת שזה הלכה מבארת בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג') מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור; וכתב המשנה ברוחה (שם) בספר מעשה רב כתב בהנהגת הגר"א שהיה נוהג תכף אחר התפלה בכל יום לקרא מקצת מהסדרה שנים מקרא ואחד תרגום ומסיים בערב שבת, והמציאות

מראה שאם מחכים עד יום שישי, שאז הוא השלמות כמו שאמר האריז"ל, אזי לבסוף לא מסיימים שנים מקרא ואחד תרגום, ולכן בזה ראוי לצית את מרן שהוא מדינא דגמרא להתחיל מיום ראשון וכו'.

וצריך שתדע שכל הצרות והיסורים שבני אדם סובלים, עניות ודחקות וכו' וכו', זה רק מחמת שלא נזהרים במצוה זו לסיים את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע, ומי שלא סיים בשבוע שנים מקרא ואחד תרגום, יהיה בטוח שיהיה לו בשבוע זה צרה גדולה מאד וכו' וכו', או שיאבד כסף, או שישתבך בסבוכ אחר וכו' וכו', ולכן לא בחנם שאני מעורר בכל דרשה את הצבור לקיים את זה, ובפרט שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן י"ט) שזה תקון הברית, עיין שם.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשפיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרנה.

בעזרת השם יתברך יום ד' לסדר צו ה' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה יושב כל יום ולרבות הלילה שעות על גבי שעות באינטרנט שבמחשב שנקרא מכשף, כי הרי זה כמו כשוף, ומסתכל בכל מיני תועבות רעות, עד שאתה בא לידי הוצאת זרע לבטלה, ולכן למה תרצה את אשתך? הרי אתה ממלא את תאוותך עם הסתכלויות רעות, שזה עוון חמור מאד מאד, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (יומא עד:) טוב מראה עינים באשה, יותר מגופו של מעשה, שנאמר (קהלת ו' ט') "טוב מראה עינים מהלך נפש", ואמרו (ברכות יב:) אחרי עיניכם זה הרהור עברה, ואמרו (במדבר רבה פרשה י' סימן ו') מה ראה

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשׂאֵל מִיִּשְׂרָאֵל הַלֵּב וְהַעֵינַיִם שִׁיְהִיו אַחֲרָיו, לְפִי שֶׁהַעֲבָרָה תְּלוּיָה בָּהֶם, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בְּמִדְבָר ט"ו) "וְלֹא תִתְּנוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינַיְכֶם", עֵינָא וְלִיבָא תְרִי סְרִסוּרֵי דְחֻטָּאָה אֵינּוּן כִּי שׁוּחָה עֲמָקָה זִוְנָה כְּשֵׁם שְׂאֵמֵר מֹשֶׁה אֲשֶׁר אִתָּם זִוְנִים אַחֲרֵיהֶם לִומר שֶׁהַזְּנוּת תְּלוּיָה בָּהֶם, הַעֵינַיִם רִוּאוֹת אֶת הַזְּנוּת, וְהַלֵּב מְהַרְהֵר אַחֲרֵיהָ, כִּךְ אָמַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל יַדֵי שְׁלֹמֹה, "כִּי שׁוּחָה עֲמָקָה זִוְנָה" לְמָה קָרָאָה שׁוּחָה, עַל שֵׁם כִּי שְׁחָה אֶל מוֹת בֵּיתָהּ, עֲמָקָה כְּמָה דְתִימָא (מְשִׁלִי ח) "בְּעַמְקֵי שְׂאוּל קָרְאִיהָ זִוְנָה " זֹו אִשְׁתֵּי אִישׁ "וּבְאֵר צָרָה" שֶׁהִיא מוֹרִידָה לְנוּאֵף לְגִיְהֵנָם; עַכְשָׁו אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתְךָ לְמָה אִתָּה תְּמַשֵּׁךְ אַחֵר אֲשֶׁתְךָ בְּשַׁעֲהָ שְׂאֵתָה חוּטָא בְּסִתְרָה? שְׁנִדְמָה לְךָ שְׂאֵף אַחַד לֹא יוֹדַע שְׂאֵתָה יוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם לְרַבּוֹת הַלֵּילָה בְּמַחְשָׁב שֶׁהוּא מְכַשֵּׁף, שְׁנִדְבַקְתָּ בָּהּ כְּמוֹ בְּכִשׁוּף, וְאַתָּה מוֹצִיא זֶרַע לְבִטְלָה רַחֲמָנָא לִישׁוֹבְךָ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכְן כִּלְךָ מַעֲבָרָה זֹו, כִּי לְבִסוּף תְּשֻׁלֵם עַל זֶה מַחֲוִיר גְּבוּהָ מְאֹד, כִּי עַל הַכֵּל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחְפָּה, אָבָל לֹא עַל נֶאֱוָף, וְאָמְרוּ (סְנֵהֲדִרִין צג) אֱלֹהֵיהֶם שֶׁל אֵלוֹ שׁוֹנָא זְמָה הוּא; וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִרְאָה לְשֹׁמֵר עַל עֲצָמָה, כִּי מְבַנֵּי אָדָם יְכוּל לְהִתְחַבְּאוֹת אָבָל לֹא מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְן חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה כִּי עַל יַדֵי פָגֵם הַבְּרִית שְׂאָדָם פּוֹגֵם בְּבְרִיתוֹ, לְבִסוּף יֵאָבֵד אֶת אֲשֵׁתוֹ, וַיִּצְטַרֵף לְהִתְגַּרֵשׁ וְכוּ' וְכוּ', הָאֵם זֶה מִשְׁתַּלֵּם לְךָ?

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַחֲזִיר אוֹתְךָ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֹמָה, וְתִקְבַּל עַל עֲצָמָךְ לְהַעֲיֵף אֶת הַזָּבֵל וְהַלְכָלוּךְ הַזֶּה מִבֵּיתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַח

אֲתֵרְנוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסִדְרָ צוּר ו' נִיסָן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

הַנְּהָ אֲנַחְנוּ מִתְקַרְבִּים יוֹם אֶל חַג הַפֶּסַח חַג הַחֲרוּת, שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַגָּאֵל מִהַגְּלוּת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בָּהּ, גְּלוּת מְצָרִים, שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלְק א' סִימָן ד') שְׁכָל הַגְּלוּת נִקְרָאִים עַל שֵׁם מְצָרִים, שֶׁהֵם מְצָרִים

לְיִשְׂרָאֵל, וְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל עֹבֵר אֶת הַגְּלוֹת שְׁלוֹ שֶׁהוּא נִמְצָא בְּמִצְרַיִם בְּצֶעַר גָּדוֹל
 מְאֹד, כָּל אֶחָד כְּפִי עֲנִינֵנוּ וְכוּ', וְכוּ', וְלֹא בַחֲנָם שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פסחים
 טז:) בְּכָל דֹּר וְדוֹר חָיִב אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עֲצָמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם, כִּי כָל
 אֶחָד נִמְצָא בְּהַגְלוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', וְהִנֵּה עֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים,
 וְאִם אֶחָד לֹא קוֹלֵט וְתוֹפֵס שְׂזֵה בָּא מֵעוֹן גִּזְלֵי שְׁנִמְצָא בִּידוֹ, אָדָם מִלֹּהֶן כֶּסֶף
 מִמִּישֵׁהוּ וְלֹא מִשְׁלָם לוֹ, אוֹ מִזְלִזֵל בְּהַכֶּסֶף שֶׁל הַשָּׁנִי, וְזֶה מֵבִיא לוֹ אַחֵר כֶּךָ כָּל
 הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים שְׁסוּבֵל, וּבִפְרָט כְּשֶׁגִּזְזֵל מִהֶרְבֵּים, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (תוספתא בבא קמא פ"ק י') חֲמוּר גִּזְלֵי הֶרְבִּים מִגִּזְלֵי יְחִיד, שֶׁהַגִּזְזֵל אֶת הַיְחִיד יְכוּל
 לְפָסוּ וְלִהְיוֹת לוֹ גִּזְלוֹ, הַגִּזְזֵל אֶת הֶרְבִּים אֵין יְכוּל לְפָסוּן וְלִהְיוֹת לוֹ גִּזְלוֹ,
 רוֹאִים בְּנֵי אָדָם שְׁעוֹשִׂים נֹזֵק בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְכוּ', אוֹ מִזְלִזֵלִים בְּכֶסֶף צְבוּר,
 וְאֵינָם יוֹדְעִים שֶׁאֵין עַל זֶה תְּשׁוּבָה, וְדָבָר זֶה כָּל כֶּךָ קָל בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם, עַד
 שְׁנַעֲשֶׂה לָהֶם כְּהַתֵּר, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (יומא פ"ג:) כִּיּוֹן שֶׁעָבַר אָדָם עֲבָרָה וְשָׁנָה בָּהּ
 הִתְּרָה לוֹ הַתֵּרָה לוֹ סִלְקָא דְעֵתָךְ אֵלָּא אֵימָא נַעֲשִׂית לֹא כְּהַתֵּר, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ לְפָנֵי
 חַג הַפֶּסַח חַג הַחֲרוּת, עֲלִינוּ לְבַעַר אֶת הַחֲמִץ שֶׁהֵם הִגְנִיבוּ וְהַגְּלוֹת שִׁישׁ
 בְּיַדֵּנוּ וְכוּ' וְכוּ', רוֹאִים אָדָם נִכְנָס לְמִקְוֵה וְאֵינוּ מְשַׁלֵּם וְכוּ', וְהוּא חוֹשֵׁב
 שֶׁסֹּדֵר אֶת הַבֶּלֶן וְכוּ', וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בְּכָלֵל טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בִּידוֹ, אוֹ אֶחָד
 נוֹדֵר וְלֹא מְשַׁלֵּם, אוֹ קוֹנֵה עֲלֵיהָ וְלֹא מְשַׁלֵּם וְכוּ' וְכוּ', הוּא לֹא קוֹלֵט שֶׁעָבַר
 זֶה הוּא יְשַׁלֵּם מִחִיר גְּבוּהָ, כִּי כֶּךָ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שבת לב:) תִּנְיָא רַבִּי
 נִתָּן אוֹמֵר בְּעוֹן נְדָרִים מֵתָה אִשָּׁה שֶׁל אָדָם שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כב, כז) אִם אֵין לָךְ
 לְשַׁלֵּם לָמָּה יִקַּח מִשְׁכָּבְךָ מִתַּחַתֶּיךָ רַבִּי אוֹמֵר בְּעוֹן נְדָרִים בְּנִים מֵתִים כְּשֶׁהֵן
 קִטְנִים שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ה, ה) אַל תִּתֵּן אֶת פִּיךָ לְחַטֵּיא אֶת בְּשָׂרְךָ וְאַל תֹּאמֵר
 לְפָנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שִׁגְגָה הִיא לָמָּה יִקְצֹף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ וְחִבֵּל אֶת מַעֲשֵׂה
 יְדִיךָ אֵיזָה הֵן מַעֲשֵׂה יְדֵי שֶׁל אָדָם הוּא אוֹמֵר בְּנֵיו וּבְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם, וְלִכֵּן
 דִּיּוּקָא עֲכָשׁוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מְבַעְרִים אֶת הַחֲמִץ מִיַּדֵּנוּ, עֲלִינוּ לְבַעַר אֶת הַקְּלוֹת
 דַּעַת שְׁלָנוּ שֶׁנַּעֲשֶׂה כֶּסֶף שֶׁל הַזּוֹלָת הַפֶּקֶר, וּמְסַפֵּר שֶׁפַּעַם אַחַת שֶׁהָאֵל הַחֲפִץ
 חִיִּים ז"ל בְּפִטְרָבוּרְךָ שֶׁהָיָה שֵׁם אֲסַפְתָּ רַבָּנִים גְּדוֹלִים וְהַצְּרָךְ בְּשַׁעַת לֵילָה
 מְאַחֶרֶת לְנֹר כְּתִיבָה, מִכֵּיּוֹן שֶׁהַחֲנִיּוֹת הָיוּ סְגוּרוֹת, נִגַּשׁ הַחֲפִץ חִיִּים ז"ל אֶל
 הָאֲדָמוֹר רַבִּי שְׁלוֹם בְּעַר מְלוֹכָאוּיִטְשׁ זְצ"ל שֶׁשָּׁהָה אִף הוּא בְּאוֹתוֹ מְלוֹן,
 וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ מְסַפֵּר גְּלִיּוֹנוֹת נִיר לְכְּתִיבָה, נַעֲנֵה הָאֲדָמוֹר בְּחֲפִץ לֵב, וְכֹאשֶׁר

בְּקֶשׁ הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל לְשֵׁלֶם לוֹ תְּמוּנָתָם, חֵיף הָאֲדָמוֹר וְסָרַב לְקַבֵּל מִיָּדוֹ אֶת הַתְּשׁלוּם, מִיָּד הַשֵּׁיב לוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל אֶת הַנֶּיֶר וְלֹא הִסְפִּים לְקַבְּלוֹ, עַד שֶׁנֶּאֱוָת הָאֲדָמוֹר לְקַבֵּל אֶת תְּמוּנָתוֹ שֶׁהִסְתַּכְּמָה בְּשֵׁתֵי פְּרוּטוֹת, הִבִּיעַ אַחַד הַנוֹכָחִים אֶת פְּלִיאָתוֹ בְּאֲזֵנֵי הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל, הֵרִי יָדוֹעַ לְכַבּוֹד הָרַב שֶׁלִּשְׁתֵּי פְּרוּטוֹת אֵינִי עֵרֶךְ שֶׁל מִמֶּשׁ, הַשֵּׁיב לוֹ הַחֶפֶץ חַיִּים ז"ל, מִשְׁתֵּי פְּרוּטוֹת שֶׁל גֹּזֵל עָלוּל לְהוֹצֵר מִלְּאֹךְ חֲבֵלָה שֶׁבְּכַחוֹ לְהַפְּךָ עַל פְּנֵיהֶן אֶת כָּל חוּמוֹתֶיהָ שֶׁל פֶּטֶרְבוּרְג וְכו', וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שְׂזוֹכָה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּיָדוֹ כֶּסֶף שֶׁל גְּנֵבָה, כִּי הַגְּנֵב מְשַׁלֵּם כְּפָלִים וְכו', אֲשַׁרֵּינוּ מֵה טוֹב חֲלָקִינוּ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ שֵׁשׁ לָנוּ רַבִּי כֶּזֶה שֶׁלֹּא נֹתֵן לָנוּ מְנוּחָה, וַיּוּם יוֹם מְעוֹרָר אוֹתָנוּ לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אֲתֵרְנֵז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֶדֶר צוֹרֵן נִסְכֵּן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲשֵׂי כָּל מֵה שֶׁבִּיָּדֶיךָ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֲנִי מְעוֹרָר אוֹתָךְ יוֹתֵר מֵהַכֵּל עַל שִׂמְחָה, כִּי עֲכָשׁוּ לִפְנֵי חַג הַפֶּסַח הָאוֹרֵיָה מְאֹד מְתוּחָה מְרַב טְרָדוֹת הַחַג, וְזֶה מְכַנֵּס לַחֵץ גְּדוֹל לְהֵאֲשֶׁה, וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאַזְרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ אֲנִי דוֹאֵג שִׁיְהִיָּה לָכֶם מְכַל טוֹב עַל חַג הַפֶּסַח, וְאֲנִי לֹא נָח לְרַגֵּעַ עַד שִׁיְהִיָּה לְכֻלָּם עַל צָרְכֵי חַג הַפֶּסַח, אֲךָ אֲנִי מִבְּקֶשׁ דְּבָר אַחַד שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לְהַתְּפַלֵּל עִבּוּרֵי שְׂאֲזֹכָה לְבְרִיאוֹת וְכו' וְכו', כִּי אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל מְעַלַת תְּפִלַת הַנְּשִׁים, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד מְאֹד בְּמְעַלַת תְּפִלַת הָאֲשֶׁה, וְלָכֵן אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ יוֹדֵעַת כַּח הַתְּפִלָּה שֵׁשׁ לָךְ וְכו', הֵייתָ עוֹסֶקֶת בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֲשֶׁה קְרוּבָה לְבָכִי וְכו', וְלָכֵן תְּפִלוֹתֶיהָ נִשְׁמַעַת בְּשָׂמִים, וְעַל כֵּן אֵל תְּהִי בְּטָלְנִית, כָּל מֵה שֶׁאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא לְעֹזֵב אוֹתוֹ, כִּי מֵה שֶׁתְּפִלָּה פּוֹעֵל שׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא פּוֹעֵלָת, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבֵּה פְּרָשָׁה

ל' סימן ג) בדורות הללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אל תבזה את תפלתם (תהלים ק"ב) "תכתב זאת לדור אחרון" מכאן שהקדוש ברוך הוא מקבל השבים, "ועם נברא יהלל יה" שהקדוש ברוך הוא בורא אותן בריה חדשה.

העקר תתחזקי באמונת חכמים ושללא יהיה לך שום קשיות, כי יש הרבה דברים שאת לא יודעת ולא מבינה, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן נ"ב) מה שקשה קשיות על הצדיקים, זהו מכרח להיות. כי הצדיקים מתדמים ליוצרים, כמובא, וכמו שקשה קשיות על השם יתברך, כמו כן בהכרח שיהיה קשה קשיות על הצדיק, כי הוא מתדמה אליו יתברך, ובענין הקשיות שקשה על השם יתברך, מרגלא בפומיה רבנו ז"ל לומה אדרבא, כך ראוי להיות דייקא, שיהיו קשיות על השם יתברך, וכך נאה ויפה לו יתברך לפי גדלתו ורוממותו. כי מעצם גדלתו ורוממותו, שהוא מרומם מאד מדעתנו, על כן בודאי אי אפשר שנבין ונשיג בשכלנו הנהגתו יתברך. ועל כן בהכרח שיהיו עליו יתברך קשיות, כי כך נאה ויפה להבורא יתברך, שיהיה מרומם ונשא מדעתנו, שעל ידי זה קשה קשיות, ואם היה הנהגתו כפי חיוב דעתנו, אם כן היה חס ושלום דעתו כדעתינו, אשרי האשה שחזקה באמונת חכמים, שזה יביא לה ברכה והצלחה בכל מעשה ידיה, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הצלחה סימן י"ט) על ידי אמונת חכמים בא הצלחה; וכן אמר (שם אות בנים סימן ק"א) על ידי אמונת צדיקים הבנים חיים וקיימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסִדְרָ צוּר ו' נִסְחַן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ סוּד נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן קצ"ה) עַל הַפְּסוּק (תהלים ד') "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי" הִינּוּ שָׁגַם אֶפְלוּ בְּהִצָּרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לָנוּ, כִּי אִם יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִרְאֶה שְׂאֵפְלוּ בַּעַת שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִצַּר לוֹ, גַּם בְּהִצָּרָה בְּעֲצָמָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵב לוֹ, וּמַגְדִּיל חֲסָדוֹ עִמּוֹ, וְזֶה "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי", הִינּוּ אֶפְלוּ בַּתּוֹךְ הִצָּרָה בְּעֲצָמָה, נִתְּתָ לִי הִרְחַבָה בְּתוֹכָהּ, מִלְּבַד מֵה שְׂאֵנִי מִצָּפִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹשִׁיעֵנִי בְּקָרוֹב מְכַל הַצָּרוֹת, וְיִיטִיב עִמָּנוּ מְאֹד, אֲךָ אֶפְלוּ גַם בְּהִצָּרָה בְּעֲצָמָה מְרַחֵב לָנוּ, וְלָכֵן אָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל נִקְוָדָה וְנִקְוָדָה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בוֹ, וְלִמְצָא אֶת הַהִרְחַבּוֹת שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵב לוֹ, וְצָרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁהַחַיִּים כָּל כָּף יָפִים וְצָרִיכִים תָּמִיד לְהִסְתַּכַּל עַל יְפֵי הַחַיִּים וְכוּ', וְלִהְיוֹת כָּל עַל הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלֵאָה, לֹא עַל חֲצִי כּוֹס הַרִיקָה, וְאִזּוֹ נִהְיִים מִהַחַיִּים כָּל דְּקָה, וְנוֹתְנִים תּוֹדָה לְהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל רִגְעָה.

רַק תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ שְׁכָל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רָעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֲסָרוֹן הַשִּׂמְחָה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִתְאַמֵּץ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְלִהְיוֹת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מִבִּיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלָכֵן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) אֵין הַשִּׂמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׂמַּח הַיּוֹם שִׂמַּח לְמָחָר, וְלָכֵן רָאָה לְחַטּוֹף שִׂמְחָה וְלִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה יִמְשָׁךְ עֲלֵיךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיךָ, וְזָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׂאֵמְרוּ בְּדֹהַר (תְּרוּמָה קג) לִית רְעוּתָא טְבָא דִּיתְאַבִּיד מִקָּמֵי מְלָכָא קְדִישָׁא, וּבְגִין כָּךְ וּפְאָה אִיהוּ מֵאֵן דְּמִהֲרֵהוּ הַרְהוּרִין טְבִין לְגַבֵּי מֵאֲרִיָּה, דְּאָף עַל גַּב דְּלֵא יְכִיל לְמַעַבְדַּ לֹּזֵן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סְלִיק לִיה רְעוּתִיהָ כְּאֵלוֹ עֲבִיד דָּא לְטַב, [אֵין רְצוֹן טוֹב

שִׁיחָה נֶאֱבָד לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה אֲשֶׁרִי מִי שְׁמֵהֶרְהֵר תְּמִיד הִרְהוּרִים טוֹבִים אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁאֶפְלוּ שְׁלֵא יָכוֹל לְקַיֵּם אֶת זֶה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִחֻשָּׁב לוֹ אֶת זֶה כְּאִלוֹ הוּא עֹשֶׂה אֶת הַדְּבָר טוֹב שֶׁהִרְהֵר [לְעִשׂוֹתוֹ], וְלָכֵן תִּתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שְׁבַעוּלָם עִם רְצוֹנוֹת טוֹבִים לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה שֶׁתִּשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, רַק תְּצִיֵת אֶת רַבְּנוּ ז"ל וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

המאחל לך חג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

אתרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' לְסֵדֶר צוֹ ו' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲנִיָּה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה שְׂזִכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה שְׁזֵה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד כְּדֵי כִּף שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד) בְּמָקוֹם שְׁבַעֲלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִין שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְעַמֵּד; וְאֲמָרוּ (יוֹמָא פ"ו.) גְּדוּלָּה תִשׁוּבָה שְׁמַגְעַת עַד כִּסָּא הַכְּבוֹד, וְלָכֵן רְאִי לְהַחֲיִית אֶת עֲצַמְךָ עִם זֶה שֶׁחֹזֶרֶת בְּתִשׁוּבָה.

וְהִנֵּה אִם כָּבֵד הִתְקַרְבַּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל עֲלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצַמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַּי הָאֵם שְׁלָךְ, שְׁזֵה נִקְרָא אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל "הַתְּבוּדוֹת", שְׁאֲמָר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהַתְּבוּדוֹת הוּא מַעֲלָה עֲלֵינוּהָ וּגְדוּלָּה מִן הַכֹּל. דְּהֵינּוּ לְקַבֵּעַ לוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהַתְּבוּדָד לְבִדּוֹ בְּאִיזָה חֶדֶר אוֹ בְּשָׂדֵה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ בְּטַעֲנוֹת וְאִמְתְּלֵאוֹת בְּדַבְרֵי חֵן וְרִצּוֹי וּפִיוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִקְרָבוּ אֵלָיו לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמְתָּ. וּתְפִלָּה וְשִׁיחָה זוֹ יִהְיֶה בְּלִשׁוֹן שְׁמֵדְבָרִים בּוֹ וְכוּ', וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ יִשִּׁיחַ וְיִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵן חֲרָטָה וְתִשׁוּבָה עַל הָעֵבֶר, וְהֵן בְּקִשְׁתַּי תַּחֲנוּנִים לְזַכּוֹת לְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מֵהַיּוֹם וְלְהֵלְאָה בְּאַמְתָּ, וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה כָּל חֵד לְפּוֹם

דְּרָגִיָּה. וַיִּזְהַר מְאֹד לְהַרְגִיל עֲצֻמוֹ לְהַתְמִיד בְּזֶה מְדֵי יוֹם בְּיוֹם שְׁעָה מִיַּחַדָּת וְכוּ', עֵינַי שָׁם. וְזֶה הַנְּהִיגָה נִרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁקִּבְּלָנוּ מִתְּנָה מֵרַבְּנֵנוּ ז"ל שְׂאֵדָם יִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּאֲשֶׁר יִדְבַר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְכֵן אֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לְבָד, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁרָק יָבוֹא יִדְבַר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁנִּשְׁאַרְתָּ לְבַד יְתוּמָה גְּלַמּוּדָה וְכוּ', וְגַם עֵבֶר עָלֶיךָ בַּחַיִּים כָּל מִינֵי צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וּמְכַאוּבִים וְנִצְלוּ אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', עָלֶיךָ עֲכָשׁוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וְיָתֵר עֲזוֹ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׂלֵא יִשְׁבוּר אוֹתָךְ, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁנִּבְטַח עַל כַּחוֹ הַגְּדוֹל, וְאָמַר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "מָה לָכֶם לְדַאֵג בְּשַׁעֲהַ שְׂאֲנֵי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם", וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאַמְצֵי מְאֹד, וּמֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה תִּהְיֶי רְגִילָה לְדַבֵּר הַרְּבָה אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, וְאָבִי יְתוּמִים לֹא יַעֲזוּב אוֹתָךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּהְיֶי חֲזָקָה בַּתְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, וְאֵז תִּרְאִי נִסִּים נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא תִּרְאִי לְשֹׁמֵר עַל עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד שְׂלֵא יִנְצְלוּ אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵם אֲפָשָׁר שֶׁתִּסְעֵי אֶל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן אֵין לְמַעְלָה מְזַה, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל הוּא הַשֶּׁדֶּכֶן כְּמוּבָא (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ט) וְלִכֵּן בְּזֶה שֶׁתִּסְעֵי אֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן וְשֵׁם תְּבָכִי הַרְּבָה וּתְבַקְּשֵׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׁבוּכּוֹת הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה שֶׁהִבְטִיחַ שְׁמִי שְׂיָבוֹא אֶל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ וְיִתֵּן פְּרוּטָה לְצַדִּיקָה, וַיֹּאמֶר אֶת הַעֲשָׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים אֲפִלוּ אֵם עֲצֻמוֹ וְגִבְהוֹ חֲטָאֵיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית, וּבּוֹדָאֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל יִשְׁדֹּךְ לָךְ שְׁדוּךְ הַשִּׁיף לְשֶׁרֶשׁ נִשְׁמַתָּךְ, וְזֶה אֲצִלֵּי בְּרוּר כְּשֶׁמֶשׁ, וְלִכֵּן אֶל תְּפִלֵּי בְּדַעַתָּךְ, וּמְכַל שְׂכָן שְׂלֵא תִכְנַסִּי בִּיאוּשׁ, אֲדַרְבָּה עָלֶיךָ לְזַכֵּר שְׂתִּתּוּם אוֹ יְתוּמָה אֵין לָהֶם אֵף אַחַד רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצֻמוֹ, וְעֲלִיהֶם נֹאמַר (שְׁמוֹת כ"ב) "כִּי אֵם צַעַק יִצְעַק אֵלַי שְׁמַע אֲשַׁמַּע צַעַקְתּוֹ" וְלִכֵּן אֶל תִּתְיַאֲשֵׁי בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפָּן, כִּי גְדוֹל אֲדוּוּיָנוּ רַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּהְיֶי עַל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וְתִשְׁפָּכִי אֶת נַפְשִׁי לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, תַּחֲזִירֵי עִם יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה, וּכְבָר אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְּׁתַּחֲוֹת עַל קְבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אֵף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּמְסְרֵי אֶת נַפְשִׁי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי עִם

עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מכרחת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשי את רצוני ותסעי אל ציון רבנו ז"ל בעיר אומן ושם תתעקשי שאת צריכה זוג השיר לשרש נשמתך, אזי תראי שיהיה לך ישועה גדולה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצלחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרס.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (חיי מוה"ר"ן סימן תקי"ז) אני בטוח בהשם יתברך שכל תינוק שיבוא לפני קדם שיגיע לבן שבע שנים, בודאי יהיה נקי מן החטא עד יום חתונתו; ולכן אשרי האדם שמביא את בנו קדם גיל שבע אל ציון רבנו ז"ל, ואם יכול לומר עמו לאט לאט את העשרה מזמורי תהלים הנקראים "תקון הכללי" אין למעלה מזה, וזה מועיל על כל מיני פגם הברית, ודבר זה ברור כשמש למי שמאמין בזה בתמימות ופשיטות גמור, ידוע שרבנו ז"ל אמר

"אָנִי רוֹצֶה לְהַשְׁאֵר בִּינֵיכֶם" וְכֵן אָמַר "מֵה לְכֶם לְדַאָּג כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם" וְלִכְּן כָּל זֶה שֶׁיֵּךְ גַּם עֲכָשׁוּ, כִּי רִבְנוּ ז"ל נִמְצָא עִמּוֹ, וּבִפְרָט מִי שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאֻמוּנַת חֻמְמִים וּבָא אֶל צִיוּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּעִיר אוֹמֵן עִם בְּנוֹ קֹדֵם גִּיל שְׁבַע יִנְצַל מִכָּל רָע, כְּמוֹכֵן שְׁצַרִּיכִים לְשִׁפּוֹ הַרְבֵּה דְמַעוֹת כַּמִּים שָׁם, וְלִבְקֵשׁ וְלִהְתַּחַנֵּן שֶׁהֵילֵד יִהְיֶה שְׁמוֹר מַעֲבְרוֹת וְכוּ', וְכוּ', כִּי הָעֵקֶר הוּא תְּפִלָּה, וְתְּפִלַּת הָאֲבוֹת עַל בְּנֵים זֶה מְאֹד מְאֹד נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם, וּבִפְרָט כְּשֶׁבָּאִים אֶל קַבְרֵי צַדִּיקִים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רִבְנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק סִימָן קע"ג) עַל יְדֵי הַשְׁתַּטְחוֹת עַל קַבְרֵי הַצַּדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת אִף עַל פִּי שֶׁאִינוּ רְאוּי לְכָךְ; וְכְמוֹכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים בְּאֵם מְרַגְלִים אֶת הֵילֵד שְׁגַם הוּא יִתְפַּלֵּל שָׁם וַיִּבְקֵשׁ עַל נַפְשׁוֹ שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחַטָּאִים, שְׁלֵא יַעֲזוּב אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, וְתְּפִלָּה שֶׁל תִּינוּק שֶׁאִין בּוֹ חַטָּא מְאֹד מִתְקַבֵּל בְּשָׁמַיִם, וְכָךְ אָמְרוּ חֻמְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּט תְּהֵלִים רַמַּז תתס"ג) אִינוּ דוֹמֵה הֶבֶל שֵׁשׁ בּוֹ חַטָּא לְהֶבֶל שֶׁאִין בּוֹ חַטָּא; וְלִכְּן תִּהְיֶי פְקֻחִית, תְּקַחִי אֶת הַבֵּן שְׁלֶךְ אֶל צִיוֹן רִבְנוּ ז"ל, וְאֵל תַּעֲשִׂי שׁוֹם חֲשׁוֹנוֹת, אֲלֵא תִזְרְקִי אֶת הַשְּׂכָל וְהַחֲכָמָה שְׁלֶךְ, וְתִקְיָמִי בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת מֵה שְׁמִבְקָשִׁים מִמֶּה, וְתִכְכִּי שָׁם הַרְבֵּה עַל הַצְּלַחַת הַבֵּן, שֶׁיִּהְיֶה נְקִי מִן הַחַטָּא, וְכֵן תִּבְקֵשִׁי מֵהַבֵּן שְׁגַם הוּא יִבְקֵשׁ עַל עֲצָמוֹ, אֲזִי נְכוּן יִהְיֶה לְבָךְ בְּטוֹחַ שֶׁהֵילֵד יִהְיֶה נְקִי מִן הַחַטָּא, כִּי אִם רִבְנוּ ז"ל מִבְּטִיחַ מִשְׁהוּ אֲזִי אִין לְהִרְהַר אַחַר דְּבָרָיו, וְאִין לוֹמַר פְּשָׁטִים בְּדְבָרָיו, אֲלֵא לְקִיָּמָם בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוֹר.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלַחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

אתרסא.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו'ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן י"ט) נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשייה שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמד כך וכך בכל יום ולא יעבר וכיוצא. ואמר, שאפלו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד שנלכדו במצודה רעה עד שרגילין בעברות חס ושלוש רחמנא ליצלן רחמנא לישזבן, אף על פי כן הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלוש. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום כך וכך יהיה איך שיהיה בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה כי כח התורה גדול מאד; ומקבל בין אנשי שלומנו שךך וכך סובב על אמירת וגירסא ח"י פרקים משניות, אם אדם מקבל על עצמו חק ולא יעבר לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, הכח של התורה תוציא אותו לבסוף מההרגל הרע שנתרגל לעשות עברות וכו', ואפלו שבין כך נופל וחוזר ונופל וכו', עם כל זאת אם יהיה חזק לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, לבסוף כח התורה תוציא אותו מהעברות החמורות שנופל בהם, ולכן תשתדל לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, שזה תמיד יהיה חק ולא יעבר אצל אנשי שלומנו היקרים, כי רבנו ז"ל נתן תקון לכמה מאנשי שלומנו וביניהם מוהר"ת ז"ל שיאמרו בכל יום ח"י פרקים משניות (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה), ושמעתי פעם מהרב החסיד ר' לוי יצחק בנדר ז"ל שהוא הכיר גין מוהר"ת ז"ל, נכד של בתו חנה צירל עליה השלוש, שהיה גר בחארקוב, והיה בעל הבית פשוט, ובכל יום היה לומד ח"י פרקים משניות חק ולא יעבר, וכך נהג המון שנים, אשרי מי שזוכה לקיים את רצון רבנו ז"ל. ואל יהיה נקל דבר זה בעיניך, כי אם תהיה חזק בזה לבסוף תצא מהרע שנפלת בה, בלי שום ספק כלל, העקר תהיה עקשן גדול לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה יטהר וינקה אותך מחטאים ועונות מרבים שנדבקו בך.

וְעַל כָּלֵם רְאָה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמָּךְ לִילֶךְ בְּמָקוֹם שְׂאִין שְׁמָה בְּנֵי אָדָם, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקֹשׁ וְתִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׂיֻצֵיא אוֹתְךָ מֵהַפֶּח יִקּוּשׁ שְׁנִפְלֵת אֵלֶיָּהּ, אֲזִי תִרְאֶה שְׁלִבְסוּף תִּזְכֶּה לְצֵאת מֵהַבֶּץ וְהַחֶשֶׁף שְׁנִפְלֵת אֵלֶיָּהּ, וְתִזְכֶּה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִי שׁוּם סִפְק כָּלֵל, הֶעֱקַר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵין לָנוּ אֶלָּא אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל כַּחוּ הַגְּדוּל אָנוּ סוּמְכִים שְׁנִזְכֶּה לְצֵאת מֵהָרַע שְׁנִפְלָנוּ אֵלֶיָּהּ.

וְעַלֶיךָ לְדַעַת שְׁעַקַר הַתְּשׁוּבָה הִיא עַל יְדֵי וְדוּי דְּבָרִים שְׂאָדָם מֵתוֹדָה בְּעַת הַהִתְבּוּדוֹת וּמְרָבָה לְהַפְצִיר אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂיִמְחַל לוֹ עַל כָּל מָה שְׁעָשָׂה, וְזֶה יוֹעִיל לוֹ הַרְבֵּה מְאֹד לְצֵאת מֵהַחֶשֶׁף וְהַבּוֹץ שְׁנִפְלֵת אֵלֶיָּהּ וְאִתָּהּ צָרִיךְ לְדַעַת שְׁוִדוּי דְּבָרִים זֶה עַקַר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹ שְׁכָתֵב הַרְמַב"ם (פָּרָק א' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה הַלְכָה א') כָּל מַצּוֹת שְׁבַתוֹרָה בֵּין עֲשֵׂה בֵּין לֹא תַעֲשֶׂה אִם עֲבַר אָדָם עַל אַחַת מֵהֵן בֵּין בְּזוּדוֹן בֵּין בְּשִׁגְגָה כְּשִׁיעָשָׂה תְּשׁוּבָה וְיָשׁוּב מִחֻטְאוֹ חִיב לְהִתּוֹדוֹת לְפָנָי הָאֵל בְּרוּךְ הוּא שְׁנֹאֲמַר (בַּמִּדְבָּר ה') "אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ" וְגו' "וְהִתּוֹדוּ אֶת חֻטְאֵתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ" זֶה וְדוּי דְּבָרִים וְדוּי זֶה מַצּוֹת עֲשֵׂה כִּי צִד מֵתוֹדִין אוֹמַר אֲנִי הַשֵּׁם חֻטְאֵתִי עֲוִיתִי פְּשַׁעֵתִי לְפָנֶיךָ וְעֲשִׂיתִי כֶּךָ וְכָךְ וְהִרִי נַחֲמֵתִי וּבּוֹשַׁתִי בְּמַעֲשֵׂי וְלַעוּלָם אֵינִי חוֹזֵר לְדַבֵּר זֶה וְזֶה הוּא עֶקְרוֹ שֶׁל וְדוּי וְכָל הַמְרָבָה לְהִתּוֹדוֹת וּמֵאָרִיךְ בְּעִנְיָן זֶה הִרִי זֶה מִשְׁבַּח.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרָבָה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

אתרסב.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אני מאד מאד מתפלא עליך שהתחבאת ממני כל הזמן כשהייתי ביבנאל, ושוב פעם אני מדגיש לך שתראה לקחת את עצמך בידיה, כי אחרת אף אחד לא יקנה אצלך כרטיסים על ראש השנה, צריכים מאד מאד לשמר מנאוף, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ל"ב) שמש"ח מקנא אפלו על ריח של גאוף וכו'.

ראה להיות חזק בלהתפלל את השלש תפלות במנין דייקא, ולפני כל תפלה תכניס כמה פרוטות לצדקה, וכן תלמד בכל יום שנים מקרא ואחד תרגום, ושב ורפא לך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרסג.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם הרופאים מיעצים לעשות ניתוח, אז תעשו את זה ואל תפחדו, והכל יעבר בקלות, והקדוש ברוך הוא יתן לכם פרנסה בשפע ושיהיה לכם דירה משל עצמכם, ולא תצטרכו לגור בשכירות.

תתאזרי במדת הסבלנות שאין מדה יותר יפה מזו, ואפלו שזה בא לך מאד מאד קשה, זכרי מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא

אגרא, ודעי לך כשאשה עוצרת עצמה לא לכעס וכו', בזה אפלו שהיא נמצאת במדור הקלפות וכו', היא עולה עד עולם האצילות, שהיא בטלה לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי פני מדת הסבלנות ולא להכנס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אשה צריכה לבטל את עצמה כל כלה אליו יתברך, ושלא תהיה לה שום תרעמת על בעלה, כי האשה היא חלק מבעלה, כמו שכתוב (בראשית ב' כ"ג) "עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת", ולכן אשרי האשה שקנתה לעצמה את מדת הסבלנות לגבי בעלה וכו', ומוחלת לו על הכל, ומתחזקים לאהב אחד את השני, שאז השכינה תשרה בתוך הבית.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרסד.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

האברך הזה היה יחיד במינו בקדשה ובטהרה, בא ממשפחה מאד מיחסת דורות של רבנים מפרסמים, גדל השמירת עינים שלו היה להפליא ממש פלאי פלאות, עליו יכולים להגיד שהוא היה המפיץ הכי הגדול שהיה אי פעם בין חסידי ברסלב, ועל ידו נתקרכו מאות ואולי אלפים אנשים אל הקדוש ברוך הוא, הוא היה מפיץ ברחבות ובשוקים באוטובוסים ובכרפבות, בישיבות ובבתי כנסיות ובבתי מדרשות, כלם אהבו אותו וחיבבו אותו, והיו אנשים שבדקו אותו איך שהולך בהרחבות הכי סוערות מלא נשים ומפיץ להן את ספרי רבנו ז"ל, ועם כל זאת היה שומר את עיניו בצורה מפליאה.

הוא הִיָּה כֹּל יָמֵי חַיָּיו עַל פְּנֵי אֲדָמָה בְּעַל יְסוּרִים גְּדוּלִים וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן הִיָּה תָּמִיד חַיִּוּף עַל פָּנָיו, וְהִיָּה מְחֻזָּק וּמְעוּדָד אֲנָשִׁים וְלֹא מְסַתְּכָל עַל עֲצָמוֹ כָּלֵל.

הִיָּה מְסוּר אֵלֵי בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה שָׂרָק יְכוּל לְהִיָּוֹת, וְהִיָּה סִמָּל לְרֵאוֹת אֵיךְ אָדָם יְכוּל לְחַיּוֹת בְּהַתְּבַטְּלוֹת כְּזוֹ וְכוּ', הִיָּה מִתְמַיֵּד גְּדוּל בַּתּוֹרָה, וְהִיָּה מְרֻבָּה בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים וּבְהַתְּבוֹדְרוֹת.

נִפְטָר בְּקִצּוֹר יָמִים בְּכ"ח נִיָּסָן, וּמְנוּחַת כְּבוֹדוֹ בְּבֵית עַלְמִין סְגוּלָּה בְּפֶתַח תְּקוּהָה.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֶדֶר צוֹר ו' נִיָּסָן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ אֲגָדָה) שְׁמַעוּלָם הִיָּה עֲמַלְק מִצַּר לְיִשְׂרָאֵל, וּמֵאֲזוֹ שְׁעַם יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ מִמִּצְרַיִם הוּא נִטְפַל אֲלֵיהֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָא) עֲמַלְק עִם לֶק, שְׂבָא לְלֶק דָּמָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּכֹלֵב, וְאָמְרוּ (בַּמְדַּבֵּר רַבָּה פְּרָשָׁה י"ג סִימָן ה') גְּאוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילוּ זֶה עֲמַלְק, שְׁמַתְגָּאָה עַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּחֲרוּפָיו וּגְדוּפָיו וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּנְחוּמָא חֲקָת) כֹּל זְמַן שִׁזְרְעוּ שֶׁל עֲמַלְק לֹא הַשֵּׁם שְׁלָם וְלֹא הַכֶּסֶף שְׁלָם, אָבֵד זְרַעוֹ שֶׁל עֲמַלְק הָרִי הַשֵּׁם שְׁלָם וְהַכֶּסֶף שְׁלָם, וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָּא רַבְתִּי) כֹּל זְמַן שִׁזְרַע עֲמַלְק קַיָּם, כְּבִיכּוֹל כְּאֵלוֹ הַפְּנִים מְכֻסּוֹת, נִעְקָר זְרַעוֹ מִן הָעוֹלָם נִתְגַּלּוּ הַפְּנִים

וכו', כִּינּוּן שֶׁפָּשַׁט יָדוֹ שֶׁל עֲמֶלֶק בְּכֶסֶאֹו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִיַּד הוּא נֶעְקָר מִן הָעוֹלָם, וְהִנֵּה כָּל הַמַּאֲמָרִים הָאֵלּוּ קָשָׁה לְהִבִּין, הֲרִי אֲצַל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא שִׁיף לֹמֵר דְּבָרִים כְּאֵלּוּ, כִּי תוֹךְ שְׁנֵיהָ הוּא מְאָבֵד אוֹתָם לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם, וּמָה זֶה שֶׁהַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אוֹמֶרֶת (שְׁמוֹת י"ז ט"ז) "וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֶּסֶׁס יֵה מִלְחָמָה לְהוֹי"ה בַּעֲמֶלֶק מִדֶּר דֶּר", וְלִכְּנֵן אֵלּוּ הֵם מַאֲמָרִים שֶׁקָּשָׁה לְהִבְינֵם עַל פִּי פְּשוּטִים, וּכְבָּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"ד) שֵׁישׁ קָשׁוּיֹת שְׂבָאִים מִחֲלַל הַפְּנוּי שֶׁשְּׂמָה אֵינן תְּרוּץ לְהִסְבִּיר וְכוּ', וְאֵינן הִסְבְּרָה לְקָשׁוּיֹת חֲזָקִים, הֲרִי שֶׁלֶף לְפָנֶיךָ שֶׁכָּל הָעֵנִינּוּן שֶׁל עֲמֶלֶק שְׂמוּכָא מִצַּדִּיקִים שֶׁהֵם הַגְּרָמָנִים הָאֲרוּרִים הַעֲמֶלְקִים הָאֲמֵתִיִּים, אִי אֶפְשֶׁר לְהִבִּין אֵיךְ אִמָּה זֹו עֲדִין קִימַת בַּעוֹלָם, בְּשַׁעָה שֶׁהֲרֵגוּ וְרָצְחוּ וְשָׂרְפוּ וְחָנְקוּ וְכוּ' וְכוּ', בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מְלִיוֹנִים מֵאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאֲכֻזְרִיוֹת הַכִּי גְדוּלָה שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְתַאֵר בְּשֶׁכַל אֲנוּשֵׁי, כִּי בֵּן אָדָם נוֹרְמָלִי לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת הַרְצִיחוֹת שֶׁהֲרַשְׁעִים הָאֲרוּרִים הָאֵלּוּ עָשׂוּ (הַיּוֹם כְּבָר מִתְחִיל לְהַתְּגַלּוֹת שֶׁזֶה הִיָּה הַרְבֵּה יוֹתֵר מִשֵּׁשׁ מְלִיוֹן יִהוּדִים, וְיִי אוֹמֵר אֵיךְ שְׂבַמְלַחְמָה זֹו נִפְלו לְמַעְלָה מִחֲמָשִׁים מְלִיוֹן גּוֹיִם, רַק נֶגֶד הַיְּהוּדִים הֵם הִלְכוּ בְּאֲכֻזְרִיוֹת הַכִּי גְדוּלָה שָׂרָק יָכוֹל לְהִיֹּת), וְלִכְּנֵן כָּל עֵנִינּוּן הַשּׂוֹאָה זֶה פְּלֵא שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּשֶׁכַל אֲנוּשֵׁי כָּלֵל, וְלִכְּנֵן בְּדָבָר שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְהִסְבִּיר בְּשֶׁכַל אֲנוּשֵׁי לֹא כְּדֹאֵי לְהַכְנִס בַּחֲקִירוֹת, כִּי זֶה לְמַעְלָה מִשְׁכַּלְנוּ וְכוּ', וּבּוֹדֵאֵי בּוֹא יְבוֹא הַיּוֹם שֶׁהָאִמָּה הָאֲרוּרָה הַזֹּו יִמְחַקוּ מִן הָעוֹלָם, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוּ וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲבִינוּ מִלְּפָנֵינוּ נִקֵּם נִקְמַת דָּם עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפוּף לְעֵינֵינוּ, וְזֶה יִקְרָה בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂאֵז הַיַּעֲוֹד הַרְאִשׁוֹן שְׁלוֹ לְמַחֵק אֶת הָאִמָּה הַזֹּו מִן הָעוֹלָם, כִּי אֶת עֲמֶלֶק יִכְרֹת רַק בֶּן דּוֹד בַּעֲצָמוֹ.

וְלִכְּנֵן כְּמוֹ שֶׁלֹּא מְבִינִים אֶת כָּל הָעֵנִינּוּן שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְזַכִּירִים הַרְבֵּה פְּעָמִים אֶת עֲמֶלֶק שְׁלוּחִם נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכוּ', וּמָה שִׁיף דָּבָר כְּזֶה וְכוּ', הֲלֹא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹצִיא בְּרַק אֶחָד וְכוּ', וְשׁוֹרֵף אֶת כָּלָם וְכוּ', כְּמוֹ כֵּן אִי אֶפְשֶׁר לָנוּ בְּשׁוּם שֶׁכַל אֲנוּשֵׁי לְהִבִּין אֶת מָה שֶׁקָּרָה בַּהַשּׂוֹאָה, וְלִכְּנֵן לֹא כְּדֹאֵי לְהַכְנִס בַּחֲקִירוֹת וְכוּ', כִּי הַחֲקִירוֹת הָאֵלּוּ בָּאִים מִחֲלַל הַפְּנוּי, מָה

שָׁכַן אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִנְקֵם אֶת דָּם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף, וְנִזְכָּה לְרֹאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בַּמְּחִית עֲמֶלֶק לַגְּמְרֵי מִן הָעוֹלָם. הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֻדְר צוּר ו' נִסְחָן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

רַבְנוּ ז"ל הִתְבַּטְּא, אֶצְלֵי פְּלֵא אִם מְנִיחִים כְּבָר בְּגִיל בַּר מִצְוָה תְּפַלִּין דְּרַש"י, מְדוּעַ שְׁלֵא יִתְחִילוּ גַם לְהַנִּיחַ אֹז תְּפַלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וְלִכְּן הִזְהִיר רַבְּנֵנוּ ז"ל שֶׁתְּכַף וּמִיד כְּשֶׁהִילָד נַעֲשֶׂה בַר מִצְוָה, שֶׁכְּבָר יִתְחִיל לְהַנִּיחַ אֶת שְׁתֵּי זֻגֵי תְּפַלִּין שֶׁל רַש"י וְשֶׁל רַבְּנֵנוּ תָּם, וְכַף נוֹהֲגִים אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מֵאֹז וּמִתְּמִיד. וַיֵּשׁ עוֹד חֲסִידוּיוֹת שֶׁמִּתְחִילִים לְהַנִּיחַ אֶת שְׁתֵּי זֻגוֹת תְּפַלִּין בְּבַר מִצְוָה, כְּגוֹן חֲב"ד, קְאֻמְרָנָא, זִידִיטְשׁוֹב וְכוּ'.

רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּף, וְאָמַר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שֶׁכָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְחַיֵּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּף, וְכֵן הִזְהִיר עַל הַנְּחַת תְּפַלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וַיְדוּעַ שֶׁהָאֲרִיז"ל אָמַר מִי שְׁלוֹמֵד בַּתְּפַלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם אֵיזָה לְמוּדָה, נִמְשָׁךְ עָלָיו הָאָרָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְלִכְּן נִהוּג אֶצֶל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרַסְלָב לְלַמֵּד שְׁלַחַן עֲרוּף עִם תְּפַלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וַיֵּשׁ לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ שְׁלַחַן עֲרוּף קָטָן בְּתִיק הַטְּלִית וּתְּפַלִּין שְׁלוֹ, כִּי אֹז בַּתְּפַלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם לוֹמְדִים שְׁלַחַן עֲרוּף מִחֲבַר רַמ"א, (שְׁנִקְרָא בְּפִי רַבְּנֵנוּ ז"ל שְׁלַחַן עֲרוּף הַקָּטָן, כִּי בְּיָמָיו הָיָה נִדְפַס שְׁלַחַן עֲרוּף מִחֲבַר רַמ"א בְּנִפְרָד, וְלִכְּן לְמַדוּ בְּזָה בַּתְּפַלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, וְלֹא חֲסִרִים יוֹם אֶחָד מִבְּלֵי לְלַמֵּד אֵיזָה הַלְכָה), וּבְמִשְׁךְ הַיּוֹם בְּשַׁעַר שֵׁשׁ לְאָדָם זְמַן הוּא לוֹמֵד עוֹד שְׁעוֹר טוֹר בֵּית יוֹסֵף וְשְׁלַחַן עֲרוּף עִם הַמְּגַנְנִים, וְהַיּוֹם תְּהִלָּה לְאֵל נִתְעוֹרַר תְּלִמִיד מִ"הֵיכַל הַקְּדוֹשׁ", וְחֹזֵר וְהִדְפִּיס שְׁלַחַן עֲרוּף מִחֲבַר רַמ"א עִם נִקְדוּת בְּאִפְן נִפְלֵא מְאֹד, וְנִתְפַשֵּׁט בְּכָל הָעוֹלָם בְּכִמְהָ וּכְכִמְהָ מִהִדוֹרוֹת גְּדוּלוֹת

וקטגנות, אָשׁרִי מִי שֶׁיִּלְמַד בְּכָל יוֹם בְּעוֹדוֹ הַתְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם עָלָיו כַּמָּה סְעִיפִים אוֹ סִימָנִים שֶׁלְּחֹן עָרוֹף מְחַבֵּר רַמ"א כְּסֻדְרָן, וַיֵּשׁ שְׂגָם לּוֹמְדִים שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֻדְרָ צוּר ו' נִסְחָ ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יֵשׁ מִחֻלְקַת גְּדוּלָה אִם נוֹהֲגִים עַל פִּי שֶׁלְּחֹן עָרוֹף אוֹ עַל פִּי דְבָרֵי הָאֲרִיז"ל, וְעַל פִּי חִסְדוֹת מְגַשְׂרִים בִּינֵיהֶם, וְרַבְּנֵנוּ ז"ל הַקְּפִיד שֶׁלֹּא יֵצְאוּ מִהַשְּׁלֹחַן עָרוֹף.

בְּעֵינֵי הַשְּׂכָבוֹת לְנִפְטָרִים וְכוּ', אוֹמְרִים אֶת הַנְּסָח הַקָּצֵר, כִּי הוּא לְטוֹבַת הַנְּשֻׁמָּה, וְכֵן מִי שֶׁלּוֹמֵד פָּרַק מִשְׁנֵיּוֹת אַחַר אֶחָד מִיִּקְרִיּוֹ וְכוּ', עַל אֲבָא אוֹ עַל אֲמָא עֲלֵיהֶם הַשְּׁלוֹם, אוֹמֵר אַחַר כֵּךְ אֵיזָה תְּפִלָּה לְעֵלוּי נְשֻׁמַּת הַנְּשֻׁמָּה, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד מְאֹד לְהַנְּשֻׁמָּה, וְאִם הָיָה בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים אֵיזָה נַחַת רוּחַ שְׂגוּרָמִים לְנְשֻׁמָּה מִיִּקְרִיּוֹתֵיהֶם בְּשָׁעָה שְׁלוֹמֵדִים אֵיזָה לְמוֹד לְעֵלוּי נְשֻׁמַּתָּם, אוֹ נוֹתְנִים צְדָקָה לְעֵלוּי נְשֻׁמַּתָּם, הָיָה נוֹהֲרִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תְּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרסח.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו'ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע למה אתם צריכים לעסק בטפולים וכו' וכו', אתם צריכים לרקד מרב שמחה שהקדוש ברוך הוא נתן לכם בן, ולשמוח עמו מאד מאד, כי לא כל אחד זוכה לילדים ואתם זכיתם לכן יחיה, אתם צריכים רק לשמוח עם המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, ולכן לא כדאי לעשות עוד טפולים והפרייות, הקדוש ברוך הוא יתן לכם עוד ילדים באם תבקשו ממנו יתברך, אבל לא לעשות שום פעלות וכו', שזה פשוט הורס את הגוף וכו', כי עברת כבר כמה הפלות על ידי הטפולים וההפרייות וכו', ולכן למה אתם צריכים להיות כל כך בלחץ? אתם צריכים רק לרקד מרב שמחה על המתנה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא.

ראו לבדק את מוזוזות ביתכם וגם את התפלין של הבעל, והקדוש ברוך הוא ישמח אתכם תמיד.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרסט.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו'ו' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אנחנו קבלנו מרבנו ז"ל מתנה כל כך יפה שהוא תפלה והתבודדות שיחה בינו לבין קונו, שרק משיח יגלה את זה לכל העולם בלו, והענין הוא שאדם צריך להרגיל את עצמו מהרגע שהוא קם מהשנה עד שהוא הולך לישון שידבר אל הקדוש ברוך הוא בתמימות ופשיטות גמור בלי שום

הַשְּׁכָלוֹת כָּלֵל, וּיִבְקֹשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ, כִּי אֵין עוֹד מִדְּרָגָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֹו, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הֶר"ן סִימָן קנ"ד) שְׁעָקַר מָה שֶׁהִגִּיעַ לְמִדְרָגָתוֹ הוּא רַק עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרֹאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) שֶׁהָיָה מְדַבֵּר הֶרְבֵּה. וּמְשִׁיחַ הֶרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֹו, וְאָמַר תְּהִלִּים הֶרְבֵּה בְּפְשִׁיטוֹת. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיִּיקָא הִגִּיעַ לְמָה שֶׁהִגִּיעַ, וְאָמַר אִם הָיִיתִי יוֹדֵעַ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֶׂה מִמֶּנִּי מָה שְׂאֲנִי עֲתָה, דְּהֵינּוּ חֲדוּשׁ כְּזֶה, הָיִיתִי עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד מָה שְׁעָשִׂיתִי בְּשָׁנָה כְּלָה (כְּלוּמַר שֶׁהָיָה מְזַדְרֵז כֵּן בְּעִבּוּדָתוֹ עַד שֶׁמָה שֶׁהָיָה עוֹשֶׂה וְעוֹבֵד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשָׁנָה כְּלָה הָיָה עוֹשֶׂה בְּיוֹם אֶחָד), וְהָיָה מִתְגַּעְגַּע מְאֹד אַחֵר מְעַלֵּת הָעִבּוּדָה שֶׁל פְּרֹאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת) בְּאֵמֶת, וְאָמַר אִי אִי פְּרֹאסְטִיק. גַּם אָמַר שְׂדִבֵּר עִם כַּמָּה צְדִיקִים גְּדוּלִים וְאָמְרוּ גַם כֵּן שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ לְמִדְרָגָתָם כִּי אִם עַל יְדֵי עֲנִיַן פְּרֹאסְטִיק, שְׁעָסְקוּ בְּעִבּוּדָתָם עִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר בְּהִתְבּוּדָוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֹו וְכוּ'. וְעַל יְדֵי זֶה דִּיִּיקָא הִגִּיעוּ לְמָה שֶׁהִגִּיעוּ, אָבָל לְזָכוֹת לְזֶה בְּשִׁלְמוֹת צְרִיכִים לְזַרֵּק אֶת הַשְּׁכָל וְהַחֲכָמוֹת שֶׁלוֹ לְגַמְרֵי, כִּי כָּל זְמַן שִׁישׁ לְאָדָם אֵיזָה שְׁכָל וְחֲכָמָה מְדַמָּה וְכוּ', הוּא יִהְיֶה רְחוֹק מִזֶּה וְכוּ', כִּי תָמִיד יַעֲלֶה לוֹ שְׂאֵלוֹת, מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתִי? מִי צָרִיךְ אוֹתִי? הֵאֵם אֲנִי פּוֹעֵל בְּתַפְלָתִי וְשִׁיחָתִי וְכוּ'? וְלָכֵן לְהִגִּיעַ אֶל הַתְּבוּדָוֹת אֵי אֶפְשָׁר רַק עַל יְדֵי מִדַּת הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׁכָלוֹ הַמְדַמָּה לְגַמְרֵי.

אָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהֲרַגֵּעַ שְׂקָם עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, וּבְאֵמֶצֶע הוּא מִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה עֶרְבִית, וּבְאֵמֶצֶע הוּא אוֹכֵל, וּבְאֵמֶצֶע הוּא עוֹבֵד, וּבְאֵמֶצֶע הוּא לוֹמֵד וְכוּ' וְכוּ', הָעָקָר תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת, אָבָל גְּדוּלֵי מְפָרְסְמֵי הַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֶר"ן חֶלֶק א' סִימָן ה') שְׂאֵפְלוּ בְּשַׁעַת שְׁמִדְבָרִים עִם בְּנֵי אָדָם, אִזּוֹ הֵם מִתְפַּלְלִים אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁהוּא מְדַבֵּר אֵלֵיהֶם, וְהוּא אִזּוֹ מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא מְלַבִּישׁ אֶת תְּפִלָּתוֹ בְּתוֹךְ הַשִּׁיחָה וְהַדְּבוּר שְׁמִדְבֵּר עִם בְּנֵי אָדָם.

תְּאֲמִין לִי מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא טוֹעֵם טַעַם גַּן עֵדֶן בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי הוּא חֵי אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנוֹשֵׂם אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא מְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַל תְּפִלָּה נֶאֱמַר (דְּבָרִים י" כ"א)

"הוא תהלתך והוא אלקיך", אשרי מי שיצית את רבנו ז"ל ויקיים את כל זה, ומוהרנ"ת ז"ל אמר שעוד יגיע זמן שיהיה ענין של שיחה בינו לבין קונו דרך כבושה לרבים כמו שהיום פשוט שכל בר ישראל מניח תפלין.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרע.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הרמב"ם אומר (פרק ו' מהלכות דעות הלכה א') דרך בריתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו נוהג כמנהג אנשי מדינתו, לפיכך צריך אדם להתחבר לצדיקים ולישב אצל החכמים תמיד כדי שילמד ממצעשיהם ויתרחק מן הרשעים ההולכים בחשך כדי שלא ילמד ממצעשיהם, הוא ששלמה אומר (משלי י"ג כ') "הולך את חכמים יחכם ורעה כסילים ירוע" ואומר (תהלים א' א') "אשרי האיש וגו', ולכן מאחר שכל הישוב אצלכם התחילו לרדת מהיהדות וכו', ויש התדרדרות רוחנית קיצונית וכו', כדאי לברח משם כדי לא לאבד את הילדים וכו', וכן בעצמכם שלא תתקלקלו, כי דרך של אדם שנמשך אחר שכניו וכו'.

בענין הבן הנכה וכו', יש עוד ישובים של יהודים שעושים חסד עם הזולת, כי עם ישראל הם עם של חסד, יעזר הקדוש ברוך הוא שיאיר לכם המזל, ובכל מקום שתלכו לגור תצלחו.

העקר תשתדלו להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדונינו

וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַחַיִּים שֶׁכֵּל כֶּף יָפִים וְצָרִיכִים תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל יְפֵי הַחַיִּים וְכוּ', וְלִהְיוֹת מְסֻלָּם עַל הַחַיִּים כּוֹס הַמְּלֵאָה, לֹא עַל חֲצִי כּוֹס הַרִיקָה, וְאִזּוּ נִהְיִים מֵהַחַיִּים כֹּל דְּקָה, וְנוֹתְנִים תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹל יוֹם בְּכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רִגַע.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִי לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּפְנֶי תִּשְׁכִּיל תִּשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחַ וְתִצְלִיחֵי.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרעא.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֻדְר צו"ו נִסְן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוָיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דְּעִי לְךָ שֶׁקַּבְלָנוּ מִרְבּוֹנוּ ז"ל מִתְנָה שְׁנִקְרָא הַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵיו הַקְדוּשִׁים בְּתוֹךְ שִׁכְבַּת הָעַם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"ד) שֶׁעַל יְדֵי שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְעַלִּים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְשִׁרְשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכֹא מְצִיעָא פ.ח.) עַל פְּסוּק (יְרֵמִיָּה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל" אֵלּוּ שְׁמֻקְרָבִים בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מְזוּלָל, הֵינּוּ מְזוּלוֹתָה דְּגְלוּתָא, וְלִכֵּן כֹּל מִי שֶׁתִּלְךָ לְהַפִּיץ, תָּמִיד יִהְיֶה לֵּה כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי מִי שֶׁזוֹרְעַת רוּחַנִיּוֹת צוֹמַח לֵּה גְשָׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי הִיִּית מְצִיִּתָּת אֶת מוֹהַרְנֵי ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוֹאָה אַרְבַּע יָמִים לְפָנֵי הַסֵּתְלֻקוֹתוֹ וְאָמַר אִזּוּ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבָדָה שְׁלֹכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינֻתֶיךָ חוּצָה", וְאִזּוּ אִף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לְךָ כֶּסֶף, וְהִיִּית צוֹחֶקת מִכֹּל הַמִּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים עַל זֶה, בְּוֹדָאֵי אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת צְנוּעָה מְאֹד וְלִגְשֵׁת לְהַפִּיץ רַק אֶל אִשָּׁה, וְלֹא אֶל גְּבֵר, שֶׁזֶה פְּרִיצוֹת גְּדוּלָּה, כִּי אֵין לְאִשָּׁה לְדַבֵּר אֶל גְּבֵר זָר כְּלָל, וְזֶה עֲזוֹת וְחֲצִיפוֹת גְּדוּלָּה, וְלִכֵּן תִּשְׁמְרֵי

להפיץ רק להנשים ולא להתבייש, אדרבה דעי לך ש'להחזיר אשה בתשובה אין למעלה מזה.

בענין הפצה צריכים לומר בזה הלשון "זה בשבילך מתנה, תתני משהו לצדקה", זה הכל לא פחות ולא יותר, כי ידוע מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.) גדולה צדקה שמקרכת את הגאולה, ובזה שמזכים את נשמות ישראל שיתנו צדקה, בזה בעצמו מתקרב הגאולה, כי עקר הגאולה תהיה על ידי אהבה שאחד יאהב את השני, ויהיה שלום בין אחד להשני, ויעזרו אחד להשני, ולכן מבקשים משהו לצדקה, כי ידוע שכל דבר שמקבלים בחנם אין לזה שום שוי וזורקים את זה, ולכן הכי טוב לומר רק לשון הזה "זה בשבילך מתנה, תתני משהו לצדקה", אם יתן יתן ואם לאו, לאו, העקר לא להכנס בוכוחים ולא לעמד על כסף, כי אנחנו מאנשי הבעל תפלה שבפרוש הזהירנו לא לדבר מכסף כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשפילי ותצליחי.

המאחל לך חג כשר ושמח

אתרעב.

בעזרת השם יתברך יום ה' לסדר צו' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... ש'יחיו

לנכון קבלתי את מכתבכם.

אתם שואלים מה עושים? אזי התשובה מפסיקים לריב! מי אומר שאתם צריכים לריב? חכמינו הקדושים אמרו (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכניהם יביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכניהם, ובמקום שהשכניהם נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי

שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת י') זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּנֹא אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בַּיִת, הַיְנוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְלִכְּנֹא אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר לֹא לְגַרֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבֵּיתְכֶם, כִּי בְּפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנֵנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת מְרִיבָה סִימָן ט"ו) בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֵׁם הַשְּׁטָן; וְלָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים אֶת הַשְּׁטָן בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הָרַ"ן סִימָן רס"ג) מְעַנֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שֶׁשְׂכִיחַ מְאֹד שְׁנַעֲשֶׂה קְלָקוֹל בֵּינֵיהֶם וּבֵין נְשׁוֹתֵיהֶם וּנְפֻרְדִּים זֶה מִזֶּה אֵיזָה זְמַן, וְלִפְעָמִים נַעֲשֶׂה מִזֶּה פְּרוּד לְגַמְרֵי חֵס וְשְׁלוֹם. אָמַר שְׁזֶה מַעֲשֶׂה בְּעַל דְּבַר שְׂמִינִיחַ אֶת עֲצָמוֹ עַל זֶה מְאֹד לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁל בְּנֵי הַנְּעוּרִים כְּדֵי שִׁתְּפֹסוּ בְּמִצּוֹדְתוֹ חֵס וְשְׁלוֹם עַל יְדֵי זֶה. כִּי הוּא אוֹרֵב עַל זֶה מְאֹד לְתַפְסֹס בְּנְעוּרֵיהֶם עַל יְדֵי קְלָקוֹל הַשְּׁלוֹם בַּיִת חֵס וְשְׁלוֹם שְׁגוֹרֵם בְּעֶרְמוּמִיּוֹתוֹ לְקַלְקֵל הַשְּׁלוֹם שֶׁבֵּינֵיהֶם וְהָאֲרִיךְ בְּשִׁיחָה זֹאת כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְאַבְרָכִים לְדַעַת אִיךָ לְהַתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה, כִּי לְצַעֲרָנוּ הָרַב הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים פְּגוּמִים וְכוּ', שֶׁהֵם אוֹמְרִים שְׂמַתְמַחִים בְּעַנְיֵי שְׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', וְלוֹקְחִים הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ', וְנִקְרָאִים מְפָרְסָמִים לְעַנְיֵי שְׁלוֹם בַּיִת וְכוּ', וּבְאִמַּת נִתְקַיֵּם אֲצֵלֵיהֶם מִה שְׂאָמַר רַבְּנֵנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֶלְק א' סִימָן ס"א) שֵׁיִשׁ מְפָרְסָמִים וּמְנַהֲיָגִים שְׂאִינָם יְכוּלִים לְהַנְהִיג אֶת עֲצָמָם, וְאִיךָ יִנְהִיגוּ אֶת אַחֲרֵיהֶם? וְלִכְּנֹא צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ וְכוּ', וְכָלֵל זֶה יְהִיָּה בְּיָדְךָ, אִם אַחַד רוֹצֵה כֶּסֶף עֲבוּר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בַּיִת, הוּא כָּבֵר שֶׁקָּרַן גְּדוֹל מְאֹד, וְהוּא לֹא מְעַנֵּין שִׁיחָה אֲצֵלְךָ שְׁלוֹם בַּיִת, כִּי הוּא יִמְשֹׁךְ אֶת זֶה לְכָל הַפְּחוֹת לְחֻצֵי שְׁנָה אוֹ לְשָׁנָה, כִּי הָרִי זֶה הַפְּרָנְסָה שְׁלוֹ, וְכֵכָה אִם הוּא יִגְמַר עִם זֶה אַחַד שְׁתֵּים וְכוּ', אֲזַי לֹא יִחְזְרוּ אֵלָיו, וְלִכְּנֹא צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר מְאֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שְׂנִיקְרָאִים יוֹעֵץ נְשׁוּאִין וְכוּ' וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם תְּרַחֲמוּ עַל יְלַדֵיכֶם כִּי רַק הֵם סוּבְלִים, כִּי כִּשְׁהוּזֵג רַבִּים, אֲזַי הַיְלָדִים גְּדֻלִים בְּעֵלֵי מוֹמִין בְּנַפְשָׁם וְכוּ', מְפָחְדִים וְכוּ', עֲצָבָנִים וְכוּ', מְפָרְעִים וְכוּ', בְּעֵיתֵים וְכוּ', וְזֶה בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, וְלִכְּנֹא לָמָּה אַתֶּם צְרִיכִים לְהַרְג אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם? תְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם וּתְפַסְּקוּ לְהַתּוֹכַח בֵּינֵיכֶם, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲקִיצֵין פְּרָק ג') לֹא מִצָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּלֵי הַמַּחְזִיק בְּרַכָּה

לְיִשְׂרָאֵל אֲלֵא הַשָּׁלוֹם, וְאִם יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שָׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִכָּנְהוּ הַדָּדִית, יִהְיֶה בְּרָכָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנּוּ תִשְׁכִּילוּ וּתְצַלִּיחוּ.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשָׂמֵחַ

אתרעג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' לְסֹדֵר צו' ו' נִיסָן ה'תשע"ב

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיךְ לְדַעַת שְׂמֻצוּהַ הָרֵאשׁוֹנָה מֵהַתּוֹרָה הוּא לְהַתְחַתֵּן וּלְהַבִּיא יְלָדִים בְּעוֹלָם, שְׁזֶה מִצְוַת פְּרוּ וּרְבוּ, מִלְּבַד זֹאת כְּשֶׁאָדָם מִתְחַתֵּן הוּא נֶצוּל מֵעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יוֹמָא עב:) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים י"ט י') "יִרְאֵת הַיּוֹי"ה טְהוֹרָה עוֹמְדַת לְעַד" אָמַר רַבִּי חֲנִינָא זֶה הַלּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטְהוּרָה, מֵאִי הִיא, נוֹשֵׂא אִשָּׁה וְאַחַר כֵּן לּוֹמֵד תּוֹרָה, וְיִדּוּעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל הַקְּפִיד מְאֹד מְאֹד שֶׁבְּחֹר צְרִיךְ הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן לְהַתְחַתֵּן, וְלֹא הַנִּיחַ אֲצִלוּ בְּחֹר רֹקֵק, וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּרִינָה, אֲלֵא הַשְּׂדוּךְ הָרֵאשׁוֹן שְׂמֻצִיעִים לָךְ תִּקַּח לְשֵׁם שְׂמִים וְתִתְחַתֵּן, (אֲנִי לֹא אוֹמֵר שֶׁתִּקַּח אִיזָה בְּעַלַת מוֹס, עֲנִית אוּ חֲגַרַת וְכוּ' וְכוּ'), מִתְחַתְּנִים לְשֵׁם שְׂמִים וּבוֹנִים בַּיִת נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה נֶצוּלִים מֵעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְאִם אַף אַחַת לֹא מוֹצֵאת חֵן בְּעֵינֶיךָ וְכוּ', תִּסְתַּכַּל אַתָּה בְּרֵאֵי אֵיךְ שְׂאֵתָה נִרְאָה? אַתָּה גַם כֵּן לֹא מְלִךְ הִפִּיעוּ... חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְכָמוֹת ג.) נַחֲתִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אָדָם צְרִיךְ לְרַדַּת מִדְּרָגָה אַחַת, וְאַחַר כֵּן יוֹכַל לְהַתְחַתֵּן, הֵינּוּ הַמְּנִיעָה שְׂנֵמַנְעַ מְאָדָם לְמַצּוֹא אֶת בֵּית זִגּוּ, הוּא מֵהַגָּאוֹת וְהַיְשׁוֹת שֵׁישׁ בּוֹ וְכוּ', אֲנִי הִכִּי יָפֵה בְּעוֹלָם, וְהִכִּי מְצַלַח בְּעוֹלָם וְכוּ', מִתְּאִים לִי לְקַחְתָּ אֶת זֹאת וְכוּ'? וְלִכֵּן הוּא אַף פְּעַם לֹא יִמְצָא

לְעֲצָמוֹ בַּת זוּג מִתְאַיְמָה לְהִישׁוֹת שְׁלוֹ וְכוּ', אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים תֵּרַד מְדֻרְגָה וְאִזּוּ תִמְצָא אִשָּׁה לְהִתְחַתֵּן עִמָּה, הֵינּוּ שָׁאֵל תְּחִזִּיק אֶת עֲצָמְךָ כָּל כָּף גְּדוּל, וְאִזּוּ תִמְצָא בְקָלוֹת בַּת זוּג.

תִּתְאָר לְעֲצָמְךָ שְׂאֵתָה כְּלוּם שְׁבַכְלוּם, וְאָף עַל פִּי כֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְכָמוֹס ג.) נְחִית דְּרָגָא נְסִיב אִיתְתָּא, אָדָם צְרִיךְ לָרֵדֵת מְדֻרְגָה אַחַת, וְאַחַר כֵּךְ יוּכַל לְהִתְחַתֵּן, מֵה כָּבֵד יְכוּלִים לָרֵדֵת כְּשֶׁאֵינִי כְּלוּם שְׁבַכְלוּם? עִם כָּל זֹאת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים שְׁגָם מִזֶּה תֵּרַד מְדֻרְגָה אַחַת וְכוּ', זֹאת אוֹמְרֵת שְׂאֵתָה פְחוֹת מְכָלוּם שְׁבַכְלוּם, וְאִזּוּ בְּיָדָאִי תִמְצָא בַּת זוּג, כִּי תִהְיֶה שְׂמֵחַ שְׁבַחֲוֶרָה רוּצָה אֶפְלוּ לְדַבֵּר אִתָּךְ וּמְכַל שְׂכֵן לְהִתְחַתֵּן אִתָּךְ.

וְדַבֵּר זֶה שֵׁיף הֵן לְרוּק וְהֵן לְרוּקָה, לְמָה יֵשׁ כָּל כָּף הַרְבֵּה רוּקִים וְרוּקוֹת שְׁלֵא מוֹצְאִים אֶת בְּנֵי זוּגִים? רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם בְּרֻנִים וּבְרֻנִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וּמִסְתּוֹכְבִים מִמְרָמְרִים וְכוּ', שְׁבוּרִים וְרוּצוּצִים וְכוּ', וְהַכֵּל מִחֲמַת הַגְּאוֹת וְהִישׁוֹת שִׁישׁ בְּהֵם, אֵינִי יִקַּח אֶת זוּ? אֵינִי יִקַּח אֶת זֶה? וְכִכָּה מִתְבַּגְּרִים עַד שֶׁתּוֹפְסִים אֶת עֲצָמָם הֵם כְּבָר בְּגִיל שְׁלוּשִׁים וְלִמְעַלָּה, וְלָכֵן אֲשָׁרֵי הַרוּק אוֹ הַרוּקָה שְׁזוֹרְקִים אֶת הַשְּׂכָל וְהִישׁוֹת וְהַגְּאוֹת, וְלֹא בְּרֻנִים, וְאִזִּי תִכְף וּמִיד יִמְצָאוּ אֶת בְּנֵי זוּגִים, הָעֵקֶר מֵה שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ אֶצֶל בֵּן זוּג אוֹ בַּת זוּג, זֶה הַמְדוּת כִּי הַמְדוּת הֵם עֵקֶר הָאָדָם, בְּהַכֵּל יְכוּלִים לְהַשְׁלִים אֶת עֲצָמָם אֲבָל לֹא עִם מְדוּת, כִּסְף תְּמִיד יְכוּלִים לְעֲשׂוֹת וְכוּ', אֲבָל אִם לֹא מִתְקַנִּים אֶת הַמְדוּת עוֹד בְּעוֹדוֹ צְעִיר, אִזִּי כְּשֶׁמִּתְבַּגֵּר כְּבָר מְאַחֵר, וְהַרְבֵּי רַבֵּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעֵנְסֵק זִי"ע אָמַר שֶׁעַד גִּיל שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶת הַמְדוּת, וְאַחַר כֵּךְ זֶה כְּבָר מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבִשְׁבִיל זֶה רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ מִתְּנֶה יִקְרָה מְאֹד, וְהוּא "סֵפֶר הַמְדוּת" וְאָמַר שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה עֲשֵׂה אוֹתוֹ לַיהוּדִי, כִּי הַמְדוּת זֶה עֵקֶר הָאָדָם, וְלָכֵן רוּק וְרוּקָה צְרִיכִים רַק לְחַפֵּשׁ אַחַר מְדוּת טוֹבוֹת, כְּגוֹן שְׁלֵא יִהְיֶה כְּעֵסֶן וְכוּ', שְׁלֵא יִהְיֶה קִמְצָן וְכוּ', שְׁלֵא יִהְיֶה עֲצוּב וְכוּ', אֲלֹא תְּמִיד יִהְיֶה שְׂמֵחַ וְנָדִיב לֵב וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חג כשר ושמח

אתרעד.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר צו ז' ניסן (שבת הגדול) ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דבר אתי ר' ... גרו יאיר שהוא צריך לבנות באחת מהקראונים מטבח כי אני רוצה לפנות את המטבח מעל המקוה, וזה ענין של פקוח נפש, כי במקום שיש אכל באים עכברים ועכברושים וכו' וכו', וכבר היה לנו דבר זה כמה פעמים ואוי ואבוי אם אשה תראה איזה עכבר וכו' היא תפסיק ללכת למקוה רחמנא ליצלן, ולכן החלטתי להוציא משם את המטבח, וזה כל כך נחוץ שנקרא דבר האבד שמתר לבנות את זה אפלו בחל המועד על פי ההלכה, ולכן אם אתה יכול לעבד שמה אפלו בחל המועד זה מצוה גדולה מאד כי כך זה לא יפריע להמקוה של הנשים.

כמוכן שר' ... ישלם לך על זה.

אני מודה לך מאד על גדל המצוה הזאת.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך שבת שלום וחג כשר ושמח

אתרעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֵדֶר צו' ז' נִסָּן (שַׁבַּת הַגְּדוֹל) ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר

מָאד מָאד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה יָכוֹל לְצַבֵּעַ אֶת הַגְּדֵר בֵּין שְׁנֵי
הַכּוֹלָלִים עִם אוֹתוֹ צִבֵּעַ שְׁצַבֵּעַ ... נֵרוֹ יֵאִיר אֶת הַגְּדֵר הַחֲדָשׁ אֲהִיָּה לָךְ אָסִיר
תּוֹדָה אֶקְוֶה שֶׁתִּבְיֵן.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מָאד לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה
בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוַה גְּדוֹלָה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד,
וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים
עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוֹל הַשִּׁמְחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי)
לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׂמַח הַיּוֹם שָׂמַח לְמַחֵר וְלֹא
כָּל מִי שֶׁמָּצָר הַיּוֹם מָצָר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַתְּ לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזֹר
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֶצְלָךְ, כִּי אֵין טוֹב מְזֵה, וְעַל
יְדֵי שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וִיכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׂאִין
הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְפַנֵּי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת
וּמְרִירוֹת וְדַכְאוֹן, אֲבָל תַּכְּף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי
נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִנִּי מִבְּקֵשׁ
וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְף תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם וְחַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרעו.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר צו ז' ניסן (שבת הגדול) ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפי להודות לך על גדל החסד שאתה עושה עם הקהלה שלנו
ביבנאל עבור קמחא דפסחא, יעזר הקדוש ברוך הוא שבזכות זה ישפע עליך
שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, ותהיה הכי מאשר בחייך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את זכותך בשמים בזה שאתה מקרב
יהודים אל הקדוש ברוך הוא, כי כן מוכב בזהר (תרומה קכ"ח:) תא חזי כל
מאן דאחיד בידיא דחייבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק
בתלת סלוקין מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא, גרים לאכפיא סטרא אחרא,
וגרים דאסתלק קודשא בריך הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה
לעילא ותתא, ועל האי בר נש כתיב (מלאכי ב') "בריתי היתה אתו החיים
והשלום" וזכי למחמי בנין לבנוי, וזכי בהאי עלמא וזכי לעלמא דאתי, כל
מארי דינין לא יכלין למידן ליה בהאי עלמא ובעלמא דאתי, עאל בתריסר
תרעי ולית מאן דימחי בידיה. ועל דא כתיב (תהלים קי"ב) "גבור בארץ יהיה
זרעו דור ישרים יברך הון ועשר בביתו וצדקתו לעד זרח בחשך אור
לישרים" וגו', אשריך ואשרי חלקך יהיה חלקי בחלקך.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש
ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל
ותצליח.

המאחל לך שבת שלום וחג פשוט ושמה

אתרעז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ לְסִדְרֵי צו' ז' נִסְיָן (שַׁבַּת הַגְּדוֹל) ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁאַנְחָנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ לְפָנַי שַׁבַּת הַגְּדוֹל, שְׁבַעֲצֵם
הַתְּחִיל הַנֶּסֶךְ שֶׁל חַג הַפֶּסַח בְּשַׁבַּת זוֹ, כְּמוֹכָא בְּטוֹר בְּשֵׁם הַמְדַרְשׁ שֶׁהַבְּכוֹרִים
הָרְגוּ הַמּוֹן מִצְרַיִם, שְׁזָה מַה שְׁאַנְחָנוּ אוֹמְרִים "לְמַכָּה מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם", וְכֵן
כָּל מַה שְׁנֶאֱרַע בְּהַשְּׁבוּעַ מִתְּחִיל כְּבָר מֵהַשַּׁבַּת הַקּוֹדֶמֶת, וְלָכֵן יַעַן שְׁבַשְׁבוּעַ
הַבָּא יִהְיֶה לָנוּ חַג הַפֶּסַח חַג הַחֲרוּת, עֲלִינוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֹל הַזְּכוּת
שִׁישׁ לָנוּ שְׁנִבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וּבְזָה רָאוּי
לָנוּ לְשִׁמוּחַ מְאֹד מְאֹד, וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן י') מַה
שְׁהָעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא רַק מִחַמַּת
שְׂאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן. וְהָעֶקֶר לְהַשְׁתַּדֵּל לֵישֵׁב עֲצָמוֹ
הַיֵּטֵב, מַה הַתְּכַלִּית מְכַל הַתְּאוּרוֹת וּמְכַל עֲנִינֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, הֵן תְּאוּרוֹת הַנִּכְנָסוֹת
לְגוּף, הֵן תְּאוּרוֹת שְׁחוּץ לְגוּף, כְּגוֹן כְּבוֹד, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִךְ
דַּע שֶׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחוּרָה אֵי אֶפְשָׁר לְהִנְהִיג אֶת הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה
לוֹ לֵישֵׁב דַּעְתּוֹ. רַק עַל יְדֵי הַשְּׂמִיחָה יוֹכֵל לְהִנְהִיג הַמַּח כְּרָצוֹנוֹ, וְיוֹכֵל לֵישֵׁב
דַּעְתּוֹ, כִּי שְׂמִיחָה הוּא עוֹלָם הַחֲרוּת, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (יְשִׁיעָה נ"ה) "כִּי בְּשְׂמִיחָה
תִּצְאוּ", שֶׁעַל יְדֵי שְׂמִיחָה נַעֲשִׂין בֵּין חוֹרֵין וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמְקַשֵּׁר
שְׂמִיחָה אֶל הַמַּח, אִזִּי מַחוּ וְדַעְתּוֹ בֵּין חוֹרֵין, וְאֵינּוּ בְּכַחֲנִינַת גְּלוּת, וְאִזִּי יוֹכֵל
לְהִנְהִיג אֶת מַחוּ כְּרָצוֹנוֹ וְלֵישֵׁב דַּעְתּוֹ, מֵאַחַר שֶׁמַּחוּ בְּחֲרוּת וְאֵינּוּ בְּגְלוּת. כִּי
עַל יְדֵי גְלוּת אֵין הַדַּעַת מִיִּשְׁבֵׁי וְכוּ', וְלָבוֹא לְשְׂמִיחָה הוּא עַל יְדֵי מַה שְׂמוּצָא
בְּעֲצָמוֹ אִיזָה נִקּוּדָה טוֹבָה עַל כָּל פָּנִים יִהְיֶה אִיךְ שִׁיְהִיָּה עֲדִין אֲנִי יְהוּדִי
וְנִבְרָאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַשְּׂמִיחָה הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמִיחוֹת, וְלָכֵן תְּשִׁתַּדֵּל
מְאֹד רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא
לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, זָכַר מַה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ (אֲבוֹת פָּרָק ה') לְפּוּם צַעֲרָא
אֲגָרָא, וְדַע לָךְ כְּשֶׁאֲדָם עוֹצֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לְכַעַס, בְּזָה אֶפְלוּ שְׁנִמְצָא בְּמִדּוֹר
הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הוּא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוּת, שֶׁהוּא בְּטֵל וּמְבִטֵּל אֶל הָאֵין

סוף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הֵכַל תְּלוּי כְּפֵי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מִגְּאוּת וַיִּשׁוּת, אָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ כֹּל כִּלּוֹ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְשִׁלָּא יִהְיֶה לוֹ אִפְלוֹ מִשְׁהוֹ תִרְעַמֶּת עַל אִשְׁתּוֹ וְכוּ', כִּי הָאִשָּׁה הִיא חֵלֶק מִבְּעֻלָּהּ, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקַחָהּ זֹאת", וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ קִדְּם חֵג הַפֶּסַח אֶתְּהָ צָרִיךְ לְהִבִּין שֶׁאִשְׁתְּךָ בְּלַחֵץ גְּדוֹל מְאֹד, וְלָכֵן תִּשְׁתַּדֵּל לְחֻזֵק וְלַעֲוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אוֹתָהּ וְכוּ', וְלֹא לְהַקְנִיט אוֹתָהּ אוֹ לְהַשְׁפִּילָהּ חֵס וְשְׁלוֹם, וְתִשְׁתַּדֵּל לְקִנּוּת לָהּ בְּגֵד חֲדָשׁ לְכַבוֹד הַחֵג, וְאִפְלוֹ שָׂאִין לָהּ כֶּסֶף, תְּלִוָה כֶּסֶף עַל זֶה, כִּי הִיא מִצְוָה גְּדוֹלָה מְאֹד, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (פְּסָחִים ט.) תְּנוּ רִבְנָן חֵיב אָדָם לְשִׂמְחָה בְּנֵי וּבְנֵי בֵיתוֹ בְּרֵגֶל וְכוּ', וְנָשִׁים בְּמֵאֵי מִשְׁמָחוֹן? תְּנִי רַב יוֹסֵף בְּכָבֵל בְּכַבְדֵי צְבָעוֹנִין בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּכַבְדֵי פִשְׁתָּן מְגֵהֲצִין, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּשְׁתַּדֵּל שְׁכַפִּית שְׁלָךְ יִהְיֶה שְׂרוּי רַק הַשְׂמָחָה וְהַסְּבִלְנוּת שְׁזֶה הַבְּרָכָה הַכִּי גְדוֹלָה.

אֵל תִּדְרָג, עַל פֶּסַח יִהְיֶה לָךְ שְׁפַע גְּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם וְחֵג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרעה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קִדְּשׁ לְסִדְרֵי צוֹ ז' נִיֶּסֶן (שַׁבַּת הַגְּדוֹל) ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

רְאֵי לְחֻזֵק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת בִּיתֵר עוֹז בְּשַׁבַּת הַזֹּאת יוֹתֵר מֵאֵי פַעַם, כִּי הַשַּׁבַּת הַזֹּאת נִקְרָאת שַׁבַּת הַגְּדוֹל, כִּי הֵנִס שֶׁל יְצִיאַת מִצְרַיִם הַתְּחִיל עוֹד בְּשַׁבַּת הַזֹּאת, שֶׁהַבְּכוֹרִים הָרְגוּ בַּיְנֵיהֶם וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנָא תַעֲשֵׂי כָּל מָה שְׁבִיכוֹלְתָּךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קֶשֶׁה לָךְ, כִּי אֶת נִמְצָאת עֲכָשׁוּ שְׁבוּעַ לְפָנַי חֵג הַפֶּסַח, אֲבָל עִם עֲצָבוֹת לֹא תַפְעֲלֵי כְלוּם, וְלָכֵן תִּמְסְרֵי אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמָחָה הִיא הַגְּאוּלָּה, וְרִבְנָנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׂמָחָה, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִידָה, וְלִהְתְּגַבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת

וְהִמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ. וְכָל הַחוּלָאוֹת הַבָּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בָּאִין רַק מִקְלָקוּל הַשְּׂמֻחָה. כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מֵיַי נְגִינָה שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׂמֻחָה, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (תְּהִלִּים צ"ב) "עָלִי עֲשׂוֹר וְגו' כִּי שְׂמֻחַתִּי הָיִי"ה בְּפַעֲלָךְ" וְגו' וְכו', וְכַפִּי קְלָקוּל הַשְּׂמֻחָה וְהַנְּגוּן, כֵּן בָּאִים כָּל מֵיַי מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רְעִים, וְגַם חֻכְמֵי הַרוֹפְאִים הָאָרִיכוֹ בְּזָה, שְׂכָל הַחוּלָאוֹת עַל יַדֵי מְרָה שְׁחוּרָה וְעֲצֻבוֹת, וְהַשְּׂמֻחָה הוּא רְפוּאָה גְדוּלָה, וְלָכֵן תַּעֲשֵׂי כָּל מָה שְׂבִיכוּלְתָךְ רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שִׁיְהִיָּה לָךְ עַל חַג פֶּסַח הַזֶּה שְׂפַע גְּדוּל מְאֹד מְאֹד, רַק תִּתְפַּלְלֵי עָלַי שְׂאֻזְכָּה לְהִיּוֹת בְּרִיא וְשָׁלֵם וְכו', וְתִשׁוּאֵת חֵן לָךְ עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁתִּתְפַּלְלֵי הַשְּׂבֵת עָלַי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילֵי וְתִצְלִיחֵי.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׂבֵת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשְׂמֻחַ

אֶתְרַעַט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שְׂבֵת קֹדֶשׁ לְסֹדֵר צו"ז נִסְסֵן (שְׂבֵת הַגְּדוּל) ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הִנֵּה בְּעֶלְךָ הָיָה אֶצְלֵי אֶתְמוּל בְּלִילָה, וְהִזְהַרְתִּי אוֹתוֹ שִׁיקַח אֶת בְּנוֹ הַבֵּיתָה, וְהוּא צוֹחֵק לִי בְּפָנַיִם, וְלָכֵן אֶמְרָתִי לְרוּיָן שׁוֹרְתִים אֵלּוֹ אֵלֶיךָ, קֹדֶם כָּל הַעֲנִיָן לְהִבִּיא אוֹתוֹ לְפָה אֶתֶם שְׂתִיכֶם מְאֹבְדִים אֶת עֲצַמְכֶם לְדַעַת, וְאִינְכֶם מְרַחֲמִים עַל יַלְדֵיכֶם כָּלֵל, כִּי הוּא בְּלָה פַה חֲצִי שָׁנָה בְּלֵי מְסַגְרַת וְכו', הַסְתוֹכֵב עַל הַרְחוּבוֹת וְכו', וְעָשׂוֹ אֶמַר לִי בְּעֶלְךָ שֶׁהוּא הַשְּׂאִיר אוֹתוֹ פַה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית, וְלָכֵן אֶמְרָתִי לוֹ, וְאֲנִי כּוֹתֵב גַם לָךְ, אִם אֶתֶם לֹא לּוֹקְחִים אוֹתוֹ הַבֵּיתָה יִקְרָה שְׂתֵי דְבָרִים, אוֹ שִׁירַד לְגַמְרֵי מֵהַדַּת רַחֲמֵנָא לִישׁוּבֵן וְיִהְיֶה גוֹי גְמוּר, אוֹ שִׁישְׁתַּגַּע מְשַׁעֲמוּם וְיִאֲשַׁפְּזוּ אוֹתוֹ בְּבֵית חוּלֵי נֶפֶשׁ, אוֹ שְׂתִיָּהם בִּיחֵד, וְלָכֵן כְּדֵי לְקַיֵּם "לֹא תַעֲמַד עַל דַּם רֵעֶךָ" אֲנִי מְכַרַח לְהִזְהִיר אֶתְכֶם שֶׁתִּקְחוּ אוֹתוֹ הַבֵּיתָה, אַחֲרַת תִּתְחַרְטוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, בְּכָלֵל הָיָה טַעוֹת גְּדוּל לְהִבִּיא אוֹתוֹ

לפה, אני מאד מקנה להקדוש ברוך הוא שתעשי כל המאמצים שבעולם לצית אותי, כי אחרת תהיו מהצועקים ואינם נענין, ואני מבקש אתכם שלא תבואו אחר כך בטענות אלי.

המאחל לך שבת שלום וחג כשר ושמח

אתרפ.

בעזרת השם יתברך יום ו' ערב שבת קדש לסדר צו' ניסן ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

רבנו ז"ל אמר (שיחות הר"ן סימן כ"ו) אצל העולם שכחה זה חסרון, אבל אני אומר ששכחה זה מעלה גדולה מאד, ואצלי הדרך שתכף ומיד כשעובר משהו אני כבר משכיחו ומוציאו מדעתי, כי אחרת אי אפשר להתקרב אל הקדוש ברוך הוא, כי תמיד היו מבלבלים לו כל העבר שלו וכו' עין שם, הרי שלך לפניך אשר יסוד גדול בחיי האדם להתחדש בכל יום ובכל שעה ובכל רגע ממש, כמו שכתוב (איכה ג' כ"ג) "חדשים לבקרים רבה אמונתך", כדי לזכות לאמונה חזקה בו יתברך, צריכים להתחדש בכל בקר, ולידע שהנה היום הזה הוא יום חדש שעדין לא היה בעולם, והיום אני יכול לתקן מה שאף אחד לא תקן עדין בעולם עד עכשו, כי אם הקדוש ברוך הוא החזיר לי את הנשמה, סימן שהוא אוהב אותי, ורוצה בי, ולכן אסור לך להכנס בתוך עצמך וכו', ואסור לך להשבר ולהכנס בדכאון ובעצבות וכו', אתה צריך להוציא את האשמה ממך, אתה צריך להתחיל לחיות את החיים שלך, ולא תתן שהעבר יהרוס אותך לגמרי, הן אמת שבווער לך הכאב עד מאד, ואני מבין אותך טוב טוב שכואב לך איך מבגר נואף נצל אותך באופן שפל כזה, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות נאוף חלק ב' סימן ח') אסור ללמד זכות על זה שעבר על משכב זכור, ואם אתה יודע מי הוא זה, ואיפה הוא גר, הייתי אומר לך לפנות אל המשטרה ולפתח עליו תיק, ושירקב בבית סהר עד סוף ימיו, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות פדיון שבויים סימן ו') בעון משכב זכור נתפס בתפיסה, וכן הוא (שם אות נאוף סימן ל"ג) מי שעובר על משכב זכור על

יְדִי זֶה נִתְפָּס בְּתַפְסָה, וְלִכְּן אִם רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הֶרְחַמְן הָאֱמָתִי, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ז') מִי יְכוּל לְהִיּוֹת צְדִיק? רַק מִי שֶׁהוּא רַחֲמָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ"ט י') "כִּי מֵרַחֲמִים יִנְהַגֵּם", אָבָל צְרִיכִים לְדַעַת אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הֶרְחַמְנוּת, כִּי עַל רִשְׁעִים כָּאֱלוֹ אֲסוּר לְרַחֵם כְּלָל עֵינֵי שָׁם, וְאִם רַבְּנוּ ז"ל אֹמֵר שְׂאִין לְמֵדִים זְכוּת עַל מִי שֶׁעָבַר עַל מִשְׁכַּב זְכוּר, בְּוֹדָאֵי אָדָם זֶה עוֹנְשׁוֹ לְהִיּוֹת בְּכֹלֵא וְשִׁירָקָב שָׁמָּה, וְלִסְרָס אוֹתוֹ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי אָדָם כְּזֶה הוּא יוֹתֵר מִסְּכָן מִהֶרְוֹצֵחַ הַכִּי גָדוֹל, וּבִפְרָט מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ תַּאֲוָה לְדַבְּרִים מְגַנְיִם כָּאֱלוֹ וְכוּ', הוּא לֹא יִפְסִיק לְהִתְעַלֵּל בְּבַחֲוֹרִים תְּמִימִים וְכוּ', וְלִכְּן זֶה רוֹצֵחַ נוֹאֵף סְדֻרְתִּי, וְאֲסוּר לְתַת לְנוֹאֵף כְּזֶה לְהִסְתַּבֵּב חֲפָשִׁי עַל הֶרְחוּבוֹת, וְלְהֵרוֹס אֶת הַחַיִּים שֶׁל עוֹד יְלָדִים, וְחֲכַמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא פְּנַחֵס) כָּל הַמְּחַטֵּיא אֶת חִבְרוֹ קָשָׁה מִן הַהוֹרְגוֹ שֶׁהַהוֹרְגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה יֵשׁ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, וְהַמְּחַטֵּיאוֹ הוֹרְגוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלְעוֹלָם הַבָּא, כִּי תִסְתַּכַּל עַל עֲצָמָהּ וְכוּ', מַה קָרָה לָּהּ וְכוּ', נִכְנָסֵת בְּדַפְּאוֹן וּבַעֲצָבוֹת וּבִמְרִירוֹת וְכוּ', וּכְבָר אֵינָהּ מְנִיחַ תְּפִלִּין, וְאֵינָהּ שׁוֹמֵר שֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', וְאֵתָּה מְנַח בְּהַר שֶׁל דְּכָאוֹנוֹת וְכוּ', וְאֵינָהּ יְכוּל לְתַפְקֵד כְּלָל, אֵתָּה לֹא יְכוּל לְעַבֵּד מֵרַב יְאוּשׁ שְׁנִכְנַס בָּהּ, וְכֵן אֵתָּה כְּבָר לֹא יְכוּל לְצַאֵת בֵּין אֲנָשִׁים וְכוּ', נִמְצָא שְׂאָדָם הַמְּנוּל הַזֶּה גָּרַם לָּהּ לְאָבֵד אֶת הַעוֹלָם הַזֶּה וְאֵת הַעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד, וְלִכְּן שְׁלֵא יִכְנַס לָּהּ מִחֲשָׁבָה לְרַגַע שְׂצָרִיכִים לְרַחֵם עַל רוֹצֵחַ כְּזֶה, כִּי הוּא מְכָרַח לְהִיּוֹת תַּחַת סוּרְגַּ וּבְרִיחַ, וְעוֹד לְסָרַס אוֹתוֹ, כִּי הוּא מְסַכֵּן לְנַעַר וְכוּ'.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מֵאַחַר שֶׁאֵתָּה כּוֹתֵב לִי מְכַתֵּב אַרְבֵּי תִשְׁעֵי עֲמוּדִים מְכַל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מֵאֲזוּ וְכוּ', וְהָרַס לָּךְ אֶת כָּל הַחַיִּים וְכוּ', וְאֵיךְ שֶׁאֵתָּה כְּבָר לֹא מְתַפְקֵד כְּלָל, וְלִכְּן הִתְכַּרַח לֹמַר שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלַח לְדוֹר הַזֶּה אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הֶרְחַמְן הָאֱמָתִי, וְהוּא הַרוּפָא הָאֱמָתִי שֶׁיְכוּל לְרַפְּאוֹת אֶת הַחוּלִים הַכִּי גְדוּלִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִכְּן אֵי עֲצָרָה וְיִהְיֶה אֱלֻקִּים עִמָּךְ, קִדְּם צֵא מֵעֲצָמָהּ, אֵין דְּבָר כְּזֶה לְהִתְיָאֵשׁ, כִּי הַיְאוּשׁ הַיֵּא יוֹתֵר גְּרוּעַ מִהַחֲטָא וְכוּ', וּבִפְרָט שֶׁפֶה אֵתָּה לֹא חֲטָאתָ וְכוּ', וְאֵתָּה בְּכֹלֵל לֹא הָאֵשׁם וְכוּ', וְלִכְּן תּוֹצִיא אֶת כָּל רַגְשֵׁי אֲשֶׁמָּה מִמָּךְ, וְאִם תִּתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְתַצִּית אוֹתוֹ, הוּא יִרְפָּא אוֹתָךְ לְגַמְרִי, אָבָל כְּבָר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג)

שְׁעַקְר הַהֲתַקְרָבוֹת אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא לְהַשְׁלִיךְ אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי וּלְצִיֵּת אֶת הַצַּדִּיק עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה יִקְיָם.

וְהִנֵּה יְסוּד הַיְסוּדוֹת אֲצֶל רַבְנֵנוּ ז"ל מֵה שְׁאָמְרוּ וְהַכְרִיזוּ (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ע"ח) אֵינן שׁוֹם יְאוּשׁ כָּלֵל, אֵינן דִּבְרַ כְּזוֹה לְהַתִּיאֵשׁ, אֶפְלוּ שֶׁכָּבַר עֶבֶר עָלָיו מֵה שֶׁעֶבֶר וְכוּ', אָסוּר לְהַתִּיאֵשׁ, וְלִכֵּן צָא מֵעֲצֻמָּה, וְאָמַר רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן קי"ב) אִם אַתָּה מֵאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְקַלְקֵל תֵּאֲמִין שְׂיִכּוּלִים לְתַקֵּן, וּבִכְפֻרְט פֹּה אֲצֻלְךָ אַתָּה לֹא קִלְקַלְתָּ כְּלוּם, אֲדַרְבָּה קִלְקַלְתָּ אוֹתָךְ, הֲרִסוּ אוֹתָךְ לְרִסִּיסִים וְכוּ' וְכוּ', לְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְקַחַת אֶת הָאֲשָׁמָה עַל עֲצֻמָּךְ? וְלְמָה אַתָּה צָרִיךְ לְחִיוֹת עִם רִגְשֵׁי אֲשָׁמָה? בְּשַׁעָה שֶׁאַתָּה הַקְּרַבְנָן וְכוּ'.

וְלִכֵּן רָאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מַה שְׂיִישׁ בָּךְ, כִּי תַהֲלֶה לְאֵל יֵשׁ בְּךָ הֲרֵבָה נִקְדוּת טוֹבוֹת, וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (בְּרִכוֹת נו.) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כִּפְּלַח הֲרַמּוֹן רִקְתָּךְ" מֵאֵי רִקְתָּךְ, אֶפְלוּ רִיקְנִין שֶׁבְּךָ מְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרַמּוֹן, וְהַזְהִירוּנוּ רַבְנֵנוּ ז"ל מֵאֵד מֵאֵד (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב) לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם נִקְדוּת טוֹבוֹת שְׂיִישׁ בוֹ, וְלֹא לְתֵת שְׂיִישְׁבְּרוּ אוֹתוֹ כָּלֵל, וְאֲדַרְבָּה תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הוּא רְפוּאָה לְכָל, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַבְנֵנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׁגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אָמְרוּ שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים לְאָדָם רַק מִחֲמַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן צָרִיכִים לְהַתְּאֲמִץ בִּיטֵר שְׂאֵת בִּיטֵר עוֹז לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי לְהַפְּךָ הָעֲצֻבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה זֶה מְבִיא לְאָדָם אֶת כָּל הַמַּחְלוֹת, וְלִכֵּן תְּכַרִּיחַ אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲמָא שְׂמִינִי) אֵינן הַשְּׂמִחָה מִמַּתְנַת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר, וְלִכֵּן רָאֵה לְחַטוֹף שְׂמִחָה וְלַהֲיוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְרַפֵּא לְגַמְרֵי, רַק דַּע לְךָ שְׂמִי שֶׁעֶבֶר טְרָאוּמָה כְּמוֹ שֶׁאַתָּה עֶבְרָתָךְ וְכוּ', קֶשֶׁה לוֹ מֵאֵד מֵאֵד לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְשִׂמְעַ קְלָטוֹת שֶׁל שְׂמִחָה, וְתִשְׂמַח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הַשְּׂמִחָה מְגַבְהֶת אֶת מִצַּב רוּחַ הָאָדָם, וּמְרַפֵּא אוֹתוֹ לְגַמְרֵי, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ לְשִׁיר שִׁירִים וְנְגוּנִים, שְׂזוּה יְגַבִּיחַ אֶת רוּחְךָ, וְאִף שֶׁאַתָּה לֹא בַעַל מְנַגֵּן, עִם כָּל זֹאת תִּרְאֶה לְנַגֵּן לְעֲצֻמָּךְ כָּל מִינֵי נְגוּנִים שֶׁל שְׂמִחָה כְּדֵי שֶׁתִּצָּא מֵעֲצֻמָּךְ וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂזוּה מֵאֵד מֵאֵד קֶשֶׁה וְכוּ', עִם

כָּל זֹאת אֶתְּהָ צְרִיף לְרַחֵם עַל עֲצֻמָּה, אֶתְּהָ בְּחֹר צְעִיר וְכָל הָעוֹלָם לְפָנֶיהָ, וְלָמָּה תִּתֵּן שֶׁהַסֶּמֶךְ מ"ם שֶׁהוּא הַשְּׁטֵן יִשְׁלַט עָלֶיךָ? וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מָה שְׂבִיכוֹלְתָּךְ לְשִׁמְעַע נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה, וְגַם אֶתְּהָ תִּשְׁרֵי לְעֲצֻמָּה נְגוּנִים שֶׁל שְׂמֻחָה, וְכִבֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת הָר"ן סִימָן רע"ג) טוֹב לְהֶאֱדָם לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ שְׂבִיכוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ עִם אֵיזָה נְגוּן, כִּי נְגוּן הוּא דְּבָר גְּדוֹל וְנְבוּהָ מְאֹד מְאֹד, וַיִּשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר וּלְהַמְשִׁיף אֶת לֵב הָאָדָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרָךְ. וְאַפְלוּ מִי שְׂאִינוּ יְכוּל לְנַגֵּן, אִף עַל פִּי כֵן בְּבִיתוֹ וּבִינוּ לְבִין עֲצֻמוֹ יוֹכַל לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמוֹ בְּאֵיזָה נְגוּן כְּפִי שְׂבִיכוֹל לִזְמַר אוֹתוֹ, כִּי מַעֲלַת הַנְּגוּן אֵין לְשַׁעַר, וְכִפִּי שֶׁתִּשְׁמַח אֶת עֲצֻמָּה, כֵּן יִכְנַס בָּךְ בְּטַחֲוֹן עֲצֻמִּי וְתִצָּא מֵעֲצֻמָּךְ וְלֹא תִפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוֹלָם, וְתִתְחַחֵל לְחַיּוֹת חַיִּים נוֹרְמָלִיִּים כְּכָל אָדָם, וְלְזִכּוֹת לְכָל זֶה גְּלָה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עֲצָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְהוּא שִׁיחָה בֵּינוּ לְבִין קוֹנוֹ, הֵינּוּ שְׂאָדָם צְרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְכָל מָה שֶׁהוּא צְרִיף הַכְּתַבְתָּ הַרְאִשׁוֹנָה וְהַאֲחֻרׁוֹנָה זֶה רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרָךְ כָּל מָה שֶׁהוּא צְרִיף, עַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ וּבּוֹנָה אֶת עֲצֻמוֹ וְכוּ', אֶת הַבְּטַחֲוֹן עֲצֻמִּי שְׁלוֹ וְכוּ', וְלָכֵן הַדְּבָר הַרְאִשׁוֹן תְּבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרָךְ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם זַכְּנִי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאַזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַשְּׂמֻחָה בְּרַמ"ח אֵיבְרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, עַד שֶׁהַשְּׂמֻחָה תִּגִּיעַ לְרַגְלִי, שְׂאָזְכֶּה לְרַקֵּד בְּכָל יוֹם מְרַב שְׂמֻחָה עַל גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרָאתִי מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְאַנִּי יְכוּל לָקִים אֶת מִצְוֹתֶיךָ, אֲנֹא רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְזַכְּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אַחֲרִים מִשְׂמֻחָה, וְאַזְכֶּה לְשִׂמְחַת אֶת אַחֲרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַם אֲנִי אֲזַכֶּה לְשִׂמּוֹת, וּבְזִכּוֹת הַשְּׂמֻחָה אֲזַכֶּה לְהַכְלִיל בָּךְ לְגַמְרִי, עַד שֶׁלֹּא אֶרְאֶה לְפָנַי עֵינֵי רַק אֶת אֲמַתַּת מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרָךְ, אִיךְ שְׂאֶתְּהָ מְחִיָּה וּמְהוּרָה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְזַכְּנִי לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכְכֶּת שְׂאָזְכֶּה לְדַעַת בִּידְעָה בְּרוּרָה שְׂאֶתְּהָ נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְאַזְכֶּה לְהַכְלִיל בָּךְ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם אֲמֵן סְלָה.

אֵל יְהִיָּה דְּבָר זֶה קָל בְּעֵינֶיךָ, אִף שְׂבִהֵתְחִלָּה יְדַמָּה לָךְ שְׂאִף אֶחָד לֹא

שומע אותך ולא מקשיב לך, צריך שתדע שאין דבר כזה, כי מלא כל הארץ כבודו והוא יתברך מנהיג את עולמו בחסד וברחמים בצדק ובמשפט, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, עד כדי כך שאמרו חכמינו הקדושים (חלין ז:) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם פן מכריזין מלמעלה; שאדם לא מקבל מכה קטנה באצבע קטנה אם לא מכריזין על זה קדם מלמעלה, ולכן תקח את עצמך בידך, ותשכח את כל העבר שלך, ותתחיל בכל יום ובכל שעה ובכל רגע לעשות התחלה חדשה, ותראה שבמשך הזמן הכל יצא ממך וכו', ואף שלפעמים יעלה לך במח והדעת כל העבר וכו', תשתדל מאד להשפיע את זה מדעתך, כי אין זה חכמה לחיות תמיד עם העבר וכו', אדם צריך תמיד להתקדם ולהסתכל על החיים קדימה וכו', ובפרט שאתה בחור צעיר שכל העולם לפניך, ואתה תצליח מאד בחייך אם תצית אותי, שהם דבורי רבנו ז"ל בעצמו, לא להאשים את עצמו על דבר שהוא לא עשה וכו', ולא לפול ביאוש ובדכאון כלל וכו'.

מה אומר לך החיים לא קלים, כל אחד עובר את הנסיונות הקשים והמרים שלו, וכבר אמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"ר"ן סימן תקנ"ה) שהקדוש ברוך הוא אוהב חסיד מטגן, היינו על מי שעובר משברים וגלים ויכול להחזיק מעמד, כי זה עקר גדלת בר ישראל כשעבר עליו איזה משבר בחיים וכו', ואפלו עדין עובר עליו משבר בחיים וכו', הוא לא נשבר, אלא הוא מחזיק מעמד ומתחזק ביתר שאת ביתר עוז, זה מאד מאד חשוב בשמים, וכמוכא (זהר הקדמה ד) מאן מנכון די חשכא מהפכן לנהורא, וטעמין מרירא למתקא, עד לא יתון הקא. מאן מנכון דמתכאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו' מאן דלא מצפה דא בכל יומא בההוא עלמא, לית ליה חולקא הקא; [מי מכס יכול להפך את החשך לאור ואת המרירות למתיקות עד שלא יבוא לעולם הבא וכו', מי מכס שמחכה בכל יום לאור הגנוז שיתגלה בעולם וכו', מי שלא יכול להראות את זה בעולם הזה, אין לו חלק בעולם הבא] מכל זה רואים מעלת האדם שאפלו שעובר עליו כל מיני חשכות ומרירות וכו' וכו', אף על פי כן הכל הוא מהפך לטובה, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

אני מאד מקנה ששורותים אלו ינחמו אותך, ויצאו אותך מעצמך,

ותתחיל לחיות חיים חדשים עם בטחון עצמי, ולא תפחד משום ברִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲדוּבָה הַנְּסִיּוֹן הַקָּשָׁה שֶׁעָבַרְתָּ וְכוּ', אִם תִּתְחַזֵּק זֶה יַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְאָדָם מְצַלַח.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם וְחַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרפא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ו' עָרַב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוּר' נִיסָן (שַׁבַּת הַגְּדוּל) ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שִׁיחִיו

הִנֵּה חַג הַפֶּסַח מִתְקַרְבֵת וּבָאָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיפֹה תִהְיֶה בַּלַּיִל הַסֵּדֶר, עַל כָּל פְּנִיִּים אִיפֹה שָׁרֵק תִּהְיֶה, תִּרְאוּ מְאֹד מְאֹד לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים, כְּמוֹ שֶׁלְּמַדְתִּי אֶתְכֶם פֶּרֶק בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, שֶׁצָּרִיכִים לְהִתְנַהֵג עִם הַהוֹרִים בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוּל מְאֹד, כִּי מִצּוֹת כְּבוֹד אֵב וְאִם זֶה מְאֹד חָשׁוּב, כְּמֵאמְרָם ו'ל (תְּנֵא דְבִי אֵלֶיּהוּ רַבָּה פְּרָשָׁה כ"ו) כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵין הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִהָאָדָם רַק שֶׁיִּכְבֵּד אֵב וְאִם; וְאָמְרוּ (פְּסִיקְתָא רַבְתִּי) חֲמוּנָה שֶׁבְּחִמּוּרוֹת כְּבֵד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ; וְאָמְרוּ (קְדוּשִׁין ל'): שְׁלֹשָׁה שְׁתַּפִּין הֵן בְּאָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, בְּזִמְנֵן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ דְרַתִּי בִּינֵיהֶם וּכְבֹדוֹנִי; וְרֹאִים מְזֶה אִם מְכַבְּדִים אָבָא וְאִמָּא בְּזֶה מְכַבְּדִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכְּן תִּרְאוּ לְקֹדֶשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, כִּי אַתֶּם יוֹדְעִים כְּמָה מְסִירוֹת נַפְשׁ מְסִרְתִּי עִבּוּרְכֶם עַד שֶׁרְאִיתִי אֶתְכֶם תַּחַת הַחֶפֶז, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד לְרְאוֹת בְּהַצְּלַחְתְּכֶם הַגְּשָׁמִי וְהַרוּחָנִי, כִּי אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָאֱהָבָה שֶׁיֵּשׁ לִי אֵלֵיכֶם, מִמֶּשׁ כְּמוֹ הַיְלָדִים שְׁלִי, וּמָה אָבָא לֹא יַעֲשֶׂה בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שְׁלוֹ? וְלִכְּן תְּצִיְתוּ אוֹתִי וְתִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ וּבְצַנִּיעוֹת גְּדוּלָה מְאֹד, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אַף אֶחָד שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַף אֶחָד שְׁלֹא יַגִּיד לְכֶם מוֹסֵר וְתוֹכְחָה וְכוּ', וְאֵין לְאִף אֶחָד

להוסיף או לגרע ממה שלמדתי אתכם, ולכן תתחזקו יחד באהבה אחוה ורעות, ותכבדו אחד את השני מאד מאד, כי (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהן, ואמרו (ירושלמי ברכות פרק ט' הלכה ח') אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש אי אפשר לשניהן בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצא שם הברכה מצויה, רק שיהיה ביניהם שלום ואהבה גדולה מאד, כי שלום אמרו חכמינו הקדושים (שבת י') זה שמו של הקדוש ברוך הוא, ולכן אם מכניסים את הקדוש ברוך הוא בתוך הבית, זה נקרא שלום בית, הינו שמו של הקדוש ברוך הוא בתוך הבית.

אני מאד מאד מבקש מכם שתתאזרו במדת הסבלנות, ואפלו שזה בא לכם מאד מאד קשה, זכרו מה שאמר התנא הקדוש (אבות פרק ה') לפום צערא אגרא, ודעו לכם כשאדם עוצר את עצמו לא לכעס, בזה אפלו שנמצא במדור הקלפות וכו', הוא עולה עד עולם האצילות, שהוא בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, כי הכל תלוי כפי מדת הסבלנות ולא להפגס בכעס, שבדרך כלל בא מגאות וישות, אדם צריך לבטל את עצמו כל כלו אליו יתברך, ושלא יהיה לו אפלו משהו תרעמת על אשתו וכו' או על בעלה וכו', כי האשה היא חלק מבעלה, והבעל הוא חלק מאשתו, והילדים הם חלק משתייהם, ולכן למה צריכים להתעצבן ולריב בבית?

אף שהימים האלו לפני החג ובאמצע החג טרודים מאד מאד, עם כל זאת אבקש אותך שאל תשכח ללמד בכל יום את הדין היומי אפלו בגירסא, ואפלו שאתה לא מבין, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה יט.) לעולם לגריס איניש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, וצריך שתדע כי דף גמרא ליום זה חיות לנפש, ואשרי מי שחוטף בכל יום דף גמרא אפלו בגירסא, ואין לתאר ואין לשער את המעלה הנוראה הזו של למוד דף גמרא ביום, והרב הקדוש רבי שלמה מזעוויל זי"ע אמר כשאדם אינו לומד כל יום דף גמרא, הפנים שלו נעשה צורה של חיה ובהמה, וכו', ולכן אשרי מי שזוכה לחטוף בכל יום דף גמרא, שזה מזכך את האדם, וכל זמן שאדם חזק ללמד בכל יום דף גמרא, זה ישמר אותו מכל רע, ודבר זה אי אפשר להסביר בשום פנים ואפן מה זה למוד דף גמרא.

הַעֲקֹר רָאָה לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שְׁחֵרִית מִנְחָה מְעֻרֵיב בְּמִנְיֵן דִּיִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכּוֹת ח.) מֵאֵי דְכִתְיִיב (תְּהִלִּים ס"ט) "וְאֲנִי תִפְלַתִּי לָךְ הַיּוֹי"ה עֵת רְצוֹן" אֵימְתִי עֵת רְצוֹן בְּשַׁעֲה שֶׁהַצְּבוּר מִתְּפַלְלִינִי; וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ הַרְגֵל לָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

בְּעִזְרוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ תִקְבְּלוּ סֵל שֶׁל שְׁפַע לְכָבוֹד הַחֵג, וְעֲקֹר הַחֵיווֹת שְׁלִי שֶׁתִּשְׁמַחְו יַחַד כְּאֲשֶׁר לְמִדְתֵּי אֲתָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם וְחֵג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרפב.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' קֹדֶם הַחֵג ט' נִיֶּסֶן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁאַנְחֵנוּ מִתְקַדְמִים אֶל חֵג הַפֶּסַח חֵג הַחֵרוּת, וְעֲלִינוּ לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל אֵף כָּל הַטְּרָדוֹת וְהִיסוּרִים וְהַבְּלִבוּלִים שְׁאַנְחֵנוּ עוֹבְרִים וְכוּ' וְכוּ', הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵן בְּרוּחָנוּת, עִם כָּל זֹאת לְמַד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בִּיְתֵר שְׂאֵת בִּיְתֵר עוֹז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁלֹּא יִשְׁבוּר אוֹתָנוּ.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל זְפִיתִי אוֹתָךְ עִם מְצוּה נְדִירָה מְאֹד שֶׁתַּעֲזֹר לְקַמְחָא דְּפֶסְחָא, וְכִךְ אֲתָה תְּהִיָּה נוֹתֵן וְלֹא מְקַבֵּל וְכוּ', וְיִדוּעַ מֵה שְׁאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל מִמֵּי שְׁאֲנִי מְקַבֵּל לוֹ אֲנִי נוֹתֵן, מְלֻבֵד שְׂיֵשׁ לִי כְּמֵה טְעָמִים שֶׁבִקְשָׁתִי מְכַל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁיִּשְׁתַּתֵּף בְּעֵשֶׂר פְּעָמִים ח"י נֶגֶד עֵשֶׂר כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ שְׂיֵשׁ בְּאֶדָם וְכוּ', וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת כְּוִנָּתִי לֹא הִיָּה לָךְ שׁוּם נִסְיוֹן לְתַת, כִּי בְּזֶה אֲתָה מְמַתִּיק אֶת הַדִּינִים מְכַלֵּל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה שְׁלֹךְ, וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשִׁי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ר"א) צְדָקָה תִּצְעִיל מִיְמוֹת רֵאשִׁי תְּבוֹת מִצַּת', עַל יְדֵי שְׁנוֹתָנִים מִצּוֹת לְעִנְיִים (קַמְחָא דְּפֶסְחָא) נְצוּלִים מִמִּיתָה מְשֻׁנָּה, וְכֵן פְּיֹר נִתֵּן לְאַבְיוֹנִים רֵאשִׁי תְּבוֹת נִפְלִי, כִּי עַל יְדֵי הַצְּדָקָה נְצוּלִים מִמְחַלַּת הַנֶּפִּילָה רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְכֵן נְצוּלִים

מנפילה ברוחניות, ויש עוד טעמים ממה שבקשתי וכו', וכשיתגלה לך הטעם תשמח מאד שהיה לך חלק בחלוקה של קמחא דפסחא, כי בזה אנחנו מראים להקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אנחנו עניים ואף על פי כן אנחנו נותנים, תן גם אתה לכל עם ישראל שפע ברכה והצלחה, ולא יחסר לאף בר ישראל פרנסה בנקל (אם עדין לא השתתפת בהמגבית של קמחא דפסחא, ראה תכף ומיד להשלים את חובותיך, ולא תתחרט, כי יתגלה היום מה זה פועל וכו').

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת ביתר עוז רק לעשות חסד, כי אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב מדת החסד, וכך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות זכות אבות סימן ג) הגומל חסדים אין צריך לזכות אבות; ואמר (שם אות דעת סימן כ"ד) כשאין אתה עושה חסד על ידי זה אין לך דעת; וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ילקוט הושע רמז תקכ"ב) אמר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד שאתם גומלים זה לזה יותר מכל הזבח שזבח שלמה לפני אלף עולות, ועקר החסד שאתה יכול לעשות עם הזולת, זה לחזק אותו, וכמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ק"ו) את הפסוק (תהלים מ"א) "אשרי משכיל אל דל", הינו כשהוא בקטנות המוחין, ומשכיל עצמו לבוא לגדלות המוחין, אזי "ביום רעה ימלטהו הוי"ה" נמתקין כל הדינין. ואם לא יכול בעצמו לבוא לגדלות המוחין, עצה לזה, שישכיל אחרים, ועל ידי זה נתעורר גם אצלו.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתמיד תעסק במדת החסד, ועל ידי זה ישפע עליך חסד מהשמים, שאף פעם לא תצטרך להיות מקבל אלא נותן.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרפג.

בעזרת השם יתברך יום א' קדם החג ט' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

חסדי השם יתברך שאנחנו מתקרבים אל החג הקדוש, חג הפסח, חג

החרות, חג שנצא מהגלות שנפלנו אליה.

אף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קֶשֶׁה לָךְ מְאֹד מְאֹד וְכוּ', וַיֵּשׁ לָךְ הַרְבֵּה לְחֻצִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְּאוּרֵי בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, וְלֹא לְהִכָּנֵס בְּלִחְץ, וְלֹא לְהִיּוֹת בְּעֻצְבוֹת וְעֻצְלוֹת, כִּי גְדוֹל אֲדוּוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתוֹכְרֵי שְׂאֵת נִמְצְאָת בְּקִהְלָה קְדוֹשָׁה כְּזוֹ שְׂאֵין בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּבִפְרָט בְּמִדַּת הַחֶסֶד שֶׁהִכְנִסְתִּי בְּאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם, וְתֹאמִינִי לִי שֶׁהִמְדַּת הַחֶסֶד הַזֶּה שֵׁישׁ בְּקִהְלֵתֵינוּ, זֶה יִקְרַב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּלִי שׁוּם סִפְקָא, וְלִכְּנָן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמוּחַ שְׂאֵת חֶלֶק מִהַקְּהֵלָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁלָנוּ, וְהַשְׂמָחָה הַזֹּאת צְרִיף לְהִתְרַאוֹת עַל פְּנֵיךָ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד שָׁם דָּגַשׁ עַל שְׂמָחָה, וְעַל אֲנָפִין נְהוּרִין, פְּנִים מְאִירוֹת, תְּמִיד צְרִיכִים שִׁיְהִיָּה חֵיוֹף עַל הַפְּנִים, שְׁזֶה מְחִיָּה גַם אֶת הַשְּׁנִי, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (כְּתוּבוֹת קִיא:): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לְחִבְרוֹ יוֹתֵר מִמְּשַׁקְּהוּ חֵלֶב שְׁנֹאֲמֵר (בְּרֵאשִׁית מ"ט י"ב) "וְלִכְּנָן שְׁנַיִם מִחֵלֶב" אֶל תִּקְרִי לִכְּנָן שְׁנַיִם אֲלֵא לְבוֹן שְׁנַיִם; הֵינּוּ כְּשֹׁאֲדָם מִחֵיף לְהַזְוֹלֵת וּמִקְבָּלוֹ בְּסֹבֵר פְּנִים יְפוֹת וּמְרָאָה לוֹ אֶת שְׁנָיו הַלְּבָנִים, זֶה יוֹתֵר חָשׁוּב מִלֵּתֵת לוֹ לְשִׁתּוֹת כּוֹס חֵלֶב, כָּל כֵּךְ יִקָּר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי חֵבְרוֹ עִם חֵיוֹף וְלְהִרְאוֹת לוֹ אֶת הַשְּׁנַיִם, כִּי בְּזֶה שֹׁאֲדָם תְּמִיד מִחֵיף יְכוּלִים לְרַאוֹת בְּתוֹף הַפְּנִים שְׁלוֹ אֶת פְּנֵי הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בֵּן הַשְּׂמָחָה, הַמְּנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל.

אֶל תִּדְאָגִי, הַשְּׁנָה יְהִיָּה לָךְ שְׁפַע כְּזוֹ עַל חַג הַפֶּסַח, שְׁלֵא קִבְלָתְ אִף פַּעַם, סֵל נִפְלָא כְּזוֹ, יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד נַעֲסֵק בְּמִדַּת הַחֶסֶד.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתִצְלִיחִי.

הַמְּאַחַח לָךְ חַג פֶּשַׁח וְשִׂמְחָה

אתרפד.

בעזרת השם יתברך יום א' קדם החג ט' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

אין מלים בפיי להודות לך על המסירות נפש שאתה מוסר את נפשך בשביל לעזור לי לחלק לכלל אנשי שלומנו ביבנאל קמחא דפסחא, אמת אני יודע שזה טרחה מאד מאד גדולה בשבילך, אבל תאמין לי בשמים זה מאד מאד חשוב מה שעושים לעניים, ולכן הקדוש ברוך הוא יתיה אותך כמו שאתה מתיה אותי, ואתה עוזר לי לחלק לאנשי שלומנו קמחא דפסחא.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מוכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שיתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

המאחל לך חג פשר ושמח

אתרפה.

בעזרת השם יתברך יום א' קדם החג ט' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מודה לך על שעזרת לי בשביל קמחא דפסחא, והבאת חבילות תה וכו', יעזר הקדוש ברוך הוא שבביתך ישרה תמיד השמחה.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם

עֲצָבוֹת לֹא פּוֹעֲלִים שׁוֹם דְּבָר, רַק מִסְתַּבְּכִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְאִף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁמֵרֵב צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת שְׁעוֹבֵר עָלַיָּךְ קֶשֶׁה לָּךְ לֵהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת אַתָּה מִכְרַח לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמְךָ עִם כָּל הַכַּחוֹת רַק לֵהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, כִּי כִשְׁאָדָם שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה שׁוֹם קִלְפָה וְסִטְרָא אַחְרָא לֹא יוּכַל לְגַשֵּׁת אֵלַיָּךְ, כִּי הַטְּמָאָה רַק עֲצָבוֹת, מֵה שְׁאִין בֵּן הַקִּנְדֻּשָּׁה זֶה רַק שְׂמִיחָה, וּבִזְוָה אָדָם יְכוּל לְמַדֵּד אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא בְּהַקְדָּשָׁה וְכוּ', אוֹ אִם הוּא בְּהַטְּמָאָה וְכוּ', שִׁיִּסְתַּכַּל אִיךְ שֶׁהוּא מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מְדַבֵּיק אֶת הָאָדָם אֶל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שִׁיְהִיָּה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אֲתֵרְפוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' קֹדֶם הַחַג ט' נִסָּן ה'תַּשְׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי שְׂאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ בְּשִׁבִיל שְׁאֲנִי יִצְלִיחַ הַשָּׁנָה בְּקִמְחָא דְּפִסְחָא יוֹתֵר מְכַל הַשָּׁנִים, בְּזִכּוֹת זֶה יַעֲזוֹר לָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שִׁיִּתְרַחֵב לָּךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת גַּם יַחַד, וְיִהְיֶה הַשְּׂכִינָה שְׁרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, רַק תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָךְ, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלַי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט' הַלְכָה ח') אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֶפְשָׁר לְשִׁנְיָהֶן בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבִמְקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָא שֵׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁבֹת י) זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם בֵּית, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

אני מאד מבקש אותך שתמסר את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת אתה מכרח להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין בן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אדם יכול למדד את עצמו אם הוא בהקדשה וכו', או אם הוא בהטמאה וכו', שישתכל איך שהוא מחזק את עצמו בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרפז.

בעזרת השם יתברך יום א' קדם החג ט' ניסן ה'תשע"ב
שלום וברכה אל היניק וחכים ... נרו יאיר

אני מאד מודה לך שעזרת לארגן את הקמחא דפסחא לחלק לאנשי שלומנו, שזה מצוה גדולה מאד מאד, כי אצל הקדוש ברוך הוא מאד מאד חשוב חסד, ולכן תראה לעזר לי כל השנה, ובזכות זה יעזר לך הקדוש ברוך הוא שתהיה שמור מכל מיני חברים רעים, ותתחבר רק עם חברים טובים.

אני מאד מאד רוצה שתתמיד בלמוד משניות כסדרן, כדי שתהיה בקי בלמוד משניות, וזה מאד מאד מסגל להצלחה בהחיים ולהצלחה בתורה, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמוד משניות אינו מניחו

להכניס שם, ולכן אשרי מי שיגרס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה.

אני מאד מקווה להקדוש ברוך הוא שתצית אותי ותגרס בכל יום הרבה פרקים משניות, עד שתזכה לסים פעם אחר פעם ששה סדרי משנה, שזה מביא לאדם הצלחה גדולה מאד מאד.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתרפת.

בעזרת השם יתברך יום א' קדם החג ט' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ד) האמונה תולה בפה של אדם, כמו שכתוב (תהלים פ"ט) "אודיע אמונתך בפי" הינו על ידי שמדברין האמונה בפה, זהו בעצמו אמונה, וגם על ידי זה באים לאמונה. ומחמת זה צריך להזהר מאד מדבורים של כפירה ואפיקורסות, אף על פי שאינו אומרים מלבד, הינו שהוא בעצמו מאמין ואינו כופר חס ושלום, רק שהוא חוזר ואומר דברי אפיקורסות ששמע בשם אחרים שהם אפיקורסים, והוא מתלווץ מהם, אף על פי כן גם מזה צריך להזהר מאד, כי הדבור הזה של כפירה מזיק לאמונה. גם הוא אסור גמור, כי על השם יתברך ברוך הוא, אסור לומר דברי הלצות, אפילו בדרך שחוק וכו', עין שם, הרי שלך לפניך שצריכים מאד מאד לא לדבר שום דבורי כפירות ואפיקורסות, כי אדם הולך אחר הדבור, ולכן צריכים מאד מאד לשמר מכל אלו המינים והאפיקורסים שהכניסו ולזול בדבורי אמונה וכו', עד שמדברים דבורי כפירות ואפיקורסות, וזה מה שגורם לאדם שיכנס בו ספקות באמונה, אני כבר לא מדבר כשאדם חוטא, אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות אמונה סימן כ"ב) על ידי פשע מכניס כפירה באדם, ואמר הנביא (ישעיה נ"ט ב') "כי אם עונתיכם היו מבדלים בינכם לבין אלקיכם וחסאאותיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ולכן תשמור מאד מאד על פיך לא לדבר דבורי כפירה ואפיקורסות, ומכל

שכן שלא תקבל דבורי אפיקורסות מאף שוטה וטפש וכו', כי כל מי שמדבר דבורי כפירות ואפיקורסות, הוא פשוט אדם חסר דעה וכו', כי מי שרק מתבונן איך שהגוף שלו מתפקד וכו', הוא הולך ומתנועע ורואה ושומע וכו' וכו', זה הכל חיות אלקות שנמצא בו, ועדין יש להטפש הזה ספקות וכו', ולכן לא כדאי לשמע דבורי כפירות, ומכל שכן לא לדבר דבורי כפירה ואפיקורסות, ועל כן אני מבקש אותך שתתחזק מאד ותראה ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, וזה זוכים על ידי אמונה ברורה בו יתברך, ולכן תחדיר בעצמך שאין בלעדו יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, ודבר גדול דבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וכפי שמחזירים בעצמם ידיעה זו, כל החיים הולכים כבר בצורה אחרת, כי כשבר ישראל יודע שהכל משגח ממנו יתברך, אזי הוא לא מפחד כבר משום דבר, ולא עושה חשבון לאף אחד, הוא חי רק עמו יתברך, אשרי מי שמכניס בדעתו ידיעות אלו, ואז החיים שלו הוא כבר חיים אחרים לגמרי, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן ל"ב) שמי שחזק באמונה, אזי החיים שלו חיים מאשרים, כי אין עוד מאשר יותר מאדם שמתחזק באמונה פשוטה, אבל להגיע לזה צריכים הרבה לדבר מאמונה בו יתברך, כי העקר תלוי רק בהדבור, ורואים שאלו הליצנים הכופרים והאפיקורסים, כל הפח שלהם זה רק הדבור הטמא, שתמיד מזלזלים מאמונה הקדושה, עד כדי כך שהכניסו בהמון עם להזכיר שם שמים לבטלה, שזה אסור לאו (שמות כ"ד) "לא תשא את שם הוי"ה אלקיך לשוא, כי לא ינקה הוי"ה את אשר ישא את שמו לשוא", והרשעים האלו הכניסו את שמותיו יתברך כפי של אדם בצורה מזלזלת מאד רחמנא לישזבן, שעל ידי זה עוברים לאו חמור מאד, ועל זה צריכים מאד מאד להזהר, כי כל זה בא מהרשעים האלו שרוצים לעקר את האמונה מהמון עם, ולכן הכניסו בדבורי בני אדם שיוציאו שם שמים לבטלה וכו', והכל כדי לעקר את האמונה מעם ישראל, ולכן אשרי ואשרי מי שמדבר תמיד דבורי אמונה, שזה בעצמו יביא אותו לאמונה, וכן ידבר עם כלם רק דבורי אמונה, שעל ידי זה יהיה מסובב עם האמונה הקדושה, ויחיה חיים טובים ונעימים.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש

ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצלית.

המאחל לך חג כשר ושמח

אתרפט.

בעזרת השם יתברך יום א' קדם החג ט' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את צריכה להבין שפלה וחמותה אף פעם לא ישתוו יחד, וזה טבע העולם, עד כדי כך שחכמינו הקדושים מדגישים שפלה וחמותה שונאים אחת את השניה, וחכמינו הקדושים מספרים (שבת כו.) שהיא חמתא דהות סניאָה לה לכלתה אמרה לה זיל אקשיט במשחא דאפרסמא אזלא אקשיט כי אתת אמרה לה זיל איתלי שרגא אזלא אתלא שרגא אינפח בה נורא ואכלתה, [היתה חמות ששנאה את כלתה וקנתה לה מתנה שמן אפרסמון שתתקשט עם זה (וזה היה חמר דליק), ובקשה ממנה טובה תדליקי לי את הנר, והלכה הפלה בתמימותה והדליקה את הנר, ומחמת שהשמלה שלה היתה מרוחה עם השמן אפרסמון שהיה דליק, נאחזה בה האור ונשרפה לגמרי], הרי שלך לפניך שפלה וחמותה אף פעם לא ישתוו, וזה שכל פסיכולוגי, האמא של הבחור תמיד כואב לה איך אני הייתי בהריון עם הבן והולדתי אותו, וגדלתי אותו זה שנים על גבי שנים וכו', ופתאום באה לי איזה בחורה צעירה ותופסת אותו ממני וכו', ולכן בתוך טובה היא לא יכולה למחל איך בחורה צעירה תפסה לה את הבן? (מה שבאמת זה טפשות גדול מאד, אדרבה אשה חכמה צריכה לשמוח שבנה התחתן וביא לה נכדים ותשמח עמם וכו'), עם כל זאת זה המציאות שהחמות חושבת תמיד שהכלה גנבה לה את הבן היקיר שלה וכו', וזה טבעי ואי אפשר לשנות את זה בשום פנים ואופן.

ולכן זוג שמתחתנים צריכים לקבל על עצמם קבלה חזקה, שביניהם

יהיו חזקים מאד באהבה ובהבנה הדדית, וכבדו אחד את השני, ויותרו אחד להשני, ואף פעם שלא יערבו את ההורים בחיי נשואיהם בשום פנים ואפן, הן לטוב והן להפך, ואז יחיו חיים טובים ונעימים ומצליחים.

ומה ששיך להורים, צריכים לכבד אותם מאד מאד, אבל לא לתת שיתערבו בחיי נשואיהם, והבעל צריך להבין שאם האמא מדברת כל דבר רע על אשתו וכו', שיגיד כן כן כן וכו', ובזה נגמר הספור, ולא יספר לאשתו מה שהאמא שלו דברה על אשתו, וכן להפך האבא של האשה שידבר כל דבר רע על בעלה, שתגיד כן כן כן וכו', ובזה נגמר הספור, ולא תספר לבעלה מה שאביה דבר על בעלה, ובזה נגמר כל הספור, ואם הזוג פקחים וחכמים יודעים דבר זה, אזי אף פעם לא יערבו את ההורים בתוך חיי נשואיהם.

הכלל שכבוד אב ואם מאד מאד גדול, וצריכים לכבד את שתי ההורים, הן את ההורים של הבעל והן את ההורים של האשה, אבל צריכים להיות פקחים לא לערב אותם בחיי יום יום, כדי שלא יהיה מחלקת, כי בדרך כלל כלה וחמותה לא משתוים, וכן קורה הרבה שהחזתן הוא לא יכול לסבל את החתן שלו, וזה טבע בעולם שקשה להוציא את זה מהם, כי איך שהוא תמיד יש איזה שנאה וקנאה וכו', איך לקחת לי את הבן שלי? או איך לקחת לי את הבת שלי? כמובן שזה מחשבה טפשית וכו', עם כל זאת זה החיים וצריכים להתמודד עם זה, ומי שיש לו שכל ולא מערב את ההורים בחיי נשואיהם, הוא הכי מצליח, ואפלו שהאמא מדברת על כלתה, או האבא מדבר על החתן וכו', לא צריכים לעשות מזה עסק, אומרים להורים כן כן כן וכו', ובזה נגמר הספור, וכך חיים הזוג חיים נעימים ובטוחים.

זוג שרוצים להצליח בהחיים, צריכים לזכור את הכלל הזה, ולא לקחת בריצינות מה שיש בין כלה וחמותה, או בין החזתן להחתן וכו', אלא לדעת שזה טבע של ההורים שללצערנו הרב בא מקטנות המוחין והדעת, ואם יודעים את כל זה, אזי חיים, חיים מאשרים, והם מצליחים מאד בחיי נשואיהם.

אקנה מאד שתביני דבר מתוך דבר, ותתחברי אל בעלך באהבה גדולה

מֵאֵד, וּתְכַבְּדֵי וּתִיקְרֵי אוֹתוֹ, כִּי הוּא לֹא כָּל כֶּף רַע כְּמוֹ שֶׁהָאָמָא שְׁלָךְ מִסִּיתָהּ אוֹתָהּ, אַזְ אִף פֻּעַם לֹא תִרְיָבִי עִם בְּעֵלָהּ, וּתְחִיּוּ חַיִּים מְאֻשְׁרִים כָּל יְמֵי חַיִּיכֶם. הַמֵּאחַח לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

אֶתְרַצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם א' קֹדֶם הַחַג ט' נִיסָן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא מֵבִין אוֹתָהּ, אֶתָּה צְרִיף לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ נֶס גְּלוּי כְּזֶה שֶׁמִּתְאוֹנֶנֶת דְּרָכִים קְטַלְנִית נִצְלַת מִמּוֹת לְחַיִּים, אַזִּי בְּמִקּוֹם לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶתָּה שׁוֹאֵל לְמָה מְגִיעַ לָךְ דְּבַר כְּזֶה? לְמָה אֶתָּה לֹא מְסַתְּפֵל עַל הַחֲצִי כּוֹס הַמְּלָאָה וְכוּ', וּבִפְרָט שְׂזָה כּוֹס מְלָאָה שֶׁל חֶסְדִּים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, נְסִי נְסִים, לָךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּתְבָרֵךְ בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל לְהַחֲסִידִים שֶׁגְּמַלְנִי כָּל טוֹב, בְּמִקּוֹם שֶׁתִּשְׁאֵל שְׁאֵלוֹת וְכוּ', רוֹאִים בְּנֵי אָדָם לֹא מְכִירִים אֶת הַטּוֹב שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אֶתָּם, תְּמִיד יֵשׁ לָהֶם רַק טְעֵנוֹת כְּלָפִי מַעְלָה, הֵם לֹא יוֹדְעִים שֶׁכָּל הַחַיִּים הֵם חַיִּי נְסִים, וּכְבָּר אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ז') שֶׁאֲמוּנָה תִּפְלָה וְנְסִים תְּלוּיִים זֶה בְּזֶה, אִם אָדָם חִזַּק בְּאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַזִּי הוּא תְּמִיד מִתְּפַלֵּל לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִבְּקֵשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל דְּבַר, וְאִם מִרְגִיל אֶת עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אַזִּי הוּא רוֹאֵה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁעוֹשֶׂה אֶתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל יוֹם בְּכָל שְׁעָה וּבְכָל רֵגַע מִמֶּשׁ, וּכְבָּר אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פֶּרֶשֶׁה כ"ד סִימָן א') בֹּא וּרְאֵה כְּמָה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינוֹ יוֹדַע, שְׁאֵלוּלִי הִיָּה אוֹכֵל פֶּת כֶּשֶׁהִיא חַיָּה הִיָּתָה יוֹרֶדֶת בְּתוֹךְ מַעְיוֹ וּמִשְׁרַטֶּת אוֹתוֹ אֲלֵא בְּרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְיָן בְּתוֹךְ גִּרְגְרָתוֹ שֶׁהוּא מוֹרִיד אֶת הַפֶּת בְּשְׁלוֹם; (שְׂזָה שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרָא שְׁטֵבַע שֶׁל אָדָם בְּגֵרוֹן שְׁלוֹ תְּמִיד יֵשׁ לָחָה, וְכֵךְ הוּא יָכוֹל לְבַלַּע בְּקִלּוֹת אֶת הָאֵלֶּל), וְכֵן אֲמַרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נִדָּה ל"ד) לְעוֹלָם אֶפְלוּ בַעַל הַנֶּס אֵינוֹ מְכִיר בְּנֶסוֹ, וְכֵן אֲמַרוּ

(מדרש תהלים ק"ו) אי אפֿשר לעולם בלא ניסין ובלא פֿלאין. כיצד, אדם נתון על גבי המטה והנחש בארץ לפניו ובא לעמד והרגיש בו הנחש, כיון שבא לתן רגלו עליו ברח הנחש מפניו. ואינו יודע מה פלאי עשה הקדוש ברוך הוא עמו. ומי יודע, הקדוש ברוך הוא שנאמר (תהלים קל"ד) "לעשה נפלאות גדלות לבדו" הוא לבדו יודע נסים ונפלאות שעושה עמנו; רואים מזה שיש לכל אדם נסים בכל יום בכל שעה ובכל רגע, והוא אפלו לא מכיר בהנסים, הוא חושב שהכל טבע מקרה ומזל, בשביל זה הוא סובל מה שסובל, מה שאין כן כשאדם מכיר בנסים, אז הוא תמיד נותן תודה להקדוש ברוך הוא, ובפרט אתה בעצמך מודה שהיה לך נס גדול שנשארת בהחיים, אז מה אתה שואל?

ואם כבר אתה שואל למה מגיע לך דבר כזה? תדע שכך אמרו חכמינו הקדושים (פתיבות ל). תני רבי חייא מיום שחרב בית המקדש אף על פי שבטלו סנהדרין ארבע מיתות לא בטלו וכו', אלא דין ארבע מיתות לא בטלו, מי שנתחייב סקילה או נופל מן הגג או חיה דורסתו, ומי שנתחייב שרפה או נופל בדלקה או נחש מכישו, ומי שנתחייב הריגה או נמסר למלכות או לסטים באין עליו, ומי שנתחייב חנק או טובע בנהר או מת בסרוגכי; ולכן מי יודע מה עשית? ואיזה חטא חטאת? שהיה מגיע לך אחד מהד' מיתות בית דין, והצילך הקדוש ברוך הוא, ולכן תן תודה לו יתברך, ותחזר בתשובה שלמה, ותתחיל להניח תפלין ולשמור שבת, ואז תראה את הנסים שיעשה אתך הקדוש ברוך הוא בכל יום בכל שעה ובכל רגע.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פֿשר ושמח

אתרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' קֹדֶם הַחֶג ט' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲהִי

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

את צריכה להבין, שלאף אחד לא הולך לו בחיים כמו שהוא רוצה, הן העשיר הכי גדול והן העני הכי גדול, אם אין להאדם שמחת החיים אין לו כלום, וזה מה שאמר התנא הקדוש, (אבות פרק ד') איזה הוא עשיר השמח בחלקו, אם אדם תמיד שמח, אזי אפלו שבקשי יש לו חתיכת לחם יבשה לאכל, מרב שמחה הוא מרגיש כל מיני תענוגים, אבל אם אתה עצוב וממרמר, אזי אפלו שיש לו את כל העשירות שבעולם לא יעור, כי העקר הוא השמחה, שאדם משמח עצמו, ואמר רבנו ז"ל, (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"ג) שמחה זה עולם החרות, אם אדם שמח אזי יכול להוליד את המוח שלו לאיפה שרוצה, הינו יש לו ישוב הדעת ואזי שום דבר לא יכול לשבר אותו, ולכן לא בחנם שרבנו ז"ל הזהירנו כל כך על שמחה ואמר, (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד) מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ותכף ומיד כשרוצים להיות יהודי אמתי עברה גדולה שהוא בעצבות, כי עצבות זהו הסטרא אחרא, ולכן ראי הדבר הראשון לעבד הרבה על שמחה, לשמח עצמך במה שאת יכולה, ותרגילי עצמך לשמע קלטות של שמחה, ואל תתני שהעצבות והדפאון יתגבר עליך, ואז כבר יהיה לך ישועה.

את אשה צעירה שכל העולם לפניך ויש לך עוד כל כך הרבה שנים לחיות אז מה את כל כך מתאששת מהחיים? תשתדלי להיות עסוקה ולא להסתובב בטל, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (כתובות נ"ט). הבטלה מביאה לידי שעמום לידי זמה ולכן ראי לצאת לעבד איזה עבודה אפלו משק בית כדי להתאורר מהלחץ והדחק שנמצא בבית, ואז תראי שעל ידי זה תצברי כחות חדשים.

זכרי היטב כי השמחה היא המדרגה הכי גדולה לזכות להגיע אליה, ואשה שתמיד שמחה, אזי קונה לעצמה המון חברות, כי טבע של נשים

שאוהבות אשה שמחה ומחייכת לכלם, אזי נדבקים אליה המון נשים, כי על כל אשה עובר מה שעובר בבית וכו', הן מהילדים וכו', הן מדרחקות הפרנסה וכו', והן מהלחץ של הבעל שטבעו רע ומלחיץ את אשתו וכו', אבל אשה שתמיד שמחה, נכנס בה בטחון עצמי ואז שום דבר לא יכול לשפר אותה ולא מתפעלת ממה שבעלה מלחיץ אותה היא יכולה לענות לו חזרה "אל תלחיץ אותי אני לא השפחה שלך" בודאי זה עולה גדולה מהבעל שמלחיץ את אשתו וכו', כי זה רשעות מבעל שלא עוזר לאשתו עם הילדים ובעבודת יום יום, אדרבה בעל מסור לאשתו הוא נותן יד ועוזר לה וכו', עם כל זאת אשה שהיא תמיד שמחה, והיא נמצאת במצב רוח מרום אזי אף אחד לא יכול להשפיל אותה, כי על ידי שמחה זוכים לבטחון עצמי.

ולכן תעשי כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה, ואל תתני שהעצבות יכריע אותך, ואז תעשי את זה תהי האשה הכי מאשרת וכלן יאהבו אותך ויהיה לך המון חברות כי כלם אוהבים אשה שמחה ועליזה שנמצאת במצב מרום וכו'.

ואל כל זה תזכי דייקא אם תצייתי את הצדיק האמת שהוא רבנו ז"ל בעצמו ותלמדי גם לנשים אחרות את הלמוד העמק של רבנו ז"ל שלמד אותנו על גדל מעלת השמחה, להיות רק בשמחה עם נקודת היהדות, ומי יתן שכל אשה שרוק מקרבת אל הצדיק שתשמח עצמה תמיד ותשמח את נשים אחרות, ואז כל החיים שלה תשתנה לגמרי.

אבל מכרח להגיד לך שזה העבודה הכי קשה, כי לבוא לשמחה זה לא קל ולכן צריכים לעשות כל מה שביכולתך להיות רק בשמחה ואזי כבר יצא מהראש שלך את השטויות "קצתי בחיי" "אני רוצה למות" אדרבה תרצי רק לחיות, ולהחיות עוד נשים שזה המצוה הכי גדולה שרק יכול להיות.

ואם היית יודעת איזה נחת רוח את גורמת להקדוש ברוך הוא בזה שאת שמחה וגם משמחת נשים אחרות ומחזירה אותן בתשובה אזי היית מנצלת כל רגע ודקה למצוה זו והיית האשה הכי מאשרת בזה העולם.

אַקְוָה שְׁתִּכְנִיִּסִי אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ בְּתוֹךְ לִבְךָ וְכָל חַיִּיךָ יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' קֹדֶם הַחַג ט' נִיסָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל נִתֵּן לָנוּ סֵדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד, דְּרָךְ נִפְּלֵא וְנוֹרָא מְאֹד, מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּדְרָךְ זֶה מְצַלִּיחַ מְאֹד, וְהוּא בְּשִׂיחוֹת הַר"ן סִימָן ע"ו, שֶׁסֵּפֶר עֲמֵנוּ הִרְבֵּה בְּעֵנֵינוּ זֶה שְׁטוֹב לְלַמֵּד בְּמַהֲרֵי וְלִבְלִי לְדַקְדַּק הִרְבֵּה בְּלַמּוּדוֹ. רַק לְלַמֵּד בְּפִשְׁטוּת בְּזִרְיוֹת. וְלִבְלִי לְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ הִרְבֵּה בְּשַׁעַת לַמּוּדוֹ מְעַנֵּין לְעַנֵּין רַק יִרְאֶה לְהִבִּין הַדְּבָר בְּפִשְׁטוּת בְּמִקּוּמוֹ. וְאִם לְפַעֲמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִבִּין דְּבָר אֶחָד, אֵל יַעֲמֵד הִרְבֵּה שֶׁם וַיִּנִּיחַ אוֹתוֹ הָעֵנֵין וַיִּלְמַד יוֹתֵר לְהֵלֵן. וְעַל פִּי הָרַב יִדַּע אַחַר כֵּךְ מִמִּילָא מַה שְׁלֵא הִיָּה מִבֵּין בְּתַחֲלָה כְּשִׁילְמַד כְּסֵדֵר בְּזִרְיוֹת לְהֵלֵן יוֹתֵר, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל שְׂאִין צְרִיכִין בְּלַמּוּד רַק הָאֲמִירָה לְבַד, לומר הַדְּבָרִים כְּסֵדֵר, וּמִמִּילָא יָבִין. וְלֵא יְבַלְבֵּל דַּעְתוֹ בְּתַחֲלַת לַמּוּדוֹ שְׂרִיצָה לְהִבִּין תְּכַף וּמַחֲמַת זֶה יִקְשֶׁה לוֹ הִרְבֵּה תְּכַף וְלֵא יָבִין כָּלֵל, רַק יִכְנִיס מַחוּ בְּהַלְמוּד וַיֹּאמֶר כְּסֵדֵר בְּזִרְיוֹת וּמִמִּילָא יָבִין. וְאִם לֵא יָבִין תְּכַף יָבִין אַחַר כֵּךְ. וְאִם יִשְׁאֲרוּ אֵיזָה דְּבָרִים שְׂאָף עַל פִּי כֵן לֵא יִכַּל לַעֲמַד עַל כּוֹנְתוֹ, מַה בְּכַף? פִּי מַעֲלַת רַבּוּי הַלְמוּד עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְכִמּוֹ שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַח טו.) לְגַמֵּר וְהִדֵּר לְסִבֵּר וְאָף עַל גַּב דְּלֵא יִדַּע מַה קָאָמַר שְׁנֹאָמַר (תְּהִלִּים קי"ט כ"ט) "גִּרְסָה נִפְשִׁי לְתַאֲבָה", כִּי עַל יְדֵי רַבּוּי הַלְמוּד שִׁילְמַד בְּמַהֲרֵי וַיִּזְכֶּה לְלַמֵּד הִרְבֵּה, עַל יְדֵי זֶה יִזְכֶּה לַעֲבֹר כְּמַה פְּעֻמִּים אֵלּוּ הַסְּפָרִים שְׁלוּמָה, לְסִימָם וְלַחֲזוֹר לְהַתְּחִיל וּלְסִימָם פַּעַם אַחַר פַּעַם. וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יָבִין בְּפַעַם הַשְּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי כֵּל מַה שְׁלֵא הִיָּה מִבֵּין בְּתַחֲלָה, כֵּל מַה שְׂאֲפָשֶׁר לְהִבִּין וְלַעֲמַד עַל דְּבָרֵיהֶם, וְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הִרְבֵּה מְאֹד בְּעֵנֵינוּ זֶה. וְאִי אֲפָשֶׁר לְבָאֵר דְּבָרִים אֵלּוּ בְּכַתֵּב הַיִּטֵּב. אֲבָל בְּאֲמַת הוּא דְּרָךְ עֲצָה טוֹבָה מְאֹד בְּעֵנֵינוּ הַלְמוּד. כִּי עַל יְדֵי

זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד לגמור כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול כי זה מבלבל מאד מן הלמוד. וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם. ומאומה לא נשאר בידם. אבל כשירגיל עצמו ללמד במהירות בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקם בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך ומדרשים וספרי הזהר וקבלה ושאר ספרים כלם.

ופעם אחד חשב רבנו ז"ל מה שהאדם צריך ללמד בכל יום עד שאין היום מספיק. דהיינו לגמור בכל שנה ש"ס עם הרי"ף והרא"ש, וארבעה שלחן ערוך הגדולים, וכל המדרשים כלם, וכל ספרי הזהר ותקונים וזהר חדש, וכל ספרי קבלה מהאריז"ל, גם צריכין ללמד איזה שעור ביום בקצת עיון. ועוד חשב הרבה דברים. גם צריכין לומר תהלים בכל יום, ותחנונות ובקשות הרבה הרבה. ואז ספר הרבה מענין זה שצריכין ללמד במהירות גדול ובזריזות ולבלי לבלבל דעתו בדקדוקים הרבה מענין לענין. והדברים הללו הם בדוקים ומנסים, גם לא היה מצוה לחזור תכף על למודו רק רצונו תמיד היה ללמד הספר או הפוסק שלומד כסדר מראשו לסופו בזריזות, ואחר כך יתחיל פעם שני ויגמור אותו בלו. וכן פעם אחר פעם וכו', עי' שם, זה סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ורצה שנוזכה ללמד ולהיות ולטיל בכל מקומות התורה הקדושה.

עכשו אתה בחור צעיר, תתחיל רק עם כמה שעורים וכן תצליח, כל יום תלמד חמש ורש"י עם התרגום מפרשת השבוע, וכן תתחיל לגרס משניות כסדרן, היינו שתתחיל עם מסכת ברכות, ותלמד כסדרן עד מסכת עוקצין ותעשה סיום ששה סדרי משנה ותתחיל עוד פעם, ותלמד כמה שאתה יכול, פרק או שתי פרקים או עשר פרקים וכו' וכו', ותתמיד בזה מאד, וכן תעשה לעצמך שעור בש"ס כסדרן, תתחיל מסכת ברכות ותלמד דף אחר דף פרק אחר פרק, עד שתזכה לסיים את כל המסכתא, ותמשיך מסכת שבת, וכן הלאה, עד שתזכה לסיים את כל הש"ס, ותתחיל עוד פעם, וכן תעשה לעצמך שעור בשלחן ערוך אורח חיים, ותלמד סימן אחר סימן מחבר רמ"א בפעם הראשונה, וכשתסיים אורח חיים תתחיל יורה דעה, וכשתסיים יורה דעה

תַּחֲחִיל אֲבָן הַעֲזָרָה, וּכְשֶׁתִּסִּים אֲבָן הַעֲזָרָה תַּחֲחִיל חֶשֶׁן מִשְׁפָּט, וְכֵן תִּזְכֶּה לְסִים אֶת ד' חֲלָקִי שְׁלֶחֶן עֲרוּף, עֲכָשׁוּ בַפֶּעַם הָרֵאשׁוֹנָה אֶל תִּלְמֵד יוֹתֵר מֵהַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, הִינּוּ חֲמֵשׁ פְּרָשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, וְשַׁעוֹר בְּמִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וְשַׁעוֹר בְּש"ס כְּסִדְרָן, וְשַׁעוֹר בְּשֶׁלֶחֶן עֲרוּף כְּסִדְרָן, אִם תִּתְנַהֵג בְּדֶרֶךְ זֶה שְׁנֵה שְׁנֵתִים, אֲזִי אַחֲרֵי כֵן אַתָּה יָכוֹל לְהוֹסִיף עוֹד שַׁעוֹר וְעוֹד שַׁעוֹר, אֲבָל לִפְנֵי שְׁאֵתָה מְסִים לְכָל הַפְּחוֹת פְּעֻמִּים אוֹ שֶׁלֵּשׁ אֶת הַש"ס מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא וְשֶׁלֶחֶן עֲרוּף, אֶל תַּעֲמִים עַל עֲצֻמָּה הַרְבֵּה לְמוּדִים, כִּי לְבַסּוֹף תִּתְבַּלְבַּל לְגַמְרִי, וְזָכַר אֶת הַכָּלָל שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ת ז"ל "מְעַט גַּם כֵּן טוֹב", הִינּוּ שְׁאֵם קוֹרָה יוֹם אֶחָד שְׁאֵתָה לֹא יָכוֹל לְלַמֵּד הַרְבֵּה, תִּלְמֵד מְכַל לְמוּד אֶפְלוּ קֶצֶת, הַעֲקָר שֶׁלֵּא יַחֲסֵר לָךְ יוֹם אֶחָד מֵהַשְּׁעִירוֹים הָאֵלּוּ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, לְבַסּוֹף תִּזְכֶּה לְטִיֵּל בְּכָל מְקוֹמוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַעֲקָר רֵאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל מַדַּת הַשְּׁמִחָה כִּי אֵין דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ שְׁמִחָה, וְכָל כֵּן קֶשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ לְמִידַת הַשְּׁמִחָה יוֹתֵר מְכַל הַעֲבוּדוֹת הַכִּי קִשׁוֹת, קָל יוֹתֵר לְצוּם וְכו', וְלִסְגָּף אֶת עֲצֻמוֹ עִם סְגוּפִים קִשִּׁים וּמְרִים וְכו', הַעֲקָר לֹא לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה, וְלָכֵן עַל שְׁמִחָה צְרִיכִים מְסִירוֹת נַפֶּשׁ גְּדוּלָּה, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׁאֵין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׁמַח הַיּוֹם שְׁמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׁאֵין הַשְּׁמִחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם, וְאִם תִּהְיֶה בְּשְׁמִחָה כָּל הַחַיִּים שְׁלָךְ יִלְכוּ כְּבָר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרִי, כִּי תִזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלְק ב' סִימָן י') מֵה שְׁבִנִי אָדָם רְחוּקִים מֵהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, זֶה מִחֲמַת חֶסְרוֹן יִשׁוּב הַדַּעַת, וְלָמָּה אֵין יִשׁוּב הַדַּעַת? כִּי חֶסֶר מֵהַשְּׁמִחָה, וְלָכֵן תִּמְסֵר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהִיּוֹת בְּשְׁמִחָה וְאִז תִּזְכֶּה לְגַדְלוֹת הַמוֹחִין וְכָבֵד לֹא יַחֲסֵר לָךְ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאחֲחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשְׁמַח

אתרצג.

בעזרת השם יתברך יום ב' קדם החג י' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

מאד מאד אני מבקש אותך שתכניסי את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, וזה עקר ההכנה לחג הפסח שהעקר זה אמונה, כי כל ענין יציאת מצרים שאנחנו עסק מזה כל השנה וכו', זה רק להחדיר בנו את האמונה בו יתברך, כי ידוע מה שהמפרשים שואלים למה לא מזכירים תמיד בריאת העולם שהיה יש מאין? אלא רק מזכירים יציאת מצרים? והתרוץ הוא פשוט, כי פה לקח הקדוש ברוך הוא עם מאמות העולם ובחר בנו, והוציאנו ממצרים, ונתן לנו את התורה בהר סיני, ועשה ועושה ויעשה אתנו נסים ונפלאות גדולות, וכמו שכתוב (מיקה ד' ט"ו) "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", ולכן אנחנו צריכים להכין את עצמנו לקבל את האמונה הפשוטה הזו שמקבלים בליל הסדר, שאז יורד הארה מהשמים שנוכח להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, כי בליל הסדר כל בר ישראל אפלו הפשוט שבפשוטים מרגיש התעלות גדולה מאד ברוחניות ובגשמיות, וצריכים מאד מאד לשמר לא לכעס אז וכו', כי הכעס זה הפך האמונה, ובכלל צריכים לשרש מאתנו את מדת הכעס ולזכות להגיע אל מדת הסבלנות, אשר בא מענוה, שזה מקבלים מהצדיק האמת, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקיטי מוה"רן חלק ב' סימן ע"ב) שעקר הגדלה שמקבלים מהצדיק זה שפלות, שנפיר את עצמנו באמת מי אנחנו, וידוע שהצדיק הקדוש הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע שבאו אליו מכל העולם כלו ולהזכיר את עצמם בפקודת ישועה ובקשו את ברכתו, עם כל זאת היה שפל בעיניו מאד, והיה בוכה ומבכה שמים וארץ, ואמר בשביל שחטאתי כל כך, אזי כלם באים אלי, זה צועק אין לו ילדים וכו', זה צועק אין לו פרנסה וכו', זה צועק שהוא חולה וכו', זה צועק שאין לו שלום בית וכו', הכל בשבילי שאני חטאתי אז אני חייב בצרותיהם, בשביל זה הם באים דייקא אלי, ופעם אחד אמר על עצמו, אלימלך כל כך גרוע עד שהיה צריך לברא גיהנום חדש בשבילו, כי הגיהנום הישן בודאי לא יספיק בעבורו וכו' וכו', כל כך היה שפל בעיניו, ורואים שכל מה שעובר

עַל בְּנֵי אָדָם זֶה רַק מַחְמַת הַיִּשּׁוּת וְהַגָּאוּת שֶׁנִּכְנַס בָּהֶם, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן פ"ב) לָמָּה הוֹלֵךְ לְאָדָם שְׁלֵא כְּסֻדְרָ? וְכֵל מַה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה הוֹלֵךְ לוֹ הַפּוֹד? הַכֵּל מַחְמַת הַיִּשּׁוּת וְהַגָּאוּת שֵׁישׁ בּוֹ "אֲנֵא אֲמִלוּךְ", וְעַל יְדֵי שְׂזוּכָה לְאָכַל מִצָּה בַּפֶּסַח, נִכְנַס בְּאָדָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזוּכָה לְהַגִּיעַ לְשִׁפְלוּת אֲמִתִּי לִידַע שְׂאִין לָנוּ כְּלוּם בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲנַחְנוּ בְּעִצְמָנוּ כְּלוּם שְׁבַכְלוּם בַּלְעָדוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחָזַק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְחִזֵּק וְלֹא נִשְׁבַּר מִשּׁוּם דְּבָר, שְׂזָה עֵקֶר גְּדֻלַּת בַּר יִשְׂרָאֵל שְׁמַתְקֶף יְרִידָתוֹ וְקֻטְנוּתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הוּא יָכוֹל לְהִתְעַלּוֹת, כְּמוּבָא (זֶהר הַקְּדָמָה ה') מֵאֵן מִנְכוּן דִּי חֲשׁוּכָא מֵהַפְּכֵן לְנִהוּרָא, וּטְעָמִין מְרִירָא לְמַתִּיקָא, עַד לֹא יִתּוֹן הֶכָא. מֵאֵן מִנְכוּן דְּמַחְכָּאן בְּכֹל יוֹמָא לְנִהוּרָא דְנִהִיר וְכוּ' מֵאֵן דְּלֹא מִצְפָּה דָא בְּכֹל יוֹמָא בְּהַהוּא עֲלָמָא, לִית לִיהּ חוּלְקָא הֶכָא; [מִי מְכַסּ יָכוֹל לְהַפְּךְ אֶת הַחֲשֵׁף לְאוֹר וְאֶת הַמְרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת עַד שְׁלֵא יָבוּא לְעוֹלָם הַבָּא וְכוּ', מִי מְכַסּ שְׁמַחֲכָה בְּכֹל יוֹם לְאוֹר הַגְּנוּזֵי שִׁיתְגַּלְהַ בְּעוֹלָם וְכוּ', מִי שְׁלֵא יָכוֹל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אִין לוֹ חֶלֶק בְּעוֹלָם הַבָּא] מְכַל זֶה רוֹאִים מְעַלְתַּת הָאָדָם שְׂאִפְלוֹ שְׁעוּבָר עֲלִיו כֹּל מִיַּי חֲשׁוֹת וּמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָף עַל פִּי כֵן הַכֵּל הוּא מֵהַפְּךְ לְטוֹבָה, אֲשֶׁרִי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרִי לוֹ בְּבָא.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

אֲתֵרְצֵד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' קָדָם הַחַג י' נִיסָן ה'תּשׁע"ב
שְׁלוּם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

מֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזִיקִי מֵעֵמֶד וְלֹא לְהִשְׁבַּר מִשּׁוּם דְּבָר, כִּי גְּדוֹל אֲדוּנִינּוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעֵקֶר הַהִתְחַזְּקוֹת הוּא שְׁמַחָה, שְׁתַּמִּיד תְּהִי שְׁמַחָה וְעַלִּיזָה, וְאֲנִי יוֹדַע שְׂזָה בָא לָךְ יוֹתֵר קֶשֶׁה מְכַל הָעֲבוּדוֹת שֶׁל נְקִיוֹן חַג הַפֶּסַח וְכוּ' וְכוּ', כִּי הַשְׁמַחָה הִיא הַרְפּוּאָה לְכֹל, עִם כֹּל זֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) שְׂזָה בָא לְאָדָם יוֹתֵר קֶשֶׁה מְכַל הָעֲבוּדוֹת שְׁבַעֲוֹלָם, וְלָכֵן רְאִי לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ רַק עַל שְׁמַחָה, שִׁיְהִיָּה לָךְ שְׁמַחַת הַחַיִּים, וְתַמִּיד

תזכרי אשר החיים כל כך יפים וצריכים תמיד להסתכל על יפי החיים וכו', ולהסתכל על החצי כוס המלאה, לא על חצי כוס הריקה, ואז נהנים מהחיים כל דקה, ונותנים תודה להקדוש ברוך הוא בכל יום בכל שעה ובכל רגע.

נא ונא הרגילי את עצמך לבקש את הקדוש ברוך הוא כל מה שאת צריכה, כי את לא יכולה לתאר מה התפלה פועלת בשמים, ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע שאין תפלה בעולם שלא יתקבל בשמים, אלא יש תפלות שלוקחת הרבה זמן עד שמתגשמות ומתקבלות וכו', אבל אין תפלה הולכת לריק בשום פנים ואופן, ולכן כל מה שאת צריכה עכשו לכבוד החג, תבקשי ממנו יתברך, ומוהר"ן ז"ל ספר שפעם היה בגדו קרוע והיה חסר כמה כפתורים וכו', כי אז בתקופה ההוא היה לו עניות גדול ודחוקת מאד וכו', ועמד לפני רבנו ז"ל, ואמר לו אז תתפלל גם על זה, והתפלא מוהר"ן ז"ל שגם על דבר כזה הוא צריך לבקש את הקדוש ברוך הוא שיתן לו כפתורים? על זה אמר לו רבנו ז"ל מה זה לא מתאים לך לבקש את הקדוש ברוך הוא דברים פעוטים כאלו? ואז גלה לו רבנו ז"ל אשר צריכים לבקש את הקדוש ברוך הוא כל פרט ופרט בחיים, אדם צריך תמיד רק לחשב שכל ענינו תלויים רק בידי הקדוש ברוך הוא, ולכן אני מאד מבקש אותך אל תהי בטלנית, תהי שמחה ועליזה שאת נמצאת בקהלה קדושה כזו חממה של אמונה, ואת לא יודעת מה אני מכין לך סל נפלא על חג הפסח, שיהיה לך שפע על כל השנה, ובפרט כל אלו שיצטרפו בעשר פעמים ח"י עבור קמחא דפסחא, הקדוש ברוך הוא ישפיע עליהם כל השנה השפעה כזו שלא יצטרכו לקחת מהזולת, אלא יהיה להם משלהם.

המאחל לך חג כשר ושמח

אתרצה.

בעזרת השם יתברך יום ב' קדם החג י' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא יכולה לתאר את הערכה שאני מעריך אותך ואני מתפלל
בשבילך שתמצאי כבר את בן זוגך.

ולכן אל תכנסי בלחץ, הקדוש ברוך הוא לא יעזוב אותך, בקרוב מאוד
גם את תזכי להתחתן, רק אל תהי שבורה כי אני דואג לך הרבה וכו', ואת
צריכה לדעת שיש נשמות שיש להן עכובים מאיזה סבות וכו', או מחמת
שקלקלו מעשיהן וכו', עם כל זאת תשובה מועלת תמיד, ולכן חזקי ואמצי
מאד, ודעי לך שאני לא שוכח ממך כלל, ובקרוב תזכי למצוא את בן זוגך.

הקדוש ברוך הוא יעזר לך שתעברי על הכל ובקרוב תבשרי לי בשורה
משמחת שמצאת את מה שחפשת.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

אתרצו.

בעזרת השם יתברך יום ב' קדם החג י' ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאוד שמח שאתם חוגגים את חג הפסח בביתכם ביבנאל, ותהיו
השנה בני חורין לגמרי, ועוד לארח איזה אורח מהמשפחה.

בענין התלוונה וכו', אני שמעתי כבר מכמה מאנשי שלומנו, אבל אתה
יודע שהם לא שפויים בדעתם וכו', עם כל זאת אטפל בזה.

רק חזק ואמץ להתפלל במנין כל יום, וללמד את הדין היומי.

המאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

אתרצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' קִדְּם הֶחָג י' נִיסָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי תַקְחִי כַדּוּרֵי הַרְגָעָה, הֵן אֶת וְהֵן בַּעֲלֶיךָ וְכָךְ תּוּכְלוּ לְתַפְקֵד בְּסֵדֶר וְכו', אֵין שׁוֹם בּוֹשָׁה לְקַחַת כַּדּוּרֵי הַרְגָעָה אִם צְרִיכִים אֶת זֶה.

רַק חֲזָקִי וְאִמְצִי מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהָר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתרצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' קִדְּם הֶחָג י' נִיסָן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁחַג הַפֶּסַח מִתְקַדֵּם, וּמִי יִתֵּן שִׂיחָה לָנוּ אֶת אֹר הַפֶּסַח וְנִזְכֶּה לְהַרְגִישׁ אֶת הַמוֹחִין הָעֲלִיוֹנִים, שְׂזָה הַדְּבָקוֹת שֵׁישׁ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּלִיל הַסֵּדֶר כֹּל אֶחָד כְּפִי הַכֶּנֶתוֹ לְקַבֵּל אֶת הָאוֹר הַגָּדוֹל הַזֶּה וְכו', אֲשֶׁרֵי עֵין רְאֵתָה אֵלָה.

אֲנִי מְאֹד שִׂמְחָה שְׂאֵתָה פּוֹסֵק שְׂאֵלוֹת בְּבֵית הַהוֹרָאָה, וְרְאוּי שְׂתַרְשֵׁם אֶת כָּל הַשְּׂאֵלוֹת וְנַעֲשֶׂה מְזֵה שׁו"ת.

בְּעֵינֵי הַדִּינֵי תוֹרָה כֶּף זֶה הוֹלֵךְ לְצַעֲרֵנוּ הָרַב כְּשֵׁישׁ מְרִיבוֹת וְכו', וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֵין דְּבָר טוֹב יוֹצֵא מִמְרִיבוֹת וְכו', וּמָה לַעֲשׂוֹת זֶה חֶלֶק מֵהַחַיִּים.

הַעֲקֹר צְרִיכִים לְהַתְחַזֵּק, וְתַמִּיד לְהַסְתַּכֵּל עַל חֲצֵי כּוֹס הַמְּלֶאָה, וְתַהֲלָה

לְאֵל עֶזֶר לְךָ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם בְּנֵינִי וְחַתָּנִי תִלְמִידֵי חֻכְמִים, טוֹב לְהוֹדוֹת
 לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל הַחֹסֵד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ.

אָקוּהָ שְׁמַכְרוּ אֶת הַחֻמֶּץ מִבֵּיתִי בִּיבְנָאֵל אֶצְלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

אתרצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' קֹדֶם הַחַג י' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

תִּהְיֶה לְאֵל בְּנֵךְ ... נִרוּ יְאִיר נַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם עֲצָמָאֵי יוֹתֵר, לוֹמֵד
 וּמִתְנַהֵג לְמוֹפֵת טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד כְּכֹל שֶׁאֵת כּוֹתֵבַת מַכְתְּבִים תְּלוּנוֹת לְהַגּוֹרְמִים, זֶה
 יוֹתֵר מִקְפִּיץ אֶת הַרְשָׁע וְכו', וְסִימָן שְׂזָה פּוֹעֵל, הֵם מִתְנַהֲגִים עִמָּנוּ בְּעִזּוֹת
 וּרְצִיחָה כְּזוֹ שְׂזָה מִתְאַיִם רַק לְהַגּוֹיִים וְכו', הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׂיִקְיָם
 אֶצְלֵ הַרְשָׁע וְכו' (מְשַׁלֵּי י"ז) "מְשַׁלֵּם רְעָה תַּחַת טוֹבָה לֹא יִמוֹשׁ רְעָה מִתּוֹךְ
 בֵּיתוֹ". מַה לַּעֲשׂוֹת אֵין לָנוּ עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִלַּחֵץ אוֹתוֹ יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, עַד
 שְׁנֻזְכָּה לִישׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

אתש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ב' קֹדֶם הַחַג י' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

אתם לא יכולים לתאר את גדל האהבה שאני אוהב אתכם, אתם שניכם
הילדים שלי בלי שום גזמא, אתם שניכם חקוקים על לוח לבי לטוב.

לדעתי תקחו תכף ומיד את הדירה שמצאתם אל תפחדו, הקדוש ברוך
הוא ירחיב לכם, צריכים בטחון עצמי ועזות דקדשה.

... היקרה לי מאד שמרי על הבריאות שלך את מכרחה לאכל פת
שחרית שזה הכרח גדול אצל חכמינו הקדושים, מה זה שאת צמה רב היום
וכו'.

רק חזקו ואמצו מאד יחד, ותדונו אחד את השני לכף זכות.

... נרו יאיר לך להפיץ או לקחת איזה עבודה ותצליח להתפרנס בכבוד.

העקר הוא תפלה, לבקש את הקדוש ברוך הוא על כל דבר.

המאחל לכם חג פשוט ושמח

אתשא

בעזרת השם יהברך יום ב' קדם החג י' ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

מתר לך לעשות עכשו הפסק וכו', והקדוש ברוך הוא ישלח לך רפואה
שלמה.

רק תתחזקי לא לדאג, ולהיות בשמחה כי השמחה זה רפואה לכל.

תודה על תפלת הילדים וכל המברך מתברך מפי אל עליון.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' קֹדֶם הַחֵג י' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵי לְהַשְׁלִים עִם בְּעֵלְךָ, וְתִשְׁתַּדֵּלִי שֶׁהַשְּׁלוֹם בֵּית שְׁלָכֶם לֹא יִשְׁבֵּר חֵס וְשְׁלוֹם, בְּוִדְאֵי אֶת צוּדְקַת עַל מָה שִׁכְתַּבְתָּ לִּי וְכוּ', וְזֶה פְּשׁוּט מְגַעִיל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה, שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה אַחֲרֵי כָּל הָאֲזָהָרוֹת שֶׁהִזְהַרְתִּי אוֹתוֹ.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִהְיֶה לָכֶם חֵג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לָךְ חֵג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ב' קֹדֶם הַחֵג י' נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה שְׂזֹכִית לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, כִּי לְמַעַלְהָ בְּשָׂמִים מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעַל תִּשׁוּבָה עַד כְּדֵי כֶּף שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכּוֹת ל"ד): בְּמִקּוֹם שֶׁבְּעֵלֵי תִשׁוּבָה עוֹמְדִים, שָׁם אֵין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לַעֲמֹד, כִּי זֶה שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁו בַּחֲשָׁךְ וְכוּ', וְעָשָׂה כָּל מִיָּנִי תוֹעֲבוֹת וְכוּ', וְאָף עַל פִּי כֵן זָכָה לְצֵאת מֵהַחֲשָׁךְ וְהַלְכִלוּךָ וְהַזְבֵּל הַזֶּה וְכוּ', וְעַכְשָׁו חֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, זֶהוּ חֲדוּשׁ גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

וְלִכֵּן חֲזָקִי וְאֲמָצִי מְאֹד וְתִשְׁמְרֵי אֶת הַשְּׂבִת וְלֹא לְחַלֵּל אוֹתָהּ חֵס וְשְׁלוֹם, וְתִאֲכְלֵי רַק מֵאֲכָלִים כְּשָׂרִים וְתִשְׁמְרֵי עַל הַכְּבוֹד שֶׁלָּךְ וְכוּ', וּבִזְכוּת זֶה יִשְׁמַר אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְתִזְכִּי לְבָנוֹת בֵּית נְאֻמָּן בִּישְׂרָאֵל.

בענין השם, בודאי צריכים לשמר איזה שם נותנים, העקר לתת שם תנכ"י אחרי האמהות או הנביאות או נשים צדקניות וכו', אבל היות שכבר קראו אותך ליאת אין לך מה לחשוש, תשארי עם השם הזה, ויהיה לך הצלחה בחייה, ואף אחד שלא יפחיד אותך.

תהי רק שמחה ועליזה, ולא ישרו עליך שום דינים, ויהיה לך טוב בחייה.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשד.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם החג י"א ניסן ה'תשע"ב
שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך שהיום אני הולך לקיים בשלמות מצות החסד לעזר לכל אנשי שלומנו בקמחא דפסחא, ובודאי הכל בעזרת האהבה והאחדות שיש בקהלתנו הקדושה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נצבים) בנהג שבעולם אם נוטל אדם אגודה של קנים שמא יכול לשברם בבת אחת ואלו נוטל אחת אחת אפלו תיגוק משברן וכן את מוצא שאין ישראל נגאלין עד שיהיו כלן אגודה אחת ולכן מאחר שרבים של קהלתינו משתתפים עמי בסכום לקמחא דפסחא אודותיהם אני יכול לחלק היום שפע גדול מאד,

נא ונא תרגיל עצמך לתת תודה והודאה להקדוש ברוך הוא, על כל פרט ופרט שהוא עושה עמך ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב') שתודה והודאה זה שעשוע עולם הבא, ולכן ראוי לכל בר ישראל להרגיל את עצמו לתת תודה להקדוש ברוך הוא על כל מה שהוא נותן לך, ואין עוד מדה יותר יפה כמו ההודאה שאדם מודה את הקדוש ברוך הוא על כל החסדים שעושה עמו, כי באמת הקדוש ברוך הוא עושה חסד ונסים עם כל בר ישראל וכבר אמרו חכמינו הקדושים (גדה לא) לעולם אפלו בעל הנס אינו מכיר בנסו, כי אין אדם שלא יעשה אתו הקדוש ברוך הוא בכל יום ובכל

שְׁעָה וּבְכֹל רִגְעַ נְסִים אֶךְ לֹא כָּל אֶחָד מְרַגֵּישׁ אֶת הַנְּסִים וּכְמֵאֲמָרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבֵּה פְּרָשָׁה כ"ד סִימָן א') בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה נְסִים עוֹשֶׂה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם הָאָדָם וְהוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ, שְׁאֵלּוּלָא הִיָּה אוֹכֵל פֶּת הֵיְתֵה יוֹרְדַת תּוֹךְ מַעְיּוּ וּמְשֻׁרְטַת אוֹתוֹ, אֲלֵא בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעְיֵן בְּתוֹךְ גְּרַגְרָתוֹ (שְׁזֵה הַלְּחוֹת שִׁישׁ לְכֹל אֶחָד בְּגֵרוֹן), וְזֶה דְּבַר טְבָעֵי אֶצֶל אָדָם וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ שְׁזֵה נֵס וְכוּ', וְלִכְּנַן כָּל אֶחָד צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׂרָק מִקְּבֵל, וְיודֵעַ שְׂרַבְנוּ ז"ל כְּשֶׁהָיָה יֶלֶד קֶטָן אֶף שֶׁבְּרוּךְ בְּרַכַּת הַמְּזוֹן עִם כָּל זֹאת פֶּרֶט אַחַר כֵּךְ לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שֶׁנִּתֵּן לוֹ לְאָכַל וְנִתֵּן לוֹ תּוֹדָה, וּבְזֶה לְמַד אוֹתָנוּ לְמוֹד עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמְצְאוּנוּ אֵיךְ שְׂצָרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַכֹּל מֵה שֶׁהוּא נוֹתֵן לָנוּ.

חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשְּׂמֵחָה הוּא שִׂמְחַת הַמְּצוּוֹת, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׂמְחָה סִימָן א') כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּהַ בְּשִׂמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְּבוֹ שְׁלֵם עִם אֱלֹקָיו, וְצָרִיכִים הַרְּבֵה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַל שִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה הִיא אוֹר כָּל כֵּךְ גְּדוּלָה שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְקַבְּלָהּ אֲלֵא עַל יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם חוּס וְחַמוּל עָלֵי וְזַכְּנֵי לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תְּמִיד, וְאַזְכָּה לְרַקֵּד מְרַב שִׂמְחָה, שֶׁהַשְּׂמֵחָה יַעֲבֹר דְּרוֹךְ רַמ"ח אַבְרֵי וּשְׁס"ה גִּידֵי, וְאַזְכָּה לְהִרְגִישׁ אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתֶיךָ יִתְבָּרַךְ, שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵינְךָ בַּלְעֲדָךְ נִמְצָא, וְרַק בְּשִׁבִיל זֶה נִבְרָאתִי וְיִרְדָּה נִשְׁמַתִּי אֶל הָעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחּוּמְרֵי הַזֶּה, הַכֹּל כְּדֵי שְׁאֲזַכָּה לְהַכִּיר אוֹתְךָ מִכָּל פֶּרֶט מִפְּרֵטֵי הַבְּרִיאָה, אֲבָל אֶתָּה יוֹדֵעַ שֶׁפְּגַמְתִּי בְּמַחְשְׁבָה דְּבוּר וּבְמַעֲשֵׂי שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עָלַי עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁךְ עָלַי כָּל הַצָּרוֹת וְהַדֵּינָיִם וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת, וְלִכְּנַן אֲבִי שְׁבַשְׂמִים חוּס וְחַמוּל עָלַי שְׁאֲזַכָּה לְנַתֵּק אֶת עֲצָמֵי מַגְשָׁמִיּוֹתֵי, וְאַזְכָּה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאַשְׁמַח אֶת עַצְמִי, וְכֵן אֲזַכָּה לְשַׂמַּח אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵינְךָ עוֹד מְצוּהַ יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזוֹ מִלְּחִזֵּק שְׁבוּרֵי לֵב, וְתֵן בְּלִבִּי שִׂמְחָה שְׂאוּכַל לְשַׂמַּח בְּעַצְמִי עִם נְקוּדַת יְהוּדִית, וְכֵן אוֹכֵל לְשַׂמַּח אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כָּל יְמֵי חַיֵּי, עַד הַיּוֹם שְׁאֲצַטְרֵךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְגַם אֲזַכָּה לְהַכְלִיל לְגַמְרֵי בְּאֵינְךָ סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאַחֲזֵר אֶל שְׂרָשֵׁי הַנְּצָחִי אֲמֵן סְלוּה. כֵּךְ תִּתְפַּלֵּל כָּל יוֹם וְזֶה יוֹעִיל לְךָ מְאֹד.

אָף שְׂאֵתָה טְרוּד עֲכָשׁוּ קִדְּם הֶחָג עִם כָּל זֹאת תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ פְּשׁוּטוּ
 כְּמִשְׁמָעוֹ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת שַׁחֲרִית מְנַחֵה עֶרְבִית, בְּמִנְיַן דֵּי־יִקְאָא פִּי
 אִי אֶפְשָׁר לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדַל הַזְּכוּת שֶׁל אָדָם שֶׁמִּתְפַּלֵּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת
 בְּמִנְיַן דֵּי־יִקְאָא פִּי בְּזֵה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמֵאֲמָרָם
 ז"ל (בְּרֻכּוֹת ו:): כָּל הַרְגִיל לְבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת וְלֹא בָּא יוֹם אֶחָד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מִשְׁאִיל בּוֹ; הֵינּוּ בְּזֵה שְׂאָדָם רְגִיל לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת
 מִיְדֵי יוֹם בְּיוֹמוֹ, עַל יְדֵי זֶה הוּא מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִיית,
 שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁגִּיחַ עָלָיו, וְאִם יוֹם אֶחָד הוּא לֹא בָּא, כְּכָר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִתְעַנֵּן כְּכִיכּוֹל לָמָּה הוּא לֹא בָּא? וּמִשְׁלִים לוֹ אֶת חֶסְרוֹנוֹ וְכוּ', הֲרִי
 שְׁמִשְׁתַּלֵּם לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, שְׁעַל יְדֵי זֶה מִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְּׁגָחָה עֲלִיוֹנָה, רַק
 חֲזֹק וְאִמֵץ מֵאֵד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר
 (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְלִהְתַּגְּבֵר
 לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל
 הָאָדָם כָּלֵם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשִּׁמְחָה, וְלָכֵן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ
 בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי
 שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשִּׁמַּח הַיּוֹם שִׁמַּח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי
 שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשִּׁמְחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלָכֵן יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁתָּמִיד יִהְיֶה הַשִּׁמְחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל יְדֵי
 שִׁמְחָה מִתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוּלִים אַחֵר כֶּף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר
 לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מֵה שְׂאִין
 הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת
 וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אֲבָל תִּכְף וּמִיד שֶׁמְכַרִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי
 נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

אתשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחֵג י"א נִסְּן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

הַיּוֹם הַזֶּה זֶה אֶצְלִי שְׂמֵחָה גְדוֹלָה מְאֹד, שָׁבוּ אֲנִי יְכוּל לְחַלֵּק שְׂפַע לְכָל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקִהְלֵתְנוּ הַקְדוּשָׁה שֶׁהִיא חֲמֻמָּה שֶׁל אֲמוּנָה, וְהַכֵּל אוֹדוֹת
הָאֲחֻדוֹת שֵׁשׁ בֵּין נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר זֶה דָּבָר מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמַיִם,
וּכְבֹּר אֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחִימָא נְצִיבִים) בְּנֵהֵג שְׂבַעוּלָם אִם נוּטֵל אָדָם
אֲגוּדָה שֶׁל קִנִּים שְׂמָא יְכוּל לְשַׁבְּרָם בְּכַת אַחַת וְאֵלּוּ נוּטֵל אַחַת אַחַת אֶפְלוּ
תִּינּוּק מִשְׁבָּרָן וְכֵן אֶת מוֹצֵא שְׂאִין יִשְׂרָאֵל נִגְאָלִין עַד שִׁיְהִיו בְּלֵן אֲגוּדָה
אַחַת וְלֵכֵן מֵאֲחַר שְׂרָבָם שֶׁל קִהְלֵתֵינוּ מִשְׁתַּתְּפִים עִמִּי בְּסָכוּם לְקַמְחָא דְפִסְחָא
אוֹדוּתֵיהֶם אֲנִי יְכוּל לְחַלֵּק הַיּוֹם שְׂפַע גְדוֹל מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתִּתְאַזְרִי בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת שְׂאִין מְדָה יוֹתֵר יְפָה
מִזוּ, וְאֶפְלוּ שְׁזָה בָּא לָךְ מְאֹד מְאֹד קֶשֶׁה, זְכָרִי מַה שְׂאָמַר הַתַּנָּא הַקְדוּשׁ (אֲבוֹת
פֶּרֶק ה') לְפִנֵּי צַעֲרָא אֲגָרָא, וְדַעֵי לָךְ כְּשִׂאֲשָׁה עוֹצֵרֶת עֲצָמָה לֹא לְכַעַס וְכוּ',
בְּזָה אֶפְלוּ שֶׁהִיא נִמְצָאת בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת וְכוּ', הִיא עוֹלָה עַד עוֹלָם הָאֲצִילוֹת,
שֶׁהִיא בְּטֵלָה לְגַמְרֵי אֵל הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי הַכֵּל תְּלוּי כְּפִי מִדַּת הַסְּבִלְנוּת
וְלֹא לְהַכְנִס בְּכַעַס, שְׁבִדְרָךְ כָּלֵל בָּא מְגֹאוֹת וַיִּשׁוֹת, אֲשֶׁה צְרִיכָה לְבַטֵּל אֶת
עֲצָמָה כָּל כְּלָה אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְשִׁלָּא תִהְיֶה לָּהּ שׁוּם תְּרַעֲמַת עַל בַּעֲלָהּ, כִּי
הָאֲשָׁה הִיא חֶלֶק מִבַּעֲלָהּ, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (בְּרֵאשִׁית ב' כ"ג) "עֲצָם מִעֲצָמִי וּבָשָׂר
מִבָּשָׂרִי לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת", וְלֵכֵן אֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׂקִנְתָּה
לְעֲצָמָה אֶת מִדַּת הַסְּבִלְנוּת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ וְכוּ', וּמוֹחֶלֶת לוֹ עַל הַכֵּל, וּמִתְחַזְּקִים
לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, שְׂאֵז הַשְּׂכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת,

אִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂעַכְשׂוֹ אֶת מְאֹד עֲסוּקָה לְכַבּוֹד חַג הַפִּסְחָ וְכוּ', עִם כָּל
זֹאת מַה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תּוֹכְלִי לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", כִּי מַעֲלַת
אֲמִירַת תְּהִלִּים, זֶה אִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי זֶה מִמְשִׁיף לְאָדָם כָּל מִינֵי
יְשׁוּעוֹת שְׂבַעוּלָם, וְאֲשֶׁרִי הָאֲשָׁה שְׁזוּכָה לֹאמַר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", שְׁזָה
לֹאֲחַז סוּךְ הַכֵּל בֵּין עֲשָׂרִים דְּקוֹת לְחֲצֵי שְׁעָה, וְכֵן תּוֹכִי לְסִיִּם אֶת כָּל סִפְר

התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא,

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

חזקי ואמצי לומר בכל יום "יום תהלים", כי מעלת אמירת תהלים, זה אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה ממשיך לאדם כל מיני ישועות שבעולם, ואשרי האשה שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", שזה לוקח סך הכל בין עשרים דקות לחצי שעה, וכך תזכי לסיים את כל ספר התהלים בכל שבוע, ובזכות זה תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש ברוך הוא.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשו.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם החג י"א ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל היניק וחכים... גרו יאיר תלמיד "בית מנחם"

מאד מאד אני מבקש אותך שתשמר על עצמך לא לדבר עם חברים רעים, כי הם יוליכו אותך אל השאול תחתית ומתחתיו וכו', ובפרט אם אתה רוצה עוד לבוא אצלי כאן ללמד אז אני רוצה לראות איך אתה מתנהג בחדש הזה (תאמין לי שאני יודע בדיוק מה שכל בחור עושה ביבנאל וכו') ולכן לטובתך אני מבקש אותך שתגרוס הרבה פרקים משניות בסדרן כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות, ואמרו (סנהדרין מב.) במי אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמד משניות אינו מניחו להפגס שם, ולכן אשרי מי שיגרוס בכל יום כמה וכמה פרקים משניות, שהוא הצלחה נצחית, כי משנה אותיות נשמ"ה, ומובא בספר "רחמי האב" (אות למוד) עוד זאת אומר

לִי לְבִי עֲצָה טוֹבָה לְמִי שֶׁלֹּא זָכָה וְלֹא הִשְׁיֵגָה יָדוֹ בַּתּוֹרָה אוֹ מִי שֶׁטְרוּד מְאֹד בְּעֶסְקֵי וּדְאָגוֹת וְאִין דַּעְתּוֹ צְלוּלָה לְלַמֵּד בְּעִיּוֹן שְׁיִלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא וּפְרָק מְשֻׁנִּיּוֹת בְּאֲמִירָה בְּעִלְמָא כְּלוּמַד הַזֶּהֱר אֶף שְׁאִינוּ מִבֵּין מַה קָאָמַר כִּי הִלְשׁוֹן מְסַגֵּל לְנַפְשׁ וּבְלִבִּי סִפְק שִׁישְׂאָר עַל כָּל פְּנִים קָצַת בְּלָבוֹ, וְאֲנִי הַכְרַתִּי סַנְדְּלָר אֶחָד שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ יָד בְּלַמּוּד וְהָיָה גּוֹמַר בְּכָל שָׁנָה סֵדֵר הַש"ס בְּאֲמִירָה בְּעִלְמָא וְהָיָה עֲלֵם אֱלֵקִים עַל פְּנָיו כְּאֶחָד הַגְּדוּלִים; וְלִכֵּן רָאָה לְנַצֵּל אֶת חֲדָשׁ הַזֶּה בַּתּוֹרָה לְלַמֵּד הַרְבֵּה מְשֻׁנִּיּוֹת וּגְמָרָא וְאִזּוּ יֵשׁ לָךְ תַּקְנָה שְׁאִנִּי יִקַּח אוֹתָךְ לְלַמֵּד אֲצִלִּי.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ שְׁתַּצִּית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט הָעֶקֶר תִּשְׁמֹר מְאֹד עַל הַפֶּה שֶׁלָּךְ כִּי כָף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת לג.) בְּעוֹן נְבִלוֹת פֶּה צְרוּת רְבוּת וּגְזֵרוֹת קְשׁוֹת מִתְחַדְּשׁוֹת וּבַחֲוָרֵי שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל מֵתִים יְתוּמִים וְאֶלְמָנוֹת צוֹעֲקִין וְאִינָן נַעֲנִין, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת נְבוּל פֶּה סִימָן ד') הַמְּנַבֵּל פִּיו אֶפְלוֹ חוֹתְמִים עָלָיו גָּזַר דִּין שֶׁל שְׁבַעִים שָׁנָה לְטוֹבָה, הוֹפְכִים עָלָיו לְרָעָה, גַּם מֵעֲמִיקִין לוֹ גִּיהֵנוּם, גַּם לְהַשׁוּמַע וְשׁוֹתֵק, וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר עַל עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד וְתִתְרַחֵק מִחֲבָרִים רָעִים שְׁיֹלִיכוּ אוֹתָךְ לְשָׂאֵל תַּחְתִּיּוֹת רַחֲמָנָא לִיצְלָךְ

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוּמַע תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

אֲתִשׁוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קָדִים הַחַג י"א נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

אֲתָה כּוֹתֵב שֶׁכְּבָר עָשׂוּר שְׁנַיִם אֲתָה מְקַרֵּב אֵל רַבֵּנוּ ז"ל, וְהַשְׁתַּנִּית לְטוֹבָה וְנִהְפַכְתָּ לְהִיּוֹת אָדָם אַחֵר וְכו', וְלֹאט לֹאט אֲתָה מִתְקַרֵּר וְהַיְצֵר הָרַע גּוֹנֵב לָךְ

את כל הקדושה, עד שאתה כבר לא פותח ספר וכו', ואתה מרגיש כבודות גדול וכו'.

אני אישית לא מבין מה אתה רוצה ממני? באם היה לך שיכות אלי היית מוסיף והולך בכל יום ויום, והיית מתמיד בלמוד ומתבודד יום יום, והיית נתעלה בעליה אחר עליה, כי מי שמסתובב סביבי יודע שאין אצלי חכמות, האדם צריך לזכר את דברי רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן נ"א) את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, העולם מטעה מאד. אדם יכול לחשב שהוא מקרב אל רבנו ז"ל ובין כך עובר יום אחר יום ואינו מתבודד עמו? תברך אשר זה המפתח בהתקרבות אל רבנו ז"ל כי כך אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ס) כששומעים את קול הצדיק אזי פותחים את הפה, ומדברים עמו יתברך, ופרש את המשנה (תרומות פרק ב') חרש אינו שומע ואינו מדבר. הינו מי שאינו שומע את קול הצדיק, הוא אינו מדבר עמו יתברך, ובזה פרשתי את הפסוק (תהלים י"ט) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם. אם לא שומעים את קולם של הצדיקים האמתיים, אזי אין אמר ואין דברים, בכלל לא מדברים עמו יתברך, ואם לא מדברים עמו יתברך, סימן שאינו מקרב בכלל אל רבנו ז"ל.

ולכן אם אין מדברים עמו יתברך, בודאי מתקררים לגמרי מההתקרבות אליו, וכבר היצר הרע גונב ממנו את ההתעוררות ואת התורה והתפלה והמצוות שלו ומתקרר לגמרי, כי כל זמן שאדם מדבר עמו יתברך, סימן שעדין מאיר בו אור רבנו ז"ל, ואז שופט עצמו בכל יום איך עובר עליו היום, ואפלו הוא טרוד בטרודות, הוא מקים את דברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן רפ"ד) שפרש את מאמרו ז"ל (שבת ל"א) ששואלים את האדם, קבעת עתים לתורה. הינו אם גזלת מתוך הטרדות שלך איזה למודים בתורה הקדושה, כי מי שמקרב אל הצדיק הוא אינו נותן לו לישון, אלא מעורר אותו יום יום שעה שעה וכו' וכו', תחשב על אחריתך, וזכור כי לא ישאר ממך, רק אלו הנקודות טובות שאתה חוטף בכל יום ציצית, תפלין, תפלה בצבור שלש פעמים ביום, ולמוד תורה הקדושה, אפלו קצת דקצת, מקרא משנה גמרא הלכה ואגדה וכו', וכל המרבה הרי זה משבח.

וְלִכְּנֵן אִם הִתְקַרְרַת וְכוּ', סִימָן שֶׁלֹּאט לֹאט הִתְרַחֲקַת מֵרַבְּנוּ ז"ל [לֹא מִמֵּנִי כִּי אֲנִי כָּלוּם אֲנִי רַק חוֹזֵר יוֹם יוֹם, שְׁעָה שְׁעָה וְכוּ', אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ רַק שְׂיִכוּת אֵלֵי יוֹדֵעַ זֹאת, שְׂאֲנִי רַק שִׁמְשׁ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא מִנִּיחַ אֶת שׁוּמְעֵי לִקְחֵי וּדְבָרֵי שְׂיִתִּישְׁנוּ אֶצְלָם קוֹל הַצְּדִיק הָאֵמֶת].

וְהִנֵּה הַסִּבָּה שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע גּוֹנֵב מִמֶּךָ אֶת הַקְּדוּשָׁה וְכוּ' [כַּדְּבָרְךָ] כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן ל"ב) שִׁמְשִׁיחַ מִקְּנֵא אֶפְלוּ עַל רֵיחַ שֶׁל גֵּאוּף וְכוּ', מִכָּל שֶׁכֵּן עַל גֵּאוּף בְּעֶצְמוֹ וְכוּ', אֶצְלֵי בְּרוּר כְּשִׁמְשׁ, שְׁעֵדִין אֶתָּה מִנְּחַ בְּהַזְבֵּל שֶׁל הַמְּחֻשָּׁב (הַמְּכַשֵּׁף אֶת הָאָדָם כְּמוֹ כְּשׁוּף) וְאֶתָּה מִסְתַּפֵּל בְּכָל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוּף עָרוּם שְׁקוּץ וְתַעֲוֹב וְכוּ', וְעַל יְדֵי זֶה אֶתָּה בָּא לְיַדֵּי פְּגָם הַבְּרִית הַחוּצָאָת זֶרַע לְבִטְלָה, שְׁזֵה מְקַרֵּר אוֹתָךְ לְגַמְרֵי מַעֲבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמֵהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל [וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֵׁישׁ לָךְ קִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת עֲלֵי וּכְמוֹ שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת גֵּאוּף סִימָן מ"ז) הַנּוֹאֲפִים, לְרוֹב הֵם מִתְנַגְּדִים לְצַדִּיקִים].

וְלִכְּנֵן אִם אֶתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדוּשָׁה, עֲלִיךָ לְזַרֵּק אֶת הַמְּחֻשָּׁב (הַמְּכַשֵּׁף שְׁעוֹשֵׂה לָךְ כְּשׁוּף וּמְטַמֵּס אֶת מַחִיד לְגַמְרֵי) שְׁבוּ אֶתָּה מִסְתַּפֵּל עַל כָּל הַזָּבָל שֶׁבְּעוֹלָם, כָּל מִינֵי תוֹעֲבוֹת רְעוֹת וְכוּ', וְזָכַר מַה שֶׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ב') שֶׁתְּפִלָּה וּבְרִית תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה. אֵי אֶפְשֵׁר לְהַגִּיעַ אֶל שְׁלֵמוֹת הַתְּפִלָּה אֲלֵא עַל יְדֵי שְׂמִירַת הַבְּרִית, וְלִכְּנֵן אִם תִּקְבַּל עַל עֲצָמְךָ לְהַפְסִיק לְהִסְתַּפֵּל בְּהַזְבֵּל וְהַזְהֵמָא הַזֶּה שֶׁל גֵּאוּף, אֲזִי תוּכַל לְהִתְקַרֵּב מִחֲדָשׁ אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, וְיִבְעוֹר בְּךָ אוֹרוֹ הַגְּנוּז, וְיִהְיֶה לְבָךְ בּוֹעֵר בְּתַבְעֵרָה עֲצוּמָה אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁהָיָה לָךְ בְּתַחֲלַת הַהִתְקַרְבוּת, כִּי אַז הָיִיתְ שְׁבוּר כְּחֶרֶס וְכוּ', וְלִכְּנֵן כָּל דְּבוּר מִדְּבוּרֵי הַצְּדִיק הָיָה כְּמִים קָרִים עַל נִפְשֶׁךָ הַעֵיפָה וְכוּ', אֲבָל עֲכָשׁוּ מֵרַב גֵּאוּף, נִכְנָס בְּךָ גְּאוֹת וְיִשׁוּת וְכוּ', וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן י"א) שֶׁגְּאוֹת וְיִשׁוּת תְּלוּיִים זֶה בְּזֵה. וְלִכְּנֵן הִתְקַרְרַת וְכוּ', וְיִשׁ לָךְ כְּבֹדוֹת וְכוּ', כִּי אֶתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאֶתָּה יוֹדֵעַ כְּבָר גַּם כֵּן מִשְׁהוּ וְכוּ', בְּשְׁעָה שֶׁהֵיִצֵּר הָרַע תַּפְסֵי אוֹתָךְ טוֹב טוֹב בְּתוֹךְ מְצוּדָתוֹ, וְאֶתָּה מְנַח בְּנֵאוּף וְכוּ', וְלִכְּנֵן עַל מִי יֵשׁ לָךְ טְעֻנוֹת? תַּפְסִיק כְּבָר לְהִסְתַּפֵּל בְּמִקְוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים וְאֲזִי יִבְעַר לְבָבְךָ חֲזוּרָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְיִהְיֶה הַהִתְקַרְבוּת שֶׁלְּךָ אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדוּשָׁה, וּכְבָר לֹא

יְהִי־לָךְ שׁוֹם כְּבִדּוֹת, אֲדַרְבֵּה הַצַּדִּיק יִפְתֵּי בְךָ רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה (עין לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ח')

שֶׁהַצַּדִּיק מְכַנֵּס רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה בְּאֵלוֹ הַמְקַרְבִּים אֵלָיו.

אֲנִי מְאֹד מְקוּהָ שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלוֹ יִחְזְקוּ אוֹתָךְ, וְלֹא תִהְיֶה בְּכֹלל טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בִּידּוֹ, הֲרֵי רַבְנוּ ז"ל אָמַר עַל עֲצֻמוֹ, אֲנִי נִהְרָה מִטְהָר מִכָּל הַכְּתָמִים, וְכִמוֹ מִי שֶׁרוּצָה לְטַבֵּל בְּנִהְרָה וְלִהְיוֹת טָהוֹר, צָרִיף לְעֹזֵב קִדְּם אֶת הַשָּׂרֵץ מִיָּדוֹ, כְּמוֹ כֵּן מִי שֶׁרוּצָה לְקַבֵּל מִהַצַּדִּיק, הוּא צָרִיף לְעֹזֵב אֶת זְהֻמַּת פְּגָם הַבְּרִית מִמֶּנּוּ.

תִּחְזֹר עַל מַכְתְּבֵי זֶה, אוֹלֵי תִתְעוֹרֵר כְּכֹר לְקַיֵּם זֹאת, וְאִזּוֹ יִתְחִיל לְהֵאִיר בְּךָ אוֹר הַצַּדִּיק.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

אתשח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' קִדְּם הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׂיחֵיו נִצַּח

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁעֲשִׂיתֶם עִם קְהַלְתָּנוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִשְׁפַּעְתֶּם בְּשָׂר וּדְגִים לְכַבּוֹד חַג הַפֶּסַח, בְּזִכּוֹת זֶה יִרְחִיב לָכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהִצְלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִדְּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם, וְתִתְבָּרְכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה

אַתשט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחֹג י"א נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שְׁעָשִׂיתָ עִם קְהַלְתֵּינוּ הַקְדוּשָׁה בְּזֶה שְׁנֵדְבַתְּ סָךְ 3,800 יוֹרוֹ עַל קַמְחָא דְפִסְחָא יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁבִזְכוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת וְיִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ תָּמִיד, וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְכֵאֵן הַמָּקוֹם לְבָרֶךְ אוֹתְךָ בְּרַכַּת מְזֹל טוֹב עַל אִירוּסֵי הַבַּת תַּחֲיָה.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַח לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אַתשי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחֹג י"א נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר

אִין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירַת נַפְשׁ שְׁמִסְרַתְּ אֶת נַפְשֶׁךָ עֲבוּר קְהַלְתֵּינוּ הַקְדוּשָׁה וְתִרְמַתְּ 5,675 דוּלָר עַל קַמְחָא דְפִסְחָא יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת וְיִהְיֶה הַבְּרָכָה מְצוּיָה בְּבֵיתְךָ תָּמִיד וְתִרְוֶה רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מְכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ וְתִשְׁמִיעַ לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאַחַח לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִין בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירַת נַפְשׁ שְׁמִסְרַת נַפְשָׁךְ וְתַרְמַת סֶךְ 1,000 יוֹרוּ עַל קַמְחָא דְפִסְחָא עֲבוּר קַהֲלַתְנּוּ הַקְּדוּשָׁה יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת וּתְבַשֵּׂר לִי תַמִּיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תַּמִּיד שְׂיִהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

אתשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

אֵין מְלִין בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַמְּסִירַת נַפְשׁ שְׁמִסְרַת נַפְשָׁךְ פֶּשׁוּטוּ כְּמִשְׁמַעוּ לַעֲזוּר לִי לְחַלֵּק לְכָלֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קַמְחָא דְפִסְחָא, יַעֲזוּר לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת גַּם יַחַד.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל זֶה בְּיוֹתֵר, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תַּמִּיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קְלָקוּל הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תַּמִּיד בְּשִׂמְחָה, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנַחֲוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחַר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחַר לְפִי שְׂאֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂתַמִּיד יִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה מִצְוִיָּה אֲצִלָּךְ, כִּי אֵין טוֹב מִזֶּה, וְעַל

יְדֵי שְׁמִחָה מֵתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכוּלִים אַחַר כֵּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גָּמוּר, כִּי מֵה שְׁאִין הָאָדָם מֵתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׁנוּפִיל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדִכְאוֹן, אָכֵל תִּכְף וּמִיד שְׁמִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמֵתַפְלֵל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

אֶתְשִׁיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְיִנִּיק וְחֻכִּים ... נְרוּ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ שֶׁעֲזַרְתָּ לִּי לְחַלֵּק קִמְחָא דְפִסְחָא לְכָלֵּל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ וְגִרְמַתָּ לִּי נַחַת רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, בְּזִכְרוֹת זֶה יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתִּהְיֶה יָרָא שְׁמִים גָּדוֹל וְתִתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת שְׁאֲמָרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (וַיִּקְרָא רַבָּה פְּרָשָׁה ז' סִימָן ג') אֵינן כָּל הַגְּלִיּוֹת הַלְלוּ מֵתְכַנְסוֹת אֶלֶּא בְּזִכְרוֹת מְשָׁנִיּוֹת; וּמוֹבָא מִצְדֻקִּים שְׁמִי שְׁמַתְמִיד בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת אֵינּוּ מֵתְפַחַד מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת כָּלֵּל, כִּי לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת מְטַהֵרֶת אֶת הַנְּשָׁמָה וּמְזַכֶּכֶת אוֹתָהּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמֵתַפְלֵל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה

אתשיר.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם החג י"א ניסן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׁלַח בְּבִיתְךָ בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת עַד בְּלִי דַי.

אוֹדוֹת הַסְּפָרִים, תִּשְׁיֵג לִי "מְלֵא הָעֶמֶר" ד' כְּרָכִים עַל חֲמֵשׁ מַגְלוֹת, עַל מִסְכַּת אָבוֹת ב' כְּרָכִים, "מְלֵא הָעֶמֶר" עַל הַתּוֹרָה ה' כְּרָכִים, זֶה מֵהַרְשִׁימָה שֶׁשְׁלַחְתָּ לִּי.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ עֲלֶיךָ שְׂיִמְתַּק מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים.

הַמְאַחֵל לְךָ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתשטו.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם החג י"א ניסן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ

בְּעֵנִין לַיִל חַג הַפֶּסַח שְׂיִוצֵא הַשָּׁנָה בְּלַיִל שַׁבָּת, מִתְחִילִים עִם "שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם" "בּוֹאֲכֶם לְשְׁלוֹם" בְּרָכוּנִי לְשְׁלוֹם" "צֵאתְכֶם לְשְׁלוֹם" וְלֹא יוֹתֵר, כִּי שַׁבָּת עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְקִדְשַׁת שַׁבָּת קִבִּיעָא וְקִיִּמָּא. וְאִף שְׁלִיל פֶּסַח אֲזִ יוֹרֵד אוֹר כְּזֶה שְׂאִין בְּכֹל הַשָּׁנָה, עִם כָּל זֹאת שַׁבָּת נִשְׂאָר שַׁבָּת, שְׂמִמְנָה מִתְּבָרְכִים כָּל הַיָּמִים וְכָל הַחֲגִים וּמִלְּאֲכִי מַעְלָה מְלוּיִם אֶת הָאָדָם הַבֵּיתָה וּמְסַבְּבִים אוֹתוֹ וְשׁוֹמְרִים עֲלָיו, וְזֶה שְׂיֵף גַם בְּלַיִל הַסֵּדֶר.

בְּעֵנִין הַכּוֹלָל, אֲנִי מִקְוֶה שְׂמֵרָאשׁ חֲדָשׁ אֵיר יִתְחִיל עֲנִין חֲדָשׁ, הֵן בְּעֵנִי הַסֵּדֶר וְהֵן בְּעֵנִי הַהִכָּנְסוֹת וְיִהְיֶה שְׂפַע.

רק חזק ואמץ מאד, והקדוש ברוך הוא ישמח אותך תמיד.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשטז.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם החג י"א ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

קדם כל אני לא צריך מקרבים, אני רק שמש אצל רבנו ז"ל ומגלה ומפרסם את למודו הטוב שלו לכל עם ישראל זה חמשים שנה, ולכן צריכים להתקרב אל רבנו ז"ל בעצמו על ידי למוד ספריו הקדושים, כי להיות מקרב אל רבנו ז"ל צריכים ללמד הרבה "לקוטי מוהר"ן" עד שיהיה שגור על פיו, וכן שיחותיו הקדושים שבספרי "חיי מוהר"ן" וכן "שיחות הר"ן", אשר בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל שבכל שיחה ושיחה שלו יכולים להיות איש כשר כמו שאני יודע מה זה איש כשר, וכך צריכים ללמד הרבה "ספר המדות" לתקן את המדות שלו, כי המדות הם עקר האדם, כי בלי מדות האדם הוא חיה בצורת אדם.

יסוד היסודות אצל רבנו ז"ל הוא למוד שלחן ערוך ולקיים את כל מה שכתוב בשלחן ערוך, ואמר רבנו ז"ל (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחייב ללמוד בכל יום שלחן ערוך ואי אפשר להיות יהודי פשוט בלי למוד שלחן ערוך ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות פוסק סימן ב') על ידי שלחן ערוך באים ליראה.

ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) שעל ידי למוד פוסק נתישר לבו מכל הספקות שמסבבים לו את לבבו בעקמומיות עד שנוכנסים בו כפירות ואפיקורסות, ועל ידי זה אי אפשר לו לדבר אל הקדוש ברוך הוא, כי מי שיש לו אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך על ידי זה ידבר תמיד עמו יתברך, שזה המפתח של חסידות ברסלב, שאדם ירגיל עצמו לדבר הרבה

עמו יתברך בשפת האם שלו, שזה נקרא אצל רבנו ז"ל התבודדות, ועל ידי זה נטהר לבבו וזוכה לאמונה ברורה בו יתברך, וכל כף בוער בו הלב, מאחר שאני גליתי את האור הזה כי הוא טוב, למה שלא אזכה גם את אחרים? ויוצא להפיץ את אור רבנו ז"ל.

ולכן אף אחד לא מכריח שיצא להפצה על הרחובות, כל אחד שזכה לטעם את הטעם הנפלא של רבנו ז"ל אזי מתעורר מעצמו ללכת להפיץ, והוא הכי מאשר, וזה מראה את טוב לבבו, וכן מראה שהוא מסור מאד אל רבנו ז"ל והוא לא נח כרגע עד שיקרב את כלל נשמות ישראל אל הקדוש ברוך הוא על פי דעת רבנו ז"ל שמחה והתבודדות ושעורים כסדרן בתורה וכו' וכו'.

ולכן בזה שאתה כותב שקשה לך להיות אמלל ולילך להפיץ ולקבץ נדבות, תאמין לי שזה לא הבעיה שלך, אתה קורא את עצמך בעל תשובה... ועדין אתה מנח בעשרה כתרין דמסאבותא, אתה מנח בנאוף, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן י"א) גאות ונאוף תלויים זה בזה. ולכן לא די שאתה מנח עדין בנאוף, כי מה יש לך עם נערה מגרמניה, קדם האם היא יהודיה לגמרי? איפה התגירה? אני בטוח שאתה לא הולך לומר עמה תהלים... ואיך אתה הולך לקרב עכשו יהודים בגרמניה כשאתה עדין לא מניח תפלין ולא שומר שבת ולא אוכל כשר? אין זה שהתאהבת עם גויה גרמנית וכו', ואתה פשוט נואף, ובשביל זה אתה אמלל, כי הנאוף מטמטם את הדעת והשכל ומכניס באדם שטות, כי כף אמרו חכמינו הקדושים (סוטה ג.) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות. ואמרו (מדרש אגדה) אין המנאפים נואפים אלא מחמת רוח שטות שנכנס בהם.

ולכן לדעתי אל תאמר שחסידות ברסלב מאמלל אותך, וכן הפצת ספרי רבנו ז"ל על הרחובות מאמללים אותך, אדרבה הנאוף שאתה נואף סדרתי זה מה שמאמלל אותך, כי אתה שקוע בנאוף עד שאתה צריך ליבא נערה מגרמניה הארוכה, שהרגו במיתות משנות מליונים מאחינו בני ישראל, והם זרע עמלק ימח שמים.

כָּל מִי שִׁיּוּצָא לְהַפְצָה לְהַפִּיץ סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, הוּא עוֹשֶׂה זֹאת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהוּא נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁקָּרַב אוֹתוֹ אֶת רַבְּנֵי ז"ל, וְעִכְשָׁו בְּשִׁבִיל הַכֶּרֶת הַטּוֹב הוּא יוֹצֵא לְהַפִּיץ אֶת אוֹרוֹ הַגְּנוּז, וּלְקָרַב עוֹד יְהוּדִים אֶל דַּעְתּוֹ.

וְעַל כֵּן לְדַעְתִּי חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְתַעֲזֹב אֶת הַנְּאוּף שֶׁלָּךְ שֶׁבָּא מִמֶּדֶת הַגְּאוּת שֵׁישׁ בָּהּ, כִּי כָּל נוֹאֵף הוּא בַּעַל גְּאוּהָ, וְכָל בַּעַל גְּאוּהָ הוּא נוֹאֵף, וְאִז כְּשֶׁתַּעֲזֹב אֶת הַנְּאוּף שֶׁלָּךְ כִּכְּר לֹא תִהְיֶה אִמְלָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ תִּשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְחַג שְׂמֵחַ

אתשיו.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קָדִים הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

הַעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן שֶׁנִּכְנַס בָּךְ, זֶה בָּא לָךְ מִחֲמַת שִׁפְגַּמַת בְּכִרִית בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה שֶׁל הוֹצָאת זֶרַע לְבִטְלָה, שֶׁהַחֲטָא הַזֶּה מְכַנֵּס בְּהָאָדָם עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת, כִּי הַקְּלָפָה הַמְּחַטָּאת אֶת הָאָדָם בַּחֲטָא הַמְּגִנָּה הַזֶּה נִקְרֶאת עַל שֵׁם יְלָלָה, וְלִכֵּן עָקַר הַתְּקוּן הוּא לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי שִׂמְחָה זֶה הַקְּדוּשָׁה, וְעֲצָבוֹת זֶה הַטְּמָאָה, עִכְשָׁו עֲלֶיךָ לְדַעַת מֵאַחַר שֶׁנִּמְשַׁךְ עֲלֶיךָ תְּמִיד עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדְכָאוֹן זֶה סִימָן שֶׁעֲדִין אַתָּה נִמְצָא בְּטְמָאָה, וְלֹא בַּחֲנָם שֶׁנִּכְנַס בָּךְ מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאֻבָּדוֹת, כִּי הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָאתָ מִחֲמַת חֲטָאֶיךָ מְסַבְּבִים אוֹתָךְ וּמְצִיקִים לָךְ, מְכַנֵּסִים בָּךְ מְרִירוֹת דְּמְרִירוֹת, וְאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה בָּא לָךְ מִחֲמַת שִׁעְמוּם וְכוּ', אָבֵל זֶה בָּא לָךְ מֵאֵלּוֹ הַקְּלָפוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתָךְ וְרוֹצִים רַק לְהַרְגֶּךָ, וְלִכֵּן גָּלָה לָנוּ רַבְּנֵי ז"ל אֲשֶׁר הַתְּקוּן לְתַקֵּן חֲטָא זֶה וּלְשׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת זֶה רַק עַל יְדֵי תַקָּה הַשִּׂמְחָה, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְזֶה שׁוֹרֵף אֶת הַקְּלָפוֹת שֶׁבְּרָא מִחֲמַת רַבּוּי עֲוֹנוֹתָיו, וְאֵף שֶׁזֶה מִלְחָמָה אֲרָכָה מְאֹד כִּי הַקְּלָפוֹת הֵם אֲלָפִים וּרְבָבוֹת

כַּמְאָמְרָם ז"ל (ברכות ו'). אֶלְמָלָא נִתְנָה רְשׁוּת לְעֵין לְרֵאוּת אֵין כָּל בְּרִיָּה יִכּוּלָּה לְעַמֵּד מִפְּנֵי הַמְּזִיקִין הַמְּסַבְּבִים אוֹתוֹ, וְכָל אֵלוֹ הַמְּזִיקִין בָּאִים מְעוֹנוֹתָיו הַמְּרַבִּים שֶׁבָּרָא וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַם רַק עַל יְדֵי שְׂמֻחָה, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְשְׂמֻחָה אֶלָּא עַל יְדֵי שְׂמֻחָה עֲצֻמוֹ עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא מִצְּוֹת כְּרֻמּוֹן וְאֶפְלוֹ הַכִּי גְרוּעַ וְרַחוּק מְלֵא מִצְּוֹת כְּרֻמּוֹן, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל הוּא בֶּן שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"ד) "בְּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם", וְאָמְרוּ (אֲבוֹת פְּרָק ה') חֲכִיבִים יִשְׂרָאֵל שְׁנִקְרָאִים בְּנִים לְמִקּוֹם, וְלִכֵּן בְּזָה רְאוּי לְהַחֲיוֹת עֲצֻמָּה אֵיךְ שֶׁהוּא אֶתְּהָ בֶּן שֵׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְמָה בְּגִשְׂמִיּוֹת תְּמִיד הֵבֵן יִכּוּל לְחַזֵּר אֶל אָבִיו כִּי סֵתָם אָבָא מְרַחֵם עַל בְּנוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אָבִינוּ בְּוֵדָאֵי שְׂמֻחָה שְׁנַחְזֹר אֵלָיו וְהוּא יִקְבְּלֵנוּ בְּאַהֲבָה גְדוּלָּה.

אֵךְ אֵלוֹ הַקְּלֻפּוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים מְכַנְּסִים בְּאָדָם יְאוּשׁ, שִׁיתִּיאֵשׁ מַחֲיִיו וּמְכַנְּסִים בּוֹ טְמֻטוֹם הַדְּעַת עַד שְׂרוּאָה הַכֵּל שְׁחוּרָה, וּמְכַנְּסִים בּוֹ כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת וְהוּא מְלֵא קִשְׁיוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר מְזַהֵ כָּל הַסָּבֵל שְׂאָדָם סוֹבֵל, וְלִכֵּן דַּע לֵךְ שֶׁזֶה מִלְחָמָה לֹא קֵלָה וְלֹא פְּשׁוּטָה הַסְּטָרָא אַחֲרָה הַקְּלֻפּוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים שֶׁבָּרָא מַחֲמַת עוֹוֹן פֶּגַם הַבְּרִית מְכַנְּסִים בּוֹ עֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן, וְאֵי אֶפְשָׁר לְלַחֹם נִגְדָם רַק עַל יְדֵי מִדַּת הַשְּׂמֻחָה לְשִׂמְחָה עֲצֻמוֹ עִם הַמִּצְּוֹת שְׂמֻמִּים כִּי כָּל מִצְּוָה וּמִצְּוָה זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעֲצֻמוֹ כִּי מִצְּוָה זֶה רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְכִשְׂמֻמִּים מִצְּוָה אַחַת מְאִיר עַל נַפְשׁוֹ אוֹר גְּדוּל מְאֹד מִנְשַׁמְתּוֹ וּמְכָל שְׁכֵן כְּשִׂמְמִים אֶת הַמִּצְּוָה בְּשְׂמֻחָה זֶה עוֹלָה עַל הַכֵּל, וְהַסְּמִיךְ מ"ם יוֹדַע זֹאת שָׂרַק עַל יְדֵי שְׂמֻחָה שׁוֹרְפִים אֶת כָּל הַקְּלֻפּוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים וְכוּ' וְלִכֵּן הוּא לֹא נוֹתֵן לְאָדָם שִׁיְהִיָּה שְׂמֻחַ כִּי הוּא מְאֹד מִפְּחָד מִשְׂמֻחָה כִּי שְׂמֻחָה שׁוֹרְפַת כָּל הַקְּלֻפּוֹת.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל דִּיִּיקָא עֲכָשׁוּ בְּסוּף הַגְּלוּת בְּשַׁעָה שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם מִתְּפַשֵּׁט עִם כָּל הַכַּחְוֹת שְׁלוֹ בְּעוֹלָם, הֵן עִם נְאוּף שְׁקוּץ תַּעֲבוֹב עֲרוֹם וְזוּהוּם, הֵן עִם כְּפִירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת שְׁלֹא הָיָה דְּבַר זֶה מְעוֹלָם, דִּיִּיקָא בְּדוֹר הַזֶּה שְׁלַח אֶת בֶּן הַשְּׂמֻחָה הַנִּכְלָל בְּמִקּוֹר הַשְּׂמֻחָה וְהוּא מְנַחֵם הַכֵּל וּמְשַׂמַּח הַכֵּל (עֵין לְקוּטִי מוֹהֲר"ן חֵלֶק ב' סִימָן ב') שֶׁהוּא רַבְּנוּ נַחְמָן בֶּן שְׂמֻחָה.

וְדִיִּיקָא עַל יְדֵי זֶה יִגְאָל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת וְהַסְּמִיךְ מ"ם יוֹדַע זֹאת וְלִכְּן מוֹצִיא אֶת כָּל הַחֲצִים שְׁלוֹ עַל רַבְּנוּ ז"ל (עֵינֵן סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת מַעֲשֵׂה ז') שֶׁהַסְּמִיךְ מ"ם צַעֲק בְּכָל הָעוֹלָמוֹת אִם נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל תִּרְדַּבּ בְּעוֹלָם אֵינִן לוֹ כְּבָר מֵה לַעֲשׂוֹת, וְלִכְּן הוּא לוֹחֵם נִגְדּוֹ עִם כָּל הַכּוֹחוֹת וְכֵן כָּל אֱלוֹ שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת אוֹרוֹ הַגְּנוּזֵי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל גַּם עֲלֵיהֶם מִתְגַּבֵּר הַסְּמִיךְ מִם וְחִילוֹתָיו, כִּי הֵם מְאֹד מְפָחְדִים מֵאוֹרוֹ הַגְּנוּזֵי שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּן דַּע לָךְ שְׁזֵה מִלְחָמָה אַרְכָּה, וְאֵנִי בְּטוֹחַ שְׂאֵתָהּ רוֹצֵה לְנַקֵּם בְּאֱלוֹ שֶׁהַכְּנִיסוּ אוֹתָךְ לְמַצֵּב כְּזֵה שֶׁתִּרְצֶה רַק לְמוֹת וְכוּ', וְלִהְיֶת אֲבֹד וְכוּ', וְלִכְּן עָלֵי לְגִלוּת לָךְ אֲשֶׁר עָקַר הַנֶּשֶׁק נִגְדָם זֶה רַק שְׂמָחָה תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׂבִיכוֹלְתָךְ לְהִיּוֹת אַךְ וְרַק בְּשְׂמָחָה וְתִבְקֶשׁ בְּכָל תְּפִלוֹתֶיךָ רַק דְּבַר אֶחָד שֶׁתְּהִיָּה תְּמִיד שֶׁשׁ וְשִׂמְחָה, וּבְעֵת שְׂאֵתָהּ מִקִּים מַצְוָה אַחַת שֶׁתִּרְגִּישׁ אֶת שְׂמַחַת הַמַּצְוֹת, וְזֶה צְרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל עֲבוֹדְתֶיךָ לְבִקֵּשׁ עַל שְׂמָחָה וְעַל שְׂמַחַת הַמַּצְוֹת וְדִיִּיקָא עַל יְדֵי זֶה תִּזְכֶּה לְהַכְּנִיעַ אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים שְׂבָרָתָהּ מַחֲמַת רַבּוּי עֲוֹנוֹתֶיךָ.

וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שְׁנַכְנַס יְמֵי הַפֶּסַח הַקְּדוֹשִׁים שְׁנֵאֵכַל רַק מִצָּה שֶׁהִיא מְאֹכֵל שֶׁל אֱמוּנָה, כִּי הִרִי לְמָה אוֹכְלִים מִצָּה? מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צָוָה עַל זֶה, נִמְצָא שְׁזֵה רְצוֹנוֹ, וְרְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ זֶה אַחַדוֹת אֶחָד עִמוֹ, וְלִכְּן בְּשַׁעַה שְׂאָדָם אוֹכֵל מִצָּה, אוֹכֵל אֱלָקוֹת וְזֶה מְרַפָּא אוֹתוֹ וּמַכְנִיס בּוֹ אֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת וְלִכְּן רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל רַק לְהִיּוֹת בְּשְׂמָחָה, וְאִפְלוּ שְׂבִינֵן כֶּךָ נִמְשָׁךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַדְּכָאוֹן הַהִכְרַח לְמַסַּר נַפְשׁוֹ עַל נְקוּדַת הַשְּׂמָחָה, וּבִפְרָטִיּוֹת לְשִׂמּוֹחַ בְּאֵכִילַת מִצָּה שְׁזֵה שְׂמָחָה אֵינִן סוֹפִית שֶׁיִּצְאָנוּ מִמִּצְרַיִם, וְכֵן כָּל אֶחָד יוֹצֵא בְּפֶסַח מֵהַגְּלוּת שְׁלוֹ.

וּבְזֶה שֶׁתִּשְׂמַח עֲצָמְךָ עִם הַמִּצָּה כָּל יְמֵי חַג הַפֶּסַח, וְתִשְׂמַח שְׂאֵתָהּ לֹא אוֹכֵל חֶמֶץ, בְּזִכּוֹת הַשְּׂמָחָה הַזֹּאת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִמְחַל לָךְ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֶיךָ וְתִשְׂרַף וְתִכְלֶה אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַמְּשַׁחֲתִים וְהֵם יִהְיוּ כְּלֵא מִמֶּשׁ, כִּי יִתְבַטְּלוּ לְגַמְרֵי וְאִז תִּתְחַיֵּל לְחַיּוֹת חַיִּים חֲדָשִׁים לְגַמְרֵי וְהַפֶּל יִשְׁתַּנֶּה אֲצִלְךָ.

וְלִכְּן רְאֵה לְהַחְזִיק עֲצָמְךָ בְּכֵן הַשְּׂמָחָה, אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ יֵצֵא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ וְיִגְאָל אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ מֵהַשְּׂעֵבוּד הַקָּשָׁה, וְהִיתָה לְהַיְוִיָּה הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִים וְכֻלָּם יִכְרִוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁרֶה הַשְּׁלוֹם

הַאֲמַתִּי בְעוֹלָם וַיִּפְסַק כָּל הַמְלַחֲמוֹת, כִּי מֵאַחַר שִׁיכִירוּ בְלִם אֶת מְלַחְוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל זֶה יְכוּלִים לְזוֹכֹת כְּכֹר עֲכָשׁוּ אִם תִּתְחִיל לְשִׁמַּח עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אוֹפְנִים שֶׁבְעוֹלָם וְתִלְךָ עִם פְּנִים שְׂמֵחוֹת וְעֲלִיזוֹת אֲנַפִּין נְהוּרִין, וּבְזֶה תִּגְאָל מִכָּל צְרוּתֶיךָ וּכְכֹר לֹא תִרְצֶה לְמוֹת אֶלָּא תִרְגִּישׁ עוֹלְמָךְ בְּחַיֶּיךָ וְכָל רִגְעַ וְרִגְעַ שְׂאֵתָה חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֶתָּה מְקִים מְצוֹת עֲשֵׂה וְאֵתָּה בּוֹרָא מְלֹאכִים קְדוּשִׁים שִׁימְלִיצוּ בְעֵדֶךָ לְטוֹבָה וְתִהְיֶה הַמְצָלַח הַכִּי גְדוֹל בְּחַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח

אתשיח.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קִדְּם הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּוִדְאֵי אִם רַבְנוּ ז"ל אָמַר דָּבָר זֶה אֵין שׁוּם סִפְקַ שְׁכָךְ הוּא, וְכֵן אוֹמְרִים בְּפִרוּשׁ מֵהַצְדִּיק הַקְּדוּשׁ הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע הוּא פֶּעַל אֶצֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁכָכָר לֹא יִהְיֶה רְצִיחוֹת עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, וְכֵן הַתְּבַטָּא פֶּעַם עַל מֵאֲמָרָם ז"ל (סְנֵהֲרִין צַח): יִתִּי וְלֹא אֲחֻמִּינִיָּה; הִינּוּ שְׂתַנְאִים וְאִמּוֹרָאִים אָמְרוּ וּגִילוּ מַה יַעֲבוֹר עַל עַם יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַגְּאוּלָּה אֲזִי בִקְשׁוּ שִׁיְהִיָּה הַגְּאוּלָּה אָבֵל הֵם לֹא רוֹצִים לְרִאוֹת מַה שִׁיְהִיָּה קִדְּם וְכו', וְעַל זֶה אָמַר הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסְק זי"ע, חֲבָל שְׁלֹא הִרְאוּ לָהֶם שִׁיְהִיָּה אֱלִימֶלֶךְ בְּעוֹלָם שֶׁהוּא יִמְתִּיק אֶת הַכֹּל, וּבְוִדְאֵי אִם אָמַר אֶת זֶה כִּךְ הוּא, וּמַה שְׂאֵתָה שׁוֹאֵל הֲרִי עֲבָר הַשׁוֹאֵה הָאִימָה וְכו', דַּע לָךְ אִם לֹא הַצְדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים שְׂאֵמְרוּ שֶׁפְּעִלוּ מַה שֶׁפְּעִלוּ וְכו', לֹא הִיָּה נִשְׂאָר שְׂרִיד וּפְלִיט מִשׁוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּכַח תְּפִלָּתָם וְהִבְטָחָתָם נִשְׂאָר שְׂאֵרִית הַפְּלִיטָה.

בְּעֵנִין כָּל מַה שֶׁעָבַר עַל עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִשְׁךְ אֲלֵפִים שָׁנָה שֶׁל הַגְּלוּת שֶׁהֲרִגוּ וְרָצְחוּ וְטָבְחוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מִלִּי מְלִיּוֹנִים מְנַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל וְכו', זֶה לְמַעַלָּה מֵהַשְּׁתַּנְּנוּ, וְאֵין לָנוּ שׁוּם דַּעַת וְשִׁכָּל לְהַכְנִס בְּחִקְרוֹת וְכו', וְלַחֲקֹר

עַל מָה וְלָמָּה בָּא לָנוּ הַצָּרוֹת הָאֵלּוּ, וּבִפְרָטִיּוֹת מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הָרֵאשׁוֹנָה בְּשָׁנַת תּרע"ד, וּבִפְרָטִי פְּרָטִיּוֹת מְלַחֶמֶת הָעוֹלָם הַשְּׁנֵיָה בְּשָׁנוֹת תּרצ"ח וְכו', שֶׁהַעֲמָלָקִים הָאֲרוּרִים יִמַּח שָׁמַם וְזָכְרָם הָרְגוּ וְטָבְחוּ רָצְחוּ וְשָׂרְפוּ וְחָנְקוּ בְּכָל מִינֵי מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת מִיתוֹת אֲכֻזָּיוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, דָּבָר כְּזֶה שֶׁלֹּא הָיָה מִיּוֹם בְּרָא אֱלֹקִים אָדָם עַל הָאָדָמָה, אִתָּהּ צָרִיךְ לְדַעַת שֶׁדָּבָר זֶה הוּא לְמַעֲלָה מִהַשְׁגַּת דַּעְתָּנוּ וְשִׁכְלָנוּ וְאִין עַל זֶה שׁוֹם הַסֵּבֵר, לֹא בְּגַשְׁמִי וְלֹא בְּרוּחָנִי, וְלָכֵן עַל דָּבָר שֶׁאִין עַל זֶה הַסֵּבֵר לֹא כְּדֹאֵי לְהַכְנִס בְּחֻקֵּירוֹת וְכו', וְכָל אֵלּוּ שִׁנְהֻרְגוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם מוּבָא בְּזֵהָר (בְּרֵאשִׁית ל"ט) שֶׁכָּל אֵלּוּ שִׁנְהֻרְגוּ וּמָתוּ עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם עַל יְדֵי גּוֹיִם, הֵם נִכְנָסִים בְּהִיכַל כְּזֶה שֶׁאֵף נִשְׁמָה לֹא יִכּוֹל לְהַכְנִס שְׁמָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתְּעֵשֶׁע עִמָּהֶם וְכו', עֵינַי שָׁם. וְלָכֵן הֵכִי טוֹב לֹא לְהַכְנִס בְּשׁוֹם חֻקֵּירוֹת וּסְפָקוֹת מָה וְלָמָּה בָּא לָנוּ הַצָּרָה הַזֹּאת? אֲדַרְבֵּה רֵאוי לָנוּ לְהַתְחַזֵּק בִּיתֵר שָׂאת וּבִיתֵר עוֹז שֶׁדִּיִּיקָא אַחַר שֶׁהַעֲמָלָקִי הָאֶשְׁמַדָּאי יִמַּח שָׁמוּ נִשְׁבַּע לְמַחֵק אֶת זָכַר יִשְׂרָאֵל וְכו', רוֹאִים פְּלֵא עַל גְּבֵי פְּלֵא אֵיךְ נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֶה עִם יִשְׂרָאֵל הֵם עִם חֵי, חֲזָרוּ וּבָנוּ בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וְעִיר מְקוֹאוֹת לְטְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, תְּלַמּוּדֵי תוֹרָה, וּבְתֵי סֵפֶר, שֶׁבָּה מִתְחַנְכִּים בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל לְרַבֵּי רַבּוֹת כֵּן יִרְבוּ, עַל טְהָרַת הַקְּדוּשָׁה, וְלוּמְדִים עִמָּם תוֹרָה וְקִיּוּם מִצְוֹת מַעֲשִׂיּוֹת, וְכֵן בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ נִתְרַבּוּ הַיְשִׁיבוֹת עִם רַבּוֹת וְרַבּוֹת בַּחוּרִים שְׁלוּמְדִים תוֹרָה, וְתַהֲלֶה לְאֵל הַתוֹרָה חוֹזֶרֶת עַל אֲכַסְנֵיהָ שְׁלֵה, וְעַם יִשְׂרָאֵל מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם עַל קְלָה וְחַמּוּרָה, וּמְקִימִים אֶת רְצוֹנָהּ יִתְבָּרַךְ, עַל אֵף הַגְּלוּת הַמֵּר שֶׁעֲדִין עוֹבֵר עַל כְּלָל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, מְזֵה רוֹאִים אֲשֶׁר תְּפַלְתֶּם שֶׁל הַצְּדִיקִים הֵם הֵם הַמְּקִימִים וּמְחַזְקִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָמַל עַל עַם יִשְׂרָאֵל וְשָׁלַח בְּדוֹר הַזֶּה אֶת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁעַם לְמוֹדוֹ הַנּוֹרָא וְהַנְּפֵלָא הוּא מְחַזֵּק וּמְאָמֵץ וּמְשַׁמַּח וּמְעוֹדֵד אֶת כָּלֵל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים וְכו', וּמְקַרְבֵם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַהֲלֶה לְאֵל כְּכָל שָׁנָה נְתוּסָף הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל צִיּוּנוֹ הַקְדוּשׁ, וְרוֹאִים שֶׁדָּבָר אֶחָד מְדַבְּרִיו לֹא שָׁב רִיקָם.

אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֲמוּנַת חֻקִּים בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁזֵה יְסוֹד

גדול ביהדות שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) שעל ידי אמונת חכמים יודע בר ישראל איך להתנהג; וכן אמר (ספר המדות אות הצלחה סימן י"ט) על ידי אמונת חכמים בא הצלחה; וכן אמר (שם אות צדיק סימן ק"ל) על ידי אמונת צדיקים נמתק הדין, ולכן אשרי מי שחזק בעתים הללו באמונת חכמים שעל ידי זה יבוא לאמונה בהקדוש ברוך הוא, וכמאמרם ז"ל (מכילתא בשלח) "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו" אם במשה האמינו בהוי"ה לא כל שכן? אלא אי אפשר להגיע לאמונה בו יתברך אלא על ידי משה, שהוא הצדיק, ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הרהורים סימן ז') מי שאינו מאמין בצדיק על ידי זה אין לבו נכון עם השם יתברך, ולכן אשרי מי שמתחזק עצמו בעתים הללו באמונת חכמים בלי שום חכמות והשכלות כלל, ועל ידי זה דייקא יזכה להגיע לאמונה בהקדוש ברוך הוא, ולא יהיה לו שום קשיות כלל.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשיט.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם החג י"א ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת אשר עקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל הוא רק על ידי למוד ספריו הקדושים, כי כך גלה לנו בפרוש (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אשר פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך דבריו הקדושים, ולכן ככל שאדם מתמיד בספרי רבנו ז"ל, כמו כן הוא מקרב אליו, ואמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס') אשר הסימן אם אדם זכה לשמע את קול הצדיק שמעורר מהשנה, אם

שׁיֵשׁ עַל זֶה וְכוּ', וַיְהִיָּה שֵׁם עַל כָּל פָּנִים פַּעַם אַחַת בְּחַיּוֹ, כִּי אָף צַדִּיק בְּעוֹלָם לֹא הִבְטִיחַ הַבְּטָחָה כּוֹז, וְלִכֵּן בּוֹדָאֵי זֶה דְּבַר גְּדוֹל לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל אֶפְלוּ פַּעַם אַחַת בְּחַיּוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁזּוֹכֶה לְנִסְעַ בְּכָל שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיִתְרוֹ, וּבְפָרוּשׁ אָמַר שְׁמַקְטֵן וְעַד גְּדוֹל יָבוֹאוּ אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִי שְׁמַאֲמִין בּוֹ שֶׁיַּעֲשֶׂה כְּרוּז שֶׁכָּל הָעֲנִיָּן שְׁלוֹ הוּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, (עֵין חַיִּי מוֹהֲר"ן גְּדַל יְקָרַת רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ) עִם כָּל זֹאת עֲלִיךָ לְזַכֵּר שֶׁעָקַר הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל תְלוּי רַק כִּפִּי שְׁלוֹמֵיִם אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וּמְקַיְמִים אֶת דְּבָרָיו, כִּי בְּפָרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חַיִּי מוֹהֲר"ן סִימֵן שֵׁנ"ח) שֶׁבְּכָל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר עִמָּנוּ יְכוּלִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵהּ אִישׁ כֶּשֶׁר, וְאֶפְלוּ צַדִּיק גָּמוּר כָּל יְמֵי חַיּוֹ כְּמוֹ שְׁאֲנִי רוּצָה (אֲזוּי וּוִיא אִיךָ מִיִּין אֵיִין גּוּטְעַר יְהוּד) אִם יְרַצָּה לִילֵךְ עִמָּה לְקַיֵּם כִּפִּי שִׁיחָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, [וְגַם אֶפְלוּ עַכְשָׁו כְּשְׁלוֹמֵיִם דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ לָהֶם גַּם כֵּן כַּח גְּדוֹל לְעוֹרֵר לְהַשִּׁים יְתַבְּרָךְ לְזִכּוֹת לְדַרְכֵי הַשֵּׁם בְּאֵמֶת, לְמִי שֶׁיֵּשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְדְבָרָיו וּלְשִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשִׁים הַנֶּאֱמָרִים בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, כִּי כָל שִׁיחָה שְׁלוֹ הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד וְדַרְךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכּוֹנָה מְאֹד לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ יְהִיָּה בְּאֵיזָה מְדַרְגָּה שֶׁיְהִיָּה. אֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא בְּמְדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה מְאֹד יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִפְלָאוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ. וְכֵן לְהַפְּךָ מִי שֶׁהוּא בְּתַכְלִית מְדַרְגָּה הַתְּחַתּוֹנָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם בְּאֵיזָה מְקוֹם שָׂרָק לֹא יְהִיָּה, יְכוּל לְקַבֵּל דַּרְךְ יִשְׂרָאֵל וְעִצּוֹת נִכּוֹנוֹת מִכָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שְׁלוֹ לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת, וְלָשׁוּב אֶל הַשֵּׁם יְתַבְּרָךְ בְּאֵמֶת אִם יֵשִׁים לְבוֹ לְדְבָרָיו הֵיטֵב, וּיְקַיֵּם אוֹתָם בְּאֵמֶת וּבְתַמִּימוֹת בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיֵּאֱחָז בָּהֶם].

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שֶׁיְהִיָּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תַּפְנֶה תִשְׁכִּיל וְתַצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אַתְשָׁכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחֶג י"א נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּירו יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

צָרִיךְ שֶׁתִּדַע שֶׁכָּל דְּבוּר שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל צָרִיכִים לְקִים כְּפִשׁוּטוֹ, בְּלִי שׁוּם חֻמּוֹת וְהַשְׁפְּלוֹת כָּלֵל, וְאָמַר רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קכ"ג) הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהֵכֵל תְּלוּי בּוֹ, לְקִשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק שְׁבִדוֹר, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו עַל כָּל אֲשֶׁר יֵאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבַר קֶטָן וְדְבַר גָּדוֹל. וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יְמִין וּשְׂמָאל, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִפְרֵי פֶרֶשֶׁת שׁוֹפְטִים) 'אֶפְלוֹ אוֹמַר לָךְ עַל יְמִין שְׂמָאל וְעַל שְׂמָאל יְמִין תֵּאֱמִין לוֹ' וְכוּ'. וְלִהְשַׁלֵּיךְ מֵאֵתוֹ כָּל הַחֻמּוֹת, וְלִסְלַק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל, בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבַּל מֵהַצְדִּיק וְהֵרַב שְׁבִדוֹר. וְכֵן זְמַן שֶׁנִּשְׁאָר אֶצְלוֹ שׁוּם שְׂכָל עֲצָמוֹ, אֵינוֹ בְּשִׁלְמוֹת, וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר לְהַצְדִּיק וְכוּ', עֵינֵי שָׁם. וְלִכֵּן אִם רַבְנּוּ ז"ל אָמַר (חֵי מוֹהֲר"ן סִימָן תקי"ז) אֲנִי בְּטוֹחַ בַּהֶשֶׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁכָּל תִּינוּק שֶׁיִּבּוֹא לְפָנַי קֳדָם שִׁיגִיעַ לְבָן שְׁבַע שָׁנִים בּוֹדָאֵי יִהְיֶה נָקִי מִהַחֲטָא עַד יוֹם חֲתָנְתּוֹ, אֵתָּה צָרִיךְ לְדַעַת שְׁזֶה סוֹבֵב עַל הַכֵּל, וְלִכֵּן נוֹהֲגִים אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים לְהִבְיֵא אֶת יְלִדְיהֶם אֶל רַבְנּוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן קֳדָם הַיּוֹתֵם בְּגִיל שְׁבַע, וּמוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם לְהִבְיֵא אֶת בְּנֵיהֶם, כִּי מֵה לֹא יַעֲשֶׂה אָבִא כְּדִי לְהַצִּיל אֶת בְּנוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית? וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שִׁישׁ לוֹ שְׂכָל וּמִבִּיא אֶת בְּנוֹ קֳדָם הַיּוֹתוֹ בְּגִיל שְׁבַע אֶל צִיּוֹן רַבְנּוּ ז"ל, וְאוֹמַר עֲמוּ שָׁם אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים "תְּקוּן הַכְּלָלִי", וְאָמַר לִי הֵרַב הַחֲסִיד ר' לױ יִצְחָק בְּנֵדֵר ז"ל שֶׁאֶפְלוֹ כְּשֶׁהִילֵד לֹא יוֹכֵל לוֹמַר אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים גַּם בֶּן טוֹב מְאֹד לְהִבְיֵא אוֹתוֹ אֶל צִיּוֹן רַבְנּוּ ז"ל, כִּי כֵן קִבַּל מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְדוֹר דוֹר, שֶׁעֲצָם לְהִבְיֵא אֶת בְּנוֹ אֶל צִיּוֹן רַבְנּוּ ז"ל לְפָנָי גִּיל שְׁבַע יוֹעִיל לוֹ מְאֹד, [בּוֹדָאֵי אִם הִילֵד שֶׁהוּא קֳדָם גִּיל שְׁבַע יְכוּל לוֹמַר אֶת הָעֲשָׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְהִלִּים אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה], אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלֵנוּ, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים הֵרַבָּה תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת עַל הַיְלָדִים שֶׁיְהִיוּ שְׁמוֹרִים מִחֲטָאִים וְעוֹנוֹת וְכוּ', מִכָּל מִינֵי פְגַמֵי הַבְּרִית וְכוּ' לְפָנָי הַחֲתָנָה, כִּי בַעֲתִים הִלְלוּ יֵשׁ כָּל מִינֵי מְשַׁחֲתִים וּמְגוּלִים וְכוּ' וְכוּ', וַיֵּשׁ כָּל מִינֵי כְּלֵי מְשַׁחֲתֵי שֶׁהֵם

בְּהִשָּׁג יָד לְכָל הַיְלָדִים, וַיְכוּלִים לְרֹאוֹת שָׁמָּה כָּל מִינֵי זָבָל וְלִכְלוֹף שְׁקוּץ תְּעוּב עָרוֹם וְזוּהוּם וְכוּ' וְכוּ', בְּוֹדָאֵי צָרִיךְ כָּל אָבָא וְאִמָּא לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל יְלָדֵיהֶם שְׂיִהְיוּ נְקִיִּים מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים שֶׁל פְּגָמֵי הַבְּרִית, וּבְכָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תְּנָא דְבֵי אֲלֵהוּ רַבָּה פְּרָק י"ח) מַעֲשֵׂה בְכֵהֵן אֶחָד שְׁהִיָּה יָרָא שְׁמַיִם בְּסִתְרָא, וְהָיוּ לוֹ עֲשָׂרָה בָּנִים מֵאִשָּׁה אַחַת, שְׁשֵׁה זְכָרִים וְאַרְבַּע נְקֻבוֹת, וּבְכָל יוֹם יוֹם הָיָה מִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִתְחַנֵּן וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֲוָה בְּלִשְׁוֹנוֹ עֶפְרָא, כְּדֵי שְׁלֵא יֵצֵא אֶחָד מֵהֶן לַיְדֵי עֲבָרָה וְלַיְדֵי דְבָר מְכַעַר, מַה הָיָה עוֹשֶׂה, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם הָיָה מְכַנְיֵסֵן לְבֵית פְּנִימִי, וַיֵּשֶׁב וּמִשְׁמָרֵן בְּבֵית הַחִיצוֹן, וּמִתְפַּלֵּל וּמִשְׁתַּטַּח וּמִבְקֵשׁ רַחֲמִים וּמִלַּחֲוָה בְּלִשְׁוֹנוֹ עֶפְרָא כְּדֵי שְׁלֵא יִהְיֶה אֶחָד מֵהֶן בְּאֵי לַיְדֵי עֲבָרָה וְלַיְדֵי דְבָר מְכַעַר, אָמְרוּ, לֹא יֵצֵאת אוֹתָהּ שָׁנָה וְלֹא שְׁנָתָה וְלֹא שְׁלִשָּׁה, עַד שְׁבָא עֲזָרָא וְהַעֲלָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִבְּבֵל, וְהַעֲלָה אוֹתוֹ כִּהְיָ עִמָּהֶם, לֹא נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהְיָ לְבֵית עוֹלָמוֹ, עַד שְׂרָאָה כִּהְנִים גְּדוּלִים וּפְרָחֵי כִּהְנָה מִבְּנֵי וּמִבְּנֵי בְּנָיו עַד חֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאַחַר כֵּן נִכְנַס אוֹתוֹ כִּהְיָ לְבֵית עוֹלָמוֹ, וְעָלְיוֹ הַפְּתוּב אוֹמֵר (תְּהֵלִים ל"ג) "בְּטַח בַּהוֹי"ָה וַעֲשֵׂה טוֹב" וְגו'.

בְּוֹדָאֵי אִם מְקִימִים אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל לְהַבִּיא אֶת בְּנוֹ לְפָנֵי גֵיל שְׁבַע, יְהִיָּה בְּנָקֵל לְהַתְּפַלֵּל עָלָיו שְׂיִנְצֵל מִכָּל מִינֵי טְמְאָה וְזִמְמָא, וְשְׁלֵא יִתְחַבֵּר אֶל שׁוֹם חֶבֶר רַע.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תְּמִיד שְׂיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה

אתשכא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ג' קֳדָם הַחַג י"א נִסָּן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר
לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

מֵאֵד מֵאֵד צַעַר לִי עַל שְׁנִפְלֵתָּ בְעַקְמוּמֵיּוֹת כְּאֵלּוֹ, שְׁעוּלָה לָךְ קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ'. וְהִנֵּה כְּתִיב (דְּבָרִים ל' י"ב) מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשְּׁמִימָה, וּמוֹבָא (תְּקוּנֵי זֵהר הַקְּדָמָה) שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְּבוּת מִי'לֵהּ וְסוֹפֵי תְּבוּת י'קו'ר', הֵינּוּ יְדוּעַ כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹטֵר הַבְּרִית וְאִינוּ פּוֹגְמָה, עַל יְדֵי זֶה הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלוֹ נִקְיָה לְגַמְרִי, וְאִינוּ רוֹאֶה לְפָנַי עֵינָיו תְּמִיד רַק אֶת שֵׁם הַיְוָי"ה בְּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, בְּבַחֲיִנַת (תְּהִלִּים ט"ז ח') שְׁוִיתִי הַיְוָי"ה לְנִגְדֵי תְּמִיד. אִינוּ רוֹאֶה לְפָנַי עֵינָיו רַק אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבוֹנֶה עוֹלָמוֹת, הֵינּוּ שֵׁם הַיְוָי"ה בְּרוּךְ הוּא מְצַטְרֵף לְפָנַי עֵינֵי שְׁכֹלוֹ, בְּכֹל מִינֵי צְרוּפִים וְיַחְוּדִים, וְעוֹלָה לְשָׁמַיִם וּשְׁמַיִ הַשְּׁמַיִם וְכוּ', בּוֹדָאֵי אֵינן לוֹ שׁוֹם קִשְׁיוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כְּבִיכּוֹל מֵרַב טְהָרַת מַח מַחְשָׁבָתוֹ הוּא דְּבוּק בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וּמֵיחַד יַחְוּדִים וְעוֹלָה עָלֶיהָ אַחַר עָלֶיהָ, וְדָבָר זֶה נֶעְלָם מֵעֵין כָּל, כִּי מֵה יוֹדַע הָאָדָם מֵה שֶׁהַזּוֹלַת חוֹשֵׁב? מֵה שְׂאִין כֵּן כְּשֶׁאָדָם פֶּגַם וּפּוֹגֵם בְּבְרִית וְכוּ', וּמְלַכְלֵךְ עֲצָמוֹ בְּכֹל מִינֵי נְאוּף וּפְגַמֵי הַבְּרִית, וּמַח מַחְשָׁבָתוֹ נִמְצָאִים תְּמִיד בּוֹבֵל וּבִלְכֻלֻּךְ וְכוּ', אֵיךְ הוּא יְכוֹל לְהַשִּׁיג רוּחְנֵיּוֹת? בּוֹדָאֵי יַעֲלוּ לוֹ סְפִקוֹת בְּאֻמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, בּוֹדָאֵי יִכְנַס בּוֹ שְׁנֵאָה כְּלָפָיו יִתְבָּרַךְ רַחֲמָנָא לִיצְלָן, כִּי הָרִי פֶגַם בְּבְרִית שְׁשָׁם נִחְקַק שֵׁם הַיְוָי"ה בְּרוּךְ הוּא.

וְלָכֵן עָלֶיךָ לְדַעַת מֵאַחַר שְׁקִלְקֵלְתָּ כָּל כֶּף בְּבְרִיתֶךָ, וְאַתָּה שְׂרוּי בְּטַמְאָת וְזִהְמַת תְּאֻוֹת נְאוּף וְכוּ', בְּאִפְנֵי מִשְׁקָץ בִּיּוֹתֵר וְכוּ', מֵה שְׂאֵתָה יְכוֹל לְהַחֲבִיא מִבְּנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא מֵהַצְדִּיק, שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן רנ"ז) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים ל"ד ט"ז) עֵינֵי הַיְוָי"ה אֵל צְדִיקִים. הֵינּוּ שֶׁהַצְדִּיקִים יֵשׁ לָהֶם עֵינֵי הַשֵּׁם, וְעַל כֵּן בּוֹדָאֵי הֵם יְכוֹלִים לְהִסְתַּפֵּל בְּעֵינֵי הַשֵּׁם, וְלְדַעַת כָּל מֵה שְׁעֵבֶר עַל הָאָדָם וְכוּ'.

וְהִנֵּה כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל נִקְרָא צְדִיק עַל שֵׁם שֶׁהוּא מְהוּל (עֵינֵי לְקוּטֵי מוה"ר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ג) וְלָכֵן הוּא דְּבוּק בְּאֶחָד אַחַדוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ אֲבָל אִם הוּא פּוֹגֵם בְּבְרִית שְׁזֶה קוּצוּ שֶׁל אוֹת ד', הֵינּוּ מֵה הַהִפְרָשׁ בֵּין אוֹת ד' לְאוֹת ר', קוּץ אַחַד, וּבִמְקוֹם ד' שֶׁל אַחַד נֶעֱשֶׂה אֵל אַחַר, שֶׁהוּא כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוּרְסוֹת, וְהַקּוּץ הַזֶּה זֶה סוּד הַצְדִּיק שְׂאוּחַז בְּשִׁלְמוֹת תְּקוּן הַבְּרִית (עֵינֵי שִׁיחּוֹת הַר"ן סִימָן רפ"ב) וְלָכֵן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׁנִמּוּל וְלֹא פֶגַם בְּבְרִיתוֹ נִקְרָא צְדִיק, וְיֵשׁ לוֹ אֻמוּנָה

חֲזָקָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ וְהוּא בְּמִדַּת אֶחָד אֲחֵדוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲבָל תִּכְףּ וּמִיד כְּשֹׁפֹגִים בְּבְרִיתוֹ רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן, הוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת נְקוּדַת יְהוּדוֹתוֹ וְנִכְלָל בְּאֵל אַחַר שֶׁהוּא הַכְּפִירוֹת וְהָאִפִּיקוֹרְסוֹת, וּמִזֶּה בָּא שְׁנֹכְנֵס בְּךָ סְפָקוֹת בְּאֻמוֹנָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ שְׁנַתְעַקֵּם לְכַבְּךָ כָּל כֶּךָ עַד שְׁנֹכְנֵס בְּךָ שְׁנֵאָה כְּלָפִי מַעֲלָה וְכוּ', שְׁזֵה מֵרָאָה שְׁאֵבְדַת אֶת שְׁכֻלְךָ לְגַמְרִי, וְכַמְאֲמָרִם ז"ל (סוֹטָה ג) אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלָּא אִם כֵּן נִכְנֵס בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת. וְכָל אֶחָד כְּפִי רַבּוּי הָעֲבֵרוֹת שָׁבוּ כֶּךָ מִדַּת שְׁטוּת יֵשׁ בּוֹ.

תְּהִלָּה לְאֵל יֵשׁ לָךְ יְדִים רְגֵלִים עֵינַיִם וְכוּ', אֶתָּה יְכוֹל לְרָאוֹת, לְלַכֵּת, יֵשׁ בְּךָ כָּל הָאֲבָרִים וְכוּ', וּמִי מַחִיָּה אוֹתְךָ? רַק הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּלְבַסּוּף יֵשׁ לָךְ שְׁנֵאָה כְּלָפְיוֹ וְכוּ', לָךְ לְבַקֵּר חוֹלִים וְשֵׁם תִּרְאֶה אֲנָשִׁים חוֹלִים וּבְעֵלֵי מוֹמִים וְכוּ', וְאִזּוֹ יִשְׁתַּנֶּה דַעְתְּךָ לְגַמְרִי, וְתִתְחִיל לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁמַּחִיָּה וּמַהֲנֶה אוֹתְךָ, וְנוֹתֵן לָךְ אֶת הַבְּרִיאוֹת, וְלֹא חָסַר לָךְ שׁוּם דָּבָר.

נִמְצָא שְׁכָל מַה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ, וְעוֹבֵר עָלֶיךָ, הַכֹּל מִחֲמַת פְּגָם הַבְּרִית שֶׁפָּגַמְתָּ כָּל כֶּךָ עַד שְׁנַתְעַרְבַב שְׁכֻלְךָ וְדַעְתְּךָ לְגַמְרִי, וְאֶתָּה פְּשוּט מְשַׁעֵ, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן ל"ו) שְׁמִי שְׁפּוֹגִים בְּבְרִית נַעֲשֶׂה מְשַׁעֵ מִמֶּשׁ כִּי הִתִּיבֵשׁ לוֹ מִחוּ וְכוּ'.

וְלִכֵּן אֵיֶעֱצֶךָ וְיֵהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ, הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן שֶׁתַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נְקוּדַת הַשְּׁמִחָה, כִּי מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִית טָבְעוּ נִמְשַׁךְ תְּמִיד אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן, כִּי הַחֲטָא הַזֶּה שֶׁל פְּגָם הַבְּרִית מְשַׁעֵ אֶת הָאָדָם, וְתְמִיד סוֹחֵב אוֹתוֹ אֶל הָעֲצָבוֹן וְהַמְרִירוֹת וְהַבְּדִידוֹת וְכוּ', אֵינּוּ רוֹצֵה לְהִיּוֹת עִם חֲבֵרַת אֲנָשִׁים, שְׁדָּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכֵּן, כִּי הַבְּדִידוֹת הוֹרֵג אֶת הָאָדָם לְגַמְרִי, וְלִכֵּן תַּעֲבֹד הַרְבֵּה עַל מִדַּת הַשְּׁמִחָה, וְתִשְׁמַע תְּמִיד קִלְטוֹת שֶׁל שְׁמִחָה.

וְכֵן תִּרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֵךְ, וְאֵף שְׁבִהֲתַחֲלֶה יִהְיֶה נְדָמָה לָךְ שְׂאָף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ וְכוּ', זֶה מִחֲמַת הַכְּפִירוֹת שְׁנֹכְנֵס בְּךָ, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל) סִפֵּר הַמִּדּוֹת אוֹת אֲמוּנָה סִימָן כ"ב) הַפֶּשַׁע שֶׁל אָדָם מְכַנֵּס כְּפִירָה בְּאָדָם. אֶתָּה רַק תְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וְתִסְפֹּר לוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר וְעָבַר עָלֶיךָ, וְדַע שְׁכָל דְּבוּר שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ עוֹשֶׂה

רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', וְאִם הָיוּ בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מֵהַ אֱלוֹ הַדְּבוּרִים גּוֹרְמִים לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', לֹא הָיוּ מְפַסְּיָקִים לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, רַק מִחֲמַת הַטְּמָטוּם שֵׁשׁ בְּבֶן אָדָם שִׁחָטָא וְכוּ', מִזֶּה בָּא שְׁנִכְנַס בּוֹ קְשִׁיּוֹת וּסְפִקוֹת עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְגַם נִכְנַס בּוֹ כַּעַס כְּבִיכּוֹל עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא חֵי חַיִּים מְמַרְמְרִים עֲצוּבִים וְכוּ', וְהוּא תָּמִיד עֲצוּבֵי וְכוּ', וְהַכֵּל בָּא לוֹ מִחֲסוֹרֹן הַדַּעַת, וְלִכְּנָן בְּזֶה שִׁתְּרָגִיל עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגִּיל עֲצֻמָּךְ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל כָּל פְּרִט וּפְרִט טוֹב שֵׁשׁ בָּךְ, וְאִזּוֹ יִתְרַחֵב לְבָבְךָ, וְתִרְאֶה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ, וְלֹא כְמוֹ שֶׁהַסֵּמ"ךְ מ"ם שֶׁהוּא הַשֵּׁטֶן וְהוּא הַמְּלֹאךְ הַמְּוֹת שְׂרוּצָה רַק לְהַרְגֵּן אוֹתָךְ בְּזֶה שֶׁמְכַנִּים בְּךָ דְּמִיוֹנוֹת כְּאֱלוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַעַס עָלֶיךָ וְכוּ', הַכֵּל הַכֵּל וְרַעוּת רֹחַ.

רְאֵה לְקַחַת עֲצֻמָּךְ בִּיָּדֶיךָ, וְתִצֵּא בְּכָל יוֹם מִהַסְּגָר שְׁלָךְ, וְתִתְחַיֵּל לְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים וְאֵל תִּהְיֶה מְמַרְמֵר וְעֲצוּב וְכוּ', שְׂזֶה סֵם הַמְּוֹת, תִּשְׁתַּדֵּל רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה עוֹלָם הַחֲרוּת, וּכְתִיב (תְּהִלִּים ק"ד) אֲנֹכִי אֲשִׁמַּח בַּהֲוִי"ה יִתְמוֹ חֲטָאִים מִן הָאָרֶץ וְרָשָׁעִים עוֹד אֵינָם. תִּכְף וּמִיָּד כְּשֵׁשׁ רַק שִׂמְחָה וּשְׂמִחִים עִם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְיוֹדְעִים שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ אוֹהֵב אוֹתָנוּ, עַל יְדֵי זֶה כָּבֵר אֵין חֲטָאִים וְאֵין רָשָׁעִים, כִּי עֵקֶר הַגְּאוּלָּה הוּא שִׂמְחָה, שְׂזֶה מְקַבְּלִים מִהַצְּדִיק הַאֲמֵת שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל בֶּן הַשִּׂמְחָה הָעוֹסֵק לְקַשְׁרָנוּ בְּשֵׁרֵשׁ הַשִּׂמְחָה, אֲשֶׁרֵי מִי שִׂמְתָּקֵרֵב אֵלָיו, וְאִזּוֹ יִשְׁתַּנֵּה חַיָּיו לְגַמְרֵי.

הַמְּאַחַל חַג כְּשֵׁר וּשְׂמִחָה

אֲתִשְׁכַּב.

בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ג' קָדָם הַחַג י"א נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי לֹא צוֹיִתִּי לְהַבְחוֹרִים שֵׁיִשְׁלַחוּ לְהַהוֹרִים שְׁלֹשׁ מֵאוֹת דּוֹלָר, אֶלָּא עוֹרְרֵתִי אוֹתָם אַחַר שֶׁהֵם עוֹשִׂים קְנִיּוֹת בְּשִׁבְלֵם עַל חַג הַפֶּסַח כּוֹבֵעַ וְחִלְפֵהּ

ולבנים וכו' וכו' אם נשאר להם כסף שישלחו את זה לההורים, כי אני לא רוצה שיבזבזו את זה על שטיות.

בענין ... תחיה, אני בקשר עמה, מחזק אותה ומדריך אותה איך לצאת מהסבך שהסתבכה וכו', אבל אני לא מבקש ממנה כסף בשום פנים ואופן, ולכן לדעתי תעוררי אותה על הכלים עבור המטבח כגון תנור וכו' וכו' שהבטיחה שתשתדל שכבר יהיה, וכן היא מיזמתה בקשה ממני מאד שהיא רוצה לשפץ את האולם עם מזגנים על חשבונה, והיא רוצה לקרא את זה "אולם שרונה" ולכן תגידי לה שזה החלום שלי כבר שנים, לבנות אולם, והולך לי בחיים שיהיה לנו אולם שמחות, כדי להוריד את הנטל מאנשי שלומנו שלא יצטרכו לשלם על חתנה הון תועפות, ארבעים וחמשים אלף ש"ח ללידה, ולכן היא יכולה לקנות לעצמה עולם הבא אם תעזר, ותהלה לאל יש לה אמצעות לזה, לצערנו הרב גנבו ממנה מליונים שקלים בלי שום גזמא על ידי כל מיני נוכלים וכו', וחבל שלא תתן עבור לשפץ את האולם, ויקרא על שמה, ויהיה לה חלק בכל שמחה שיהיה בהאולם, אבל כמובן אני לא יכול לבקש ממנה כסף כי אין דרכי בזה.

חזקי ואמצי מאד ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך, ומי יתן שיגמר כבר לגמרי המטבח, שתכף ומיד אחר חג הפסח נוכל לעשות התחלה חדשה ביתר שאת ויתר עוז, כי כל החיים שלי תלויים רק בהבית התבשיל. המאחל לך חג כשר ושמח

אתשכג.

בעזרת השם יתברך יום ג' קדם התג י"א ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

אדרבה, את יכולה לכתב כמה מכתבים שאת רק יכולה, לכל הגורמים בעולם, כי הרשע הזה לא יודע מעצור להרשעות שלו וכו' וכו'.

בְּעֵינַי הַשְׁטַח שְׁעוֹד בְּיָמָיו שֶׁל ... אָבִיו הִרְשָׁע שֶׁנָּתַן אֶת זֶה לְפֹשֵׁעַ וְכוּ' וְכוּ', זֶה לֹא סֵתֶם דּוֹנָמִים אֲדָמָה וְכוּ' זֶה הָיָה לְכַתְחָלָה מְגֵרֶשׁ כְּדוֹר רַגֵּל, זֶה שְׁלֹשִׁים אוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה, וְאִין דְּבַר כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ וְכוּ' וְעוֹד לֹא הָיָה דְּבַר כְּזֶה בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ אֶפְלוּ בְּמַדִּינוֹת הַכִּי חֲשׂוֹכוֹת וְכוּ', שְׂיַמְסְרוּ מְגֵרֶשׁ כְּדוֹר רַגֵּל לְאָדָם פְּרֻטִי, בְּשָׁעָה שְׁכָל הַיְלָדִים שֶׁלָּנוּ יֵרְדוּ מֵהַתְּלַמּוּד תּוֹרָה וְשִׁחְקוֹ שָׁמָּה, זֶה רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת מִמֶּשׁ כְּמוֹ סְדוּם וְכוּ', וְכֵן בְּעֵינַי הַשְׁפוּץ שֶׁהֵם שִׁפְצוּ אֶת נִפְתָּלִי לְמַעְלָה מִמְּלִיּוֹן שָׁקֵל, וְאַחַר כֵּךְ מִפְּעַל הַפִּיִס בְּנָה לָהֶם בֵּית סֶפֶר חֲדָשׁ, וְכִדִּי שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא נִקְבַּל אֶת הַמְּבָנִים שֶׁשִּׁפְצוּ הֵלְכוּ וְהִרְסוּ אֶת זֶה בְּיוֹם תְּשָׁעָה בָּבָב, עִם תְּרוּץ שְׁזָה לֹא הָיָה בְּטִיחוֹתַי. עַל מִי הֵם עוֹבְדִים? אִיפֹה הַלְּמַעְלָה מִמְּלִיּוֹן ש"ח שֶׁהִשְׁקִיעוּ לְשִׁפּוּץ? אֶת הַפְּרֻטִים עַל זֶה יְכוֹל לְתַת לָךְ ... נְרוּ יֵאִיר וּבְקֹאֶמֶת זֶה עוֹלָה שְׂאִין כְּמוֹהוּ, וְלֹא נִשְׁמַע דְּבַר כְּזֶה אֶפְלוּ בְּמַדִּינוֹת הַחֲשׂוֹכִים וְכוּ' שְׂיַמְסְרוּ מְגֵרֶשׁ כְּדוֹר רַגֵּל לְאָדָם פְּרֻטִי, וְלִית דִּין וְלִית דִּין וְכוּ' וְכוּ', בְּלִי שׁוּם חֲשׁוּבוֹן אִיפֹה הַכֶּסֶף וְחֻבָּל מְאֹד שֶׁהַמְּבַקֵּר הַמְּדִינָה לֹא נִכְנַס בְּעַמֶּק וְכוּ' וְאִז הָיוּ רוֹאִים שֶׁבְּכָל הַמְּדִינָה אִין כָּל כֵּךְ הַרְבֵּה שְׁחִיתוֹת כְּמוֹ שִׂישׁ בִּיבְנָאֵל, הֵן מֵהַמוֹעֲצָה הַמְּקוֹמִית, וְהֵן מֵהַמוֹעֲצָה הַדְּתִית, וְכוּ', וְכוּ', הַלּוֹאִי שֶׁהָיָה מִי שִׁיבְקֵר טוֹב טוֹב אֶת הַמוֹעֲצָה, אִז הָיוּ רוֹאִים אִיךְ שֶׁנְּעַלְמִים פֹּה מְלִיוֹנִים שְׁקָלִים, וְלִכֵּן כָּל מֵה שְׂאֵת יְכוּלָה רַק לְכַתֵּב לְכָל הַגּוֹרְמִים, תְּבֵא עֲלֶיךָ בְּרֻכָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְתַצִּילֵי עֲשׂוּק מְעוֹשָׁקוּ, עוֹשִׂים לָנוּ אֶפְלִיּוֹת שֶׁרַק בְּסְדוּם הָיָה אֶפְלִיּוֹת כְּאֵלוּ.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שֶׁיְהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנִי תִשְׁכִּילִי וְתַצִּילִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה

אתשכד.

בעזרת השם יתברך יום ד' קדם החג י"ב ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

חסדי השם יתברך השמחה הכי גדולה שלי שאני רואה שאנשי שלומנו מקהלתינו הקדושה שהיא חממה של אמונה שמחים ועליזים לכבוד החג, וכמעט כלם מתקשרים ושולחים פקסים באמירת תודה על השפע שנספע עליהם לקראת חג הפסח, שפע כזה לא היה בשום קהלה.

אתה צריך לדעת שאני לא מחכה על שום תודה מאף אחד, אני עושה את זה בלב שלם, ואם היה אחדות ואהבה בין אנשי שלומנו בקהלתינו הייתי יכול להשפיע שפע כזה בכל ערב שבת, והלואי שאזכה לראות את האהבה ואחדות בין אנשי שלומנו כמו שאני רוצה, וכמו שרבנו ז"ל אמר (חיי מוה"ר"ן סימן רצ"ב) העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שבנינו; וזה כל תשוקתי להקים גדוד חילים לרבנו ז"ל שהם מסורים אליו בלב ונפש, ומפיצים את האור שלו בכל העולם כלו, שעל ידי זה מקרבים את הגאולה.

שנים שנים היה לי עניות ודחוקת גדולה מאד מאד, יום יום ושבת שבת וכו' וכו', ואדוני אבי מורי ז"ע על אף שלא היה לו וכו', היה מדי פעם עוזר לי, ואני ידעתי שאין לו, ולכן לא רציתי לקחת ממנו, ואמר לי אז פתגם זה שעד עכשו אני זוכר את זה "תזכור יגיע היום שאתה תוכל לחלק, איזה שמחה ואיזה נחת רוח יהיה לך מזה" ולכן בקש ממני תקח, שאתה גורם לי כזה נחת רוח, ואת זה אני יכול להגיד בלב שלם מה שהיה החלוקה אתמול שפע כזה לכל משפחות של קהלתינו הקדושה ביבנאל, זה גרם לי שמחה עצומה, ומי יתן שאזכה להשפיע עליכם בכל ערב שבת שפע כזה, ומלבד מה שאני משפיע בכל ערב בבית התבשיל, זה כל התענוג שלי להשפיע להזולת, ומי יתן שכל אחד מאנשי שלומנו יצא מהקטנות שלו, וגם כן יעסק להשפיע להזולת.

ובאמת קבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקרא הפצה, להפיץ את ספריי הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן י"ד)

שָׁעַל יְדֵי שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מֵעַלִים אֶת כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְשֵׁשׁוֹ, וְאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּח.) עַל פְּסוּק (יְרֻמָּה ט"ו) "אִם תּוֹצִיא יָקָר מִזּוּלָל" אֵלוֹ שְׁמֻקָּרְבִים בְּנֵי אָדָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה נִקְרָא מוֹצִיא יָקָר מִזּוּלָל, הֵינּוּ מִזִּילוּתָהּ דְּגִלוּתָא, וְלִכְּן כָּל מִי שִׁילָךְ לְהַפִּיץ, תָּמִיד יִהְיֶה לוֹ כֶּסֶף בְּכִיס, וְזֶה בְּדוּק וּמְנִסָּה, כִּי מִי שֶׁזּוֹרַע רוּחָנִיּוֹת צוּמַח לוֹ גְּשָׁמִיּוֹת, הַלּוֹאֵי שֶׁהֵייתָ מְצִייתָ אֶת מוֹהֲרָנָא ז"ל שֶׁהֵנִיחַ לָנוּ צוּאָה אַרְבַּע יָמִים לִפְנֵי הַסְּתַלְקוֹתוֹ וְאָמַר אִזְ לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "הַעֲבוֹדָה שְׁלָכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעֵינֹתֶיךָ חוּצָה", וְאִז אֵף פַּעַם לֹא הָיָה חֶסֶר לָךְ כֶּסֶף בְּכִיס, וְהֵייתָ צוֹחֵק מִכָּל הַמַּתְנַגְּדִים וְהַלִּיצָנִים שֶׁמְתוֹלְצִים מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ תָּמִיד שֶׁיִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כָּשָׁר וְשָׂמַח

אַתְשָׁכָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' קָדָם הַחַג י"ב נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֻחָה שֶׁיֵּשׁ לִי שְׁכָל הַמְּשַׁפְּחוֹת שֶׁל קַהֲלֵתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֻמָּה שֶׁל אַמוּנָה שְׂמַחִים וְעֵלִיזִים לְקִרְאָת הַחֲלוּקָה שֶׁל שְׁפַע שֶׁהִיא אֶתְמוּל, שֶׁשְׁפַע כְּזֶה לֹא הָיָה בְּשׁוּם קַהֲלָה בְּעוֹלָם.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת שְׂאֲנִי לֹא מַחֲכָה עַל שׁוּם תּוֹדָה מֵאַף אַחַת, אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּלִב שְׁלָם, וְאִם הָיָה אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקַהֲלֵתֵינוּ הֵייתִי יְכוּל לְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע כְּזֶה בְּכָל עָרֵב שֶׁבַת בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלָל, וְהַלּוֹאֵי שְׂאֲזָכָה לְרִאוֹת אֶת הָאַהֲבָה וְאַחֲדוֹת בֵּין נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּמוֹ שְׂאֲנִי רוֹצֶה, וְכְמוֹ שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (תַּיִי מוֹהֲרָן סִימָן רצ"ב) הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמַהוּ עֲצָמָן עַל אַהֲבָה שְׁבִינֵינוּ; וְזֶה כָּל תְּשׁוּקָתִי לְהַקִּים לְרַבְּנוּ ז"ל קַהֲלָה שֶׁל נְשִׁים שֶׁהֵן

מסורות אליו בלב ונפש, ומפיצות את האור שלו בכל העולם כולו, שעל ידי זה מקרבים את הגאולה.

שנים שנים היה לי עניות ודחקות גדולה מאד מאד, יום וישבת שבת וכו' וכו', ואדוני אבי מורי זי"ע על אף שלא היה לו וכו', היה מדי פעם עוזר לי, ואני ידעתי שאין לו, ולכן לא רציתי לקחת ממנו, ואמר לי אז פתגם זה שעד עכשו אני זוכר את זה "תזכור יגיע היום שאתה תוכל לחלק, איזה שמחה ואיזה נחת רוח יהיה לך מזה" ולכן בקש ממני תקח, שאתה גורם לי בזה נחת רוח, ואת זה אני יכול להגיד בלב שלם מה שהיה החלוקה אתמול שפע כזה לכל משפחות של קהלתינו הקדושה ביבנאל, זה גרם לי שמחה עצומה, ומי יתן שאזכה להשפיע עליכן בכל ערב שבת שפע כזה, ומלבד מה שאני משפיע בכל ערב בבית התבשיל, זה כל התענוג שלי להשפיע להזולת, ומי יתן שכל אחת מנשות אנשי שלומנו תצא מהקטנות שלה, וגם כן תעסק להשפיע להזולת.

אני מאד מבקש אותך שתמסרי את נפשך להיות רק בשמחה, כי עם עצבות לא פועלים שום דבר, רק מסתבכים יותר ויותר, ואף שאני יודע שמרב צרות ויסורים ומרירות שעובר עליך קשה לך להיות בשמחה, עם כל זאת את מוכרת להכריח את עצמך עם כל הכחות רק להיות בשמחה, כי כשאדם שש ושמח שום קלפה וסטרא אחרא לא יוכל לגשת אליה, כי הטמאה רק עצבות, מה שאין כן הקדשה זה רק שמחה, ובזה אשה יכולה למדד את עצמה אם היא בהקדשה וכו', או אם היא בהטמאה וכו', שתסתכל איך שהיא מחזקת את עצמה בשמחה, כי השמחה מדביק את האדם אל האין סוף ברוך הוא.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפני תשכילי ותצליחי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אַתְשׁוּ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' קִדְּם הֶחָג י"ב נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּכָא מְצִיעָא ע"ח) מֵאַן דְּבִישׁ לִיָּה בְּמִתָּא דָּא יֵלֵךְ בְּמִתָּא אַחֲרֵינָא. מִי שָׁרַע לוֹ בְּעִיר זֶה יֵלֵךְ לְעִיר אַחֲרָת, מְכַל שְׂכָן בְּחֹר וּשְׂרוּדִפִּים אוֹתוֹ בִּישִׁיבָה, יֵלֵךְ לְלַמֵּד בִּישִׁיבָה אַחֲרָת, וְלֹא צְרִיכִים לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.

אִךְ עֲצָה טוֹבָה אֲתָן לָךְ שְׁבִישִׁיבָה הַחֲדָשָׁה שְׁתַּכַּנְס תַּעֲלִים אֶת כָּל הַהִתְקַרְבוֹת שֶׁלָּךְ כְּדִי שְׁלֹא יִחְזֹר וְיִתְעוֹרֵר עָלֶיךָ מִחֲלַקַּת חֲדָשָׁה, כִּי עָלֶיךָ לְדַעַת אֲשֶׁר עָקַר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל זֶה רַק עַל יְדֵי לְמוּד סְפָרֵי הַקְּדוּשִׁים וְלִקְיָם אֶת עֲצוּתוֹ הַנִּפְלְאוֹת, וְיִסוּד הָעֲצוֹת שֶׁלוֹ זֶה תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, לְהַגְיֵל עֲצָמוֹ לְשִׁיחַ וְלִסְפָּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאַתָּה זֶה לֹא צְרִיכִים לְפָרְסֵם כָּלֵל, וְהוּא יִתְבָּרַךְ נִמְצָא וְאִין בְּלַעְדוֹ נִמְצָא וְלִכְּן יְכוּלִים לְמַצּוֹא אוֹתוֹ בְּכָל מְקוֹם, כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְדַבֵּר זֶה אִף אֶחָד לֹא צְרִיךְ לְדַעַת שְׁאֵתָה מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

וְכֵן בְּעִנְיַן סֵדֵר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְלַמֵּד כְּסִדְרָן מְשַׁנְיֹת וְש"ס וְשֶׁלֶחֶן עֲרוּךְ וְכו', גַּם זֶה לֹא צְרִיכִים לְפָרְסֵם, רַק יוֹשְׁבִים בְּקֶרֶן זְוִיַּת וּמִתְמִידִים בְּלְמוּד, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שְׁתַּקְבֵּל שֵׁם טוֹב לְמִתְמִיד וְלֹאט לֹאט הַשֵּׁם טוֹב שֶׁלָּךְ יֵצֵא בֵּין כָּל הַבְּחוּרִים, וְכֻלָּם יִכְבְּדוּ אוֹתָךְ, וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ג') אִם יֹשֵׁב אָדָם בְּקֶרֶן זְוִיַּת וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה אֲנִי מֵרָאֵהוּ לְבְרִיּוֹת. וְלִכְּן זֶה טְעוֹת גְּדוּלָּה שְׁנִדְבַק בֵּין בְּחוּרִים שֶׁהִתְקַרְבוּ אֵל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁהֵם צְרִיכִים לְצִאָת בְּעִזְרַת וְלְהַתְפָּאָר וּלְפָרְסֵם שֶׁהֵם נִמְצָאִים בְּאַמְתָּ וְאַחֲרִים בְּטְעוֹת וּבְשִׁקָּר וְכו', וְגוֹרְמִים עַל יְדֵי זֶה מִחֲלַקַּת גְּדוּל, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן קע"א) כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה שְׁכָל חֲדָשׁ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם מִה שְׁלֹא הָיָה נוֹדַע עַד עֵתָה עַל יְדֵי זֶה רַבִּים נִתְעוֹרְרִים אִךְ יֵשׁ שְׁתֵּי כְּתוּת, כְּתָה אַחַת מִתְחִילִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַשְּׁכָל הַחֲדָשׁ הַזֶּה לּוֹמְדִים וּמִתְפַּלְלִים

ועובדים את השם יתברך, כּתה שְׁנִיָּה מִתְחִילִים לְהִתְגַּרְתּוֹ עִם אַחֲרִים אֲתָם נִמְצְאִים בְּשִׁקָּר וְאֵנְחָנוּ בְּאֲמַת וְכו' וּסְתָם מְבַלִּים אֶת הַזְּמַן בְּהִבָּל הַבָּלִים.

וְלִכֵּן אֲשָׁרִי בְּחֹר שְׁזוּכָה לְהִתְקַרֵּב אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְיִוָּדַע אִיךָ לְהִתְחַזֵּק, וְלִהְיוֹת אֶת הַתְּקַרְבוֹתוֹ כְּדִי לֹא לְעוֹרֵר עָלָיו מִחֲלָקָת, שְׂזָה בָּא מֵהַדְּמִים שֶׁלֹּא הִזְדַּכְּכוּ אֶצְלוֹ כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ה) שֶׁהִמְחִלּוּקוֹת בָּאִים מִדְּמִים שֶׁלֹּא נִזְדַּכְּכוּ בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, וְזֶה רוֹאִים בְּחוּשׁ בְּחוּרִים שֶׁיִּצְרָם בּוֹעֵר בְּהֵם שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א' סִימָן ע"ב) שְׂזָה הַדְּמִים הַבּוֹעֵר בְּהֵם, זֶה מֵה שְׂדוּחָף אוֹתָם לְהִכְנִס בְּכּוֹחֵים וּמִחֲלָקָת וְגוֹרְמִים שֵׁם רַע עַל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, כִּי בְּחוּץ לֹא יוֹדְעִים שֶׁהַבְּחוּר הַזֶּה לֹא שְׂפוּי בְּדַעְתּוֹ מִחֲמַת יִצְרוּ הַבּוֹעֵר בּוֹ, רַק מְדַבְּקִים עָלָיו תַּג זֶה "בְּרִסְלָב" בְּחוּר" וְנִמְצָא שֶׁמְחַלֵּל אֶת שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְכִכֵּר אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק סִימָן ס"ט) מִי שְׂאוּהֵב אֶת הַצְּדִיק צְרִיךְ לְשָׁמֵר אֶת הַצְּדִיק שֶׁלֹּא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע, וְרוֹאִים בְּחוּשׁ שֶׁכָּל אֱלוֹ שֶׁצִּיָּתוֹ אוֹתִי וְיִשְׁבוּ מִן הַצֵּד וְהִתְמִידוֹ בְּתוֹרָה בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה וְהִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל וְקַבְּלוּ שֵׁם טוֹב, לֹא לְקַח הַרְבֵּה זְמַן עַד שְׂזָכוּ לְקַרֵּב הַמוֹן בְּחוּרִים אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל רַק כְּפִי הַתְּנַהֲגוּתָם.

הַמְּאַחַל חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה

אתשכז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ד' קֹדֶם הַחַג י"ב נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְזַעְזָע אִיךָ שְׂאֵת לֹא מִתְבַּיֶּשֶׁת לְכַתֵּב לִי דְבָרִים כְּאֱלוֹ וְכו', וְאֵת מְרָאָה לְדַעַת אִיךָ שְׁנִשְׁתַּבֵּשׁ שְׁכֻלְךָ לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׂאֵמֵרוֹ חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבָּר רַבָּה פְּרָשָׁה ח' סִימָן ט') עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבָּר ה' י"ב) "אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ וּמַעַלָּה בּוֹ מַעַל" אֵין אִשָּׁה מְנַאֲפֶת אֶלָּא אִם נִכְנְסָה בָּהּ רוּחַ שְׂטוּת, וְזֶה נִתְקַים הַיּוֹם בְּמֵלָא מוּבָן הַמִּילָה בְּעִנְיַן הָאִינְטֵרְנֵט הַמְּחַשֵּׁב (הַמְּכַשֵּׁף

גְּבָרִים וְנָשִׁים כְּמוֹ כְּשׁוּף) וְהִרְבָּה בְּתִים נִהְרָסוּ עַל יְדֵי הַפִּיֶסְבוּק הָאָרוּר הַזֶּה, וְלִכְּנָן אִם חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים מְגִדִּירִים אֵשׁה שֶׁהִיא סוּטָה מִבְּעֵלָה בְּלִשׁוֹן שְׁטוּת "כִּי תִשְׁטָה אֶשְׁתּוֹ" סִימָן שֶׁאֵשׁה כְּזוֹ פְּשׁוּט מִשְׁגָּעֶת, נִכְנָס לָהּ בְּרֹאשׁ נֶאֱוָף וְהִיא מוֹכֵנָה לְשִׁבְר בֵּיתָה בְּעַל וְיִלְדִים חֲמוּדִים בְּשָׁבִיל נוֹאֵף אֶחָד שֶׁמִּתְכַּתֵּב עִמָּה בְּכָל מִינֵי לְשׁוֹנוֹת שֶׁל נוֹאֵף וְכוּ', וְגִרְוֵי וְכוּ', תֵּאֱמִינִי לִי יִגִּיעַ שֶׁתִּתְחַרְטִי עַל הַצַּד הַזֶּה שֶׁאֵת תּוֹבַעַת גְּרוּשִׁין מִבְּעֵלָה, הַנוֹאֵף הַזֶּה לְבִסּוֹף יַעֲיֵף אוֹתָךְ לְכָל הַרוּחוֹת, וְאֵת בְּעֵלָךְ הֵיָקֵר וְהֵיָלְדִים הַחֲמוּדִים אֵימְלִלְתָּ וְכֵן הַפְּסָדָת, כִּי כְּשִׁיגְדְלוּ הֵם אֵף פַּעַם לֹא יִרְצוּ אֶפְלוּ לְרֹאוֹת אוֹתָךְ,

וְרֹאִים הַיּוֹם כְּמָה בְּתִים נִשְׁבְּרוּ רַק בְּשָׁבִיל הַפִּיֶסְבוּק הַזֶּה, אֵשׁה קָלַת דַּעַת וְאִין לָהּ מָה לַעֲשׂוֹת מִרַב שַׁעֲמוּם מִתְכַּתְּבַת עִם כָּל מִינֵי נוֹאֲפִים, כִּי אִם גְּבַר נִשְׁוִי לְאֵשׁה וְיִלְדִים וְהוּא מוֹכֵן לְבַגְד תַּחַת גַּב אֶשְׁתּוֹ, אַזִּי הוּא נוֹאֵף, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שם) הַנוֹאֵף אוֹמֵר אֵין בְּרִיָּה יוֹדַעַת בִּי לְפִי שְׁכָל מַעֲשָׂיו אֵינָן אֵלָא בַחֲשָׁךְ וְכוּ'. וְלְבִסּוֹף הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְגַלֵּה לְכָל־אֵת מַעֲשֵׂיהֶם לְכָל הָעוֹלָם, וְלִכְּנָן אוֹי לְנָשִׁים שְׁבוּגָדוֹת תַּחַת בְּעֵלֵיהֶן וּמִתְכַּתְּבוֹת עִם גְּבָרִים, וְהֵיָצַר בּוֹעֵר בָּהּ כְּמוֹ תַנּוּר אֵשׁ, וּמִמְצִיא לָהּ בְּרֹאשׁ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת שֶׁל שְׁנֵאָה לְבְּעֵלָה וְכוּ', וְנִכְנָס בָּהּ מַחֲשָׁבוֹת שֶׁהַבְּעַל הַזֶּה הוּא אֵף פַּעַם לֹא הָיָה בְּעַל טוֹב, אֵף שְׁחִיִּים כָּבֵר בִּיחַד שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה שָׁנִים, וַיֵּשׁ לָהֶם כָּבֵר יִלְדִים גְּדוּלִים בְּנֵי שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וְכוּ' וְכוּ', אוֹי לְאֵשׁה טְפִישִׁית כְּזוֹ שְׁכָמוֹ יָדֶיהָ הִיא הוֹרְסַת אֵת הַמְזֹל וְהָאֵשֶׁר שְׁלָהּ, רַק בְּשָׁבִיל הַסֵּתֶת נוֹאֵף אֶחָד אוֹ כְּמָה נוֹאֲפִים שְׁבִסּוֹף יִזְרְקוּ אוֹתָהּ לְכָל־כַּיִם, וְהִיא תִשָּׂאֵר אֶלְמָנָה חֲפָיָה.

לֹא בַחֲנֹם שְׁגֹדוּלֵי הָרַבָּנִים יִצְאוּ כָּל כָּף נֶגֶד הַכְּלִי טָמֵא הַזֶּה הַנִּקְרָא מַחֲשָׁב, שֶׁזֶה בְּאֵמַת נִקְרָא מְכַשֵּׁף שְׁעוֹשֶׂה כְּשׁוּף מִמֶּשׁ אוֹ לְהַבְּעַל אוֹ לְהָאֵשׁה, וְשׁוֹבְרִים בֵּית חֵם עַל לֹא דְבַר רַק מַחֲמַת תְּאוֹת נֶאֱוָף, וּמֵאֲמַלְלִים אֵת הַיִּלְדִים הַחֲמוּדִים הַחֲפִים מִפְּשַׁע, אֵשׁה כְּזוֹ אוֹ בְּעַל כְּזֶה שְׁבוּגָדִים אֶחָד תַּחַת הַשְּׁנֵי בְּהַתְּכַתְּבוֹת בְּפִיֶסְבוּק, אֲשֶׁר אַחֲרֵיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה וּבְמוֹ יָדֵיהֶם שׁוֹבְרִים אֵת מְזֹלֵם וְאֵת אוֹשְׁרָם, וְהוֹרְגִים אֵת הַיִּלְדִים שְׁלָהֶם בְּמוֹ יָדֵיהֶם פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ.

וְלִכְּנָן אֲשֶׁרֵי הַבְּעַל וְהָאֵשׁה שְׁזוֹרְקִים אֵת הַכְּלִי שׁוֹפְכִים הַמַּחֲשָׁב

[המכשף] מביתם ומשלימים אחד עם השני ומוחלים זה לזה, ואז הקדוש ברוך הוא ימחל להם,

אבל זאת דעי לך את וכל הנשים כמותך, אם לא תשובו, ותמשיכו בדרך הנאוף הנה להתכתב עם גברים בפייסבוק הארוו, הסוף שלכם יהיה מר מאד, כי כתיב (ויקרא כ' סימן י') מות יומת הנואף והנואפת, והיא כופרת בכל, כי חושבת שאין הקדוש ברוך הוא רואה, ועל זה צועק החכם מכל אדם (משלי ב' י"ז) "העזבת אלוןך נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה". ומה הקשר אחד להשני, אלא נואפת שוכחת שהקדוש ברוך הוא רואה הכל ושומע הכל וכו', ולבסוף שניהם יקבלו עונש שלא חלמו על זה.

המאחל לך תשובה שלמה

אתשכח.

בעזרת השם יתברך יום ד' קדם החג י"ב ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבתך.

בענין אמירת תהלים בלילה יש פוסקים וביניהם האשל אברהם מבוטשאטש מתירים לומר תהלים בלילה, כי זה רק תפלות שירות ותשבחות, ולא מקרא שעל זה הקפיד האריז"ל לא ללמד בלילה, ולכן יש להתיר, כמוכן רק בדיעבד, אם לא אמר ביום, וזה סובב גם על אמירת תקון הכללי, שאם לא אמרה ביום יכול לאומרה בלילה, ולא צריכים להקפיד על זה.

העקר תהיה חזק באמירת תהלים, שרפנו ז"ל הפליג מאד במי שזוכה להרבות באמירת תהלים, עד כדי כך שאמר (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ג) מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה. כי יש נון שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם לכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמשים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו, כביכול, כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב (מלאכי ג)

"שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם" וְכוּ', וְהִנֵּה הִכַּל חִפְצִים לִירָאָה אֶת שְׁמִי, וְאִם עַל פִּי כֵן לֹא כָּל אָדָם זֹכֵה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. כִּי יֵשׁ אֶחָד שָׂאִין לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת כָּלֵל לַתְּשׁוּבָה, וְאִפְלוּ מִי שֵׁיִשׁ לוֹ הַתְּעוֹרְרוֹת לַתְּשׁוּבָה, אֵינִי זֹכֵה לְהִגִּיעַ אֶל הָאוֹת וְהַשְׁעָר שֶׁל תְּשׁוּבָה הַשֵּׁיִף לוֹ; וְאִפְלוּ אִם מִגִּיעַ לְשָׂם, יְכוּל לְהִיֹּת שֶׁהַשְׁעָר שֶׁל תְּשׁוּבָה סָגוּר, וּמִחֲמַת כָּל זֶה אֵין הָאָדָם זֹכֵה לַתְּשׁוּבָה. וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים, אִפְלוּ מִי שָׂאִין לוֹ שׁוֹם הַתְּעוֹרְרוֹת לַתְּשׁוּבָה, הוּא מִתְעוֹרֵר לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְגַם זֹכֵה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לְהִגִּיעַ אֶל הַשְׁעָר וְאוֹת הַשֵּׁיִף לוֹ וּלְפִתּוֹחַ הַשְׁעָר. נִמְצָא שֶׁזֹּכֵה עַל יְדֵי תְּהִלִּים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה, וְכוּ', עֵינֵי שָׂם. הֲרִי שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ שְׂאֲמִירַת תְּהִלִּים הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְחַטּוֹף בְּכָל יוֹם אֲמִירַת "יוֹם תְּהִלִּים" כִּי הַתְּהִלִּים נִחְלָקֶת לְשִׁבְעָה חֻלְקִים כִּימֵי הַשְּׁבוּעַ, וְכִּי יִזְכֶּה לְסִיִּם בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים שֶׁזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהִזְדַּרֵּז לְאוֹמְרוֹ בְּיוֹם דֵּיִיקָא, וּבְעֵנִין אֲמִירַת תְּקוּנַת הַכְּלָלִי מִנְהַגְנוּ לְאוֹמְרָה בְּכָל יוֹם תְּכַף וּמִיָּד אַחַר תְּפִילַת שְׁחִרִית, בְּעוֹדְנוּ תְּפִלִּין שֶׁל רַבְּנוּ תָּם עָלֵינוּ, וְכִּי הַדְּבַר זֶה קָבוּעַ אֲצִלוּ, וְזֶה עֵנִין גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת הַתְּקוּנַת הַכְּלָלִי שֶׁהוּא מְסֻגָּל לְתְּקוּנַת הַבְּרִית וּלְפָרְנִסָּה בְּנֶקֶל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ט), אֲשָׁרֵי מִי שֶׁזֹּכֵה לְאוֹמְרָם בְּכָל יוֹם, וְאִם הוּא אֲנוֹס גְּדוֹל יוֹכֵל לְאוֹמְרוֹ גַּם בְּלִילָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדֶךָ תְּמִיד שְׁיִהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אֲתִשְׁכַּח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' קָדָם הַחַג י"ב נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אתה צריך לדעת שהיום אמנות נקיה וקלה זה לתקתק במחשב, וכן שאר מיני פרנסות הולך היום דרך המחשב, וזה בכל פעם מתקדם יותר ויותר, ובני אדם מתפרנסים מזה, אך עליך לדעת שהוא 'אליה וקוץ בה', כי היום מחשב זה הפלי הכי מסכן שרק יכול להיות, כי מחשב זה פשוט מכשף, מי שנכנס בזה זה כמו כשוף שנמשך אחר כל הזבל והטמאה והשקוץ תעוב וזהוים וערום וכו' וכו', יכולים לפול בה ולאבד את שתי עולמות על ידי זה בקלות מאד, כי הנאוף שיש שם יכול בקל לעקר מהאדם את האמונה הקדושה, וענין המחשב הוא בכלל מה שאמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא ג:): אי דאיכא דרפא אחרייתא רשע הוא, אי דליכא דרפא אחרייתא אנוס הוא, לעולם דליכא דרפא אחרייתא, ואפלו הכי מיבעי ליה למינס נפשיה; הינו לענינינו אם הוא יכול לשמר מאד לא להכנס במקומות של זבל ולכלוך וכו' וכו' מה טוב ומה נעים, וצריך למטר את נפשו לא להכנס שם, אבל אם יש דרך אחרת ודוקא הולך במקומות המטנפים שיש שם הרי הוא נקרא רשע וכו', הרי שלך לפניך שצריכים מאד מאד לשמר עם מחשב, כי הרגע שנופל במקומות המזהמים ונכנס שמה, נקרא רשע, וזה הנסיון הכי גדול עכשו, כי בכל יום מתחדש כל מיני תוכנות במחשב שיכולים בקלות להכנס ישר אל שאול תחתית, ולכן אם אדם יכול להזהר והוא צריך את זה בשביל פרנסה, זה דבר אחר, ובלבד שישמר שלא ילך בדרך המטנפים שאז נקרא בכלל רשע, מה שאין פן אם הוא לא צריך את זה בשביל פרנסתו, אסור לאדם להחזיק את הפלי משחית הזה בתוך ביתו, כי רבים חללים הפילה, בפרט ענין הפיסבוק שזה כבר שבר המון בתי ישראל רחמנא לישזכן.

ולכן ראוי לכל בר ישראל לבקש ממנו יתברך בכל יום ויום שיצילו שלא יפול בשאול תחתית ומתחתיו, כי ימינו כצל עובר, כמאמרם ז"ל (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר ואין מקוה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; והחיים כל כך קצרים, עד שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ס"א) שהשבעים שנה פורחים כמו רבע שעה, ואמר (לקוטי מוה"רן חלק ב' סימן ק"ח) הלא האדם בשביל תענוג קטן אחד של רבע שעה הוא יכול

לאבד ולהפסיד כל העולם הזה עם העולם הבא. ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון, "א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה, קאן ער אן ווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא"; ולכן (משלי כ"ב ה') "שומר נפשו ירחק מהם".

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג כשר ושמח

אתשל.

בעזרת השם יתברך יום ד' קדם החג י"ב ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל האברך ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

פונת האריז"ל היה שלא ללכת עם הטלית קטן על הבגד העליון, אבל על החלצה לא כן, כי סוף כל סוף אדם לא מסתובב עם חלצה לבד, על זה הוא מתלבש בבגד עליון, וכן חסידים נוהגים ללכת מלבוש שקורין וועסט, על הטלית קטן, ואף שקיץ שחם מאד לא הולכים עם המלבוש שקורין וועסט, עם כל זאת נוהגים חסידים ואנשי מעשה ללכת את הטלית קטן על החלצה, כדי לקיים בשלמות "וראיתם אותם" שדרשו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות פ"ק א' הלכה ב') וראיתם אותה אין כתיב כאן, אלא וראיתם אותם, מגיד שכל המקום מצות ציצית כאלו מקבל פני שכינה; כי תמיד יכול להסתפל על הטלית קטן, ואמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה פרשה י"ז סימן ז') וראיתם וזרתם, המראה מביא לידי זכרון, וזכרון מביא לידי מעשה; ואמרו (ספרי שלח) והייתם קדושים זו קדשת ציצית, מגיד שהציצית מוספת קדשה בישראל, ועל מקור זה נוהגים חסידים ואנשי מעשה כן ללכת עם הטלית קטן על החלצה.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשלא.

בעזרת השם יתברך יום ד' קדם החג י"ב ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

לנכון קבלתי את מכתבך.

הדבר הראשון שאת צריכה לקבל על עצמך, זה לשמר מאד מאד על טהרת המשפחה, ואת צריכה להתרחק מדרכי הרשעים שנתגדלת ביניהם כי כך אמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הריון סימן ה') אשה ששנואין מעשה הרשעים בעיניה, על ידי זה נפקדת; הדבר השני את צריכה להרבות בתפלה ובקשה, כי כך אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ר"ג) הטבע מחיבת כך והתפלה משנית את הטבע; כי מה שתפלה פועל שום דבר בעולם לא יכול לפעל, ולכן את ובעלך תשתדלו להתפלל בכל יום שהקדוש ברוך הוא יחוס וירחם עליכם, ותפקדו בזרע של קימא. הדבר השלישי להרבות בצדקה, כי כתוב (הושע י"ב) "זרעו לכם לצדקה", אם רוצים זרע של קימא, צריכים להרבות בצדקה. ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות הריון סימן ב') סגולה להריון, שתשא אצלה עץ קטן מגג שעל קבר הצדיק, או מגנט, ולתן צדקה; ואמר רבנו ז"ל (ספר המדות אות בנים חלק ב' סימן ח) היא הנעשה מכסף, מסגל לפריה ורבייה: והיום מוכרים את זה בכל חנות תכשיטין, הא שנעשה מכסף.

ראי לקים את כל זה, והקדוש ברוך הוא יעזר שתפקדו בזרע של קימא, ותתברכו מפי אל עליון.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' קָדָם הַחֶג י"ב נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיָדָאֵי זֶה דְּבַר גָּדוֹל מְאֹד שָׁגַם אִשָּׁה תְּרַגְּלִי אֶת עֲצָמָה לֹמֵר אֶת הָעֶשְׂרֶה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים הַנִּקְרָא "תְּקוֹן הַכְּלָלִי", כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲרֵי חֶלֶק א' סִימָן כ"ט) שֵׁישׁ כָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת דְּקִים וְצָרִים וְכוּ', שֶׁקָּשָׁה לְתַקְּנָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְשֵׁם שׁוֹם תְּקוֹן, כִּי אִם עַל יְדֵי תְּקוֹן הַכְּלָלִי וְכוּ', וְזֶה שֵׁיךְ גַּם לְנָשִׁים, כִּי הָרִי כְּתִיב (מְשָׁלֵי כ' ט') "מִי יֹאמֵר זְכִיתִי לְבִי טְהַרְתִּי מִחַטָּאתִי", וְעַל כֵּן גַּם אִשָּׁה יְכוּלָה לֹמֵר אֶת הָעֶשְׂרֶה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים הַנִּקְרָאִים תְּקוֹן הַכְּלָלִי, וַיְהִיָּה לָּהּ תְּקוֹן נִפְלָא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ תָּמִיד שְׂיִהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה מְרַבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶנָּה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחֵל לָּךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' קָדָם הַחֶג י"ב נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רַבְּנֵנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן נ"א) אֵין טוֹב לְהִיּוֹת זָקֵן, הֵן חֲסִיד זָקֵן, וְהֵן צַדִּיק זָקֵן, זָקֵן אֵין טוֹב, כִּי צָרִיךְ רַק לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, לְהִתְחַיֵּל בְּכָל עֵת מִתְּדֵשׁ, וְכֹתֵב עַל זֶה מוֹהֲרֵינֵי ז"ל (לְקוּטֵי הַלְכוֹת בְּשַׁר בְּחֶלֶב הַלְכָה ד' אוֹת א') זֶה כְּלָל גָּדוֹל שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַיֵּל בְּכָל פְּעַם מִתְּדֵשׁ כַּאֲשֶׁר הִזְהִיר רַבְּנֵנוּ ז"ל עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר כַּמְבָאָר בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת. וְכַמְבָאָר

בְּסִפּוּר שְׁבָחֵיו הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ זָכָה לְמָה שֶׁזָּכָה עַל יְדֵי שֶׁהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֶדֶשׁ וְלֹא נָפַל בְּדַעְתּוֹ מִשּׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם וָאֶפְלוּ בְּיוֹם אֶחָד הִיָּה לוֹ כְּמָה הִתְחַלּוֹת, וְכַמוּכָא בְּדַבְרֵי חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָּא זוּטָא וְאַתְחַנֵּן ו') "אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצּוּף הַיּוֹם" בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ כַּחֲדָשִׁים, וְכַתִּיב (דְּבָרִים כ"ז ט') "הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם" וּפְרוּשׁ רַש"י בְּכָל יוֹם יִדְמָה בְּעֵינֶיךָ כְּאִלוֹ הַיּוֹם נִכְנַסְתָּ עִמּוֹ בְּבִרְיָת; כִּי בְּאֵמֶת אִם יִסְתַּכַּל הָאָדָם עַל עֵצְמוֹ הֵיטֵב יִרְאֶה שֶׁכָּל הַבְּלָבוּלִים וְנִפְיּוֹת וְיִרִידוֹת וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת שֵׁשׁ לוֹ, הֵכֵל הוּא עַל יְדֵי רְבוּי הַמַּחְשְׁבוֹת מִיּוֹם שֶׁעָבַר לְיוֹם הַבֹּא, וּמִשְׁעָה לְשְׁעָה, שָׂרַב הָעוֹלָם הֵם כְּזֻקְנִים בְּעֵינֵי עֵצְמָן וְכָל אֶחָד נֹחֵשֵׁב בְּעֵינֵי עֵצְמוֹ כְּאִלוֹ כְּבָר נִזְקֵן בְּדַרְכּוֹ שֶׁרָגִיל בְּהֵם יָמִים רַבִּים עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ לָשׁוּב לְדֶרֶךְ אַחֵר. וּמַחֲמַת שֶׁהוּא יוֹדֵעַ בְּעֵצְמוֹ שֶׁהוּא רְחוֹק מִדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵלִים בְּאֵמֶת, עַל כֵּן נִמְצְאִים רַבִּים שֶׁמֵּיֵאֲשִׁים עֵצְמָם מִלְּהִתְקַרֵּב בְּאֵמֶת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֶפְלוּ מֵעַט הָעֲבוּדָה וְהַמְצוּוֹת שֶׁמְקַיְּמִים הוּא כְּמוֹ מְצוֹת אֲנָשִׁים מִלְּמַדָּה, וְעוֹשִׂים אוֹתָם בְּלִי הִתְעוּרְרוֹת וְחִיּוּת, וְהֵכֵל מַחֲמַת הַזְקָנָה שֶׁקִּפְצָה עֲלֵיהֶם שֶׁנֹּחֲשָׁבִים בְּעֵינֵם כְּזֻקְנִים שֶׁזֶה מְזִיק מְאֹד מְאֹד, וְלֹא מִבְּעֵינֵי מִי שֶׁתַּעֲהֵב מִדֶּרֶךְ הַיִּשְׂרָאֵלִים לְגַמְרֵי וְעוֹשֶׂה מֶה שֶׁעוֹשֶׂה רַחֲמָנָא לִיַּצְלֵן וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי מֶה שִׁיּוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ וְכוּ', וְנִדְמָה בְּעֵינֵי כְּזֻקְן וְרָגִיל בְּמַעֲשָׂיו אֲשֶׁר לֹא טוֹבִים וְכוּ', לְאִישׁ כֵּזֶה בּוֹדָאֵי מְזֻקָת הַזְקָנָה הַזֹּאת בְּלִי שְׁעוּר, כִּי יָכוֹל לִילֵךְ לְאַבּוּד לְגַמְרֵי חֶסֶד וְשָׁלוֹם אִם לֹא יִתְעוּרֵר לְהִתְחַדֵּשׁ, שֶׁזֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה בַּחֲיִינָת (אִיכָה ה' כ"א) "הֲשִׁיבֵנו ה'וּי"ה אֵלֶיךָ וְנִשׁוּבָה חֲדָשׁ יְמֵינוּ כְּקֶדֶם". חֲדָשׁ דֵּיִיקָא. שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פַּעַם בְּהִתְחַדְּשׁוֹת חֲדָשָׁה, אֲלֵא אֶפְלוּ הַכְּשָׁרִים קֶצֶת וְאֶפְלוּ צְדִיקִים וְחַסִּידִים אִם הֵם כְּזֻקְנִים אֲצֵלָם וְעוֹשִׂים עֲבֹדָתָם כְּזֻקְן הַרְגִיל מִכְּבָר בְּזֶה, גַּם כֵּן אֵינוֹ טוֹב, כִּי הֵיִצֵּר הָרַע נִקְרָא (קֵהֶלֶת ד' י"ג) "מִלֵּךְ זָקֵן וְכִסִּיל". כִּי עֶקֶר הָעֲבוּדָה הוּא הִתְחַדְּשׁוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיָּה מ' ל"א) "וְקוּי ה'וּי"ה יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֲבָר כְּנִשְׁרִים" שְׁצָרִיכִין לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם מִמֶּשׁ מִחֶדֶשׁ, בְּכַחֲנִית אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצּוּף הַיּוֹם, בְּכָל יוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֶיךָ כַּחֲדָשִׁים הַנֶּאֱמָר בְּקִרְיַת שְׁמַע, שֶׁבְּכָל יוֹם יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, כִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֵצְמוֹ לְהִתְחַלֵּל בְּכַמָּה פְּעָמִים מִחֶדֶשׁ בּוֹדָאֵי לֹא יִפּוֹל לְעוֹלָם אֶפְלוּ אִם יַעֲבֹר עָלָיו מֶה. כִּי צָרִיךְ אָדָם לְסַלֵּק מִדַּעְתּוֹ וּלְהַעֲבִיר מִמַּחְשְׁבֹתָיו לְגַמְרֵי כָּל מֶה שֶׁעָבַר בְּיוֹם הָעָבֵר אוֹ בְּשְׁעָה הָעוֹבְרָת וּיְדַמָּה בְּעֵינֵי עֵצְמוֹ בְּכָל יוֹם וְאֶפְלוּ בְּכָל

שְׁעָה כְּאֵלוֹ הַיּוֹם נוֹלַד, בְּחֵינַת (תהלים ב' ז) "אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתִיךָ" וּכְתִיב (תהלים צ"ה ז) "הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ" שְׁצַרִיךָ לְחֹשֶׁב בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וְשְׁעָה כְּאֵלוֹ הַיּוֹם וּבְאֹתוֹ הַשְׁעָה הוּא נוֹלַד וּבָא לְעוֹלָם וּרְצָה לְהִתְחַיֵּל לְהַכִּיר אֶת מִי שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, וְאֶפְלוּ שְׂכָבֵר הָיָה כֵּן אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת פְּעָמִים שְׂרָצָה לְהִתְחַדֵּשׁ וּלְהִתְחַיֵּל לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ וְלֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ אֶפְלוּ אִם נָפַל בְּכָל פְּעַם לְמַה שְׁנִפְּל רַחֲמָנָא לְיִצְלָן, אִף עַל פִּי כֵּן אֵל יִסְתַּכַּל עַל זֶה כָּלָל, וְיִשְׂכַּח כָּל זֶה. כִּי זֶה הַיּוֹם וְהַשְׁעָה שֶׁהוּא עוֹמֵד בּוֹ עֲתָה עֲדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם וּמִי יוֹדֵעַ מַה יְכוּל לְזַכּוֹת עֲדִין עֲתָה בְּאֹתוֹ הַיּוֹם וּבְאֹתָהּ הַשְׁעָה. כִּי הֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ מְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְאִין יוֹם דּוּמָה לְחִבְרוֹ וְאִין שְׁעָה דּוּמָה לְחִבְרָתָהּ; וְלִכֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת נַפְשְׁךָ תַּחֲזוֹר עַל הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ פְּעָמִים אִין מִסְפָּר, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל פְּעַם מְחַדֵּשׁ, וְעַל יְדֵי זֶה יֵרֵד מִמֶּךָ הַכְּבָדוֹת שְׁנוּפֵל עֲלֶיךָ בְּכָל פְּעַם, וְתִהְיֶה כְּבָרִיָּה חֲדָשָׁה, אֲקַנְיָה שְׂתַכְנִיֵּס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ לְתוֹךְ לִבְּךָ וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתשלד.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ד' קִדְּם הַחַג י"ב נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נִרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבָךָ.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן קנ"ה) כְּשֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל חִזַּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ אֲזִי יֵשׁ לוֹ כַח הַגּוֹדֵל וְכַח הַצּוֹמֵחַ וְשׁוֹם בְּרִיָּה לֹא יְכוּל לְשִׁבֵר אוֹתוֹ, כְּמוֹ אֵילָן שֵׁישׁ לֹה שְׂרָשִׁים חֲזָקִים בְּתוֹךְ הָאָרֶץ, אֲזִי שׁוֹם רוּחַ סְעָרָה לֹא יְכוּל לְעַקֵּר אוֹתָהּ, וְאֲמוּנָה הוּא בְּחֵינַת אָרֶץ כְּמוֹ שְׂפָתוֹב (תהלים ל"ג) שֶׁכֵּן אָרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה. וְאִז כְּשֶׁהוּא חִזַּק בְּאֲמוּנָה וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכֵּל מִמְּנוּ יִתְבָּרַךְ, דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֵׂה מַעֲצָמוֹ, אֵלָא בְּהִשְׁגָּחַת הַמֵּאֲצִיל הַעֲלִיּוֹן, בְּיַדִּיעוֹת אֵלוֹ אֲזִי אִף פְּעַם לֹא מַתְעַצְבֵּן וְיֵשׁ לוֹ אֲרִיכַת אִפִּים שֶׁהוּא הַמְּדָה הַטּוֹבָה שֶׁל סְבָלְנוֹת, כִּי הִרְגַע שְׁאָדָם מְחַדִּיר בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אִין בְּלַעְדוֹ

יתברך כלל והכל לכל אלקות גמור הוא, כי בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם (חלי"ז) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם מכריזין מלמעלה. (יומא ל"ח) ואין מלכות נוגעת במלכות חברתה אפלו פמלא נימא. אזי אדם כזה הוא סבלן ותרן ואינו מפחד משום דבר ואינו נלחץ משום דבר, יש לו סבלנות ואף פעם הוא לא עצבני וכו'.

ולכן צריכין לבקש הרבה על אמונה ברוחה ומזככת, וידע שאין לו אף אחד בעולם רק הקדוש ברוך הוא. ואז החיים שלו הם כבר חיים אחרים לגמרי, כי מי שחי עם אמונה ועם תפלה יודע שהכל משגח רק ממנו יתברך, ומרבה בתפלה ומבקש את כל ענינו רק ממנו יתברך, כי הוא יודע שאין פה שום יד בשור ודם וכו', אדם כזה כבר לא עצבני ויש לו סבלנות והוא ותרן מותר על הכל, ויודע שכל מארעותיו הם לטובתו כמו שאמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן ד') שמי שמחזיק בזה אצלו החיים מעין עולם הבא, וטועם טעם עולם הבא בעולם הזה וחי חיים מישבים ואינו עצבני ואינו דוחק את השעיה, ולא נכנס אף פעם בלחץ זו הדחק, וחיייו שאננים מישב תמיד בדעתו. המאחל לה חג כשר ושמח

אתשלה.

בעזרת השם יתברך יום ד' קדם החג י"ב ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבתך.

אתה שואל שאלה טפשית כי רבנו ז"ל גלה לנו בפרוש (חיי מוהר"ן סימן של"ט) שכל הענין שלו הוא להפך את לב האבן ולעשות אותו ללב בשר, כמו שאמר הנביא (יחזקאל ל"ו כ"ו) ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ואת רוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם וגו'. כל מה שעובר על כל בר ישראל הוא רק מחמת שלבו הוא לב האבן, שלא מרגיש

אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִינוּ מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאִינוּ מְרַגֵּישׁ אֶת כְּאֵב הַזּוּלַת, לְבוֹ סְגוּר וְסָתוּם כְּאֶבֶן מְמֹשׁ, וְרַבְּנוּ ז"ל עוֹסֵק לְהַפְּךָ אֶת לְבָנוּ, מִלֵּב הָאֶבֶן לְלֵב בִּשְׂרָה, וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה פָּרָשָׁה ל"ד סִימָן כ"א) אֵל תִּקְרִי בִּשְׂרָה אֲלֵא בְּסֵר. שִׁיְהִיָּה כָּל אֶחָד בּוֹסֵר בְּחֵלֶק שֶׁל חֲבֵרוֹ, לֵב בְּסֵר אוֹתִיּוֹת בְּרִסְלָב, זֹאת אוֹמֶרֶת כָּל עֲבוּדַת רַבְּנוּ ז"ל שֶׁהוּא הַצְּדִיק הָאֵמֶת נְקוּדַת הָאֵמֶת, שְׂאִין דְּגַמְתָּה כָּלָל, מַעֲתִיק דְּעִתִּיקִין וְכוּ', הוּא לְפָתַח אֶת לְבָבוֹת נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ (תְּהִלִּים קי"ד) "הַהוֹפְכֵי הַצּוּר אֲגַם מְיִים" הוּא יָכוֹל לְהַפְּךָ אֶת לֵב הָאֶבֶן, וְיִמַּס אֶת זֶה לְגַמְרֵי עַד שְׂיִקִּים (אֵיכָה ג') " שְׂפָכֵי כַּמִּים לְבָךְ נִכַח פְּנֵי הוֹי"ה", שֶׁכָּל אֶחָד יוֹכֵל לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְכָל אֶחָד יוֹכֵל לְהַרְגִישׁ אֶת אֲמִתּוֹ מְצִיאָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ. בְּגִלּוּי כְּזֶה עַד שֶׁיִּתְאַחַד יַחַד עִם כָּלָל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, בְּאַחֲדוּת אֶחָד וְיִתְחַבֵּר עִם כָּלָם, שְׂזֵה בְּעֲצָמוֹ תִּהְיֶה הַגְּאוּלָּה, וְלִכְּנָן יַעַן שֶׁהַסֵּמ"ך מ"ם יוֹדַע אֶת זֶה, וְעַל כֵּן עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל מִן הָעוֹלָם, וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר מִי שְׁעוֹסֵק יוֹתֵר לְגִלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, הַסֵּמ"ך מ"ם לּוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ בְּיוֹתֵר לְהַעֲלִימוֹ וּלְהַסְתִּירוֹ אֶפְלוֹ מִבֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

וְלִכְּנָן לֹא שִׁיף לְשָׂאֵל מִי יוֹתֵר בְּרִסְלָב וְכוּ', כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ נִיצוּץ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְכִשְׂיִסוּר מִמֶּנּוּ הַהַעֲלָמָה וְהַהַסְתָּרָה, אֲזִי יִמְשִׁיף עֲצָמוֹ אֶל מְקוּרוֹ וְיִסוּדוֹ (עֵין לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן ע') כִּי יִתְבַטֵּל מִמֶּנּוּ כַח הַמוֹשֵׁף שְׂזֵה הַצְּדִיק יִסוּד עוֹלָם עֵינֵי שָׁם.

כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד יֵשׁ לָהֶם שְׂיָכוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א' סִימָן נ"ו) יֵשׁ צְדִיק שְׁמוּשָׁל עַל כָּל הַדּוֹר אֲךָ הוּא בְּהַעֲלָמָה וְהַסְתָּרָה שְׂאֵף אֶחָד לֹא תוֹפֵס וְלֹא קוֹלֵט וְכוּ'. וְעַל כֵּן עֲלִינוּ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְצְרִיף לְהַעֲשׂוֹת עַל יְדֵי כָּל חֲסִיד בְּרִסְלָב שֶׁהוּא גַם בְּחִינַת לֵב בְּסֵר, וּמִי שְׂאִינוּ מְרַגֵּישׁ בְּאֵמֶת אֶת הַנֶּעֱם וְהַטַּעַם שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת נְקוּדַת הָאֵמֶת שֶׁל כָּל הַצְּדִיקִים, הוּא רוֹאֶה מֵיִתֵּר לְעַסֵּק בְּלִגְלוֹת אֶת הָאוֹר הַלְּאָה, כִּי אֲצִלוֹ זֶה מֵיִתֵּר לְגַמְרֵי וְכוּ', וְאֲדַרְבֵּה עוֹד חוֹלֵק עַל זֶה וְכוּ', אֲדָם כְּזֶה אֶפְלוֹ שְׂקוּרָא אֶת עֲצָמוֹ בְּרִסְלָב' הוּא רְחוּק לְגַמְרֵי מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל זְמַן שְׂאֶחָד לֹא מְגַלֶּה לְהַזּוּלַת אֶת הָאוֹר הַצְּדִיק כִּי טוֹב, זֶה סִימָן וּמְרָאֶה לְדַעַת כִּי גַם

ממנו נעלם האור, ומכל שכן מי שמנתק עצמו מן הצדיק האמת, ויש לו עוד טענות למה עומדים ומפרסמים את דבר רבנו ז"ל בעולם. דאס איז נישט דעם רעביני"ס זאך [זה אינו דבר רבנו] אדם כזה הוא המפרסם של שקר ומטעה את הבריות, והוא עתיד לתן את הדין שמונע את האור הצדיק כי טוב שיתפרסם בעולם,

הכלל שכל בר ישראל יונק מן רבנו ז"ל, אך הכל בהעלם ובהסתרה, ומי שמגלה את אורו הגנוז בעצמו ובאחרים עליו נתגלה אור הצדיק יותר ויותר, ולכן אין להתפאר אחד על השני שאני יותר מקרב ממך וכו', כי זה בעצמו פרסום של שקר וכו', כי צריכים בזה העולם לציית את הצדיק האמת להרבות בדבורים אליו יתברך, וככל שמדבר אליו יתברך יותר מכירו יתברך ומתמיד בתורה הקדושה, וזוכה לטיל ולהיות בכל מקומות של התורה הקדושה אשרי לו.

המאחל לך חג פשוט ושמח

את שלו.

בעזרת השם יתברך יום ה' קדם החג י"ג ניסן ה'תשע"ב

שלוש וברכה אל ... נרו יאיר

הנה אנחנו הולכים לבדק את החמץ לאור הנו וכו', בודאי הכונה על חמץ הגשמי שאנחנו צריכים לשמור מאד מאד שלא יהיה בגבולנו שום חמץ, שזה אסור פרת וכו' וכו', עם כל זאת עלינו לבער מאתנו את כל החמץ שזה היצר הרע שמסית אותנו למריבות ולמחלוקת וללשון הרע ולפרודים וכו', ואת זה אנחנו צריכים להוציא מקהלתינו שלא ימצא פרחח אחד שגורם הסתות בין אחד להשני, שזה עבודת הסמ"ך מ"ם "הפרד ומשל" ואת זה אנחנו צריכים להוציא מאתנו לגמרי, ומלבד זאת צריכים לשרש את החמץ חמוץ המח שלא יהיה לנו שום קשיות וספקות עליו יתברך, אלא להחזיר במחשבותינו אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלך, וזה יטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל

רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האדם שזוכה להכניס במח מחשבתו תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומצויר לפניו איך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג פתענוג הזה. וכן צריכים לשרש מאתנו את החמץ שהוא העצבות והמרירות והדכאון, יעזר הקדוש ברוך הוא שבאמת נזקה לבער את כל הרע מאתנו, ונחזור בתשובה שלמה על כל העבר שלנו.

צריכים מאוד לשמר בשעה ששורפים את החמץ שהילדים לא יעמדו שמה, כי זה סכנת נפשות ממש, וכן צריכים לשמר על הילדים במשך כל ימי החג עם מי הם מתחברים, כי יש היום כל מיני משחתים ומגנלים וכו' וכו', ואשרי ההורים ששומרים על הילדים שלהם, ולא נותנים להם סתם להסתובב בלא כלום וכו' וכו'.

הקדוש ברוך הוא ישפיע עליך בחג הקדוש הזה מוחין עלאין שתזכה רק לחשב ממנו יתברך ולהיות בשמחה, ותהיה נקי מכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים, ומכל מיני ריח של נאוף, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן חלק ב' סימן ל"ב) שמשית צדקנו מאד קנאי אפלו על ריח של נאוף וכו', עין שם. ויען שאנחנו מחכים ומצפים על ביאת המשיח, ולכן עלינו לשמר על עצמנו מאד מאד.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד שיהיה לך הצלחה מרבה ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשלו.

בעזרת השם יתברך יום ה' קדם החג י"ג ניסן ה'תשע"ב

שלום רב אל ... תחיה

חסדי השם יתברך שהיום בלילה בודקים את החמץ לאור הנר, והכוננה הפשוטה לבדק שלא ישאר בכתינו שום חמץ בגשמי וכן לבדק את החמץ הרוחני שלא יהיה בינינו והוא חמוץ המת, שלא יהיה לנו שום קשיות וספקות על הקדוש ברוך הוא אלא לידע אשר (תהלים קמ"ה) "צדיק הוי"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו" וכן (דברים ל"ב) "הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא" ולכן תכניסי בדעתך אשר אין שום מציאות בלעדו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובמחשבה זו תמיד תלכי, וזאת המחשבה תטהר אותך מהכל, כי כשבר ישראל רק חושב ממנו יתברך, על ידי זה נדבק באין סוף ברוך הוא, ונצול מכל רע, אשרי האשה שזוכה להכניס במח מחשבתה תמיד אשר אין בלעדו יתברך כלל, ומצירת לפניה אידך שהכל לכל הוא אור האין סוף ברוך הוא, והוא נמצא בתוך האור אשר אין עוד תענוג כתענוג הזאת.

וכן צריכים לשרש מעצמה את העצבות והמרירות והדכאון שזה חמץ גמור, וכן מחלקת לשון הרע ורכילות ולצנות שזה אבי אבות הטמאה צריכים לבער בערב פסח לגמרי.

הקדוש ברוך הוא יעזר לנו שנזכר להוציא את החמץ שהם הקשיות והספקות מלבנו, וכן העצבות והמרירות והדכאון, והמחלקת והמריבות, עד שנהיה דבקים בו יתברך, ונהיה מאחדים עם כלל נשמות ישראל.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחֶג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

מָאד מָאד פֻּלָא בְּעִינֵי, הָיִיתִי בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁבַעִים וְלֹא רָאִיתִי אוֹתָךְ
אֶפְלוּ פַעַם אַחַת בְּבֵית הַמְדֻרָשׁ, וְאֶפְלוּ לֹא בְשִׁבְתִּי מֵה זֶה צָרִיךְ לִהְיוֹת? סוֹף
כָּל סוֹף אַתָּה מְלַמֵּד, שְׁזֵה עֲבוּדָה אַחֲרָאִית בְּיוֹתֵר, וְאַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת דְּגָמָא
לְתַלְמִידִים.

מָה אוֹמֵר לָךְ אִם לֹא תִשְׁתַּנֵּה אֲנִי יִהְיֶה מְכָרְח לְקַחַת צְעָדִים וְכוּ' בְּעֵינֶיךָ
הַמְלַמְדוֹת, כִּי מְלַמֵּד צָרִיךְ לִהְיוֹת יָרֵא שָׁמַיִם אֲמַתִּי, מְלַמֵּד זֶהוּ אַחֲרֵינֵי גְדוּלָה,
אֶקְנֶה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׁמִחַ

אתשלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחֶג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר

לְנַכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךָ.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה וְאַחִיךָ ... גֵּרוּ יְאִיר עֲשִׂיתֶם
עֲמִי בְּשִׁבִיל הַקְּמָחָא דְּפִסְחָא, שְׁזַכִּינוּ לְחַלֵּק הַשָּׁנָה שְׁפַע כְּזוֹ מֵה שְׁלֹא מְחַלְקִים
בְּשׁוּם קַהְלָה, וְהִיָּה לְכֶם חֶלֶק גְּדוּל בְּזֵה.

יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם נַחַת דְּקַדְשָׁה מְכָל הַיְלָדִים, שְׁזֵה הַבְּרָכָה
הַכִּי גְדוּלָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג כְּשֵׁר וְשְׁמִחַ

אתשמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם רַב ... תַּחֲיִיהַ מְדַרְשֵׁת "בֵּית שְׁפָרָה"
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ

חֲזִקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אֶת לֹא יִכּוֹלָה לְתַאֵר אֶת הַרְגָּשְׁתִּי אֵלֶיךָ,
וְאִיךָ שְׁאֲנִי מִכְבֵּד אוֹתְךָ עַל שְׂאֵת מַחְזִיקָה מְעֻמָּד נֶגֶד כָּל הַנְּסִיווֹנוֹת הַקְּשִׁים
וְכו'.

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִזְכְּנִי לְמִצּוֹא לְךָ שְׁדוּךְ טוֹב, וְתִבְנִי בֵּית נְאֻמָּן בְּיִשְׂרָאֵל
בְּקִרְוֹב מְאֹד.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

אתשמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... שְׂיַחֲיוּ
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם

אֵל תִּדְאָגוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְקֹד אֶתְכֶם בְּזֶרַע שֶׁל קִיּוּמָא.

דְּעוּ לָכֶם שֶׁבְּלִיל הַסֵּדֶר יִכּוֹלִים לְפַעַל הַכָּל אֲצֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּסוּד
"וְכֹאֵן הַבֵּן שׁוֹאֵל", שְׂאֲמָרוּ צְדִיקִים עִם יִשְׂרָאֵל נִקְרְאִים בְּנִים לְמָקוֹם "וְכֹאֵן"
בְּלִיל הַסֵּדֶר, "הַבֵּן שׁוֹאֵל".

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲנֶה עַל תְּפִלָּתְכֶם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג כָּשֵׁר וְשִׂמְחָה

אַתְשֵׁמֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תְּחִיָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ

תּוֹכְרֵי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם וְלֹא הָאֲפָרִים וְכוּ', וְלֹא כָּל
אֱלוֹ שִׁמְצִיקִים לִיהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת.

וּבּוֹדֵאֵי בְּשֵׁם הַשֵּׁם נַעֲלֶה וְנַצְּלִיחַ, וְנִרְאֶה פֹה בִּיבְנֵאל נְסִים וְנִפְלְאוֹת,
וְאֲנִי רוֹאֶה שְׁהַעֲקֵשׁ וְהַטְּפֵשׁ לֹא מְשַׁנֶּה עוֹרוֹ גַּם יוֹמוֹ יְבוֹא.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֵׁר וְשִׁמַּח

אַתְשֵׁמֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תּשׁע"ב

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הֶרְכַּבִּים שְׁמוֹכְרִים, תֵּאמֶר לְכֹלֵל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשִׁמִּי "אֲנִי לֹא
מוֹכֵר רְכָבִים, אֲנִי לֹא הִפְנִיתִי אֶת אֶף אֶחָד שִׁיקְנוּ אֶצְלִי מִיִּשְׁהוּ רְכָבִים, כִּי אֲנִי
לֹא מִבֵּין בְּזֵה כְּלוּם" וְלָכֵן שְׁלֵא יַעֲבֹדוּ עַל אֶף אֶחָד, בְּרָכָה אֲנִי נוֹתֵן לְכֹל יְהוּדֵי
יְדֵי לְמִבֵּין.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג כְּשֵׁר וְשִׁמַּח

אתשמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׂיִחִיו

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

תַּעֲשׂוּ כָּל מַה שֶׁהֲרֹפֵא מִיַּעַץ, וִיְהִי הַשְּׁלִיחַ טוֹב וְהַבְּרָכָה שְׁלִי יִתְקַיֵּם
שְׂיִהְיֶה לָּךְ זֶרַע שֶׁל קִימָא, לֹא לְהִתִּיאֵשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן.

בַּעַת הַסֵּדֵר יִכּוּלִים לִפְעַל הַכֹּל.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

אתשמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... נְרוּ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק חֲזֹק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִהְיֶה הַכֹּל
לְטוֹבָה וְיִתְרַחֵב לָּךְ בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֲסוּר לְהַכְנִס בְּלֶחֶץ בְּשׁוֹם פְּנִים
וְאִפְּן, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּלִיל הַסֵּדֵר יִכּוּלִים לִפְעַל אֲצֻלוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שֶׁצְּרִיכִים, וְלִכֵּן תִּבְקַשׁ
אֲז הִרְבַּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְאֶה נְסִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

את שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחֶג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְזַעְזַע לְשִׁמְעַת דְּבָר כֵּזֶה שֵׁישׁ אֲבָרְכִים שֶׁהֵם פְּשוּט לֹא יוֹדְעִים
אֶת הַהֲלָכוֹת.

הִנֵּה אֲנִי בֹא בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ תַּכְּף וּמִיָּד אַחַר הַחֶג, וְאִזּוֹ תֵּאָרְגֵן שְׁעַת
חֲרוּם לְכָל הָאֲבָרְכִים שֶׁתִּתֵּן לָהֶם בְּנוֹכַחוּתִי, כִּי אֵלּוּ הַהֲלָכוֹת הַגּוֹבְלוֹת עִם
אֲסוּרֵי כְּרִיתוֹת רַחֲמָנָא לִי צִלָּן.

לְדַעֲתִי עֲכָשׁוּ בְּחַל הַמוֹעֵד לֹא שִׁיךְ, כִּי כָּלֵם נוֹסְעִים אֵל הַהוֹרִים אוֹ לְטִיל
וְכוּ', וְלִכְּן בְּשָׁבוֹעַ שְׁאַחַר הַחֶג תַּעֲשֶׂה אֶת הַשְּׁעוֹר.

אֲנִי מְאֹד שְׂמֵחַ שֶׁאַתָּה מְקַבֵּץ אֶת הַיְלָדִים וְאוֹמֵר עִמָּהֶם תְּהִלִּים, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהַמְצָוָה תִּגַּן עָלֶיךָ.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשְׂמֵחַ

את שמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קִדְּם הַחֶג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם ל... שְׁיִחְיוּ

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ

הִנְנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּכִרְפַת מִזַּל טוֹב חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַיְלָדוֹת הַבָּנִן,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר שְׁיִהְיֶה בְּעֵתוֹ וּבְזַמְנוֹ.

אתם יכולים לעשות את זה בהכולל, והקדוש ברוך הוא יעזר שיהיה הפל על נכון.

המאחל לכם חג פשוט ושמח

אתשמח.

בעזרת השם יתברך יום ה' קדם החג י"ג ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך כשאני התחלתי ללמד את ספרי רבנו ז"ל תכף ומיד זרקתי והשלקתי שכלי המדמה וכו', ומאז כל הלמודים שלי הוא לעובדא ולמעשה, כי ימינו כצל עובר, ודרשו חכמינו הקדושים (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') כצל ימינו על הארץ ואין מקנה, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים ק"ד) כצל עובר, ואין מקנה, ואין מי שיקנה שלא ימות הכל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; ולכן מה זה מענין איפה סמבטיון וכו', כאלו שאין לה כבר שום דאגות אחרות רק לחפש את נהר סמבטיון וכו', ובאמת בלי שום ספק שיש דבר כזה, כמאמרם ז"ל (ירושלמי פרק י' הלכה ה') רבי ברכיה ורבי חלבו בשם רבי שמואל בר נחמן לשלש גליות גלו ישראל אחד לפנים מנהר סנבטיון ואחד לדפני של אנטוכיא, ואחד שיירד עליהם הענן וכסה אותם. כשם שגלו לשלש גליות כך גלו שבט ראובן וגד וחצי שבט מנשה לשלש גליות מה טעמא בדרך אחרתך הלקת ונתתי כוסה בידך. וכשהן חוזרין הן חוזרין משלש גליות מה טעמא לאמר לאסורים צאו אלו שגלו לפנים מנהר סנבטיון. לאשר בחשך הגלו אלו שיירד עליהן הענן וכסה אותם וכו', עין שם. וכן כל ענין של בני משה שאמרו חכמינו הקדושים (ברכות ז.) ואמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל דבור ודבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא לטובה אפלו על תנאי לא חזר בו מנא לן ממשה רבנו שנאמר (דברים ט' י"ד) הֲרַף מִמֶּנִּי וְאֶשְׁמִידֵם וְגו' ואעשה אותך לגוי עצום אף על גב דבעא משה רחמי עליה דמלתא

וּבַטְלָה אֶפְלוּ הַכִּי אֹקְמָה בְּזַרְעִיהָ שֶׁנֶּאֱמַר בְּנֵי מֹשֶׁה גִרְשׁוּם וְאַלְיָעֶזֶר וַיְהִי
 בְּנֵי אֲלִיעֶזֶר רַחֲבִיָּה הָרֹאשׁ וְגו' וּבְנֵי רַחֲבִיָּה רְבוּ לְמַעְלָה וְגו' וְתַנִּי רַב יוֹסֵף
 לְמַעְלָה מְשֻׁשִׁים רְבוּא; וְכו', עֵינַי שָׁם. וּמִוֶּבֶא בְּתַרְגוּם יוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיאֵל עַל
 פְּסוּק (שְׁמוֹת ל"ד י) "וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֶת בְּרִית נֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת"
 וְגו'; וְתַרְגוּם יוֹנָתָן, וְאָמַר הָא אָנָּא גְזֹר קָיִים דְּלֹא אֲשַׁלְחִיף עִמָּא הֲדִין בְּעַם
 אוֹחְרָן בְּרַם מִנְּךָ יִפְקוֹן אוֹכְלוֹסִין דְּצַדִּיקִין קָבִיל כָּל עַמְּךָ אַעֲבִיד פְּרִישָׁן לְהוֹן
 בְּזַמָּן דִּיהִכּוֹן בְּשַׁבְיִיתָא עַל נְהֲרוֹת בְּבַל וְאַסִּילִיקִינוּן מִתְּמָן וְאַשְׁרִינוּן מִן לְגִיו
 לְנַהַר סַמְבַטְיוֹן וְכו', [אָנִי כוֹרֶת בְּרִית שְׁלֵא אֲחֵלִיף הָעַם הַזֶּה בְּעַם אַחֵר, אוֹלָם
 מִמְּךָ יֵצְאוּ אוֹכְלוֹסִין שֶׁל צַדִּיקִים כְּנֶגֶד כָּל עַמְּךָ אֲעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת לְהֵם בְּזַמָּן
 שְׁיִלְכוּ בְּשַׁבִּי עַל נְהֲרוֹת בְּבַל, וְאַעֲלֵם מִשָּׁם וְאַשְׁכִּינֵם מֵעַבְר לְנַהַר סַמְבַטְיוֹן
 וְכו'] הֲרִי מְדַבְּרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים יֵשׁ דְּבַר כְּזֶה נַהַר סַמְבַטְיוֹן, עַם כָּל זֹאת
 כָּל הָעֲנִין שֶׁל סַמְבַטְיוֹן יֵשׁ בְּזֶה מַחְלָקַת בֵּין חוֹקְרֵי הַדּוֹרוֹת אִיפֶה זֶה נִמְצָא,
 אַחַדִּים אוֹמְרִים בְּאַפְרִיקָה, וְאַחַדִּים אוֹמְרִים שְׁזֶה מֵעַבְר לְפָרַס, וְאַחֲרֵים רוֹצִים
 לֹאמַר שֶׁהֵם מְרַחֲקִים מֵאֵד עַד אֶפְגַּנִּיסְטָאן וְקוֹרְדִּיסְטָאן וְכו', עַל כָּל פָּנִים אִיף
 שֶׁהוּא אֵנִי בְּטוֹחַ שְׁלֵא תֵלֵף עֲכָשׁוּ לְחַפֵּשׁ אִיפֶה זֶה, כִּי מֵה זֶה נוֹגַע לָךְ? יוֹתֵר
 טוֹב שֶׁתִּתְחִיל לְהַתְמִיד בְּסַפְרֵי רַבְנוּ ז"ל וּתְקִים אֶת כָּל הָעֲצוֹת שְׁבוּ, וְתִתְחַזַּק
 לְצֵאת מֵהָרִי הַחֲשֵׁף שְׁאַתָּה נִמְצָא שָׁם, וְתִתְחִיל לְהַתְּבוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ וּלְבַקֵּשׁ
 עַל נַפְשֶׁךָ, וְכֵן תִּקְבַּע לְעַצְמְךָ שְׁעוֹרִין כְּסֻדְרָן בְּתוֹרַה הַקְּדוּשָׁה, בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנֵה
 וּבִגְמָרָא וּבַמְדַרְשִׁים וְכו' וְכו', וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים, וְמֵה אֲתָה צְרִיף לְחַקוֹר
 בְּדַבְּרִים שֶׁהֵם לְמַעְלָה מִשְׁכְּלָנוּ וְהַשְׁגָּתָנוּ וְכו', הֵן אֲמַת שְׁאַתָּה קוֹרָא אֶת
 עַצְמְךָ "אַלְדֵּד" יְדוּעַ שְׁגַם בְּסַפּוּרֵי "אַלְדֵּד הַדְּנִי" נִחְלָקוּ בְּזֶה הַקְּדָמוֹנִים עַל
 הַלְכוֹת שְׁמוּבָאוֹת שָׁם, וְהֵם מְנַגְּדוֹת לְהַלְכוֹת שְׁלָנוּ בְּדִינֵי שְׁחִיטָה וּבְלִיעַת
 הַדָּם וְכו', וְהַמְהַר"ם מְרוֹטְנְבוּרְגַּ הַתְּנַגֵּד עַל זֶה מֵאֵד, וְקָבַע בְּתַשׁוּבוֹתָיו סִימָן
 קצ"ג שְׁאִין לְסַמְךָ עֲלָיו, בְּפֶרֶט בְּעֲנִינֵי הַלְכָה, וְכֵן הָרֵא"שׁ וְרַבֵּי אַבְרָהָם אָבֶן
 עִזְרָא לֹא הָאֲמִין בְּאַלְדֵּד הַדְּנִי, וּבְסַפּוּרָיו. וְכֵן כּוֹתֵב "כָּלֵל אוֹמַר לָךְ, כָּל סֶפֶר
 שְׁלֵא כְּתוּבוֹהוּ נְבִיאִים וְחֲכָמִים מִפִּי הַקְּבֵלָה אֵין לְסַמְךָ עֲלָיו". עַל כָּל פָּנִים אִיף
 שֶׁהוּא זָכַר גַּם זָכַר מֵה שְׁאָמַר רַבְנוּ ז"ל (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק א' סִימָן כ"ה) כִּי צְרִיף
 כָּל אֵדָם לְהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מֵהַמְדוּמָה, וְלַעֲלוֹת אֶל הַשֶּׁכֶל וְכו', עֵינַי שָׁם. כִּי כָּל
 אֵלוּ הַבְּעָלִי דְמִיּוֹנוֹת וְכו', עוֹד מַעֲט יַחֲשְׁבוּ שְׁאַתָּה גִלְגוּל מְאַלְדֵּד הַדְּנִי וְכו',

ולכן פלך מכל החקירות האלו, יותר טוב שתכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, אשר הוא נמצא ואין בלעדו נמצא, ודבר גדול ודבר קטן לא נעשה מעצמו אלא בהשגחת המאציל העליון, וראוי לנו לקיים את מצוותיו יתברך בשמחה עצומה, ולהחיות את עצמנו עם כל נקודה ונקודה טובה שיש בנו.

אקנה שתקבל את דברי.

המאחל לך חג פשוט ושמח

אתשמט.

בעזרת השם יתברך יום ה' קדם החג י"ג ניסן ה'תשע"ב

שלום וברכה אל ... נרו יאיר

לנכון קבלתי את מכתבך.

ידוע שרבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד ללמד שלחן ערוך בכל יום, ואמר (שיחות הר"ן סימן כ"ט) שכל בר ישראל מחיב ללמד כל יום הלכה, ודע לך שיהודי נקרא זה שמקפיד מאד להתנהג על פי ההלכות של השלחן ערוך, וכל זמן שאדם מתנהג על פי השלחן ערוך הוא בחזקת יהודי כשר, ותכף ומיד כשנוטה מהשלחן ערוך צריכים לשמר ממנו, כי עקר היהדות תלוי כפי שמקימים את השלחן ערוך, ולכן תקבע לעצמך ללמד את ד' חלקי שלחן ערוך, ויען שאתה עכשו חוזר בתשובה וקשה לך תכף ומיד להיות בכל מקום, כי השלחן ערוך הוא ארכה מארץ מדה וכו', ולכן תקנה לעצמך "קצור שלחן ערוך" ששם מוכא תמצית ד' חלקי שלחן ערוך, ותחזור על זה פעמים אין מספר, כדי שתדע איך להתנהג.

אצל אנשי שלומנו מקבל, כשאחד שאל על איזה מנהג איך התנהג רבנו ז"ל? אמרו לו תפתח את השלחן ערוך ותראה, כי אצלנו אין שום מנהגים שמנגדים את השלחן ערוך, אדרבה חסידות ברסלב בנויה על השלחן ערוך.

רק חזק ואמץ מאד להיות בשמחה כמו שהזהירנו רבנו ז"ל על זה

בְּיִתּוֹ, וְאָמַר (לְקוּטֵי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב' סִימָן כ"ד) מִצְוַה גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כַּחוֹ, כִּי כָּל הַחוּלְאוֹת הַבָּאִים עַל הָאָדָם כֻּלָּם בָּאִים רַק מִחֲמַת קִלְקוּל הַשְּׂמִיחָה, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְמִסַּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּשִׁבִיל לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תַּנְחוּמָא שְׁמִינִי) לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם לֹא כָּל מִי שֶׁשְּׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר וְלֹא כָּל מִי שֶׁמִּצַּר הַיּוֹם מִצַּר לְמַחֵר לְפִי שְׂאִין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְנַת לְאָדָם; וְלִכֵּן יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה הַשְּׂמִיחָה מְצוּיָה אֲצִלָּהּ, כִּי אִין טוֹב מְזָה, וְעַל יְדֵי שְׂמִיחָה מֵתְרַחֵב הַלֵּב וַיְכּוּלִים אַחֵר כֶּךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפֹּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, כִּי מַה שְׂאִין הָאָדָם מִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מִפְּנֵי שְׂנוּפֵל עַל לְבוֹ עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וּדְכָאוֹן, אֲבָל תְּכַף וּמְיָד שְׂמַכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲזִי נִפְתַּח לְבוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד שִׁיִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁח וְשִׂמְחָה

אתשנ.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ה' קָדָם הַחַג י"ג נִסָּן ה'תשע"ב

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

קָדָם עָלֶיךָ לְדַעַת שְׁבַעֲתִים הִלְלוּ סִפְנָה בְּכָל מְקוֹם, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (קֹהֶלֶת רַבָּה פָּרָשָׁה ג' סִימָן ג') כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִפְנָה; וְגַם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ סִפְנוֹת גְּדוּלוֹת, הִנֵּה יְהוּדֵי יוֹצֵא מִהַכְּתֵל הַמְּעַרְבֵי דָרֶךְ שַׁעַר יְפוֹ, וּבֹא עֲרָבֵי וְהִכָּה עַל רֹאשׁוֹ עִם גִּרְזֵן וְכוּ', וְכֵן שׁוֹמְעִים מְדֵי פַעַם סְפוּרִים מְסֻכְנִים מִמַּחְבְּלִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל [לֹא תִקּוּם צָרָה פְּעַמִּים], וְכֵן בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית וּבְשִׂאֵרֵי מְדִינוֹת

בְּאִירוּפָּא הָאֲנְטִישְׁמִיִּים רוֹצְחִים יְהוּדִים, אוּ מְכִים אוֹתָם וְכוּ' [לֹא תִקּוּם צָרָה פְּעַמִּים], וְלָכֵן אֵל תִּפְחָדִי מִלְשֻׁלּוּחַ אֶת בְּעֵלְךָ לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, כִּי קָדָם אָפְלוּ בְּאֻמְצַע הַשָּׁנָה נוֹסְעִים קְבוּצוֹת יַחַד, וְכֵן אָפְלוּ יַחֲדָה לִזְקָח טְקָסִי מִשְׁדָּה הַתְּעוּפָה עַד צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אֵין מַה לְפַחַד, וּמְכַל שִׁפְן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹסְעִים רַבּוֹת רַבּוֹת שֶׁל יְהוּדִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל כֵּן יִרְבוּ, וַיֵּשׁ שָׁמָּה שְׁמִירָה מֵהַמְּדִינָה, וְלָכֵן אֵין לָךְ מַה לְחַשֵּׁשׁ כָּלֵל, כִּי לֵהִיּוֹת אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי אָדָם שׂוֹזֹכָה לֵהִיּוֹת בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִל רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן.

בְּיָדָאֵי אָדָם צָרִיף לְשֹׁמֵר לֹא לְלַחַת לְמִקּוּמוֹת מְסַכְנִים אָפְלוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, אֲבָל צָרִיכִים לְצִאֵת מֵהַדְּמִיוֹנוֹת וְכוּ', כִּי אֵי אֲפָשֶׁר לְחִיּוֹת עִם דְּמִיוֹנוֹת וְכוּ' כְּאֵלוּ יִקְרָה מִשְׁהוּ וְכוּ', כִּי עִם דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוּ יְכוּלִים פְּשוּט לְהַשְׁתַּגֵּעַ וְכוּ', וְאָדָם יִפְחַד לְצִאֵת מִבֵּיתוֹ שְׁמָא יִהְיֶה לוֹ תְּאוֹנַת דְּרָכִים חֵס וְשְׁלוֹם וְכוּ', וְלָכֵן צָרִיכִים לְשֹׁמֵר לֹא לְהַפְנִס בְּפִחָדִים יִתְרִים וּבְדְמִיוֹנוֹת מִיִּתְרִים, וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְרוּשְׁלָמִי שְׁבַת פָּרָק י"ד הִלְכָה ג') עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ז') "וַיְהִי־הַיּוֹם מִמָּדָר כָּל חַלִּי" זוֹ רַעֲיוֹן, דְּאָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (שָׁם כ"ח) "וַנִּתֵּן עַל בְּרִזָּל עַל צוּאֲרָף" זֶה רַעֲיוֹן, הֵינּוּ מַה זֶה הָעַל הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם? זֶה הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת שֶׁמְסַבְּבִים אוֹתוֹ, כִּי מֵרַב עֲוֹנוֹתָיו וְכוּ', הוּא נִמְצָא בְּלַחֲץ תְּדִירִי וּמְדַמֵּין לְעֲצָמוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הֶבֶל וְכוּ', וְשֶׁל פִּחָדִים וְכוּ', מַה יַעֲשֶׂה לוֹ זֶה? וּמַה יַעֲשֶׂה לוֹ הַהוּא? וּבְאֻמַּת אָדָם רוֹדֵף אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר מִמָּה שְׁאַחֲרִים רוֹדְפִים אוֹתוֹ, כִּי מִי שֶׁתְּמִיד רַק חוֹשֵׁב מִמְּנוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִיס אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ מַחְשַׁבְתּוֹ, אֲזִי מִתְפַּטֵּר מִכָּל אֵלוּ הָרַעֲיוֹנוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת, וְנַעֲשֶׂה בֵּן חוֹרֵין אֲמַתִּי, וְאֵין עָלָיו שׁוֹם עַל, וְלָכֵן אֵל תִּחַשְׁשִׁי לְרַגַע לְשַׁלַּח אֶת בְּעֵלְךָ אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ מִי שִׁיְהִיָּה אֲצִלוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׁמוּחַ כָּל הַשָּׁנָה.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר לָכֶם שִׁיְהִיָּה בְּבֵיתְכֶם שְׁלוֹם בֵּית אֲמַתִּי, כִּי (סוּטָה יז.) אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן, וְאָמְרוּ (יְרוּשְׁלָמִי בְּרֻכּוֹת פָּרָק ט' הִלְכָה ח') אִי אֲפָשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה וְאִי אֲפָשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ אִי אֲפָשֶׁר לְשִׁנְיָהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְׂכִּינָה נִמְצָא שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם

שָׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי שָׁלוֹם אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת י) זֶה שְׁמוֹ
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אִם מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת,
זֶה נִקְרָא שָׁלוֹם בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמְּאַחַל לָךְ חֵג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׁבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

הַסֵּפֶר הַזֶּה נִדְפָס

לְכָבוֹד נְשֻׁמַּת

חֲסִידָא וּפְרִישָׁא, מְנוֹרָה הַטְּהוֹרָה,

אֲסִפְקֻלְרִיא הַמְּאִירָה

מֵאוֹר עֵינֵינוּ חַיִּית נַפְשֵׁנוּ, מְקָרֵב לְבָבוֹת

יִשְׂרָאֵל לְאֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים

מִזְרָנוּ וְרַבְּנוּ

הָרַב הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק

מוֹהַר"ר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמֹה זִלְה"ה

בֶּן

הַגַּה"צ רַבִּי מְנַחֵם זִיב זִצ"ל

עָלָה בְּסֶעֱרָה הַשְּׁמִימָה

י"ז שְׁבַט תשע"ה

תִּהְיֶה נְשֻׁמַּתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים תַּחַת

כַּנְפֵי הַצַּדִּיקִים בְּגֵן עֵדֶן, זְכוּתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ תִּגֵּן

עָלֵינוּ וְעַל כָּל הָעוֹלָם שְׁנֹזֶפֶה לְהַנּוֹת מֵאוֹרוֹ

הַבְּהִיר וְהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד שְׁמִים

שְׁפַעַל וְעָשָׂה בְּעוֹלָם

הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה נִדְפָּס
לְעֵלְוֵי נְשִׁמַת
הַרְבֵּנִית הַצְּדִיקָת
מֵרַת יַחְנָא שְׂפָרָה ע״ה
בֵּת הַרְה״צ
רַבֵּי אֲשֶׁר יִשְׁעֶיהָ
רֵאטֶענְבֶּרְג מִקּוֹסוֹן זצ״ל
בֵּת מֵרַת סָאסְיָא ע״ה
אֶשֶׁת עֶטְרַת רֵאשִׁינו
כ״ק אֲדַמו״ר
רַבֵּי אֶלְיָעֶזֶר שְׁלֵמָה זי״ע
נִפְטָרָה ט״ז תַּמוּז הַיְתִשְׁעִיָּה
ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' לִירָאוּ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱדָה לוֹ

תִּקּוּן הַכֹּלְלִי

תִּקּוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֹלְלִיּוֹת
הַחֻטָּאִים וְהוּא פָּגַם הִבְרִית, רַחֲמָנָא לִיִּצְלֵן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדּוּ, תִּקְנּוּ, גִּלּוּ וְצַוּה לְפִרְסֻמוֹ לְכֹל
יִשְׂרָאֵל, רַבְּנּוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא,
אוֹר הַגְּנוּז וְהַצֶּפּוּן, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלֵאָה,
אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנּוּ
רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

תקון הפללי

טוב לומר לפני אמירת העשרה מזמורים :

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם, נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו : נקדמה פניו בתודה, בזמרות נריע לו : כי אל גדול יי, ומלך גדול על כל אלהים :

קודם שיתחיל תהלים יאמר :

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי, לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל :

טז א מכתם לדוד, שמרני אל כי חסיתי בך : ב אמרת ליי אדני אתה, טובתי בל עליך : ג לקדושים אשר בארץ המה, ואדירי כל חפצי-כם : ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיה נספיהם מדם, ובל אשא את שמותם על שפתי : ה יי מנת חלקי וכוסי, אתה תומיה גורלי : ו חבלים נפלו-לי בנעמים, אף נחלת שפרה עלי : ז אברך את יי אשר יעצני, אף לילות יסרוני כליותי : ח שויתי יי לנגדי תמיד, כי מימיני בל אמוט : ט לכן שמח לבי ויגל כבודי, אף בשרי ישפן לבטח : י כי לא תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת : יא תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך, נעמות בימינך נצח :

תקון הפללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרִי נְשׁוּי פִשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה : ב אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחְשַׁב יִי לֹא עוֹן, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה : ג כִּי הִחְרַשְׁתִּי בְּלֹא עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי כָּל הַיּוֹם : ד כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָךְ נִהְפֵּךְ לְשָׂדֵי, בְּחֶרְבְּנִי קִיץ סֵלָה : ה חֲטָאתִי אוֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אוֹדָה עָלַי פִּשְׁעֵי לִי, וְאַתָּה נִשְׂאת עוֹן חֲטָאתִי סֵלָה : ו עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֵלֶיךָ לְעֵת מְצוּא רַק לְשִׁטָּף מִיָּם רַבִּים, אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ : ז אַתָּה סֹתֵר לִי * מְצַר תִּצְרַנִּי רַנִּי פִלַּט תִּסּוּבְּבֵנִי סֵלָה : ח אֲשַׁפִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדֶרֶךְ זו תִּלָּךְ, אִיעֲצָה עֲלֶיךָ עֵינָי : ט אֵל תִּהְיוּ כְּסוּס כְּפָרָד אֵין הַבֵּין בְּמַתְג וְרִסֵּן עֲדִיו לְבָלוּם, בַּל קָרַב אֵלֶיךָ : י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח בֵּינִי, חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ : יא שְׂמַחוּ בֵּינִי וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׂרָי לֵב :

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד : ב אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה יִמְלֻטְהוּ יִי : ג יִי יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ וַיֹּאשֶׁר בְּאַרְצָךְ, וְאֵל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו : ד יִי יִסְעֲדֵנוּ עַל עֶרֶשׁ דְּוִי, כָּל מִשְׁכָּבו הִפְכַת בְּחֻלְיוֹ : ה אֲנִי אֲמַרְתִּי יִי חֲנֻנִי, רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ : ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאַבְד שְׁמוֹ : ז וְאִם בָּא לְרֹאוֹת שְׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶוֹן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר : ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׁנְאֵי, עָלַי יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי : ט דַּבֵּר בְּלִיעַל יִצּוּק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם : י גַּם אִישׁ שְׁלוּמֵי אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי, הַגְדִּיל עָלַי עֶקֶב : יא וְאַתָּה יִי חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם : יב בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתְּ בִּי, כִּי לֹא יִרְיעַ אִיבֵי עָלַי : יג וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכַתְּ בִּי,

* אחר אתה סתר לי - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקון הפללי

ותציבני לפניך לעולם: יד ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב * למנצח משכיל לבני קרח: ב כאיל תערג על אפיקי מים, כן נפשי תערג אליך אלהים: ג צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא, ואראה פני אלהים: ד היתה לי דמעת לחרם יומם ולילה, באמר אלי כל היום איה אליהך: ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: ו מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: ז אלהי עלי נפשי תשתוחח על פן אזכרך מארץ ירדן, וחרמונים מהר מצער: ח תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משכריה וגליה עלי עברו: ט יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חיי: י אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: יא ברצח בעצמותי חרפוני צוררי, באמרם אלי כל היום איה אליהך: יב מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהי:

נט * למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני מפעלי און, ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים, לא פשעי ולא חטאתי יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר: ח הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם, כי מי

תקון הפללי

שִׁמְעֶ: ט וְאַתָּה יי תִשְׁחַק לָמוֹ תִלְעַג לְכָל גּוֹיִם: י עֲזוּ אֱלֹהֵי
 אֲשֶׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסְדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְשִׁרְרֵי: יב אֵל תִּהְרָגֶם פֶּן יִשְׁפְּחוּ עָמִי הַנִּינְעָמוֹ בְּחִילָךְ
 וְהוֹרִידֵמוֹ, מִגִּנְנוֹ אֲדָנִי: יג חֲטָאת פִּימוֹ דָּבַר שִׁפְתֵימוֹ וְיִלְכְּדוּ
 בְּגֵאוֹנָם וּמֵאֵלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כָּלָה בַּחֲמָה כָּלָה וְאִינָמוֹ
 וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה: טו וַיִּשְׁבוּ
 לָעָרֹב יִהְמוּ כַּכֹּלֹב וַיִּסּוּבְכוּ עִיר: טז הִמָּה יִנְיַעוֹן לְאָכֹל, אִם
 לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיָנוּ: יז וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲדָךְ וְאַרְנֶנּוּ לְבַקֵּר חֲסְדֶךָ כִּי
 הִיִּית מִשְׁגָּב לִי וּמְנוּס בְּיוֹם צָר לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֵי אֲזַמְרָה, כִּי
 אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסְדֵי:

עז א לְמִנְצַח עַל יְדוּתוֹן לְאַסְף מְזִמּוֹר: ב קוֹלִי **אֵל אֱלֹהִים
 וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֵל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרְתִי אֲדָנִי
 דִּרְשָׁתִי יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד
 אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה: ה
 אַחֲזַת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים
 מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְּלִילָה עִם לִבִּי
 אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי, וְלֹא יִסִּיף
 לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנֻצַח חֲסְדוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדָר וְדָר: י
 הִשְׁכַּח חֲנוּת אֵל אִם קָפַץ בְּאֶף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי
 הִיא שְׁנוֹת יָמִין עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעֲלָלִי יְהִי כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
 פְּלֶאֶף: יג וְהִגִּיתִי בְּכֹל פְּעֻלָּךְ, וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: יד
 אֱלֹהִים בִּקְדוֹשׁ דְּרַכְךָ מִי אֵל גְּדוֹל כְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל
 עֲשֵׂה פֶלֶא, הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲדָךְ: טז גֹּאֲלֹת בְּזָרוּעַ עֲמָךְ בְּנֵי
 יַעֲקֹב וַיִּוֹסֶף סָלָה: יז רְאוּךָ מִיָּם אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יַחֲלוּ,

** באמרוך אל אלהים תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הפללי

אף ירגזו תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים, אף חצציה יתהלכו: יט קול רעמה בגלגל האירו ברקים תבל, רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפה ושכילה במים רבים ועקבותיה לא נדעו: כא נחית כצאן עמה ביד משה ואהרן:

צ * תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב אנוש עד דפא, ותאמר שובו בני אדם: ד פי אלה שנים בעיניה פיום אתמול פי יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו, בבקר פחציר יחלה: ו בבקר יציץ וחלה, לערב ימולל ויבש: ז פי כלינו באפה, ובחמתה נבהלנו: ח שתה עונתינו לנגדה, עלמנו למאור פניה: ט פי כל ימינו פנו בעברתה, פלינו שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון, פי גז חיש ונעפה: יא מי יודע עז אפה, וכיראתה עברתה: יב למנות ימינו פן הודע, ונבא לבב חכמה: יג שובה יי עד מתי, והנחם על עבדיה: יד שבענו בבקר חסדה, ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמחנו פימות עניתנו, שנות ראינו רעה: טז יראה אל עבדיה פעלה, והדרה על בניהם: יז ויהי נעם אדני אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

קה * הודו ליי קראו בשמו, הודיעו בעמים עלילותיו: ב שירו לו זמרו לו, שיחו בכל נפלותיו: ג התהללו בשם קדשו, ישמח לב מבקשי יי: ד דרשו יי ועזו, בקשו פניו תמיד: ה זכרו נפלותיו אשר עשה, מפתיו ומשפטי פיו: ו זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל

תקון הפללי

הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו : ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, דָּבַר צוּה לְאֶלֶף דּוֹר : ט
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וּשְׁבוּעָתוֹ לִישָׁחֶק : י וַיַּעֲמִידָהּ לִיעֲקֹב
לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם : יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן,
חֶבֶל נַחֲלֹתְכֶם : יב בְּהִיוֹתָם מִתֵּי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים בָּהּ : יג
וַיִּתְּהִלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר : יד לֹא הִנִּיחַ
אָדָם לַעֲשֹׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מַלְכִים : טו אֵל תִּגְעֹו בְּמִשְׁיַחֲי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעֹו : טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מִטֵּה-לֶחֶם
שָׁכַר : יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ, לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף : יח עָנוּ
בְּכַבֵּל רִגְלוֹ, בְּרִזֵּל בָּאָה נִפְשׁוֹ : יט עַד עַת בֹּא דְבָרוֹ, אָמְרַת יִי
צָרְפָתָהּוּ : כ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתְּרָהּוּ, מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ : כא
שָׁמוּ אֲדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִינֹו : כב לְאַסֵּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ,
וּזְקִנְיוֹ יַחֲפֵם : כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב גַּר בְּאֶרֶץ חָם :
כד וַיִּפְרֹ אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּוּ מִצְרַיִם : כה הִפְךָ לִבְּסָ לְשׁוֹנָא
עַמּוֹ, לְהַתְּנַפֵּל בְּעַבְדָּיו : כו שָׁלַח מִשָּׁה עַבְדּוֹ, אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בַּחֲרָ
בוֹ : כז שָׁמוּ בָּם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם : כח שָׁלַח
חֲשׂוֹן וַיַּחֲשׂוֹן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ : כט הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיִּמָּת אֶת דָּגְתָם : ל שָׁרִץ אֲרָצָם צִפְרָדְדַּעִים, בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם :
לא אָמַר וַיָּבֵא עָרַב, כְּנִיִּים בְּכָל גְּבוּלָם : לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם
בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם : לג וַיִּף גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתְם, וַיִּשְׁבַּר עֵץ
גְּבוּלָם : לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרַבָּה, וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר : לה וַיֵּאכַל כָּל
עֹשֵׁב בְּאֲרָצָם, וַיֵּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם : לו וַיִּן כָּל בְּכוֹר בְּאֲרָצָם,
רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם : לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין בְּשִׁבְטָיו
כּוֹשֵׁל : לח שְׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם, כִּי נָפַל פַּחַדְם עֲלֵיהֶם :
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּהּ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְלִילָה : מ שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ,
וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם : מא פָּתַח צוּר וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ בְּצִיּוֹת
נְהַר : מב כִּי זָכַר אֶת דְּבָר קִדְשׁוֹ, אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ : מג וַיּוֹצֵא

תקון הפללי

עמו בששון ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות גוים,
ועמל לאמים יירשו: מה בעבור ישמרו חקיו, ותורתיו ינצרו
הללויה:

קלז * על נהרות בכל שם ישבנו גם בכינו, בזכרנו את
ציון: ב על ערבים בתוכה תלינו פנרותינו: ג כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר ותוללינו שמחה, שירו לנו משיר ציון: ד
איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: ה אם אשפחה ירושלים
תשפח ימיני: ו תדבק לשוני לחפי אם לא אזכרי אם לא
אעלה את ירושלים על ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדום
את יום ירושלים האמרים ערו ערו, עד היסוד בה: ח בת
בכל השדודה אשרי שישלם לך, את גמולך שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע:

קנ * הללו יה הללו אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: ב
הללוהו בגבורתיו, הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר, הללוהו בנגבל וכנור: ד הללוהו בתף ומחול, הללוהו
במנים ועגב: ה הללוהו בצלצלי שמע, הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח
ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
פלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: